

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

XIV* legislatura · quart període · sèrie P · número 91

Ple del Parlament

Sessió 42, tercera i darrera reunió, dijous 15 de desembre de 2022

Vicepresidència primera en funcions de presidenta,
H. Sra. Alba Vergés i Bosch

Dossier

TAULA DE CONTINGUT

Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre la situació del mercat laboral 302-00216/13	3
Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre el Servei d'Educació de Catalunya 302-00217/13	13
Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre el grau de compliment de la Llei 16/2017, del canvi climàtic 302-00218/13	23
Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre energia, biodiversitat i canvi climàtic 302-00224/13	34
Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre l'accessibilitat al sistema públic de salut 302-00219/13	44
Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre el balanç de les polítiques de lluita contra la corrupció 302-00220/13	55
Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre la situació del mercat laboral (continuació) 302-00216/13	66
Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre el Servei d'Educació de Catalunya (continuació) 302-00217/13	67
Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre el grau de compliment de la Llei 16/2017, del canvi climàtic (continuació) 302-00218/13	68
Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre energia, biodiversitat i canvi climàtic (continuació) 302-00224/13	68
Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre l'accessibilitat al sistema públic de salut (continuació) 302-00219/13	69

Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre el balanç de les polítiques de lluita contra la corrupció (continuació)	70
302-00220/13	
Proposta de resolució sobre la discriminació lingüística que pateixen les persones cegues catalanoparlants amb els dispositius digitals	70
250-00844/13	
Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre els privilegis dels polítics separatistes	81
302-00221/13	
Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre l'abordatge de les violències sexuals	91
302-00222/13	
Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre el desplegament de la Llei 17/2020, de modificació de la Llei 5/2008, del dret de les dones a erradicar la violència masclista	102
302-00223/13	
Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre els privilegis dels polítics separatistes (continuació)	112
302-00221/13	
Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre l'abordatge de les violències sexuals (continuació)	112
302-00222/13	
Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre el desplegament de la Llei 17/2020, de modificació de la Llei 5/2008, del dret de les dones a erradicar la violència masclista (continuació)	113
302-00223/13	
Proposició de llei de modificació de l'article 8 de la Llei 5/2020, del 29 d'abril, de mesures fiscals, financeres, administratives i del sector públic i de creació de l'impost sobre les instal·lacions que incideixen en el medi ambient, amb relació al fons de transició nuclear i la creació de l'òrgan de govern (continuació)	114
202-00051/13	

Aquesta publicació és impresa en paper ecològic (definició europea ECF), en compliment del que estableix la Resolució 124/III del Parlament, sobre la utilització del paper reciclat en el Parlament i en els departaments de la Generalitat, adoptada el 30 d'abril de 1990.

El *Diari de Sessions del Parlament de Catalunya* (DSPC) reproduïx només les intervencions orals fetes durant la sessió. La resta de documentació que acompanya la intervenció es pot consultar a l'expedient del ple.

Transcripció i correcció: CPSL
Imprès al Parlament

ISSN: 0213-7976 (general)
0213-7984 (sèrie P)
DL: B-27.966-1980

www.parlament.cat

Sessió 42.3

La sessió, suspesa ahir, es reprèn a les nou del matí i sis minuts. Presideix la vicepresidenta primera en funcions de presidenta, acompanyada de la vicepresidenta segona, el secretari primer, la secretària segona i el secretari tercer. Assisteixen la Mesa el lletrat major en funcions de secretari general, la lletrada Mercè Arderiu i Usart i el lletrat Xavier Muro i Bas.

Al banc del Govern seu el president de la Generalitat, acompanyat de la consellera d'Acció Climàtica, Alimentació i Agenda Rural, el conseller de Territori i el conseller de Salut.

La vicepresidenta segona

Bon dia a totes i a tots. Lamentem aquests sis minuts de retard, entre altres coses perquè també hi ha hagut algun accident i ens havien demanat poder retardar aquests cinc minuts, i així ho hem fet. Ja hem quedat que els que hi eren a l'hora tenen cafè avui a baix. *(Rialles.)*

Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre la situació del mercat laboral

302-00216/13

Per tant, comencem amb el setzè punt de l'ordre del dia, la moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre la situació del mercat laboral, que la presenta el Grup Parlamentari de Junts per Catalunya. I, per exposar-la, té la paraula el diputat senyor Joan Canadell i Bruguera.

Joan Canadell i Bruguera

Moltes gràcies, vicepresidenta. Bon dia a tothom. Aquesta moció té un únic propòsit, que és aconseguir ajustar l'oferta i la demanda del mercat de treball. Aquesta és, sens dubte, la clau per reduir l'atur i millorar l'ocupació i, en conseqüència, el creixement econòmic, que això és la base per a una societat amb més benestar.

És un contrasentit que tinguem més del vint-i-cinc per cent de l'atur juvenil i a la vegada un vint-i-cinc per cent d'empreses que ens diuen que no creixen per falta de personal qualificat. Ho diu l'enquesta anual de l'Idescat des de l'any 2012, i la situació va a pitjor, perquè el 2012 només hi havia un cinc per cent d'empreses que ens deien això i ara ja estem al vint-i-cinc per cent, i cada any ha anat pujant. Per tant, cal revertir ja aquesta situació, perquè les empreses creen més llocs de treball dels que es poden cobrir. Segons aquesta pròpia enquesta, unes vuitanta mil empreses no creixen per manca de personal adequat. Per tant, només que els ajudéssim a trobar una o dos persones ja deixaríem l'atur en la mitjana europea.

Des de la consellera Bassa i el conseller Homrani, cada any ha anat a pitjor, i ara el conseller Torrent ni en parla a les seves intervencions. I quan el vaig interpellar, ara fa tres setmanes, només vam sentir un discurs triomfalista, dient que tenim més ocupació que mai, però la realitat és que les empreses necessiten més personal qualificat que mai. I, per tant, la lectura correcta és que estem perdent més oportunitats que mai, i cada any ha anat a pitjor.

Diuen que aquest serà l'any de l'FP, però, crearem les places que calen?, les que necessita el mercat?, a les comarques on són necessàries? Perquè el sector empresarial està molt preocupat, no veu que s'estigui enfocant bé per atendre les necessitats reals dels sectors. Ja vaig explicar que el problema de l'atur a Catalunya és en el jovent, que està en el 25,7 per cent, molt pitjor que en els majors de trenta anys, que està en el 6,8 per cent. Tenim 140.000 joves aturats.

Per tant, si volem millorar de forma important l'atur, i per responsabilitat davant de la generació de joves, cal actuar sobre el jovent. I per això plantegem en aquesta moció deu punts en tres eixos.

El primer eix és potenciar la col·laboració públicoprivada en la formació professional, sens perjudici, òbviament, que s'avanci en la pública. No podem desapropiar iniciatives empresarials –de gremis, de patronals, de cambres, d'associacions i fundacions–, i cal que ajudem aquestes iniciatives si van en la línia de millorar l'ajust entre l'oferta i la demanda al mercat laboral, sobretot allà on no arriba l'oferta pública, i, prioritàriament, en entitats sense ànim de lucre.

El segon eix és informar sobre el desajust de l'oferta i la demanda mitjançant la publicació regular d'estudis i informes sobre les necessitats no cobertes, i demostrar amb dades que l'FP és una de les opcions de formació més eficaç. La informació és clau per guiar el futur professional dels joves i perquè puguin tenir uns salaris dignes. També proposem, en aquest segon eix, reenfocar el SOC de cara a una anàlisi de les necessitats personals, i, per altra banda, donar suport a les entitats dedicades a lluitar per la igualtat d'oportunitats per a joves.

I un tercer eix que proposem és el de promoure l'FP dual, que encara està lluny dels valors europeus, per garantir el quaranta per cent que ens vam fixar com a objectiu en aquesta legislatura en l'acord de govern, que, tot i que ara ja no som en el Govern, esperem que no hi renunciïn.

No voldria perdre l'oportunitat de fer també discurs de país. Catalunya està molt millor que Espanya en termes d'atur –ja vaig dir a la interpellació que la resta d'Espanya té un quaranta-tres per cent més d'atur que no pas Catalunya–, i això els independentistes ho hauríem d'explicar contínuament, perquè Catalunya sempre ha estat una terra d'oportunitats i de treball gràcies al dinamisme empresarial, molt més que la resta de l'Estat. I el que no podem fer és frenar aquest dinamisme, sinó acompanyar-lo. I a Catalunya tenim l'opció i hem de treballar per la plena ocupació i de qualitat, i per això cal la independència, segurament. Però, mentrestant, ens hi hem d'acostar tant com puguem.

El president Aragonès ens explica sovint les seves quatre transformacions: la social, la verda, la feminista i la democràtica. Però, i l'econòmica? Nosaltres parlem de la plena ocupació i de qualitat en el nostre programa electoral fins a dotze vegades, i aquesta és la transformació econòmica que ens cal. Per Junts, aquest és un punt clau.

Nosaltres volem donar canyes de pescar, no només peix, i per això cal un canvi d'actitud, d'entendre i fer entendre que la clau és potenciar la formació professional, tant la pública com les iniciatives sectorials i territorials. El conseller Torrent presumeix sovint que ha destinat 215 milions d'euros a l'ajuda a la contractació de joves, i això és donar peix, però nosaltres demanem 20 milions d'euros per també donar canyes de pescar. Bé, el que hem de fer és, doncs, ajudar els joves a que es formin i es preparin per poder aconseguir un bon lloc de treball, perquè de feines, com he explicat, se'n generen més de les que s'ocupen.

I ara, abans d'acabar, voldria fer una abraçada a la Nicolasa i l'Eloy. Me'ls vaig trobar a la manifestació el dimarts passat, i em deien: «Oye, Joan, no hay derecho. Nosotros tuvimos que venir de Andalucía a Cataluña a encontrar trabajo, y ahora nuestro hijo se ha tenido que ir a Alemania porque aquí no ha encontrado un buen trabajo.» Doncs per la Nicolasa i l'Eloy i totes les famílies que viuen amb dolor aquest desarrelament de tres generacions separades, per ells també ens cal la independència, i per millorar les oportunitats dels joves i un futur en plenitud.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta segona

Per defensar les esmenes presentades, té la paraula, en nom del Grup Parlamentari del PSC i Units per Avançar, el diputat Pol Gibert Horcas.

Pol Gibert Horcas

Bon dia, vicepresidenta, diputat Canadell. Començarem pel final, no? Crec que dir-li a la gent que a un país independent no hi ha atur..., em sembla, diguem-ne, que és absolutament mentida (*alguns aplaudiments*), però aquí i a qualsevol país, eh? Ho dic

perquè parlem d'un tema seriós, l'atur no és qualsevol tema. I em sembla que hi ha molts països al món que són independents i em sembla que la majoria tenen atur; tots, més o menys, amb més o menys mesura, però tenen atur, amb la qual cosa prometre que a la Catalunya independent no hi hauria atur em sembla que està fora de lloc.

Però, entrant en la moció seva, que vostè ha expressat en els seus deu punts, em sembla que podem abordar que aquest Parlament té una voluntat clara d'abordar el tema de l'atur, la reforma del SOC –com vostè deia també– i el tema de l'FP.

Aquest Ple ha tingut, des del meu punt de vista, una nova situació, en tant que hi va haver tres grups que van preguntar sobre aquest tema. El diputat Gallego va fer la pregunta a la sessió de control, vostè porta una moció i després una interpellació, i el meu grup va interpellar ahir el conseller sobre aquest tema. Feia temps que no passava això al Ple del Parlament, que tres grups coincidíem en un tema com aquest, que és el tema del treball, amb les seves diferents variants –sigui l'FP, sigui la reforma del SOC.

I això faria..., una bona mesura..., prendre, el conseller, nota d'aquest tema, perquè aquest tema, que estem comentant en una situació de bonança quant al mercat de treball..., si ho estem parlant ara és perquè hi ha un problema greu de fons que cal abordar.

Cal abordar el tema de l'FP, que vostè hi feia referència i el nostre grup va fer-hi referència moltes vegades. L'FP és clau: no està funcionant, no funcionarà, com s'està enfocant actualment. I això és un problema, evidentment, de futur, perquè, com vostè deia, hi han vacants laborals no cobertes, perquè no hi ha formació alineada amb la demanda del mercat de treball. I això és un fet que..., ho diu qualsevol; ho diu..., l'exemple que vostè posava, però ho diuen empresaris, ho diuen gremis, ho diuen comarques, ho diu qualsevol representant que estigui a peu de carrer al territori.

I, evidentment, això va acompanyat també d'una fórmula del SOC que ahir en parlàvem profundament, no? I que grups tan diferents com són els comuns i Junts i el PSC posem aquí l'accent vol dir que hi ha un problema transversal, com ahir li dèiem al conseller molt bé, no?

La resposta del conseller d'ahir que vostès van poder escoltar no va semblar, diguem-ne, encertada, no va semblar preocupant per a ell, no? I això sí que va preocupar el nostre grup. Perquè, evidentment, si no veiem que hi ha un problema greu en com el SOC està abordant actualment el mercat de treball, tenim un problema greu d'anàlisi i diagnòstic de com està el mercat de treball a Catalunya. I, si no en som conscients, prendrem mal quan vingui la següent crisi econòmica.

Són dos temes cabdals –vostè hi feia referència a la seva moció–: l'FP, per una banda –l'FP no està funcionant correctament, ho hem dit mil vegades–, i la reforma del SOC. Si el Govern actual no aborda aquests dos temes com una preocupació de país, tindrem un problema a curt, a mitjà i a llarg termini. Ens ho diu qualsevol empresari, ens ho diu qualsevol estudi. Vostè crec que fa un esforç important en la seva moció per fer èmfasi en estudiar la situació més a fons, perquè, si alguns no volen veure amb els seus ulls el que passa al territori, que ho vegin amb estudis que els hi demostrin el que està passant, no?

Crec que el conseller va tenir també la seva ocasió en comissió de poder abordar aquest tema. Ell hi va fer referència. No sabem ben bé què vol fer. Esperem que amb aquesta moció que s'aprovi avui vegi llum al final del túnel i posi fil a l'agulla a aquesta acció decidida en FP i en la reforma del SOC.

La vicepresidenta segona

Per defensar les esmenes, en nom del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, té la paraula el diputat Engelbert Montalà i Pla.

Engelbert Montalà i Pla

Gràcies, vicepresidenta. Diputats, diputades, senyor Canadell... En dies com avui em sento extremadament content, perquè arribar a acords amb vostès, tot i les dis-

crepàncies, sempre és un repte important, sobretot amb vostè, senyor Canadell. (*Alguns aplaudiments.*)

De fet, som aquí per a això; som aquí, en definitiva, per fer política, per arribar a punts intermedis esmenant, transaccionant, cedint moltes vegades en algunes coses que tenim assumides a l'interior del concepte de política d'esquerra. I avui remarcar això, després de discursos com el d'ahir, creiem que és molt important. Creiem que és molt important perquè no cal emfatitzar només les renúncies, senyor Canadell, sinó que cal posar en valor els acords i els que ajuden a avançar. (*Alguns aplaudiments.*) Per tant, agrair-li, com sempre, la voluntat per negociar i la rellevància dels temes que ens posa sobre la taula.

Ocupació plena i treball de qualitat són dos vectors, en definitiva, imprescindibles, senyor Canadell. I sabem que hi ha un lligam clau entre l'ocupació plena i el treball de qualitat, que és, en definitiva, l'educació. No és l'únic: també cal garantir drets laborals, cal equilibrar les relacions de poder entre l'empresariat i els treballadors, cal lligar-ho a aquest valor afegit que ens porta l'emprenedoria. I no hi ha ocupació de qualitat, senyor Canadell, sense educació. Són una obsessió per a aquest Govern republicà l'ocupació, l'educació i el benestar.

La proposta que ens porta vostè parteix d'una base compartida i que ens obliga a col·laborar indiscutiblement amb els sectors implicats per determinar, a partir de les necessitats laborals, quina incidència en el desplegament formatiu hem de posar, en definitiva, sobre la taula. Però deurà entendre, senyor Canadell, que una cosa és incidir i l'altra és programar des de l'empresa. Donar espais de participació, segur; però no es pot externalitzar la responsabilitat del lideratge públic a mans privades.

Deixi'm posar-n'hi un exemple. Mollerussa intenta ser un *hub* de la formació professional. Hi ha dos centres que lideren aquest espai: La Salle i l'Institut La Serra, on els alumnes i les empreses s'interrelacionen per intentar determinar quins són els llocs de treball que en un futur necessitaran les empreses del voltant. Això és molt important, perquè són les empreses que determinen moltes vegades quines són les seves necessitats.

Li poso l'exemple, per exemple, de Tallers Antoni Miquel, que és una empresa molt important del sector i que junt amb l'Institut La Serra determina allò, quines són les necessitats laborals que té la seva empresa. L'Institut La Serra determina al final els estudis que podem posar sobre la taula, i al final estableixen aquesta relació perquè aquests alumnes de la nostra comarca puguin emprendre, puguin treballar i puguin viure a la comarca.

Les empreses del voltant col·laboren directament amb els centres per determinar les necessitats, i els centres busquen la complicitat de les empreses de la comarca. És un exemple d'èxit, senyor Canadell. El futur del nostre país passa inevitablement per establir formats de col·laboració entre l'empresa i la formació professional.

Tampoc hauria d'obviar, senyor Canadell, que allà on el nou model de formació professional dual és un model d'èxit es tracta de societats on el sistema institucional ho recolza: organitzacions patronals denses, models de governança empresarial que donen veu als treballadors, sindicats potents i capitalitzar sectors clau. L'empresa és imprescindible, però el Govern no pot abdicar de la seva condició i responsabilitat de liderar.

L'exemple del centre de Martorell exemplifica a la perfecció cap a on anem, on direccionem les polítiques liderades pels diferents departaments que governem en aquest aspecte; l'exemple també de l'Agència de la Formació Professional, on Educació, Empresa i Presidència treballen de forma conjunta per l'oferta d'aquesta formació. I això, senyor Canadell, ho lidera Esquerra Republicana.

Seguim analitzant conjuntament aquest camí per millorar-lo, senyor Canadell, i poder arribar a aquell dia on no ens quedi cap dels punts de la seva proposta de resolució per arribar a acords.

Reiterar, altra vegada, el meu agraïment per la bona predisposició a l'acord, i emplaçar-lo a vostè i el seu grup a seguir aquesta constant de manera més general i en àmbits molt més transcendents per al futur del nostre país i l'esdevenir dels nostres ciutadans.

Moltíssimes gràcies.

La vicepresidenta segona

Gràcies. A continuació, per fixar la seva posició, té la paraula, en nom del Grup Parlamentari de VOX, la senyora Isabel Lázaro Pina.

Isabel Lázaro Pina

Muchas gracias, vicepresidenta. Buenos días a todos. «Si sabes lo que tienes que hacer y no lo haces, entonces estás peor que antes.» Es una mítica frase del filósofo Confucio que, en el caso que nos ocupa, el mercado laboral en Cataluña, no puede ser más acertada.

En esta ocasión nos presenta Junts una moción con propuestas en torno a la problemática del mercado laboral en Cataluña, especialmente de los jóvenes. ¿Quién lleva gobernando Cataluña todos estos últimos cuarenta años? Ustedes y ustedes. Son los herederos de Pujol, que estuvo más de treinta años, seguido por Artur Mas, Puigdemont, Torra, Montilla. Son ustedes, los responsables del desastre del mercado laboral en Cataluña. ¿Y saben por qué? Pues porque se han dedicado a malversar el dinero de todos los catalanes en sus delirios ideológicos sectarios, engañando a sus votantes con el único objetivo de tapar sus miserias.

Como ya es habitual en todas las intervenciones del diputado, el señor Canadell, sigue con su fantasía de una supuesta Cataluña independiente, culpando a la malvada España de todos los males que nos acechan. Miren, los problemas son los que son porque ustedes no han hecho lo que tenían que hacer.

Pero vamos a centrarnos en el tema que nos ocupa, el mercado laboral de los jóvenes en Cataluña. Cataluña tiene un problema coyuntural y estructural en cuanto a políticas de empleo activas y pasivas que viene arrastrando desde hace décadas. Y los jóvenes de dieciséis a veintinueve años son los más afectados. Esta afectación trasciende del ámbito laboral y repercute en el proyecto vital de los jóvenes, tanto en su capacidad para formar una familia como en las perspectivas de emancipación y, por supuesto, en su desarrollo personal.

Los indicadores del año pasado nos muestran, en la franja de edad de dieciséis a veintinueve de años..., la tasa media anual de paro es del 22,3 por ciento; la tasa de temporalidad es del cuarenta y nueve por ciento. Solo un diecisiete por ciento ha podido emanciparse y el 34,2 por ciento de los jóvenes de entre veinticinco y treinta y cuatro años están sobradamente cualificados. Un 14,8 por ciento de abandono escolar y, además, prácticamente el cuarenta por ciento del alumnado de grado medio de FP abandona sus estudios.

Analizando los datos nos encontramos, primero, con la contradicción de que mientras tenemos jóvenes universitarios en paro, los empresarios no encuentran a profesionales técnicos con formación intermedia. Segundo, la precariedad laboral, los salarios bajos y la alta tasa de temporalidad reducen la calidad de empleo. Y tercero, la asociación del empleo juvenil con ciertos sectores inestables, inseguros y frágiles, como puede ser, por ejemplo, el sector servicios.

La Generalitat de Catalunya dispone de amplias competencias en materia de empleo, de formación y de educación laboral. Por ejemplo, la Ley 10/2015, de 19 de junio, o los artículos 40, 152 y 170 del propio Estatuto de autonomía. No sirve el argumento, señor Canadell, de que la Generalitat no tiene competencias.

Bajo este diagnóstico y análisis, algunas de sus propuestas se quedan cortas y otras son completamente erróneas y contradictorias, como su propuesta de transformar el SOC. Miren, el SOC es una de las causas estructurales del problema. Ni fun-

cional ni serveix. Con este chiringuito, lo único que cabe es suprimirlo y devolver las competencias al SEPE, tal como propusimos en VOX.

Además, ya abordamos el desempleo juvenil con una propuesta con catorce medidas concretas, como, por ejemplo, adecuar la formación profesional a las necesidades empresariales, retener el talento joven, potenciar el emprendimiento juvenil, incentivar la contratación de larga duración... Ya sabemos que ustedes están más por destruir que por construir, pero todo lo que ustedes destruyan nosotros lo construiremos luego.

Si de verdad les importan los jóvenes y el mercado laboral en Cataluña, estudien las propuestas de VOX. Preséntenlas ustedes, cualquiera de ustedes o todos juntos, y así acertarán. Hagan algo tendente a ayudar a los jóvenes, de verdad, a salir adelante –a los jóvenes catalanes.

Muchas gracias.

La vicepresidenta segona

Per fixar la seva posició, té la paraula, en nom del Grup Parlamentari de la CUP - Un Nou Cicle per Guanyar, la diputada Eulàlia Reguant i Cura.

Eulàlia Reguant i Cura

Bon dia. Gràcies, vicepresidenta. Compartim la preocupació per la precarietat juvenil, per la situació dels joves en el món laboral. Només un deu per cent dels menors de trenta anys sense feina tenen dret a l'atur; la taxa d'ocupació juvenil no arriba al cinquanta per cent; la taxa d'emancipació està al disset per cent, ha baixat o s'ha reduït a la meitat els darrers quinze anys, i els salaris dels joves estan vuit mil euros per sota de la mitjana general. Aquests són elements constatables i que són una realitat.

Ara bé, no compartim la tesi principal de la seva moció i de la seva interpellació. Perquè podria proposar, per fer front a això, una renda bàsica universal que garantís el dret a l'existència a tothom i que alhora potenciés..., perquè és un potenciador de la negociació col·lectiva o del poder de la negociació col·lectiva, perquè un, per tant, si té el mínim garantit, no assumeix o no accepta llocs de feina precaris. O podrien haver proposat la reducció de la jornada laboral per treballar menys i treballar totes, perquè, en el procés d'automatització dels processos industrials, aboquen a l'augment de productivitat i permeten reduir els temps de les jornades laborals. Fa cent anys, de la jornada laboral, que es va aconseguir la jornada laboral de vuit hores o de quaranta hores setmanals; potser ja va sent hora de començar a reduir jornades, de treballar menys per treballar totes.

Aquestes són algunes de les propostes que vostès podrien fer, però no. Vostès el que posen al centre, en el fons, és aprofundir en la privatització del sistema educatiu, en aquest cas per la via de la formació professional, posant al centre no les necessitats de la societat en general, sinó focalitzant-se en les empreses i posant-les... Que no neguem que hi han de tenir o hi poden tenir un paper, però no són elles les que han de definir ni el sistema educatiu ni les necessitats, sinó que és la societat i la gent, la que ha de decidir això, i per això existeix la planificació, que és indispensable. Per tant, el que vostès acaben fent és aprofundir en un sistema que és el que genera aquesta precarietat, que és el que genera aquestes condicions laborals.

Podrien també haver plantejat reforçar la xarxa pública de formació professional, que és clarament insuficient en aquest país, però no. Podrien haver abordat que és necessari... Vostès parlen: «Sí, cal reforçar la formació professional», però d'una manera ambigua. El que cal és reforçar-la per evitar que es produeixi allò de que a l'alumnat no rendible de l'educació secundària se l'aboqui a un sistema productiu que necessita mà d'obra barata. És a dir: «Tu no vals per estudiar; per tant, t'aboco a un sistema productiu de mà d'obra barata.» Però no.

Ho torno a dir: plantegen i reforcen un sistema que, en el fons, el que afavoreix és la privatització de la formació professional, perquè es reforça la concertació de més

cicles en centres privats –en moltes ocasions, amb interessos lucratius– perquè no hi ha suficient oferta pública, perquè el model –com deia abans– de formació es dissenya al servei de les necessitats de les empreses i no de l'alumnat i la societat –que per això li deia que cal la planificació–, que trenca l'homogeneïtat del currículum formatiu...

I podria continuar amb molts dels elements que s'estan constatant de per què no funciona la formació professional, perquè, en el fons, la dual el que fa és utilitzar mà d'obra barata o gratuïta per part de les empreses, i aquest és el principal problema.

Per tant, en aquesta moció nosaltres, en el que són estudis que a més a més faciliten indicadors, hi votarem a favor; en la resta de punts votarem bàsicament en contra, i en alguns altres ens abstindrem.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta segona en funcions de presidenta

Per fixar la seva posició, té la paraula, en nom del Grup Parlamentari d'En Comú Podem, el diputat Joan Carles Gallego i Herrera.

Joan Carles Gallego i Herrera

Bé, doncs bon dia a totes i tots. A mi el que em passa és que, amb les mocions, el senyor Canadell sempre em deixa una miqueta... Perquè, és clar, hi ha un títol, hi ha una introducció i després hi han unes propostes. Aviam, hi ha la situació del mercat de treball –o del mercat laboral, que se'n diu–, però després em parla de formació professional. Dius, bé, aviam, com si el mercat laboral només tingués una problemàtica, que és la formació professional. El mercat laboral és complex. La formació professional és una institució que hi ha d'ajudar en el millor funcionament, però no és l'únic, i no es poden abordar els temes de la formació professional si no entenem el conjunt de funcionament del mercat de treball.

Però després, quan intervé, a sobre ens diu que el problema que tenim és d'ajust entre l'oferta i la demanda, i segueix fent referència només a la formació professional. Jo no sé si coneix o no coneix el funcionament del mercat de treball, el senyor Canadell. Espero que sí, però a vegades en l'exposició me'n fa dubtar, em fa dubtar que conegui com funciona el mercat de treball. O com funciona o quina és la realitat empresarial d'aquest país. O quines són les dificultats reals que tenen els joves, a vegades, per mobilitzar-se a la recerca d'ocupació.

Perquè en el funcionament del mercat de treball hi ha una cosa que és fonamental, que és l'acord que empresaris i sindicats han de realitzar per garantir unes condicions de treball que facin atractiu l'entrar a treballar i doni garanties d'estabilitat. I aquest és un element fonamental. Que no sigui que hi hagi molts joves que, en la renúncia a entrar al mercat de treball, no sigui per manca de capacitació, sinó que sigui per disgust amb unes condicions de treball, laborals i de jornada, que no els hi donen satisfacció precisament en la seva capacitació i qualificació. Perquè avui, en aquest país, hi ha molts i molts joves que tenen molta qualificació que el mercat de treball no la incorpora perquè puguin desenvolupar les seves capacitats creatives i d'innovació i tal.

I aquí tenim un problema, que aquest problema també és la realitat empresarial d'aquest país, que malauradament ens manca també una formació i una qualificació forta de molts empresaris d'aquest país, que faríem bé també de dotar-los de les eines i dels instruments necessaris perquè sabessin aprofitar la qualificació disponible en la joventut d'aquest país per poder, precisament, innovar de manera empresarial i millorar les capacitats productives de les empreses. I això, malauradament, també és un dèficit que tenim en aquest país.

Però no podem obviar que a molts joves els hi pots oferir una feina, que volen entrar a aquesta feina, però per entrar a aquesta feina han de mobilitzar-se físicament a un lloc determinat on difícilment podran accedir a un habitatge assequible. Si no donem garanties de mobilitat als joves, difícilment aniran a treballar.

Hi han joves que viuen a Lleida, que viuen a Mollerussa, que els hi pot sortir una feina a Cornellà o que els hi pot sortir una feina a Mataró, però si surten de casa dels pares per anar-se'n a agafar una feina a Mataró amb el sou que els hi pagaran a Mataró, difícilment podran accedir a un lloguer assequible a Mataró, perquè no hi ha oferta pública suficient i perquè la privada que hi ha bàsicament acostuma a especular amb un bé com és l'habitatge.

I aquests són elements que existeixen. I, si volem analitzar el mercat de treball, parlem una miqueta de tot, però no ho centrem únicament i exclusivament en la formació professional, que és important, però no és l'únic.

Dit això, parlem de formació professional, perquè és cert que tenim un problema de formació professional, també, i no el podem obviar, i per això també està bé que hagi posat el focus en la formació professional. Però aleshores m'hagués agradat que la moció hagués dit: «Parlem de la formació professional per centrar-nos més en el tema.»

Perquè en el tema de la formació professional hem de parlar de la necessitat de fer una formació professional integral, que abordi des de l'orientació professional fins a la inserció laboral, situant aquí els elements de qualificació, però no centrar el tema de la formació professional només en la part formativa. Hem d'orientar, i això vol dir un esforç important en les etapes prèvies a l'inici de la formació postobligatòria professional, on els joves puguin ser orientats allà on puguin desenvolupar al màxim les seves capacitats, i també tots els mecanismes que facilitin la inserció laboral, que en aquest sentit ja s'apunta alguna qüestió amb relació a la formació professional dual.

Però, si hem de parlar de formació professional, no es tracta només de pensar que el problema se soluciona amb la privatització, amb la col·laboració publicoprivada, etcètera. Cal una planificació pública, i una planificació pública descentralitzada en el territori i participada pels agents econòmics i socials que en aquell territori entenen quines són les mancances i les necessitats.

I, si parlem de formació professional i dels dèficits, també hem d'entendre què passa amb el professorat de la formació professional i com millorem la relació entre els centres de formació professional i la realitat de les empreses.

La vicepresidenta segona

A continuació, per fixar la seva posició, té la paraula, en nom del Grup Parlamentari de Ciutadans, el diputat Joan García González.

Joan García González

Gràcies, vicepresidenta. Diputats, diputades... Senyor Canadell, començaré per on ha acabat vostè. Diu que al seu programa tenen canyes de pescar, però en tots aquests anys de govern l'únic que han fet és donar peix, perquè aquestes canyes de pescar no les han utilitzat bàsicament per a res. Perquè tenim un problema, i és evident. Tenim un problema, i s'ha parlat aquí: és veritat que la situació del mercat laboral no es descriu únicament per tot el que vostè ha tractat avui o tracta vostè aquí en aquesta moció, però és evident que tenim un problema, i és un problema que s'ha anat heretant i s'ha anat desenvolupant durant molts anys.

També és ben cert... Jo ho dic perquè vostè parlava de diferents..., a la seva intervenció ha començat a parlar de diferents, diguéssim, consellers. Inclús ha parlat de la senyora Bassa, com si... Jo recordo també que tenien vostès un conseller d'Empresa, el senyor Baiget, i altres que han tingut al Govern, i vostè no ha parlat d'això. O sigui, d'alguna forma, sembla que quan han sortit del Govern ja s'ha oblidat, tot-hom, del que han fet abans, i ara em sembla que volen ser liberals, però tampoc ho tenen molt clar i... Bé, doncs jo els convido... I estem molt d'acord en algunes coses que vostè aquí ha expressat, però els convido a ser una mica honestos amb vostès mateixos.

Però, per continuar, vostè aquí planteja una moció que parla del mercat laboral, que parla de l'FP i que jo crec que parla de polítiques de joventut, una altra de les

grans oblidades d'aquest Parlament i, sobretot, d'aquests governs. Hi ha una realitat i hi ha una realitat transversal, i el senyor Gallego n'ha parlat una mica, per sobre. O sigui, aquí ens planteja la dificultat que tenen els joves per entrar al mercat laboral. Són perquè no tenen una formació adequada? No ho sé, segurament hi han altres factors. El que sí que sé és que la formació professional –i aquí coincideixo amb vostè– és una bona eina o és una eina adequada per intentar que això no passi, per intentar que hi hagi una formació correcta i que es pugui unir o fer, com es diu en anglès, *match* amb la demanda del mercat laboral i de les empreses.

Parla vostè, per començar, d'aquesta..., d'una major inversió pública, però sobretot associada a la col·laboració publicoprivada. Hi estem d'acord. Nosaltres estem d'acord en això. Evidentment, ha de ser l'impuls públic, de les polítiques públiques, el que ho faci, però jo crec que l'aportació del món privat, també en la docència, doncs, ha quedat clar en molts àmbits que és adequat. Nosaltres som favorables –ho diem moltes vegades– a la concertació també a l'educació.

I jo crec que això és evident, perquè moltes vegades tenim més o millors espais, inclús de llibertat, a l'escola concertada que a l'escola pública. Però en aquest cas –en aquest cas– crec que és molt evident que és necessari que es pugui d'alguna forma, doncs, implementar un model on la formació publicoprivada sigui realment protagonista. I en aquest cas crec que ho podem fer. Per tant, donarem suport a bona part de les mesures que vostès aquí plantegen.

Hi ha una realitat: sí, no hi ha una oferta..., o almenys no s'ha aconseguit donar resposta a tota la demanda dels alumnes d'FP a través d'una oferta adequada i correcta, sobretot que es pugui, d'alguna forma, adequar sectorialment al que necessiten les empreses; sectorialment i territorialment. Aquestes són dues variables que per nosaltres són bàsiques i importants, i és bo que es facin tota una sèrie d'informes i que coneguem realment quina és la necessitat que tenen els alumnes i si moltes vegades allò que inclús els alumnes creuen o demanden és el que realment necessiten. Per tant, també som molt partidaris de que hi hagi una orientació transversal des de l'entrada al món educatiu de l'FP, els graus mitjans i superiors, fins a la seva sortida al món laboral.

Finalment, vostès es plantegen, doncs, un quaranta per cent com a objectiu. Es planteja o s'ha plantejat un quaranta per cent d'objectiu d'FP dual a Catalunya. Hi estem d'acord. No hi arribarem, però hi estem d'acord, hi estem molt d'acord. Al final, acabem fent pactes de tot tipus, el pacte aquí..., el pacte nacional de qualsevol cosa per no fer res. O sigui, moltes vegades això sembla que es soluciona d'aquesta forma. Jo crec que és un error. Objectiu adequat; crec que hi han coses que aquí es proposen que poden ajudar molt a fer això.

I, sobre el SOC, crec que no tinc molt temps per afegir molt més del que ja he dit. Crec que requereix una reforma integral. No funciona. No funciona, l'orientació laboral a Catalunya, però és evident que en això hi estem molt i molts d'acord.

I, per acabar, senyor Canadell, jo no volia dir res del seu punt 3, però al final...

La vicepresidenta segona

Senyor García...

Joan García González

Sí, acabo ja, presidenta. Això de la plena ocupació quan siguem independents és absurd. Vostè ho sap, però ho torno a dir. Però ja que deia vostè «Catalunya està millor que la resta d'Espanya», doncs sí; Barcelona està millor que la resta de Catalunya. I? (*Pausa.*) No és aquest, el problema.

La vicepresidenta segona

Per fixar la seva posició, té la paraula el diputat no adscrit, el senyor Antoni Gallego Burgos.

Antonio Gallego Burgos

Sí; muchas gracias, presidenta. Dos consideraciones previas: la falta de trabajadores cualificados es previa al covid y a la guerra de Ucrania –el problema es estructural, y no coyuntural–; dos, la afirmación que aparece en el texto de la moción «si fuéramos independientes en Cataluña habría pleno empleo», en fin, es como decir que si Messi jugara en la selección española el domingo jugaríamos la final, pura ciencia ficción. Se agradecería un poco de realismo.

Tres, como ha dicho el diputado de Podem, el señor Gallego, está bien... Es decir, se ha hablado aquí de la FP. Es un tema muy importante para abordar esta cuestión, pero se ha olvidado de la temporalidad, de la precarización laboral, de la fuga de talento, de la falta de dominio de idiomas que reclaman las empresas... No ha hecho ninguna referencia a la universidad, no hace referencia al fracaso escolar, tampoco he visto incentivos fiscales para empresas...

Es decir, es una moción que aparentemente puede ser bienintencionada, pero se queda corta. Es una moción muy simple.

Gracias.

La vicepresidenta segona

Finalment, per pronunciar-se sobre les esmenes, té la paraula el senyor Joan Canadell i Bruguera.

Joan Canadell i Bruguera

Bé; gràcies, vicepresidenta. Primer de tot, donar les gràcies als grups que han fet esmenes: al Grup Socialistes, que li hem acceptat l'esmena que ens ha fet, i al Grup d'Esquerra, que ens n'ha fet moltes, n'hem transaccionat tres, les altres no, perquè desvirtuaven el text, com sap molt bé, i, per tant, no tenia cap sentit.

Jo, en resposta al que vostès han dit... Senyor Gibert, primer de tot, jo no he dit «atur zero». L'atur zero no existeix aquí ni enlloc del món. Jo he dit «plena ocupació». I li diré: digui'm algun país d'Europa que generi la riquesa que genera Catalunya que no tingui plena ocupació. Tots –tots–; fins i tot Portugal, que està per sota de nosaltres en generació de riquesa, té un sis per cent d'atur. Ja el voldríem nosaltres, avui, el sis per cent d'atur. Per tant, la independència... No ho dubtin, 20.000 milions d'euros donen per fer moltes polítiques. I, per tant, sens dubte, una Catalunya independent ens portarà a la plena ocupació. Sens dubte; jo no en tinc cap, de dubte.

És cert també el que vostè ha dit. És a dir, coincideix que tenim tres grups en aquest hemicicle que estem posant sobre la taula el problema que jo diria que, en el sector empresarial, és el més important en aquest moment, que és la falta de personal qualificat. I és molt trist que no puguem ajudar les empreses a créixer. I és per això que interpel·lem i que fem aquesta moció, per ajudar les empreses. I no es tracta, senyor Montalà, de que us programin les empreses el Govern. No, no es tracta d'això; es tracta que les ajudem a que ens ajudin a generar aquests llocs de treball, perquè hi ha molt sector empresarial, no empreses..., empreses, gremis, patronals, etcètera, que en tenen ganes i estan fent coses per ajudar a generar llocs de treball de qualitat; per tant, a formar per poder ocupar aquests llocs de treball. Es tracta d'això.

I, escolti'm, vostès han estat tres legislatures gestionant això. No es tracta d'acords o no acords. Es tracta de que funcionin, aquests acords, per al resultat que busquen les empreses, que és que puguin trobar feina per créixer.

I, llavors, ja l'últim que em quedaria és..., a la senyora Reguant, quan ha dit que el que hem de fer és la renda garantida, eh? O sigui, si la renda garantida és la sol·lució a l'atur... I veia que el senyor Montalà anava fent que sí amb el cap. Escolti'm, nosaltres no volem més peix..., o ja ens va bé que hi hagi peix, però el que hem de fer és posar canyes de pescar per ajudar a que els joves, el talent dels catalans, pugui realment trobar feina i ajudar les empreses a créixer.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta segona

Acabat el debat, els faig avinent que la votació d'aquesta moció es farà aquest matí, un cop substanciat el punt vint-i-unè de l'ordre del dia.

Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre el Servei d'Educació de Catalunya

302-00217/13

Entrem en el punt dissetè de l'ordre del dia, que és la moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre el Servei d'Educació de Catalunya, presentada pel Grup Parlamentari de Junts per Catalunya. I té la paraula, per a la seva defensa, la diputada Anna Erra i Solà.

Anna Erra i Solà

Gràcies, vicepresidenta. Conseller, diputats, diputades... Per Junts, una de les prioritats és l'aposta per l'educació, una aposta que creiem que ha de ser de país i per la formació dels nostres joves –i més venint, ara, d'una moció que ja parlava d'aquest futur, que és el nostre país amb la formació dels joves.

Per això el que volem és un bon pressupost que sobretot vagi avançant en el que ja marca la LEC, que és anar avançant en aquest sis per cent del PIB per apostar per l'educació. I per nosaltres són prioritats importants el que és treballar o avançar molt en el que és l'escola inclusiva; per aquest I2, que cada vegada sigui més universal; avançar, com ens hem compromès, doncs, tot el país, amb aquest pacte per la segregació escolar. I, evidentment, d'aquí ve una mica la moció que avui presentem, fer més fort el nostre Servei d'Educació de Catalunya, que per nosaltres és un model educatiu i de país que ens enforteix i que el que cal és consolidar-lo.

Per això, amb aquesta moció, i que anava lligada amb la interpellació que vam fer al conseller, el que volem és que es vagi avançant en el desplegament de la llei d'educació de Catalunya, un desplegament que a dia d'avui ha estat veritablement molt minso i molt pobre. Nosaltres creiem que hem d'anar avançant cap a aquesta gratuïtat, perquè millorar les condicions econòmiques de tot el Servei d'Educació de Catalunya és important per enfortir aquest model i, sobretot, millorar aquest infrafinançament crònic que pateix l'escola concertada.

Sabem i tenim clar que l'estudi, si més no, que es va fer del cost teòric de la plaça escolar fet pel Síndic de Greuges ens deia que per cobrir-la en total faltarien uns 1.160 milions d'euros: 581 per a l'escola pública i 582 per a la concertada. En aquest cas, al departament, l'estudi que hi havia deia que pagava, per una plaça de primària i infantil, 4.000 euros per a la pública, 2.700 per a la concertada, i a secundària, 5.600 per a la pública i 3.300 per a la concertada.

La moció, en aquest sentit, també incideix, a part de superar aquest infrafinançament crònic, també en millorar el que és el model de concert i, sobretot, en el que són les despeses de funcionament. Per això aquí hem acceptat l'esmena que ens ha fet el PSC, en el sentit de que ens demanava que també hi hagués una despesa extraordinària per a les escoles públiques. Nosaltres el que diem..., en el que col·laborem i el que volem enfortir és tot el Servei d'Educació de Catalunya, perquè que l'educació no sigui gratuïta, en el fons, provoca desigualtats a tot el servei d'educació, a la pública i a la concertada.

Un altre punt que també diu en la moció és sobretot aquest compromís, que creiem que ha de ser per part d'aquesta doble xarxa, pel pacte de segregació escolar, perquè el que volem és també complir el que marcava aquest decret d'admissió. Perquè nosaltres creiem molt en una bona detecció i una bona distribució de tot l'alumnat vulnerable per totes les escoles que formen part del Servei d'Educació de Catalunya, però també, evidentment, que es garanteixi l'assignació econòmica que està marcada en el decret d'admissió.

En el fons, si repassem dades, sabem que es destinen per a infantil i primària 265 euros per a la pública, 27 a la concertada, 360 euros a la pública secundària i 54 a la concertada. Per això nosaltres creiem que hi ha d'haver una dotació, i una dotació que no sigui invariable, que no sigui fixa, perquè, si no, es passa a aquell desequilibri que..., més repartiment, més alumnes, però com que la subvenció és invariable, menys assignació o menys motxilla de recursos econòmics rep aquest alumne. Nosaltres creiem que tothom ha de complir, però per les dues bandes: per l'Administració i, evidentment, per tot el Servei d'Educació de Catalunya.

També creiem que hi ha d'haver –en la moció ho diem– una despesa extra per al que són les despeses de subministrament, que ha suposat aquest augment del que són totes les despeses de subministrament. I creiem que és important, aquí, ajudar les escoles i, evidentment, també els municipis.

I un dels punts que per nosaltres també és important és el tema de la integració. Nosaltres creiem que moltes escoles demanen la integració a la pública, moltes escoles concertades, sobretot per aquest escanyament, aquest ofegament econòmic que tenen. I nosaltres el que demanem en la moció és que primer s'estudii quina és la causa real, i que, si senzillament és per un tema econòmic, hi hagi aquesta ajuda.- Perquè, si no..., parlin amb cada una de les escoles: crec que en moltes és més pel sentit d'aquest ofegament econòmic que no pas per la voluntat de canviar el seu model.

Per tot això, nosaltres avui presentàvem aquesta moció. I vull donar les gràcies a tots els grups que ens han aportat esmenes. I aquí diem que hem acceptat les esmenes del PSC; també hem estat parlant amb Esquerra Republicana, que finalment no n'hem acceptat les esmenes, més que re perquè potser ens quedava amb un sentit massa de *voluntats*, no?, d'aquella voluntat de voler arribar, i a dia d'avui, en la situació en que estan les escoles i en que està el Servei d'Educació de Catalunya, nosaltres ja no creiem que hem d'estar amb voluntats, sinó amb realitats.

Per això, amb tot això esperem, doncs, que hi hagi el màxim suport per part de tots els grups parlamentaris a aquesta moció.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta segona

Per defensar les esmenes presentades, té la paraula, en nom del Grup Parlamentari del PSC i Units, la diputada Esther Niubó Cidoncha.

Esther Niubó Cidoncha

Bé; gràcies, presidenta. Conseller, diputades i diputats... Sembla que estem a les portes que el Govern presenti uns nous pressupostos per al 23, o en tot cas, doncs, segurament que és qüestió de dies o més aviat de setmanes, i és important que en aquest context tornem a insistir en l'actual infrafinançament públic del sistema educatiu del nostre país.

Sabem que estem lluny d'aquest sis per cent previst per la llei d'educació aprovada l'any 2009 per aquest mateix Parlament. I aquest infrafinançament té conseqüències: té conseqüències que pesen sobre la qualitat educativa, que pesen sobre la qualitat dels equipaments educatius, i aquí tenim moltes escoles i instituts pendents de grans reformes, d'obres d'ampliació o senzillament pendents de construir –tenim encara prop de mil barracons a Catalunya. Però també en té d'altres, no?: nens i nenes que probablement no reben l'atenció adequada d'acord amb les seves necessitats específiques de suport per manca de professionals; nois i noies abocats al fracàs i a l'abandonament, encara massa alt a Catalunya, que ronda el quinze per cent; o docents superats per la burocràcia però que amb el seu voluntarisme, a vegades excessiu, aguanten el sistema educatiu; o resultats educatius millorables –molt millorables–, quan sabem que aquest èxit és la millor garantia per a la igualtat d'oportunitats i el progrés social.

Precisament ahir el president del meu grup es referia a la darrera publicació, aquest mateix dilluns, dels resultats de les competències bàsiques, que evidencien una caiguda molt important d'aquests resultats, especialment en matemàtiques, on s'obté el pitjor resultat de la història. I això ens preocupa, i ens preocupa molt.

Doncs bé, aquest infrafinançament i les seves conseqüències afecten el conjunt del Servei d'Educació de Catalunya. Afecten tant els centres educatius públics, que van patir ara fa una dècada i durant uns anys retallades molt importants, com els centres de titularitat privada sufragats amb fons públics, l'escola concertada, que compensen l'infrafinançament públic amb les aportacions de les famílies, una constatació que va fer el Síndic de Greuges. La diputada feia referència a aquest informe del 2020, que deia que la inversió de l'Administració pública en la plaça escolar és insuficient per cobrir-ne el cost sense necessitat de copagament, del conjunt del servei d'educació, i també que aquest infrafinançament és més elevat en el sector concertat i que afecta especialment aquells centres amb més complexitat.

I són especialment aquestes escoles les que més ens preocupen. Escoles, doncs, de barri –del Raval, de Nou Barris, del Besòs– de moltes ciutats metropolitanes que s'assemblen molt, moltíssim, a les escoles públiques que tenen a la vora, i que en aquesta situació d'infrafinançament crònic en el que es troben l'única sortida que tenen és tancar –amb el que suposa de pèrdua d'un projecte educatiu–, és entregar les claus al departament o, el que és pitjor, vendre's a un fons d'inversió. I aquí hauríem de pensar molt bé el model educatiu que defensem o que volem.

I des del nostre grup tenim clar que el Servei d'Educació de Catalunya és un bon model, millorable, sens dubte, però que ha demostrat que amb unes polítiques encertades, amb un lideratge educatiu potent, amb una bona governança educativa i els recursos necessaris, funciona, i funciona bé.

L'escola concertada d'iniciativa social a Catalunya també ha demostrat molt majoritàriament la seva corresponsabilitat, el seu compromís social al llarg de la història des que es van crear moltes escoles allà on els poders públics no podien arribar, que van contribuir a garantir la universalització de l'educació al conjunt del territori.

Per tant, vocació de servei públic, compartir el compromís amb l'equitat, amb la inclusió, amb la cohesió social, amb la lluita contra la segregació i amb escolaritzar alumnat independentment de les seves necessitats de suport, origen o classe social, com ha de ser, efectivament. I per això haurien de veure també millorat el seu finançament, garantida la seva estabilitat –la suficiència econòmica–, per poder desenvolupar el seu projecte independentment d'aquesta aportació de les famílies, i, per tant, avançar irreversiblement cap a la gratuïtat educativa i cap a una distribució equilibrada de l'alumnat.

Malauradament, tenim un pacte contra la segregació que ni aquest Govern ni l'anterior ha dotat econòmicament. Un govern que promet aportacions a l'alumnat vulnerable però que a dia d'avui, a punt d'acabar el primer trimestre de curs, no ha pagat ni als centres públics ni als concertats –que, per cert, tampoc han cobrat l'any passat. I, per tant, celebrem que a la moció es demani que es doti de recursos econòmics durant el mateix curs, quan s'assignen aquests recursos, i, per tant... A més a més, convindria que fos l'alumnat vulnerable de tots els cursos, no només d'uns quants, perquè ja sabem en quina situació es troben els centres. Abans-d'ahir es feia públic que els instituts catalans fa tres mesos que no cobren l'assignació per pagar les despeses energètiques. En fi, una més d'aquest departament.

Per tant, estem d'acord i compartim que es compensin els centres públics i concertats per l'increment en extraordinària despesa de funcionament, i, per tant, votarem favorablement a pràcticament tota la moció per millorar les partides de funcionament dels centres públics, i també el mòdul de concert per garantir la suficiència de recursos a tots aquells centres que presten un servei educatiu respectuós amb la normativa. Entenem que és de justícia si volem avançar en la qualitat i en l'equitat educativa.

I, per tant, volem agrair l'esperit dialogant de la diputada Erra i l'acceptació de les dues esmenes presentades. I sí que ens abstindrem en el punt 5.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta segona

Té la paraula, per defensar les esmenes presentades, el diputat Manuel Jesús Acosta Elías, en nom del Grup Parlamentari de VOX.

Manuel Jesús Acosta Elías

Bé; moltes gràcies, vicepresidenta. Señor González-Cambray –señor *consejler*–, señores diputados, muy buenos días. Recientemente, han aparecido en el mundo educativo catalán movimientos de profesores, docentes en general, y pedagogos como Clam Educatiu, Bastiments o Fundación Episteme.

Su objetivo es restaurar la educación en Cataluña, sumida en una profunda crisis, una crisis sin precedentes cuya consecuencia inmediata es el alarmante descenso del nivel educativo de nuestros niños y nuestros jóvenes, como demuestran los resultados de las competencias básicas de secundaria y de primaria –hoy conocíamos las de secundaria, ayer conocimos las de primaria–, y también el lamentable hecho de que Cataluña encabeza el *ranking* de toda Europa de abandono escolar prematuro.

Estos movimientos, haciéndose eco del clamor de muchos educadores y padres de alumnos, han señalado los problemas que hay que subsanar inmediatamente, que son tres. Básicamente son estos tres: la exaltación de un modelo de educación basado en competencias líquidas, etéreas, y el menosprecio de los contenidos sólidos y firmes; la ridiculización de la búsqueda de la excelencia y de la cultura del esfuerzo, y la falta de libertad en el sistema educativo.

Ante los ataques a la libertad educativa perpetrados por el autoritarismo del aquí presente señor *conseller* de Educació, no se ha hecho esperar la reacción unánime de la comunidad educativa, como hemos podido observar a lo largo de toda legislatura, y cuyo epicentro, o digamos culmen, fueron las huelgas de mayo y de junio.

Por cierto, ayer tuvimos la oportunidad de presenciar otro episodio, otro ejemplo de ese autoritarismo y falsedad del señor González-Cambray cuando me llamó mentiroso porque le expuse que en el programa de Coeduca't, en las páginas 50, 55, 56 y 69, pues, se recogían unas indicaciones para los profesores a favor de enseñar a los niños de ocho hasta doce años la práctica del sexo oral, la visualización de la pornografía... Bien, pues, para muestra, un botón.

En este contexto, Junts ahora, vuelvo a repetir, defiende, mediante esta moción... Por cierto, esta moción sobre la cual nosotros, el Grupo Parlamentario de VOX en Cataluña, también ha presentado enmiendas. Se ha olvidado de decirlo, pero bueno, nos podemos equivocar todos, no hay problema. Estas cuatro enmiendas..., porque nosotros, como dije ayer también, que tuve la oportunidad, hemos venido aquí a trabajar, a proponer, a contrastar, a reflexionar, independientemente de quién nos plante los problemas, las situaciones, que pueden ser más o menos divergentes, ¿no? Entonces, digo, en este contexto, Junts nos presenta ahora una moción que defiende la escuela concertada.

Bueno, recalco el adverbio *ahora* porque es asombroso el giro copernicano que han protagonizado ustedes en tan solo dos meses y medio. Junts ha sido cómplice del Departament d'Educació en el menosprecio a la cultura del esfuerzo, en el adoctrinamiento liberticida, en la mengua del nivel académico de los alumnos y en la imposición de un modelo monolítico de escuela solo publica, solo laica y solo en catalán, durante el año y medio que han sido ustedes, que han formado parte del Govern, diciendo «amén» a todo aquello que deshacía y hacía el señor González-Cambray sin un ápice de crítica. (*Alguns aplaudiments.*)

Pero, cosas del destino, tras romper con el Govern, paradójicamente, Junts pretende convertirse ahora en el garante de la concertada. Pues bien, por mucho que

digui lo contrari su otrora alabado y bendecido señor González-Cambray, el *conseiller* desprecia la concertada. ¿Cómo? Ahogándola. Y le voy a poner unos ejemplos.

La Generalitat no paga a la escuela concertada el importe del coste de la plaza, y son las familias quienes se ven en la obligación de hacerlo. Además, la concertada no está cobrando el dinero prometido por escolarizar a los alumnos socioeconómicamente vulnerables: en lugar de los 700 euros prescriptivos, solo percibe 544, y los recibe tarde. Y tampoco recibe el importe que corresponde a las becas comedor. La semana pasada, por fin, ha acabado de cobrar la subvención del año pasado. Estamos a diciembre de este curso, y aún no ha cobrado la subvención.

Otro ejemplo. Los fondos europeos para ordenadores y material informático solo llegan a la pública, cuando su destino es todo el sistema educativo catalán, es decir, la escuela pública, la concertada y la privada.

Unilateralmente, se suprime el concierto a las escuelas de educación diferenciada, uno de los modelos que reconoce nuestro ordenamiento jurídico. Ni mejor ni peor, tan respetable y válido como los demás.

En conclusión, Junts carece de autoridad moral para defender la concertada, y, además, la defensa que teatraliza ahora es débil. Debo recordar que la escuela concertada presta un servicio a la sociedad y genera una sana competencia con la pública. No es cierto que la concertada realice menos acción social que la pública. Hay escuelas públicas que son elitistas...

La vicepresidenta segona

Diputat...

Manuel Jesús Acosta Elías

...—gracias, acabo con esto—: Joc de la Bola, a Lleida, Costa i Llobera, o Joan Bosch, a Barcelona. Bien, el problema estriba en la zonificación. Si los alumnos de una zona deprimida solo pueden ir a colegios de esa zona, se cronifica la segregación. Si los alumnos de un barrio sin conflictividad socioeconómica solo pueden escolarizarse en su barrio, se incentiva la segregación. Por lo tanto, la solución es sencilla...

La vicepresidenta segona

Diputat, hauria d'anar acabant.

Manuel Jesús Acosta Elías

...hágannos caso.

Muchas gracias.

La vicepresidenta segona

Per defensar les esmenes presentades, i en nom del grup parlamentari republicà, té la paraula la diputada Mònica Palacín i París.

Mònica Palacín i París

Gràcies, vicepresidenta. Bon dia, diputats, diputades. Bé, nosaltres lamentem que el Grup de Junts no hagin considerat cap de les esmenes que hem presentat, ni tan sols les que fan referència a la terminologia que determina la pròpia LEC. Em permetran comentar que aquesta actitud de rebutjar tot allò que ve moltes vegades ara per part del Govern o, en aquest cas, del grup republicà, amb cap ànim de millorar la vida de les persones, fins i tot, ara, amb aquests aspectes tècnics dels que en són coneixedors, doncs, resulta, al nostre parer, força ridícul i contraproductiu.

En aquest sentit, els convido a revisar el text de la LEC, en el que podran comprovar que sempre es parla d'«ensenyaments obligatoris» i no d'«educació obligatòria». En aquesta línia anava aquesta esmena que tampoc se'ns ha acceptat. No han volgut acceptar l'esmena, diputada, ho entenc, en aquest període de negociació, però, en tot cas, revisi-ho i decideixin si en aquest cas volen modificar-ho per dotar la moció d'una certa rigorositat lingüística.

Bé, en tot cas, tampoc ens han volgut acceptar les esmenes que proposàvem en els punts 2 i 4, esmenes que proposen una gradualitat i progressivitat pressupostària, tot i que vostè avui, des del faristol, parlava d'anar avançant cap a la implementació, la gradualitat. Però a l'hora de posar-ho com a esmena i per fer aquesta moció més real, doncs, no han volgut, sabent, fins i tot, que les mateixes patronals del sector estan treballant amb el departament un acord per tal de, gradualment, augmentar aquest mòdul del qual parlen.

De fet, aquest increment de mòdul de les despeses de funcionament, a més de les dades econòmiques recollides sobre el cost de la plaça escolar, del Síndic de Greuges..., també es planteja, en l'esmena, afegir el que es comptabilitza d'un IPC de 10,98 per cent fins al mes de juny del 22, de manera que es compensin els increments de les despeses de subministraments als centres.

Diputada Erra, em preocupa, ens preocupa especialment el punt 5 de la moció. Demostra, en aquest cas, un clar desconeixement dels fonaments normatius i jurídics del règim dels concerts. El Departament d'Educació no finança directament els centres privats concertats; només és competent per convocar subvencions per al finançament dels concerts educatius. Vull pensar que és un error de forma i que coneixen que no hi ha concurrència o criteris per justificar aquesta mesura que proposen enfront de la resta dels altres centres. Aquest és l'argument que estan utilitzant per posicionar-se davant dels processos d'integració a la titularitat pública dels centres que ho demanen.

Esquerra Republicana reconeix..., reconeixem l'esforç que s'està fent per part de molts centres d'iniciativa social per seguir oferint una bona educació a infants i joves. I, de fet, aquest Govern reconeix aquest esforç perquè l'objectiu és garantir les mateixes oportunitats per a tothom, i per això s'han incrementat els ajuts a l'alumne vulnerable i el compromís d'avançar en la convocatòria per tal de poder resoldre l'atorgament de les subvencions dins del curs actual i que no hi hagin aquests endarreriments. I mai com ara s'havia garantit l'acompanyament als alumnes més vulnerables, i mai com ara s'havia treballat tant contra la segregació.

Vostè, pel tema pressupostari, senyora Erra, tal com va fer a la interpellació al conseller, segueix insistint en aquest pacte que hi va haver amb el conseller Giró de 140 milions per a la concertada. Cal dir que aquest acord no existeix ni apareix en la darrera versió que va deixar el conseller Giró. Doncs..., pot ser que el conseller Giró acordés o es comprometés amb algú, però no es va comprometre amb el departament, i, per tant, no es va fer efectiva l'assignació pressupostària ni aquest compromís en el pressupost del 23.

Per tant, si us plau, deixin..., no?, en tot cas... Segueixen reclamant i posant pals a les rodes als pressupostos. Reclamen una dotació que no ha fet mai cap conseller convergent des del 2010. Nosaltres els emplacem a pensar en el sistema educatiu, en l'aprovació dels pressupostos i a no deixar-ho només en un discurs de demandes.

A nosaltres ens complau veure que han acceptat esmenes d'altres grups parlamentaris, que han arribat a acords. Nosaltres avancem que en aquells punts que considerem que s'ajusten a la manera correcta, a la normativa, hi donarem suport; no, en aquest cas, de l'1.2 i 5, no?, perquè no respecta terminologia, no respecta la implementació correcta del Servei d'Educació de Catalunya, la disponibilitat pressupostària... *(sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció)* –acabo, presidenta.

I, per acabar, a nosaltres ens trobaran, com sempre, per millorar el sistema educatiu. I ens agradaria que vostès fessin el mateix, en la mateixa línia, per a tot el sistema, tota la diversitat del sistema educatiu, no només en una part d'ella.

Gràcies.

La vicepresidenta segona

Gràcies. Per fixar la seva posició, té la paraula a continuació, en nom del Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Un Nou Cicle per Guanyar, el diputat Carles Riera Albert.

Carles Riera Albert

Gràcies, presidenta. Bon dia. Bé, nosaltres pensem que en el nostre país a nivell educatiu tenim dos grans problemes: un, l'infrafinançament de l'escola pública, del sistema d'educació públic, i, dos, la segregació escolar. I just en un context d'agreujament d'aquestes dues dificultats, Junts per Catalunya proposa, paradoxalment, augmentar el finançament per a l'escola concertada. Paradoxal. Sembla que Convergència i Unió torna al Parlament de la mà de Junts per Catalunya per defensar la privatització dels serveis públics, segons quins dies la sanitat privada, segons quins dies –com avui en aquesta moció– defensant l'escola concertada.

I miri, ho fan en un moment en que estem patint severament encara les conseqüències de la pandèmia sobre el sistema escolar i sobre la comunitat educativa, i en un moment de greu crisi econòmica i social, malauradament amb perspectives d'augmentar. I sabem perfectament –vostès també ho saben– que en aquests contextos l'única manera de lluitar contra la desigualtat i la injustícia social que això genera és amb uns serveis públics universals, gratuïts, inclusius i igualitaris per a tothom. És l'única manera de, a través de certs serveis públics, intentar compensar les desigualtats que genera el sistema capitalista a nivell social. I, malgrat això, vostès continuen defensant la privatització de determinats serveis públics.

I miri, hi insisteixo, jo crec que vostès també saben que l'única manera de combatre la desigualtat, l'única manera de garantir que aquelles desigualtats que genera el sistema..., l'única manera és a través de serveis públics forts, consistents, potents, que generin igualtat. Que allò que desiguala el sistema, per exemple, parlant d'educació, sigui el sistema escolar que ho iguali; que aquells alumnes, aquelles alumnes que es mouen en un món de desigualtats, quan arriben al sistema escolar, es trobin en un escenari d'igualtat.

Bé. I vostès, en aquest context, el que demanen és desplaçar recursos públics, aquells que paguem tots i totes amb els nostres impostos, cap a empreses privades d'educació, fins i tot empreses religioses. Vostès proposen aquest desplaçament de recursos del sistema públic cap al sistema privat i concertat.

Doncs miri, a nosaltres en això no ens hi trobaran. Nosaltres seguirem defensant clarament una xarxa única, un sistema públic únic d'educació universal, gratuïta i igualitària, perquè pensem que l'escola, que l'escola pública, és un dels sistemes fonamentals del nostre país per tal d'intentar lluitar contra la injustícia i contra la desigualtat.

I ho seguirem defensant en un moment, precisament, en el que hi ha una forta pressió i una forta crisi en el sistema d'educació pública que el que requereix és multiplicar els recursos adreçats a l'escola pública i als centres de titularitat pública. I per això nosaltres el que proposem també és un període de transició, un pla de transició, mitjançant el qual les escoles concertades tinguin l'opció de convertir-se en centres públics –i tant, evidentment que sí. Nosaltres proposem que tot el sistema educatiu es pugui transformar en un sistema públic, òbviament, universal, gratuït, inclusiu i laic. I mentrestant, òbviament, el que hem de potenciar, el que hem de reforçar, és el sistema que iguala, no el que desiguala.

Mirin, vostès saben perfectament –igualment que nosaltres– que el problema de la segregació no es resol com vostès el plantegen, perquè hi ha un problema estructural a la base del problema de la segregació, i és aquesta triple xarxa privada, concertada i pública, que, per definició, sistemàticament, genera desigualtat i genera segregació. Què passa? Que vostès, probablement, normalitzen i naturalitzen un cert nivell de segregació. Consideren que és normal i natural que en una societat dividida en classes socials hi hagi una certa segregació i una certa desigualtat. Probablement, fins i tot consideren que és funcional, el funcionament del sistema.

Nosaltres no, nosaltres estem absolutament en contra de cap nivell de desigualtat, de cap nivell de segregació. I, per tant, no ens hi trobaran, defensant la seva proposta. Defensarem allò que iguala, allò que fa justícia, que és una escola catalana en català, pública, universal i gratuïta.

Tanmateix –i acabo, presidenta–, hi ha algun punt de la seva moció en que, malgrat tot, defensen també, afortunadament, algun increment de recursos per a l'escola pública, probablement gràcies a alguna de les esmenes que han acceptat, i això farà que en algun punt ens hi abstinguem o votem que sí.

Gràcies.

La vicepresidenta segona

A continuació, per fixar la seva posició, té la paraula, en nom del Grup Parlamentari d'En Comú Podem, el diputat Jordi Jordan Farnós.

Jordi Jordan Farnós

Gràcies. Diputats, diputades, bon dia. Bé, en primer lloc, no cal dir que l'educació és important per al nostre grup parlamentari. Sempre ha estat i és una prioritat, perquè és un pilar bàsic del nostre sistema de benestar i perquè ha de ser i és una eina de transformació social on tot l'alumnat ha de tenir dret a percebre aquesta educació de qualitat que defensem.

I, en aquest sentit, i amb relació a aquesta moció, hem de recordar que encara estem vivint en una societat on encara hi ha una gran segregació escolar i, per tant, una manca d'equitat perquè puguem dir que tots els xiquets i totes les xiquetes d'este país tinguem les mateixes oportunitats en l'àmbit educatiu.

I per això hem de recordar totes les mancances que en aquests moments tenim a l'escola, com, per exemple, tot el que fa referència a l'escola inclusiva, on, en aquest acord de pressupostos que ahir vam presentar, hem pogut augmentar-la significativament. Però també és evident que hi ha altres problemes en l'àmbit de l'educació, amb multitud de reptes –com també deia, no?, alguna diputada–: la quantitat de barracons que encara hi ha en moltes escoles, molts instituts públics; també la falta de professionals i, evidentment, el gran tema, que és la segregació escolar.

En canvi, vostès avui aquí venen i presenten una moció centrada en gran part en l'escola concertada i en les seues necessitats. I ja sap –perquè ho vam comentar aquests dies– que el nostre grup parlamentari té un model diferent, té un model que passa per enfortir sobretot l'escola pública, l'escola pública i gratuïta; una escola, recordem-ho, sense quotes, una escola amb un accés igualitari per a tot l'alumnat, per a tothom, amb les mateixes condicions i amb les mateixes oportunitats.

Li reconeixem, senyora Erra –i també n'hem parlat aquests dies–, que no tota l'escola concertada és igual, que també hi ha una part de l'escola concertada que té un esperit social. Però, evidentment, hem de veure la fotografia del conjunt de l'educació a Catalunya, i per nosaltres el model és defensar i prioritzar l'escola pública, que és la que pot garantir la igualtat i l'equitat al conjunt de la societat.

Tornant a la seua moció i mirant-la punt per punt, ja li avanço que només li donarem suport en aquells aspectes que parlen, per exemple, de la segregació escolar, d'aquest pacte que es va signar; també dels efectes de l'increment extraordinari de les despeses de subministrament, que també estan aquí incloses, evidentment, les de l'escola pública, perquè entenem..., i que són de sentit comú en aquest moment, no?, d'inflació i de crisi en que ens trobem.

Ara bé, a molts dels altres punts no els hi donarem suport perquè no és el nostre model, perquè no és la nostra prioritat o perquè en algun dels casos tampoc queden clars. Per exemple, en el primer punt, quan parlen de la gratuïtat de l'educació, entenem que no diuen res, no?, de totes aquestes quotes voluntàries que en aquests moments sí que s'estan cobrant a les escoles concertades –o a moltes d'elles–, com si no fos una decisió de l'àmbit privat. I nosaltres, evidentment, pensem que aquestes quotes no haurien d'existir.

O en altres punts parlen, evidentment, de millorar el finançament d'aquestes escoles abans de que puguin passar a ser de titularitat pública, qüestions que nosaltres, en este sentit, evidentment, no compartim, perquè a nosaltres el que ens agradaria tenir de forma progressiva és un model educatiu com tenen la majoria de països del nostre entorn, un model educatiu on l'educació sigui una xarxa pública, una xarxa gratuïta per a tothom, on en tot cas hi hagi una oferta privada realment privada, sense suport o sense finançament públic per a qui se la vulgui pagar, però que el tronc central sigui aquesta xarxa pública, aquesta escola pública sense quotes i com a motor de progrés social on tothom tingui les mateixes oportunitats.

Per tant, aquest serà el nostre sentit de vot, i per això en alguns dels seus punts no els hi donarem suport.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta segona

A continuació, per fixar la seva posició, té la paraula, en nom del Grup Parlamentari de Ciutadans, el diputat Nacho Martín Blanco.

Ignacio Martín Blanco

Gràcies, presidenta. Gràcies, senyores i senyors diputats. Senyora Erra, la veritat és que, per ser del tot sincer, he de dir que aquesta moció em sembla una moció d'allò més interessant. Jo lamento que Junts per Catalunya, el que podríem dir l'«espai postconvergent», no hagi presentat mocions d'aquestes característiques molt abans.

Crec que aquesta situació que es produeix avui amb una moció en què, efectivament, Junts per Catalunya defensa l'escola concertada, defensa un model educatiu en què es respecti, lògicament, l'educació pública, que és imprescindible, però respecti també la llibertat d'elecció dels pares en àmbits tan fonamentals com l'educació i altres àmbits, òbviament, com el de la sanitat..., però, en tot cas, jo lamento que aquesta resolució no hagi arribat abans. Però vaja, mai no és tard quan arriba, i és evident, doncs, que, en moltes ocasions, un desordre porta a un ordre.

I, des d'aquest punt de vista, és evident que la ruptura del Govern entre Junts per Catalunya i Esquerra Republicana obre, si més no, una oportunitat per tenir un debat públic molt més racional a Catalunya, des de posicions diferents, divergents en molts aspectes. Nosaltres divergim, òbviament, en aspectes que tenen a veure amb l'escola concertada, també en l'àmbit de, per exemple, l'ensenyament lingüístic i altres consideracions, però en tot cas creiem que aquesta moció és força interessant, des d'aquest punt de vista. Per tant, en línies generals, votarem a favor de la pràctica totalitat dels punts de la moció.

I, de fet, un dels aspectes que, a parer nostre, empitjora substancialment la moció és l'acceptació de l'esmena que els ha presentat el PSC, quan parlen del pacte contra la segregació. El concepte de segregació és un d'aquells aspectes que, a parer nostre, s'hauria de rebatre de mig a mig en el nostre debat públic. I s'hauria de començar a fer el que és imprescindible per a una societat realment igualitària, una societat realment oberta, una societat realment equitativa, que és la batalla cultural, la batalla de les idees. Aquesta batalla de les idees ha de passar necessàriament per impugnar arguments o criteris com el de la segregació escolar, plantejat des de posicions maximalistes d'esquerra.

I, òbviament, no totes les posicions d'esquerres són dolentes, al contrari; però sí que és veritat que les posicions de més maximalisme o de més extremisme d'esquerra són les que predominen en el nostre debat públic. Ja deia Gramsci allò de la guerra de trinxeres, quan parlava del fet que hi havia d'haver un comunista fins i tot a l'Església catòlica. Doncs, per desgràcia, a Catalunya aquesta hegemonia de l'extrema esquerra ha estat absolutament omnímoda. I crec que és important que entre tots aconseguim un debat públic molt més racional, molt més equilibrat. I crec que aquesta moció, sincerament, apunta en aquesta línia.

Hi ha aspectes que no es tenen en compte. L'escola concertada és garantia de llibertat, és garantia de justícia, és garantia d'igualtat, sobretot d'igualtat d'oportunitats. És evident que aquest criteri que alguns defensen des de posicions estatistes, que els nens són gairebé una propietat dels pares, és un criteri, a parer meu, absolutament dissolvent per a una societat que es vol moderna, que es vol oberta i que es vol, en definitiva, progressista en el millor sentit de la paraula.

Aquest debat tan interessant sobre si el progressisme s'ha d'associar a allò que és progrés o allò que és el que podríem anomenar la «progressia»... Jo crec que no. El progrés d'una societat no s'ha de..., no és patrimoni de l'esquerra, ni molt menys, ans al contrari. I, per tant, crec que aquest debat que se suscita en aquesta cambrà arran de la seva proposta, senyora Erra, de la del Grup de Junts per Catalunya, és interessant. No tinc clar que vostès resultin del tot creïbles o del tot consistents amb aquesta proposta, perquè, efectivament, fa molts anys que fan seguidisme o, diguem-ne, callen davant dels excessos d'una determinada posició, que és la d'ofegar literalment l'escola concertada de la nostra comunitat.

Jo crec que això és un dels grans mals del nostre espai públic, aquesta pretensió d'ofegar qualsevol iniciativa que tingui a veure amb la col·laboració publicoprivada. I per això nosaltres sempre hem defensat les virtuts, les bondats d'aquesta col·laboració publicoprivada, que, de fet, ha portat la nostra comunitat a ser l'avantguarda d'Espanya en molts aspectes, en molts aspectes que tenen a veure amb la iniciativa empresarial, en molts aspectes que tenen a veure amb l'emprenedoria, amb molts aspectes que tenen a veure amb el desenvolupament científic, tecnològic, etcètera.

Per tant, agrair-li la seva disposició, senyora Erra, que vam poder parlar entre aïr i avui al matí per mirar d'arribar a consensos. I, des del nostre punt de vista, aquesta moció arriba tard, però és benvinguda pel nostre grup, perquè, en definitiva, redunda en una proposta més igualitària, de més llibertat i de més equitat per a la societat catalana.

Gràcies, senyores i senyors diputats.

La vicepresidenta segona

Gràcies. A continuació, per fixar la seva posició, té la paraula el diputat no adscrit, Antonio Gallego Burgos.

Antonio Gallego Burgos

Muchas gracias, presidenta. Está bien que Junts ahora se preocupe por la escuela concertada a la que han venido lesionando durante décadas.

Dos datos quiero dar para acabar esta intervención: Cataluña es la región de España con los precios más caros en la educación concertada, una media de 191 euros/alumno/mes. Así es cómo, poco a poco, han ido cortando el grifo a la educación concertada durante los últimos años.

Y el segundo dato lo estaba calculando aquí: más de quinientos mil alumnos que estudian en la concertada o en la privada en Cataluña, a un precio medio de seis mil euros/alumno, según los datos de la propia consejería, de media..., estamos hablando de que sustituir mañana mismo la escuela concertada por la pública nos obligaría a disponer de más de 3.500 millones de euros que no tenemos.

Así pues, la concertada de Cataluña, además de ser necesaria, de representar todas esas bondades que ha dicho el señor Martín Blanco hace unos minutos, no es prescindible, porque no nos la podríamos permitir –ese cambio que proponía el señor...

La vicepresidenta segona

Diputat...

Antonio Gallego Burgos

...de la CUP.

Gracias.

La vicepresidenta segona

Per pronunciar-se sobre les esmenes, té la paraula la diputada Anna Erra i Solà.

Anna Erra i Solà

Moltes gràcies. A veure, com a Junts, sabem que som un partit jove, però veig que potser és tan jove que tothom encara no s'ha llegit el nostre programa electoral, perquè que ara ens descobreixin que nosaltres defensem tot el Servei d'Educació de Catalunya i, en aquest cas, sobretot també un incís a la concertada perquè no quedi aquesta pota, diguem-ne, desequilibrada, vol dir que encara ens hem de donar més a conèixer. Però, bé, està bé que cada cop ens puguem, doncs, donar més a conèixer. *(Alguns aplaudiments.)*

Primer de tot, gràcies, doncs, a la diputada del PSC per les seves aportacions i perquè sempre ho posa molt fàcil.

Al diputat de VOX..., és veritat, m'he despistat de que havia presentat esmenes, però lo mateix, li dic que nosaltres el que tenim clar –i és lo que li dic en el programa electoral– és que nosaltres defensem tot el Servei d'Educació de Catalunya, i si un està poc finançat, defensem el que està més malament.

A Esquerra Republicana els hi he de dir que em sap greu que se sentin tan ofesos, que potser també els hi cal una mica d'humilitat, eh?, en el sentit de que saben que, tant quan nosaltres hem estat a govern com sempre que n'hem estat parlant, el que volem no és un benefici per a nosaltres, sinó un benefici, evidentment, per a l'educació.

I no és ridícul aportar coses i no quedar-se en tecnicismes, sinó anar al fons –anar al fons, que vostès el reconeixen–, anar al fons de la situació. I al fons de la situació vostès reconeixen que hi ha una situació complicada, sobretot en el que és la concertada. I nosaltres defensem tot el Servei d'Educació de Catalunya. Ara bé, no per això ni fem el ridícul..., però sí que hem de vigilar quin panorama potser, si nosaltres no hi incidim o altres grups parlamentaris..., quina situació, potser molt difícil, deixaran en el panorama educatiu del nostre país.

A la CUP, jo diria que és de..., bé, ideològicament, ja evidentment ho entenem. Com a país, hi ha un pacte tant per la segregació que vostès no hi van... Hi ha un pacte; per això també els altres grups que potser no creuen tant, doncs, en aquesta doble xarxa..., que ens vam comprometre amb tot el Servei d'Educació de Catalunya.

Mentre no hi hagi aquest canvi, nosaltres continuarem defensant..., i perquè creiem en aquest Servei d'Educació de Catalunya, perquè sabem que és una estructura d'estat que nosaltres volem defensar i vetllar. I per això continuarem estant al seu costat.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta segona

Acabat el debat, els faig avinent que la votació d'aquesta moció es farà aquest matí, un cop substanciat el punt vint-i-unè de l'ordre del dia.

Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre el grau de compliment de la Llei 16/2017, del canvi climàtic

302-00218/13

Passem ara al divuitè punt de l'ordre del dia, que és la moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre el grau de compliment de la Llei 16/2017, del canvi climàtic, presentada pel Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. I té la paraula, per a la seva defensa, la diputada Silvia Paneque Sureda.

Silvia Paneque Sureda

Gràcies, vicepresidenta. Diputats, diputades, permetin-me, com sempre, donar les gràcies, doncs, a aquells diputats que han tingut la bona predisposició de nego-

ciar aquesta moció amb diferents esmenes i transaccionals: el diputat Eugeni Vilalbí i sobretot el diputat Salvador Vergés, que malgrat que tenim discrepàncies –i grans– en d'altres àmbits, en aquest, certament, tenim una visió bastant pròxima d'allò que cal fer en la situació en què ens trobem ara mateix a Catalunya.

No les hem pogut acceptar totes, perquè –ara ho explicaré– aquesta moció –i, de fet, la interpellació– tenia una direcció molt clara, que era retornar a aquell moment en què va semblar que Catalunya i aquest Parlament tenien l'ambició necessària per afrontar aquest gran repte que era el canvi climàtic –bon dia, consellera, i benvinguda.

Com deia, doncs, estàvem en aquest moment, l'any 2017. Hi havia un gran consens de que els científics ens advertien de que l'acció humana havia causat el canvi climàtic –i hi és, encara. La comunitat internacional ens adverteix, de fet, que fa més de trenta anys hi ha conseqüències nefastes de continuar fent les mateixes coses al planeta, que l'escalfament és prop d'un u per cent i avança 0,2 graus cada dècada i que, a més a més, això s'està accelerant.

Hi havia consens també sobre l'acord de París de 2015, que era una gran fita, però que hi havia regions –i n'hi ha des d'aleshores– que no l'estan complint. Que hem de tenir valor de reconèixer el problema, i que això vol dir actuar.

Cinquè consens: l'objectiu de reduir el cinquanta-cinc per cent de les emissions de gasos d'efecte hivernacle, un 7,6 per cent anual.

Sisè consens: Europa vol ser el primer continent descarbonitzat i ha establert compromisos ambiciosos i recursos econòmics que hi acompanyen.

Setè consens: tant la península com sobretot Catalunya, per la seva proximitat, no? –de fet, és conca mediterrània–, són territoris més vulnerables al canvi climàtic, i això vol dir un augment addicional de mig grau.

Com deia, això ens va portar a aquesta llei pionera l'any 2017, però que lamentablement avui constatem que no està desplegada jo diria que en pràcticament cap dels seus punts. Per tant, hem de constatar, lamentablement, que portem cinc anys perduts a Catalunya.

Davant aquesta situació, pot haver-hi diferents actituds: hi ha grups que defensen que això és una nova religió verda i, per tant, que el canvi climàtic no existeix; hi ha grups que defensen que això és un repte impossible, una gran catàstrofe, i que l'única via és la del decreixement; n'hi ha d'altres –i lamentablement crec que el Govern està instal·lat en aquesta– que sí que veuen el repte, sí que creuen que s'ha de fer aquest camí, però el fan com arrossegant els peus, no amb la convicció i el lideratge que mereix. I hi ha, finalment, grups –jo crec..., vaja, n'estic segura, que en aquesta ens hi incloem– que volem liderar i veiem aquest repte també com una oportunitat de creixement econòmic per a Catalunya.

Per tant, des de la socialdemocràcia, des d'aquesta tradició, només per les afectacions que té el canvi climàtic i l'impacte sobre la ciutadania, cal actuar amb més fermesa i amb més lideratge, especialment per a aquells més vulnerables que estan patint aquests canvis i els patiran amb més contundència. També pel propi compromís de reducció de gasos d'efecte hivernacle cal aquesta ambició i cal aquest lideratge. I també, com deia, per aquesta nova oportunitat d'economia verda. I també perquè és un repte global, i això requereix solidaritat i cooperació.

Per tant, què caldria? Caldria una estratègia, caldrien uns plans determinats per tal d'assumir aquest repte amb aquest lideratge; un marc determinat i d'acord amb els compromisos de la Unió Europea –en la moció, els punts 4, 5 i 6 van en aquesta direcció–, i plans específics en els diferents àmbits on té impacte: aigua, energia –els punts 1, 2 i 3 van en aquesta direcció.

A Catalunya tenim una tradició industrial, d'innovació tecnològica, i projectes suficients i més que suficients per liderar aquesta transició ecològica i energètica, però constatem que estem a la cua. Necessitem un impuls decidit. I aquesta és l'única voluntat que tenen aquesta moció i la interpellació que li vaig fer, consellera: un

canvi de fons, deixar d'entendre la transició ecològica i energètica com un problema i veure-ho com un gran repte –que ho és–, però que també genera oportunitats, valentia.

Aquest camí es pot transitar amb convicció, amb estratègies clares, amb perseverança, amb recursos econòmics, o arrossegant els peus, amb polítiques temorenques a l'espera de diferents tecnologies, amb apostes úniques d'autoconsum absolutament insuficients, on sembla estar instal·lada, lamentablement, Catalunya, amb la pèrdua d'oportunitats i lideratge que això implica.

No defallirem, no desistirem d'intentar convèncer la conselleria i aquest Govern que transitin per aquest camí d'una manera més ferma.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta segona

Té la paraula, per defensar les esmenes presentades, en nom del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, el diputat Salvador Vergés i Tejero.

Salvador Vergés i Tejero

Gràcies, vicepresidenta. Consellera, diputades, diputats... Els socialistes presenten una moció sobre el grau de compliment de la Llei 16/2017, del canvi climàtic, un terme que hauríem de substituir ja per «emergència climàtica», perquè, de fet, els qui hem de fer el canvi som nosaltres, per poder revertir el drama de l'escalfament global.

Hem fet aportacions a la moció, i agraeixo molt les transaccions fetes. En el punt número 1, sobre la gestió de l'aigua i la sequera, és important, primer, l'ampliació de les dessalinitzadores existents i també la nova que preveiem al riu Foix, que es valori, i procurant sempre que no es perdi sòl agrícola –i demanaria que, si us plau, es vetlli molt pel cas de Blanes–, procurant també que tota l'electricitat necessària en aquestes plantes sigui d'origen renovable.

Segon, la recàrrega dels aqüífers, l'adequació de les potabilitzadores i la regeneració d'aigües..., el problema no és tant el tractament, sinó la falta de demanda. A Sant Adrià, per exemple, no hi ha uns canals agrícoles ni hi ha tampoc, doncs, una xarxa separada per a reg urbà o per a neteja de carrers on poder destinar aquesta aigua.

I, tercer, els models de previsió hidrològica, les tecnologies d'ús de l'aigua en temps real. I això faria que prenguéssim el punt de la moció en el qual demanen, doncs, l'actualització de la Xarxa de Radars Meteorològics.

I en el punt número 2, d'implantació de les energies renovables, vostès, consellera, s'excusen sempre en la planificació. Nosaltres creiem que el que cal és acció; amb diàleg, però acció. La transició energètica no pot esperar unes eleccions municipals ni pot esperar tampoc quaranta o cinquanta anys més a veure si arriba la fusió nuclear. La Proencat ens diu que necessitarem seixanta-dos gigawatts renovables el 2050, i en aquest moment en tenim tres i mig. Ja sé que em faig pesat amb aquesta dada sempre, però això vol dir que, teulats a banda, necessitarem tres camps de futbol de plaques solars instal·lats cada dia i un aerogenerador cada tres dies d'avui fins al 2050.

I aquest Parlament va aprovar el 24 de novembre que vostès, en una moció seva, presentin el document complet de la Proencat en el termini màxim d'un mes. Això vol dir que té de termini fins al cagatió. Si no, de nou, fum, fum, fum. I dic «de nou» perquè ja portem una colla d'incompliments.

Un exemple: el desembre del 2020, i tal com diu Europa, vam aprovar en aquest Parlament que tots els projectes cooperatius, comunitaris, ciutadans, renovables, tinguin una tramitació més simple. Dos anys després, res de res. Un altre exemple: els pressupostos de carboni. Vostès s'hi van comprometre abans de l'estiu. Mig any després, res de res. Un tercer exemple: publicar les dades dels gasos d'efecte hivernacle del 2021 i del 2022 i verificar també si els del 2020 es van calcular o no es van cal-

cular bé. Ens consta que van esprintar per poder-los presentar a la COP26 de Glasgow. I si aquesta dada del 2020 era un nou per cent més baixa que la del 2019, que eren 44 milions de tones de CO₂ equivalent i va baixar a 40, era pel confinament, purament. Veurem com estan les dades del 2021 i del 2022, i com estem, doncs, també respecte dels objectius.

Tot això nosaltres ho hem esmenat, i hem proposat també que, per a determinats productes i serveis que contractin, doncs, la Generalitat i altres administracions, calgui disposar d'un segell de petjada de carboni per poder primar aquell qui ho fa millor.

I una darrera esmena en aquest cas, doncs, no a la moció, però sí a la recent campanya de la Generalitat –que, per cert, és molt necessària per fomentar el reciclatge de l'orgànica cap al contenidor marró. La campanya diu literalment: «Sabem el mal que fa al medi ambient el CO₂ que desprèn l'orgànica quan va a l'abocador.» Home, l'orgànica el que fa –vostè ho sap– és una fermentació en digestió anaeròbia i el que emet és metà, que és un altre gas d'efecte hivernacle, però no pas CO₂. En tot cas, emetria CO₂ si aquest metà es cremés. Malament rai si ja ens equivoquem en això, a l'hora de fer pedagogia.

I acabo. Us demanaria gas a les renovables, perquè és que no és que necessitem les que estem calculant, sinó que necessitem que ens en sobrin per poder produir hidrogen verd i per poder dessalar aigua de mar per lluitar contra la sequera.

Gràcies.

La vicepresidenta segona

Té la paraula, per defensar les esmenes presentades, en nom del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, el diputat Eugeni Villalbí Godes.

Eugeni Villalbí Godes

Vicepresidenta, consellera, diputades, diputats... Dimarts a la tarda vam celebrar el Ple solemne del norantè aniversari de la constitució del Parlament de Catalunya. I en aquell Ple, malgrat que van haver-hi molts discursos i molt variats, molts d'ells, en fer repàs de l'activitat de la cambra durant tots aquests anys van coincidir en destacar la Llei 16/2017, del canvi climàtic.

He volgut començar per aquí perquè crec que no és un element menor que, veint de diferents grups parlamentaris, es volgués destacar aquesta llei com una llei important i transcendent. I crec que, al meu parer, constata la transcendència de la llei per pionera, per l'ampli consens que va generar i per la importància en el seu contingut, i indirectament també la importància o la gravetat del fet que a dia d'avui no s'hagi acabat de desplegar en la seva totalitat.

Una llei que, recordem-ho, té per objecte la regulació de les mesures encaminades a la mitigació i adaptació per al canvi climàtic, la definició del model de governança de l'Administració pública amb relació al canvi climàtic i l'establiment d'impostos com a instrument per actuar contra el canvi climàtic.

Després d'aquesta moció debatrem una altra moció que crec que coincideix força amb aquesta, per dues qüestions: d'una banda, perquè parla també d'elements que conté aquesta llei de canvi climàtic, com la biodiversitat, la protecció i el foment de la biodiversitat, i, de l'altra, perquè ambdues mocions el que venen a fer és complementar i reforçar l'acció que està ja duent a terme el Govern.

En aquest sentit, diputada Paneque, li vull agrair no només la presentació de la moció, perquè creiem que és idònia, perquè reforça allò que ja s'està fent, sinó pel to en el seu redactat i per la predisposició en la negociació de les esmenes, on creiem que, a diferència d'altres vegades, no? –tothom és lliure d'actuar com cregui–, aquesta vegada sí que s'ha volgut buscar l'acord, el consens, i hem sigut capaços de trobar-lo.

Una acció de govern que, com bé saben, ha posat justament fil a l'agulla en el desplegament d'aquesta llei. I ho fa –aquí discrepem– amb lideratge, amb valentia

i amb coratge. I en vull posar alguns exemples; de fet, alguns estan inclosos a la pròpia moció, no? El punt 4, el pla d'energia i canvi climàtic, ja que l'any 2023 l'Icaen iniciarà els treballs per desenvolupar aquest pla en l'horitzó 2023-2030, que és el que plasmarà els objectius i les estratègies definides a la Proencat, així com altres plans d'acció sectorials en l'àmbit energètic.

El punt cinquè, la Xarxa de Radars. Saben que el Servei Meteorològic de Catalunya està invertint gairebé 6 milions d'euros provinents del Fons Climàtic per renovar els quatre radars existents i dotar-nos de quatre radars estacionaris d'última generació.

O el punt sisè, quan parla de la necessitat de liderar una estratègia en recerca, que és una qüestió que compartim, però que se suma ja als 7 milions d'euros que el Govern està destinant, provinents del Fons Climàtic, a projectes de recerca, i el mateix Govern treballa perquè altres projectes innovadors a nivell energètic puguin ser palanca per a nous espais de recerca en l'àmbit d'energies renovables.

Això, referent a la moció, però fora de la moció saben que el Govern està treballant per desplegar aquesta llei de canvi climàtic, la llei de residus, la moratòria d'incineradores i el pla de tancament vinculat a l'aprovació de la pròpia llei; l'elaboració del Plater i les oficines comarcals de transició energètica; l'aprovació, l'any vinent, de l'Agència de la Natura; el creixement i l'avançament en la fiscalitat verda, amb el nou impost als grans vaixells; la consolidació de més recursos econòmics per a la mitigació del canvi climàtic i el foment de la protecció de la biodiversitat; el Fons Climàtic i el Fons de Patrimoni Natural; el reforç amb recursos humans per a les tramitacions de projectes energètics, els equips dels parcs naturals i la gestió dels projectes de protecció de la fauna, la flora i els ecosistemes; la creació de l'energètica pública i la recuperació de les concessions caducades a les centrals hidroelèctriques; la creació i l'impuls de l'Assemblea Ciutadana pel Clima; la dotació de tècnics –i si després em dona temps, m'hi referiré, senyor Vergés– del Comitè d'Experts sobre Canvi Climàtic, amb pressupostos i equip tècnic; el compromís de l'impuls de la llei de biodiversitat i de la llei de transició energètica, entre altres.

Per tant, el compromís del Govern en el desplegament de la llei de canvi climàtic és evident. I sí, algunes d'aquestes accions, és cert –lleis, mesures–, ja haurien d'estar fetes. És cert. El 2022 no som on ens havíem imaginat ser el 2017, quan vam aprovar la llei. Dit d'una altra manera, no podem estar contents del quan, i ho hem reconegut sempre, i ho sap, senyora diputada. Però del que sí que estem contents és del què i el com. En aquest sentit, estem convençuts que el Govern està treballant per desplegar les polítiques que el país necessita i amb la urgència que el moment requereix.

I com que em queden quinze segons, vicepresidenta, simplement em voldria referir... Diputat Vergés, jo crec que, quan ens referim, en els pressupostos de carboni, al comitè d'experts, hem de ser una mica respectuosos amb el propi comitè d'experts, perquè ha estat aquest Govern el que l'ha dotat amb recursos tècnics i econòmics, i els grups parlamentaris hem trigat força temps en dotar-los i complementar els nomenaments del comitè d'experts per venir ara amb presses al comitè d'experts perquè ens aportin els pressupostos de carboni. Si nosaltres no hem fet la feina, crec que no podem exigir al comitè d'experts que vagin més ràpid del que nosaltres no els hem permès anar.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta segona

A continuació, per fixar la seva posició, té la paraula, en nom del Grup Parlamentari de VOX, el diputat Alberto Tarradas Paneque.

Alberto Tarradas Paneque

Buenos días a todos. Muchas gracias, presidente. La conservación del medio natural es una de esas banderas que ha querido arrogarse la izquierda para imponer-

nos su ideología. Los que bebemos del pensamiento conservador entendemos que quienes hoy vivimos tenemos el deber de conservar todo lo bueno que nos han legado las pasadas generaciones, con el objetivo de entregárselo a nuestros hijos, incluso mejorado. Ahí estaría el mérito de nuestra generación: ser capaces de conservar el entorno natural de España, igual que hicieron nuestros abuelos, sin renunciar al aprovechamiento de nuestros propios recursos.

Ese es, sin lugar a dudas, nuestro objetivo. Sin embargo, todos los partidos excepto VOX han decidido someterse a una nueva religión climática entregando España, su soberanía y nuestro bienestar a los intereses ideológicos de las élites globalistas y a los grandes poderes financieros. Su fanatismo climático les ha impedido tomar medidas reales para hacer frente a los problemas de sequía, a pesar de que tenemos las infraestructuras necesarias y tenemos la capacidad técnica también para ampliarlas con la finalidad de almacenar y distribuir el agua, que es tan necesaria para el consumo, así como para la conservación y el fomento de los regadíos.

Una muestra de su inacción es la cuenca del Ebro, por ejemplo, donde en tan solo diez días se vierte al mar la cantidad equivalente de agua al consumo de toda España durante un año. Por lo tanto, es necesario abrir un debate serio sobre la gestión del agua sin patrimonializar recursos, sin dogmas ideológicos, con el objetivo de impulsar el plan nacional del agua, que es la única solución para hacer frente a los problemas de sequía cíclica que sufre nuestra región.

Por otro lado, España es una nación que lo tiene todo para convertirse en un *hub* energético europeo. Además de tener un gran potencial para generar energía mediante fuentes renovables, también tiene otras fuentes de energía que nos permitirían ser soberanos, fijar unos precios más justos, e incluso, si gestionamos bien esos recursos, podríamos convertirnos en una potencia exportadora de energía.

Fíjense, tenemos grandes reservas de hidrocarburos como el gas y minerales estratégicos como el litio, el wolframio o el uranio, y gracias a los últimos avances técnicos tenemos también la posibilidad de aprovechar nuestros recursos de una forma barata, segura y respetuosa con el medio ambiente. Además, su aprovechamiento supondría un enorme impulso también para nuestra industria, incentivando la inversión en I+D y generando nuevos puestos de trabajo de alto valor añadido, además de ofrecer unos precios más competitivos para nuestros consumidores y, en general, mejorar el nivel de vida nacional.

Pero claro, mientras ustedes sigan sometidos a los *lobbys* climáticos y a los objetivos de desarrollo sostenible de la agenda 2030, los españoles no vamos a poder explorar nuestros propios recursos, empujándonos a la dependencia energética de terceros países y condenando a miles de familias a la pobreza energética.

Señores diputados, nos encontramos en un momento crítico. Es el momento de que los españoles decidan si quieren seguir rindiendo pleitesía a los *lobbys* climáticos o quieren tomar sus propias decisiones. Los españoles tienen que poder decidir si quieren seguir comprando energía contaminante a países como Marruecos o Argelia o apostar por la soberanía energética de España a través del mix entre las nucleares y las renovables. Los españoles deben decidir si seguimos comprando gas extranjero a países como Rusia o aprovechamos nuestras propias reservas de una forma segura, barata y respetuosa con el medio ambiente.

Desde de VOX lo tenemos muy claro. Votaremos que no a esta moción, que culpa a los españoles de un pretendido cambio climático, cuando ustedes son incapaces de tomar medidas eficaces que garanticen el acceso al agua y el aprovechamiento de nuestros propios recursos, que, como les digo, si hacemos las cosas bien, podemos llegar a situar a España como un *hub* energético europeo.

Muchísimas gracias.

La vicepresidenta segona

A continuació, per fixar la seva posició, té la paraula, en nom del Grup Parlamentari de la CUP - Un Nou Cicle per Guanyar, el diputat Dani Cornellà Detrell.

Dani Cornellà Detrell

Gràcies, vicepresidenta. Consellera, diputats i diputades... Bé, a la majoria d'aquesta proposta que ens presenten, aquesta moció, hi donarem suport. En línies generals entenem..., per la manera com està redactada, no hi han masses problemàtiques, però, tot i això, sí que cal dir que en el fons de les qüestions sí que no anem en la mateixa línia.

És a dir, compartim molts d'aquests punts perquè són genèrics, i, al final, un cop finalitzats, es poden enfocar d'una manera o altra. I tal com vostè ens ha dit... Vostès han parlat, doncs, que hi ha partits que aposten pel decreixement; vostès, com a socialdemòcrates, aposten pel creixement, etcètera. Aquest és el fons de la qüestió. Nosaltres és que ens desesperem cada vegada que sentim aquests discursos aquí, perquè sembla que no s'hagi entès re.

És evident que estem en emergència climàtica. I ja no estem lluitant per revertir l'escalfament global, estem lluitant perquè no pugi aquest augment global, que, a més, dia que passa, mes que passa, està augmentant aquest topall d'un grau i mig que volíem..., ara ja els científics a nivell internacional parlen de que ja anem pel dos, anem a dos graus. Per tant, ja no anem a revertir, sinó que ara estem lluitant per aturar aquest desgavell.

I vostès el que ens presenten..., els socialdemòcrates ens continuen parlant de creixement. No hem après re, no hem après la lliçó. Què ens ha portat fins aquí, a aquesta situació d'emergència climàtica? El sistema econòmic del creixement, del creixement pel creixement i de l'acumulació d'unes poques explotant la majoria de la població.

I és aquí que..., ara som a temps d'aturar-nos i fer bé les coses. I quan nosaltres parlem de decreixement o postcreixement, si en volen dir d'una altra manera, no parlem d'una pèrdua de qualitat de vida, sinó tot el contrari, d'una millora de la qualitat de vida; d'un canvi, un canvi d'hàbits, de model de consum; canvis laborals, socials, per millorar la qualitat de vida de la majoria de la població.

Quan vostès parlen de creixement, no són conscients dels límits biofísics del planeta? Obvien que existeixen, que hi són, aquests límits? No podem continuar creixent desmesuradament, reproduir aquest sistema que ens ha portat al desastre actual. I en el fons, tot i que en molts punts d'aquests ens entenem, el model és totalment divergent. És a dir, el model pel que aposten vostès o fins i tot Junts per Catalunya, amb les intervencions que ha fet el diputat Salvador..., el model és el que ens diferencia.

Nosaltres no podem... Vostès, per exemple, en tota la moció, vinculen energia amb economia i indústria. A la moció que presentem nosaltres, següent, vinculem energia amb biodiversitat, també. Vostès això ho obvien sempre. És a dir, la socialdemocràcia, o fins i tot tirant més a liberals..., ens estan parlant constantment d'aquest creixement vinculat només al model econòmic. Nosaltres volem una transició energètica justa, que vostès també en parlen, però en parlen vinculada sempre a això, a economia i indústria. Nosaltres la plantejem en qualitat de vida, en biodiversitat, en canviar el model perquè tothom visqui molt millor.

I sí que entenem, doncs, per exemple, que el Plater ja hauria d'estar fet. Per tant, també votem a favor de la necessitat de tenir-lo el més aviat possible. De fet, ho hem discutit ja moltíssimes vegades, no?, que realment és necessari. Però aquí venim d'una llei del 2017, que tothom la reivindica, però estem al 2022 i aquí no s'ha fet la feina, no?, la majoria de la feina. I per això constantment els grups estem traient temes com els que porta avui el PSC o portem seguidament nosaltres, perquè durant

molts anys no s'ha fet la feina de desenvolupar aquesta llei del canvi climàtic que tant es reivindica.

I alhora que Junts diu que no es toqui el sòl agrícola, el seu mateix partit és el que aposta per l'ampliació de les renovables en terreny agrícola. Vull dir que és un despropòsit darrere de l'altre, en el sentit d'aquesta majoria de partits que aposteu per una transició que en diu «justa» com en diem nosaltres, o «de proximitat», però que realment aposteu per un model continuista i que repeteix exactament el mateix model que l'actual, amb els oligopolis i on la majoria de la població acaba pagant els plats trencats.

Bé, moltes gràcies.

La vicepresidenta segona

A continuació, per fixar la seva posició, té la paraula, en nom del Grup Parlamentari En Comú Podem, el diputat David Cid i Colomer.

David Cid Colomer

Gràcies, vicepresidenta. Bé, en tot cas, és evident que Catalunya necessita planificació ecològica. Jo crec que, davant de la situació d'emergència climàtica, és claríssim que necessitem que hi hagi aquesta planificació i que, per tant, hi hagin polítiques públiques que ens permetin respondre a aquesta emergència climàtica.

I jo crec que el que ha passat durant deu anys és que aquesta planificació ecològica ha desaparegut. I en el fil conductor que hi ha hagut a la gestió de polítiques ambientals de Convergència i Unió, després, del PDECAT, i, després, de Junts per Catalunya, miri si va arribar a desaparèixer la planificació ecològica que va desaparèixer el Departament de Medi Ambient durant determinats anys.

I la moció, de fet, sobretot se centra en dos aspectes. Un és en l'adaptació al canvi climàtic i especialment en les situacions de sequera. També, per exemple, jo celebrego que ara tothom aposti per les dessaladores, perquè quan en aquest país es va posar, per exemple, en marxa la dessaladora del Prat, hi havia qui reivindicava que la gran alternativa per fer front a la sequera era o bé el transvasament de l'Ebre o bé el transvasament del Roine. Però estaven vostès en contra del que era, per exemple, la dessaladora del Prat.

I després, evidentment, es fa una aposta pel desplegament de les energies renovables. I és evident que, tot i que aquest any segurament tindrem, abans d'acabar l'any, algun parc eòlic –crec que seran tres– per primera vegada en marxa durant aquesta dècada perduda de les energies renovables..., és evident, i ho hem discutit a bastament, que queda molta feina per fer.

I evidentment –i nosaltres ho compartim– es fa una reivindicació de la llei de canvi climàtic i que s'ha de complir ja el seu desplegament. Però deia l'altre dia en un article –que em va semblar excel·lent– el que va ser també conseller de Medi Ambient que és que en aquest Parlament fem lleis excel·lents, però defallim en el seu compliment i defallim en la seva aplicació, i, per tant, al final fem lleis, però no les complim.

Però, clar, jo també crec que vostès –i parlant en aquest cas del Partit Socialista– a vegades fan allò que també critiquen tant del processisme, que de les lleis només agafen aquells trossos que els agraden o aquells trossets que volen reivindicar, perquè... Els hi posaré un exemple –i crec que val la pena, també, perquè marca el camí realment del que pensem quan posem en marxa una llei. Jo els hi vull recordar, per exemple, que el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, el passat 9 de novembre, va anul·lar la prolongació de la C-32 entre Blanes i Lloret perquè aquesta infraestructura incompleix la llei de canvi climàtic, perquè no té en compte les emissions de CO₂.

I, clar, és contradictori. Perquè jo hi estic d'acord... És a dir, la màxima prioritat que tenim per fer front... I vostè parlava dels objectius de París, la necessitat... La senyora Paneque situava aquest objectiu de l'u i mig com a indefectible, si no volem realment que entrem en una dinàmica de pendent cap avall, en aquest cas, en el que

és l'escalfament global. Deia que la màxima prioritat ha de ser la descarbonització de la nostra economia.

I, evidentment, això té a veure amb la producció d'energia. I nosaltres hi serem –i ho hem reivindicat–, en tot el que té a veure amb el desplegament de les energies renovables. Però també té a veure amb la mobilitat. Vostè parlava, per exemple, de que s'ha de reduir el cinquanta-cinc per cent de les emissions de CO₂. Clar, però a mi m'ha d'explicar com es redueixen les emissions de CO₂, i ho dic també amb total decepció..., jo tinc la sensació que vostès volen ser el partit del ciment a Catalunya, perquè les propostes que vostès estan fent avui... És, per exemple, ampliar els carrils de l'AP-7. Vostès proposen el Quart Cinturó. Vostès proposen l'ampliació de l'aeroport. Vostès proposen un model de turisme com el del Hard Rock.

Per tant, clar... És a dir, vostès per un costat reivindiquen la lluita contra el canvi climàtic, però per l'altre costat vostès impulsen polítiques que generen més emissions de CO₂. I jo l'hi dic amb tot respecte, però –també perquè ho he escrit– lluitar contra el canvi climàtic no és portar un pin a la solapa de l'agenda 2030. Si ens creiem realment la llei de canvi climàtic de Catalunya –i comparteixo amb vostè la reivindicació–, l'hem d'aplicar en tota la seva totalitat. I, evidentment, desplegament de les energies renovables, però també electrificació de la mobilitat.

I, per tant, aquí hem de triar. O volem ser un país de trens o podem continuar fent carreteres. I, per tant, jo crec que saben que en això no compartim la seva posició.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta segona

A continuació, per fixar la seva posició, té la paraula, en nom del Grup Parlamentari de Ciutadans, la diputada Marina Bravo Sobrino.

Marina Bravo Sobrino

Gracias, presidenta. Diputados, diputadas, *consellera*... Esta moción sobre el grado de cumplimiento de la ley de cambio climático nos va a permitir en esta intervención al menos tres cosas.

En primer lugar, dejar muy clara de nuevo aquí, en esta tribuna, cuál es la posición de nuestro grupo parlamentario y de nuestro partido respecto a esta cuestión.

En segundo lugar, recordar que a este Govern le encanta llenarse la boca de palabras bonitas –de emergencia climática, de acción climática, de lucha contra el cambio climático, de ser los primeros en tener determinada ley–, pero luego, cuando toca llevar todo eso a la práctica, cuando toca actuar o cuando toca de verdad mojarse en cuestiones algo dificultosas o algo más delicadas, entonces nada de nada.

Y, por último, aunque quizá más trascendente o de mayor relevancia, constatar que el PSC está decidido a seguir «peseando» y, como siempre, a abandonar a sus votantes, a quienes mintió en campaña para conseguir sus votos para luego, una vez aquí, trabajar acomplejadamente para contentar a unos señores a los que precisamente no fueron sus votantes quienes les votaron.

Bueno. Bien, empecemos primero por nuestra posición. En Ciudadanos lo hemos dicho aquí muchas veces: tenemos como uno de nuestros objetivos esenciales avanzar hacia una sociedad en la que todos los ciudadanos puedan desarrollar su proyecto de vida, el que quieran, el que cada uno escoja y el que a cada uno le dé la gana. Y en nuestros principios está también que puedan hacerlo en igualdad de condiciones, con igualdad de oportunidades y con la única limitación de no interferir en las libertades de los demás de una forma injustificada.

Estos principios, que están en nuestro ADN, tienen también claramente una proyección intergeneracional. Esa proyección intergeneracional de nuestros principios exige que nuestras acciones de hoy no impidan a las generaciones futuras desarrollar, igual que nosotros podemos hacerlo hoy, sus proyectos vitales. Exige, en consecuencia, que respetemos también esa necesidad de que generaciones futuras tengan

igualdad de oportunidades en cuanto a nuestro entorno, en cuanto a nuestros recursos naturales, en cuanto a nuestro medio ambiente o en cuanto al clima.

De esa forma, no hace falta que les diga que la preservación del medio ambiente y la lucha contra el cambio climático se convierten, en base a estos principios que están en nuestro ADN, en un elemento fundamental para nosotros. Por eso, votaremos favorablemente prácticamente a la totalidad de la moción.

En cuanto al Govern, parece que también votará favorablemente, por lo que hemos escuchado, y también por algunas transacciones a las que han llegado. Pues bien, quiero señalar un par de cositas.

La primera es que todas sus enmiendas, o la inmensa mayoría, van sospechosamente en la línea de marear un poquito más la perdiz; en la línea de avanzar hacia la elaboración de no sé qué plan o no sé qué papel; en que si se hace un avance en renovables se realice, pues, asegurando esto y aquello y lo de más allá; en que si se hace algo, pues, tenga que pasar por otro organismo más del Govern de la Generalitat. Vamos, en resumen, lo que decía al principio: se les ven unas ganas de ponerse manos a la obra, de ponerse a actuar y de ponerse a avanzar decididamente que..., vamos, que no pueden con ellas.

La segunda, que está también muy relacionada con la primera, es que al Govern le gusta mucho hablar, le gusta mucho llenarse la boca, hacer más planes, más departamentos, más organismos, pero a la hora de la verdad nada de nada, porque, si no, no sé yo cómo se explica que, siendo la comunidad autónoma que tiene la primera ley sobre cambio climático..., cómo se explica después que Cataluña esté a la cola en cuanto a generación de energía verde.

Yo creo que la mayoría de los catalanes, pues, hubieran preferido menos pomposidad, menos anuncios, y contar con una mayor proporción de energía renovable, que está muy lejos –muy lejos– de ser proporcional o al PIB o de ser proporcional a la población o de ser proporcional al consumo energético.

Pero es que, además, las enmiendas que han presentado lo que dejan entrever es su intención de seguir así, su intención de no concienciar a la sociedad de que es necesario que avancemos mucho más rápido, sino de seguir poniendo trabas en las ruedas a cualquier avance.

Y, lamentablemente, pues, al partido proponente, el PSC, a juzgar por las transacciones a las que ha llegado, se le ha contagiado un poquito esa falta de ambición. Y, además, cuando habla de necesidades de recoger datos meteorológicos para mejorar la predicción y para mejorar la adaptación, se les olvida nombrar, por ejemplo, la Aemet, y yo creo que es fundamental en esa tarea. Ya sabemos que muchas veces al partido que precisamente tenemos en el Gobierno de España se le olvida valorar la importancia que tiene que Cataluña forme parte, pues, de ese país del que somos todos miembros.

Pero ya sabemos que el PSC –y ahora entro en la tercera cuestión–, cuando se trata de hacer frente a este Govern, muchas veces tiene un poquito de complejo y se olvida o deja de lado muchos de esos principios progresistas que debería defender. Lo único bueno del PSC es que ya sabemos cuál es su peligroso juego, y desde nuestro grupo parlamentario...

La vicepresidenta segona

Diputada...

Marina Bravo Sobrino

...no vamos a dejar de denunciarlo.

Gracias.

La vicepresidenta segona

A continuació, per fixar la seva posició, té la paraula, en nom del Grup Mixt, el diputat Daniel Serrano Coronado.

Daniel Serrano Coronado

Gracias, vicepresidenta. Desde el escaño, para fijar nuestra posición sobre una moción que trae diversos aspectos que podemos compartir, como el tema de las energías renovables —siempre es interesante apostar también por otras fuentes de energía alternativas a las tradicionales—, pero lo que nos llama la atención es que expresa una especie de preocupación importante sobre la falta de agua, y evidentemente que nosotros también la compartimos.

Ahora, da la sensación también de que aquí solamente nos acordamos del agua cuando escasea. Y, de hecho, ya pasó en el 2008, la última gran sequía en Cataluña, donde, afortunadamente, al final, la lluvia nos acabó salvando, porque lo que se dice previsión..., previsión no hubo por parte de los gobiernos tripartitos de entonces. Y ahora estamos en casi idéntica situación y con la misma falta de previsión. Bien hacen los catalanes en encomendarse más a la lluvia que a que el actual Govern nos pueda sacar de la actual coyuntura de sequía por falta de lluvia.

E insisto, aunque la moción contiene aspectos interesantes que podemos compartir, en general nos provoca bastante escepticismo. Incluso la sensación de que su apuesta para salir de la actual coyuntura de falta de lluvia y de la sequía es apostar por plantas desaladoras, llenar todo el litoral de plantas desaladoras, que es un sistema y un método mucho más contaminante y más caro que apostar por otros sistemas con menos impacto sobre el medio ambiente y más económicos, como pueden ser los sistemas de regeneración de agua.

En definitiva, e insisto, compartiendo aspectos de la moción, nos produce bastante escepticismo y nos da la sensación de que es más un intento de parchear la falta de previsión de los anteriores gobiernos tripartitos que de implementar medidas con las que afrontar la actual situación de sequía por falta de lluvia.

Gracias.

La vicepresidenta segona

Gràcies. A continuació, té la paraula el diputat no adscrit, Antonio Gallego Burgos.

Antonio Gallego Burgos

Gracias, presidenta. Desde que la tierra existe, ha habido cambio climático. Negarlo es una estupidez. También es una estupidez negar que la izquierda, tras abandonar la lucha de clases, manosea esta bandera para impulsar su agenda política. En otras palabras, ha cambiado el rojo por el verde.

Claro que hay que apostar por las energías limpias, por la optimización de los recursos naturales, pero eso es una cosa, y otra cosa es que nos traguemos todos sus rocambolescos planes que destruyen el campo, sectores industriales enteros y arruinan a millones de familias.

Lo siento, no puedo formar parte de esta gran estafa política que causa terror climático y oculta evidencias científicas clarísimas.

Gracias.

La vicepresidenta segona

Per pronunciar-se sobre les esmenes, té la paraula la senyora Silvia Paneque Sureda.

Silvia Paneque Sureda

Sí, moltes gràcies. A veure si soc capaç de resumir. Respecte a l'aigua dessalada, no es soc una especial defensora, jo, de les dessaladores, eh? No sé per què ho han interpretat, potser per la inclusió... Calen, però els hi haig de dir que, en aquests moments, el cost de l'aigua regenerada és just la meitat de l'aigua dessalada: en aquests moments, 0,3 respecte a 0,6. I la nova directiva d'aigües residuals a nivell europeu va en la línia d'aigües regenerades. Per tant, si hem donat aquesta sensació..., ho volia aclarir.

Al diputat Villalbí..., no se m'enfadi. Jo no els hi diré que els hi falta humilitat. Ara, que tenen excés de cofoisme... És a dir, clar que ens sentim orgullosos de la llei

del 2017; si el problema és el desplegament. Si el problema no és la llei, és el desplegament. I vostè em parlava del pla d'energia i canvi climàtic, que ara diuen que el faran el 2023, però és que porta tres anys caducat, senyor Villalbí –tres anys. Per tant, no em posi exemples de coses que porten caducades fa no sé quan i que ens diuen que sí que faran però que de moment no estan fetes. I m'ha posat d'altres exemples que..., en fi, que, a més, sap que nosaltres hi estem, diguem-ne, oposats, com el tema de les plantes de valorització energètica.

En tot cas, davant els artefactes i els anuncis –que vostè n'ha fet tot un llistat–, vostès tenen un problema, i és que el tema de la transició energètica i ecològica es mesura en megawatts, en metres cúbics d'aigua i en disminució de gasos d'efecte hivernacle. Quan tinguem les dades, veurem si vostès van en la direcció adequada o no. Però, en qualsevol cas, a nosaltres ens sembla que cal un canvi copernicà en la direcció del Departament d'Acció Climàtica.

Respecte a VOX..., discurs del segle XX, en blanc i negre. Vostè m'està parlant de recursos que ni tan sols sobreviuran a aquest segle. Per tant...

A la senyora Bravo..., le prometo que estoy siguiendo al pie de la letra el programa electoral del PSC, nadie se puede sentir engañado.

I, finalment, als comuns, en aquests segons que ens queden..., jo ja sé que vostè es reafirma en la seva progressia respecte a que nosaltres ho som menys. A això ja ens hi té acostumats i és un... «Jo soc molt progressista perquè vostès ho són menys.» Si una és progressista o no es demostra en les seves polítiques, i en molts ajuntaments nosaltres ho estem demostrant dia a dia. Sap què és decebedor, ja que ha parlat de decepció? El que han introduït vostès...

La vicepresidenta segona

Diputada...

Silvia Paneque Sureda

...en el pacte de pressupostos en termes d'energia i en termes d'aigua, que no han hi introduït ni una sola...

La vicepresidenta segona

Diputada, se li ha acabat el temps.

Silvia Paneque Sureda

...qüestió.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta segona

Acabat el debat, els faig avinent que la votació d'aquesta moció es farà aquest matí, un cop substanciat el punt vint-i-unè de l'ordre del dia.

Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre energia, biodiversitat i canvi climàtic

302-00224/13

Passem ara al punt dinovè de l'ordre del dia, que és la moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre energia, biodiversitat i canvi climàtic, presentada pel Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Un Nou Cicle per Guanyar. Per exposar-la, té la paraula el diputat Dani Cornellà i Detrell.

Dani Cornellà Detrell

Gràcies, vicepresidenta. Consellera, diputats i diputades, tornem-hi: tornem a parlar, doncs, sobre canvi climàtic, aquest cop introduint-hi el tema de la biodiversitat, un tema que, com saben, a nivell europeu és tan important en la transició energètica com n'és d'important preservar la biodiversitat arreu dels territoris.

I per això aquí els primers punts, a més de fer una crítica, que els darrers vint anys no s'han fet suficients polítiques de conservació i recuperació de la biodiversitat, que és una cosa evident, com evident és que no s'aprovarà perquè vint anys afecten masses partits polítics i suposo que tots hi votaran en contra..., però és..., n'hi podria haver posat deu i després s'hagués aprovat, ho sé, però n'hi poso vint, i n'hi podria posar més, perquè és una realitat i així ho constaten els fets, no perquè ho digui la CUP.

Més de cap a quatre-centes espècies amenaçades, i des del 94 fins ara s'han fet sis plans de recuperació d'espècies; sis plans de cap a quatre-centes espècies amenaçades, en més de vint anys. És a dir, és una evidència que s'han deixat de fer aquestes polítiques o que no se n'han fet prous. Però, bé, les majories parlamentàries dels últims vint anys afecten masses partits.

Tot i això, aquí el que proposem, pactat amb les esmenes d'Esquerra Republicana, és que, d'acord amb el catàleg de la fauna salvatge autòctona amenaçada, doncs, es facin aquests plans de recuperació per a espècies i subespècies catalogades en perill d'extinció durant els propers tres anys i les catalogades com a vulnerables durant els propers cinc anys, donant una mica més de marge, entenent que hem de prioritzar les que estan més en perill, que porten ja anys esperant aquests plans i que es faci algun tipus de política conservacionista, proteccionista, en aquest país.

L'anterior diputat, l'Eugeni, ens parlava de l'Agència de la Natura de Catalunya. I és un gran avenç i sabem que s'hi està treballant, i properament esperem que se n'aprovin els estatuts i l'agència en si. Però tampoc oblidem que ja fa més d'un any i mig, quasi, que haurien d'estar aprovats, aquests estatuts, o sigui que ens tornem a repetir en el tema de que les lleis aquí s'aproven i després, bé, no es compleixen o es triga moltíssim. No dic que sigui responsabilitat de la consellera actual, perquè això ve del Govern anterior, però vostès també hi eren, i així anem, que tot va absolutament tard pel que fa a les polítiques conservacionistes, proteccionistes, de transició energètica justa...; tot el que fa referència, doncs, a la mitigació del canvi climàtic. Bé, un desastre amb una pèrdua de moltíssims anys que ens porten a aquesta situació d'emergència climàtica i de crisi sistèmica.

Per això també parlem de l'energia. I quan parlem de l'energia, com deia abans, ho fem relacionant-la amb la biodiversitat, amb la proximitat, en coherència amb la llei del canvi climàtic –que tant aquí en parlen. I el model que nosaltres defensem, energètic, precisament, fa cas total a les directrius que ens proposa aquesta llei que vostès defensen tant i en parlen tant, però que després, quan la volen desplegar, volen fer el contrari del que diuen.

I per això proposem que es faci, doncs, un desplegament de les renovables que preservi la permeabilitat ecològica, la no fragmentació dels hàbitats i dels sistemes naturals, la connectivitat entre els hàbitats i els sistemes naturals. És a dir, que es preservin el medi natural i la biodiversitat enfront d'un model de «tot s'hi val», que es parla de transició justa però que al final és un «tot s'hi val», «acabem-ho d'aixafar absolutament tot».

També parlarem de les centrals hidroelèctriques, perquè a molts municipis, els quals en el seu terme municipal les tenen, els hi agradaria poder-les gestionar. I, d'alguna manera, el que busquem és aquesta fórmula que l'ACA pugui, doncs, estudiar com fer-ho perquè, aquests municipis que ho vulguin, almenys puguin gestionar i beneficiar el territori, ja que tenen aquesta infraestructura en els seus propis municipis.

I, evidentment, aturar els macroprojectes fins que no estigui fet i redactat el pla, que ja sé que també hi votaran que no, perquè tenim posicions totalment divergents, però nosaltres continuem insistint per aturar el conflicte al territori i per buscar una solució que vagi en la línia de la llei del canvi climàtic, que tant tothom se'n vana gloria, però que després ningú no vol complir.

Gràcies.

La vicepresidenta segona

Té la paraula, per defensar les esmenes presentades, en nom del Grup Parlamentari d'En Comú Podem, el diputat David Cid i Colomer.

David Cid Colomer

Gràcies. En primer lloc, començar agraint també la voluntat del diputat Cornellà de poder acceptar-nos l'esmena, que després m'hi referiré. I, evidentment, nosaltres donarem pràcticament suport a tota la moció. Només en dos punts no hi donarem suport, i vull explicar per què.

Clar, el primer..., evidentment, entenc per què vostès parlen de la deixadesa de funcions del departament responsable de les polítiques de conservació i recuperació de la biodiversitat durant els darrers vint anys. Home, jo també crec..., ho poden escriure, però crec que no són el mateix –i a més, n'estic convençut i ara m'hi referiré– les polítiques de protecció de la biodiversitat que, per exemple, va fer algú com en Salvador Milà o les que va fer, per exemple, el senyor Calvet. Recordar que el senyor Calvet també –no se m'enfadi– va ser conseller gràcies a que vostès van permetre que hi hagués aquest Govern.

Però, en tot cas... Clar, per exemple, jo vull recordar que la Xarxa Natura 2000 va arribar a créixer fins al vint-i-set per cent amb un desplegament de pràcticament més de 200.000 hectàrees quan Salvador Milà va ser el conseller, per exemple, de Medi Ambient. O també, per exemple, es va adaptar el Segarra-Garrigues, que ara en parlàvem també amb el diputat socialista o, en aquest cas, d'Units per Avançar. Es va adaptar el Segarra-Garrigues també a les zones ZEPA, o fins i tot es van posar en marxa..., no diria un –que és el que ha passat aquests darrers deu anys–, sinó diversos parcs naturals, com, per exemple –i vostè ho coneix bé, també–, el Parc Natural del Montgrí. Per tant... Bé, en tot cas, nosaltres evidentment a aquest punt no hi donarem suport, no?

I, evidentment, nosaltres creiem que la moció té tot el sentit, més en el context d'aquests dies, amb la cimera que hi ha a Mont-real. I és un dels elements que, per exemple... Malauradament, abans parlàvem de la mobilitat, parlàvem de l'energia, però, evidentment, la pèrdua de biodiversitat és un dels elements també fonamentals que té una relació directa amb l'emergència climàtica, i és un dels elements que hem de posar al damunt de la taula, evidentment, no només en territori terrestre, sinó especialment també en territori marí. I també ho sap, segurament, el diputat, que el mar Mediterrani és dels mars, a nivell global, que s'escalfa més ràpidament, fins i tot per sobre d'altres territoris marins.

I, per tant, jo crec que aquí és fonamental que hi posem fil a l'agulla, no? I aquí jo crec que hi pot... I jo crec que planteja un debat legítim, que és aquesta necessitat de fer compatible aquest desplegament, jo diria fins i tot urgent i ingent, d'energies renovables amb el que nosaltres també creiem que ha de ser la protecció de la diversitat.

I aquí nosaltres hem fet una proposta –que crec ho parlàvem també l'altre dia amb el diputat Villalbí– que jo crec que estaria bé d'estudiar. És una proposta que hem manllevat de la que és una bona amiga, que és l'exconsellera d'Acció Climàtica del País Valencià, la senyora Mollà, que situava la necessitat de dir: «Bé, com que tenim molts projectes damunt la taula, nosaltres no som segurament partidaris d'aturar-los i fer un plantejament de zero, però sí que som partidaris, per exemple, de prioritzar-los.» I jo crec que aquí sí que hi han projectes que s'adapten, segurament, al discurs que molts i moltes compartim. I amb aquesta voluntat nosaltres fem una proposta en positiu, que és la possibilitat de crear un segell de qualitat que permeti agilitzar tots els tràmits en aquells projectes que realment tenen, entre cometes, «tots aquells elements que per nosaltres són claus».

Evidentment que es situa sobretot en sòls urbanitzables antropitzats, en tot el que té a veure, per exemple..., que incorpora la participació dels ciutadans i ciutadanes,

que tenen, a més, a veure també amb la voluntat de crear comunitats energètiques. Per tant, crec que podem apostar també en positiu incorporant aquests criteris des del desplegament de les energies renovables.

I, després, dir que nosaltres, o sigui, evidentment entenem..., i per nosaltres és una prioritat que d'una vegada per totes tinguem aquest pla d'implantació de les energies renovables. A més, ho sabem tots i totes. És a dir, avui, per exemple, tres comarques de Catalunya tenen concentrada pràcticament la major quantitat d'energia eòlica. I passa pràcticament també el mateix en fotovoltaica. I tenim, per exemple, situacions que jo crec que són absolutament inconcebibles, com, per exemple, que en aquest cas –i vostè ho coneix també perfectament– les comarques gironines siguin absolutament deficientes des d'un punt de vista de sobirania energètica. Crec que només..., em sembla, que és l'u i mig per cent del seu consum energètic, que es produeix en el seu territori.

Però també crec que, entenent l'esmena 9, el que pot acabar provocant, per exemple, és que tinguem encara més grans macroprojectes, perquè si aturem tots els que tenim per sota de cinquanta megawatts, pot ser que al final acabem tenint projectes encara més grans, des de la voluntat, precisament, que no ens passi algun dels objectius que compartim. I, per tant, nosaltres en aquest punt ens abstindrem.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Gràcies, diputat. Pel Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, té la paraula la diputada Silvia Paneque Sureda.

Silvia Paneque Sureda

Gràcies. Bon dia, novament. Continuem parlant de la llei del canvi climàtic i, efectivament..., abans, diputat, no li he pogut respondre, perquè hi havia..., i he pensat que ara també seria l'ocasió. Quan parlem d'energia, efectivament, constatar que tenim jo crec que serioses discrepàncies sobre el model d'implantació d'energies renovables a Catalunya.

Però, en qualsevol cas, després de la compareixença a la Comissió d'Acció Climàtica de diferents entitats ecologistes que ens advertien, no?, sobre, diguéssim, el recorregut de millora que teníem en conservació i recuperació de biodiversitat i les dades que ens van donar, jo crec que la moció, en qualsevol cas, és oportuna i donarem suport en alguns dels seus punts.

Intentant aprofundir en el tema, vaig trobar un document..., vaja, «vaig trobar», el coneixia, però vaig poder llegir amb profunditat un document, que és l'estratègia del patrimoni natural i biodiversitat de Catalunya de l'any 2030. Jo tinc un company a Girona que diu que les mocions aprovades i no complertes es van acumulant en un armari on hi ha, en aquest cas, una meravellosa Catalunya, si fóssim capaços d'anar complint allò que aprovem. I, en aquest cas, aquest document la veritat és que és una bona eina i una bona estratègia, però ens trobem novament davant l'incompliment d'allò que s'aprova: són setze objectius estratègics, vint-i-vuit línies d'actuació.

N'assenyalaré només tres que m'han semblat especialment rellevants. Hi ha un primer objectiu estratègic, que és el coneixement, la informació i el seguiment del patrimoni natural. En aquest cas, tindríem dues qüestions o dos subobjectius que clarament no s'estan complint: l'observatori dels cabals ecològics o qüestions com, per exemple, patrimoni geològic, que hi hem fet poc. A Catalunya hi ha una proposta de resolució aprovada per la Comissió d'Acció Climàtica, sobre un patrimoni geològic a Biure, per exemple, importantíssim, i des de que es va aprovar fins ara no s'ha fet absolutament res del que ens vam comprometre, per posar-ne alguns exemples.

Hi ha un altre objectiu estratègic de conservació. Vostè mateix a la moció assenyalava incompliments flagrants en aquesta matèria.

Hi ha un altre objectiu estratègic que des del nostre grup hem treballat, que és la planificació d'infraestructures verdes. L'últim programa que tenim d'infraestruc-

tures verdes a Catalunya té una execució..., no voldria equivocar-me, però a l'entorn d'un dos o un tres per cent d'execució, i porta caducat i sense actualitzar-se des de l'any 2020, també, si no ho recordo malament.

Per tant, és evident que en aquests diferents àmbits tenim recorregut de millora i necessitem un nou impuls. De fet, es diu en aquesta estratègia que es donarà compte anualment de les línies d'actuació, que es concretaran accions executives amb un pressupost anual. Jo, des de que soc aquí..., d'això no s'ha donat compte. Li he preguntat al diputat Terrades; m'ha dit que a ell tampoc li consta. Per tant, jo crec que aquí hi ha un impuls i nosaltres donarem suport a aquests punts.

Respecte a l'àmbit d'energia, nosaltres, efectivament, tenim una visió molt diferent de la seva, i, per tant, volem ser clars i no donarem suport a aquests punts, malgrat que el redactat d'alguns d'ells potser ho permetria, però pensem que és millor donar missatges clars.

Però sí que li volia dir, arran del que m'ha dit en la moció anterior..., vostè deia que nosaltres ens obstinem només en un camí. Nosaltres sabem que hi ha d'haver canvis d'hàbits i canvis culturals, però, de fet, el propi Proencat, en els seus càlculs de les diferents projeccions d'escenaris energètics, ja hi ha calculat de base una reducció d'un trenta per cent. Ja hi és aquest decreixement del trenta per cent, i no és menor. De fet, no sé si en aquests moments estem amb capacitat de complir aquest objectiu, ni el trenta ni el cinquanta.

Per tant, sí que li admeto aquesta via d'eficiència i de decreixement, però no pot ser l'única, que és el que estem dient. I, efectivament, de l'altre setanta per cent hi ha d'haver instal·lacions..., que vostès parlarien de grans macroparcs i oligopolis, però hi ha d'haver instal·lacions i parcs d'eòlica, de fotovoltaica, que donin sortida a aquest altre consum, sí, vinculat a la indústria, on hi ha centenars i milers i milions de treballadors i treballadores dels quals en depèn la seva economia.

Per tant, com li dic, i en resum, en l'àmbit del bloc energètic no hi podrem donar suport, però en l'àmbit de conservació i recuperació de la biodiversitat pensem que sí que és important..., interessants algunes de les propostes que avui ens porten a aprovació.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Moltes gràcies, diputada. Per part del Grup Parlamentari de VOX, té la paraula el diputat Antonio Ramón López Gómez.

Antonio Ramón López Gómez

Gracias, vicepresidenta. De nuevo nos llega una moción de los señores del no –del no, depende de para qué. Porque cuando se trata de imponer impuestos para asfixiar a empresas, crear nuevos chiringuitos o imponer su religión climática, entonces son los señores del sí.

Ustedes en la interpelación decían que el hidrógeno para la energía en España no es posible, porque en poco tiempo no habrá agua para hacerlo. Pero en ese mismo discurso, unos minutos antes, decían que, por culpa del cambio climático, países enteros desaparecerán debajo del agua. Miren, yo creo que lo primero que deben hacer ustedes es aclararse.

Desde hace décadas existe una dejadez del sucesivo Gobierno hacia el mundo rural y la falta de conservacionismo de la biodiversidad. Es hora de que a los agricultores afectados por el proyecto de regadío y concentración parcelaria del canal Segarra-Garrigues se les compense, ya que llevan desde 2010 en esta situación.

En estas dos iniciativas estamos de acuerdo, pero con algún matiz. Es por eso que hemos presentado enmiendas, las cuales no han sido aceptadas por el totalitarismo de los partidos de la izquierda separatista junto a los partidos socialcomunistas de este Parlamento.

Sobre el resto de sus iniciativas, como les he dicho en varias ocasiones, no compartimos la imposición a los catalanes de la nueva religión climática, basada en la agenda 2030 y los objetivos de desarrollo sostenible de las Naciones Unidas, una nueva religión que impone una transición violenta para combatir el cambio climático, dejando atrás la forma de vida tradicional de muchos catalanes.

En VOX tenemos un proyecto de España verde, pensando en los españoles y para los españoles, en el bienestar de todos los catalanes y para el beneficio de todos los catalanes; un proyecto en el que la preservación del medioambiente y su biodiversidad se armoniza con los distintos intereses económicos de los españoles y, por tanto, de los catalanes; un proyecto en el que cabe una política agraria, ganadera y pesquera nacional compatible con las políticas comunes de la Unión Europea –esas que a ustedes tanto les gustan.

En VOX siempre vamos a defender la conservación del medioambiente y su biodiversidad, pero no como ustedes lo plantean. Frente a su ecologismo radical al margen de las personas, en VOX apostamos por proteger el medio natural con los españoles y los catalanes como principales protagonistas. La conservación de los espacios naturales y protegidos no puede llevarse a cabo perjudicando a las comunidades locales y los modos de producción tradicionales –en muchos casos, la única forma de ganarse la vida de muchos catalanes–, que no pueden hacer frente a los numerosos requisitos que se les imponen. Estamos de acuerdo en que es necesario preservar nuestro entorno natural, pero garantizando su armonía con las comunidades humanas, nuestro patrimonio histórico, nuestra agricultura, nuestra ganadería o la caza. Desde VOX siempre hemos defendido el papel de la caza sostenible en la conservación de la biodiversidad.

En su objetivo de preservar, restaurar y valorar el capital natural, se llevan por delante la supervivencia de la clase trabajadora. A ustedes todos les vale. Esa es su ilusión: un mundo mejor para los catalanes a costa de los catalanes. Lo que ustedes buscan con su cambio climático es ser europeístas y verdes, cueste lo que cueste y caiga quien caiga. En cambio, desde VOX apostamos por las energías renovables, por la conservación del medioambiente y la biodiversidad, pero nunca desde la perspectiva de limitación de derechos o priorizando sobre los ámbitos sociales y económicos. Nosotros apostamos por el equilibrio social, económico y medioambiental.

Muchas gracias.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Per part del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, té la paraula el diputat Eugeni Villalbí Godes.

Eugeni Villalbí Godes

Vicepresidenta, consellera, diputades, diputats, ens trobem davant d'una moció força àmplia, que en aquest cas se centra en la biodiversitat, amb l'objectiu de garantir que les polítiques d'adaptació i de mitigació del canvi climàtic també garanteixin la seva protecció. I crec que ho resumeix molt bé una frase que han inclòs a l'inici de la seva moció, quan diuen que la transició energètica no pot suposar, en cap cas, una major pèrdua de biodiversitat.

En aquest sentit, l'escenari és cert i és molt preocupant. A nivell català, l'informe de l'estat de la natura 2020 ens diu que s'ha perdut entre el deu i el cinquanta per cent d'espècies autòctones, com la pròpia Xarxa per a la Conservació de la Natura ens feia avinent en una compareixença fa relativament poc a la Comissió d'Acció Climàtica; un problema, però, que no és pròpiament català.

L'informe del 2019 de Nacions Unides, que publicava el primer gran informe científic sobre l'estat de la biodiversitat mundial, apuntava que en els darrers cinquanta anys, del 1970 fins ara, les activitats humanes han eliminat el cinquanta per cent dels ecosistemes i han reduït la vida salvatge en un seixanta-nou per cent. Hi ha

risc d'extinció en els propers vint anys del dotze per cent d'espècies d'ocells, del vint per cent dels rèptils o el quaranta per cent de vegetals, per exemple.

Avui la llista d'espècies amenaçades i en perill d'extinció segueix creixent. De fet, aquests dies, mentre els dirigents de diferents governs es troben al Quebec, a Mont-real, a la COP15 de biodiversitat, s'ha publicat la llista vermella d'espècies amenaçades, on, respecte a l'any passat, se n'han afegit un miler més i estan al voltant del vint-i-vuit per cent. En aquest sentit, esperem que la COP assoleixi l'objectiu o un dels seus objectius marcats, que és la protecció del trenta per cent del planeta com a reserves naturals, el 2030, i que sigui un primer pas per arribar cap al cinquanta per cent el 2050.

La crisi que tenim al davant en biodiversitat és d'unes dimensions considerables –hi estem d'acord. I, en aquest sentit, diputat Cornellà, li vull agrair el fet d'haver portat la qüestió aquí, a debat al Parlament, com també la voluntat d'arribar a acords, no?, perquè, com he dit abans en la moció que ens portava el PSC, crec que aquesta moció també reforça l'acció que el Govern està fent.

De fet, ens hem pogut posat tan d'acord que recolzarem tota la moció, excepte en tres punts que vull concretar. D'una banda, el punt 9, amb els macroprojectes i el Plater. Vostès saben que nosaltres no som ni dels que ho destruïm tot ni dels que ho parem tot; al revés, hem estat els que hem acabat amb deu anys de paràlisi i hem començat a planificar una planificació que no hi era. Seria allò de «ho podem fer tot alhora i fer-ho bé». O allò de..., el lema del Govern, que és allò de «fem-ho tot, fem-ho bé, fem-ho possible».

En el punt sisè, la llei de la biodiversitat, on no votarem en contra, però ens hi abstindrem, perquè vostès saben que la consellera, aquí en aquest faristol i en comissió i en diferents declaracions, s'ha compromès a que la llei de la biodiversitat sigui una realitat aquesta legislatura. I sempre hem dit que aniria darrere de l'aprovació i la creació de l'Agència de la Natura. I saben que això passarà a inici de l'any 2023. Per tant, és impossible –és impossible materialment i en calendari– que el segon trimestre de 2023 tinguem la llei de la biodiversitat. Per tant, ens hi abstindrem, perquè estem d'acord amb el fons –tenir la llei de la biodiversitat és important–, però no amb la forma: és impossible amb el calendari que vostès ens marquen

I, finalment, amb el primer punt..., que per mi potser és el més important, que és que vostès fan anàlisi dels darrers vint anys. I voldria acabar amb això, perquè jo crec que hem sigut capaços d'arribar a acords en tots aquells punts en què parlàvem de present i de futur. És a dir, si es tracta de –i aquí ens trobaran– treballar, de construir, de sumar i no de buscar culpables o de retrets, ens hi trobaran. I saben que aquest discurs l'aplico avui aquí en aquesta moció i l'he aplicat sempre quan hem parlat de transició energètica i altres s'entesten en parlar del mantra dels deu anys de paràlisi.

Jo crec que els retrets no construeixen res, senyor diputat, sinó que divideixen. I nosaltres volem construir i comprometre'ns en la lluita contra el canvi climàtic des de la protecció i millora de la biodiversitat del nostre país. Ho fem creant l'Agència de la Natura de Catalunya, per aglutinar per primera vegada la protecció, planificació, la gestió, la restauració, la millora i l'estudi del medi ambient, tant continental com marí, garantint l'increment dels recursos econòmics, el Fons Climàtic i el Fons de Patrimoni Natural; ampliant les noves eines de fiscalitat verda com serà l'impost als grans vaixells; augmentant el pressupost de la Direcció General de Patrimoni Natural de 8 milions d'euros a 100 milions d'euros; musculant aquestes estructures amb recursos humans, amb la incorporació de quaranta persones a la direcció general i als parcs naturals; ampliant els espais naturals protegits i creant nous parcs naturals, o el compromís amb la llei de biodiversitat, entre altres.

Som conscients, per descomptat –i acabo, vicepresidenta–, que som on som –i ho he dit altres vegades– perquè venim d'on venim. Però, en lloc de posar el retrovisor, intentar buscar culpables i retrets, nosaltres el que fem és mirar endavant, ens fem

nostres les alarmes sobre els efectes de canvi climàtic en la biodiversitat i, sobretot, actuem.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

A continuació, per fixar la seva posició, té la paraula, per part del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, el diputat Joaquim Calatayud Casals.

Joaquim Calatayud Casals

Bon dia, vicepresidenta. Consellera Jordà, senyores i senyors diputats, amb relació a la moció que portem avui a debat, crec que, excepte els negacionistes de tot, que també n'hi ha, la majoria de les formacions polítiques presents en aquesta cambra podem compartir bona part del diagnòstic en molts dels punts. De fet, és la mateixa Generalitat, a través de l'informe de l'estat de la natura 2020, la que mostra la seva preocupació per la pèrdua de la biodiversitat derivada de diversos factors, entre ells la mateixa acció humana, el canvi climàtic, la contaminació, a més de la sobreexplotació dels nostres recursos.

Per tant, és cert que estem davant una situació complexa que requereix compatibilitzar la protecció del medi amb el progrés i el desenvolupament, i queda clar que aquests equilibris no són gens fàcils. Les cimeres internacionals, com la recentment celebrada aquest passat mes de novembre a Egipte, posen en relleu l'enorme dificultat per al consens i l'entesa, tot i els advertiments de la comunitat científica davant del canvi climàtic i les seves conseqüències. Per tant, tot i la capacitat d'aquesta cambra per debatre i aprovar accions legislatives, hem de reconèixer que som davant d'un problema de gran envergadura i enormes dificultats per a la consecució d'una actuació global.

Compartim la necessitat de treballar per la recuperació, amb un calendari establert, d'espècies i subespècies en perill d'extinció i de les catalogades com a vulnerables. Al punt 5 parlem d'impulsar la creació d'una comissió. No cal, creguin-me, vagin a la llei de l'Agència de Natura, on ja parla de la creació d'una comissió social i científica. També compartim la necessitat de l'elaboració de la llei de biodiversitat per al patrimoni natural i connectivitat ecològica, i la necessitat de dotar de més recursos humans i materials els nostres parcs naturals. Ara bé, que aquesta llei no ofegui tot el creixement urbà, industrial, de serveis i d'oci necessaris, imprescindibles en qualsevol dels nostres pobles i ciutats. No hipotequem les necessitats dels nostres espais de creixement en els àmbits imprescindibles del nostre territori.

I encara en aquest apartat –i no deix de ser un brindis al sol–, també estem d'acord en matèria energètica en la necessitat de prioritzar l'estalvi, l'eficiència i l'autoconsum de l'energia, que afavoreixin i prioritzin la reducció del consum. Ara bé, no podem compartir propostes encaminades a aturar aquests projectes, com es proposa en algun punt de la moció, ja que no és la nostra voluntat aprovar mesures que posin encara més dificultats al desenvolupament de les energies renovables. Entenem que els projectes que són en tràmit han de ser analitzats de forma individual i que no s'hi valen aquestes actuacions generalitzades que únicament contribueixen a una paràlisi inexplicable.

Sigui benvinguda la participació dels ajuntaments en centrals hidroelèctriques al municipi; també, sempre que no caiguem en un gran augment de la burocràcia que finalment acabi comportant la creació d'un organisme amb molta aparença, però mastodòntic i ineficaç.

Per últim, i respecte a les últimes propostes de la moció sobre l'adopció de criteris mediambientals, em permeto recordar que el que el codi tècnic d'edificació, tant del 2007 com del 21, ja preveu aquestes qüestions i, per tant, no seria necessari legislar novament sobre una qüestió que ja està definida.

Vull fer notar, finalment, que el Grup de Junts al Congrés espanyol ha presentat recentment una proposta per ampliar legislativament l'obligació de la protecció a les

xarxes elèctriques de mitjana i baixa tensió. Doncs bé, tot i que aquests últims cinc anys s'han notificat a les comarques del Gironès, Pla de l'Estany i la Selva més de quatre-centes cigonyes mortes, la resposta del Govern espanyol és determinant: no estima necessari ampliar legislativament la protecció a les xarxes, torres i cablejat. Queda clar novament que compartim diagnosi, però no hi ha aquest mateix consens en la resposta.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Gràcies, diputat. Per part del Grup Parlamentari de Ciutadans té la paraula la diputada Marina Bravo Sobrino.

Marina Bravo Sobrino

Gracias, presidenta. Diputados, diputadas, *consellera*, volvemos sobre el tema del cambio climático, muy relacionado con otros que también se tratan en esta moción, como la biodiversidad o la transición energética. Acabamos de dejar claro en esta tribuna cuál es nuestra posición, la de Ciudadanos, en relación con todo lo relativo al cuidado de nuestro medio ambiente, de nuestro clima, de la biodiversidad, de nuestro futuro y del de los que vendrán. Nuestro compromiso, también, para que las generaciones futuras puedan desarrollar sus proyectos de vida en libertad y que su libertad no se vea restringida por lo que nosotros hagamos hoy, es firme, y la lucha para que tengan las máximas oportunidades posibles está dentro de nuestro ADN. Eso que no lo dude nadie.

Ahora bien, la posición del grupo proponente no es tanto la de avanzar hacia una sociedad más sostenible y con más oportunidades futuras, como, sencillamente, la de no avanzar; más bien, incluso yo diría que a veces la de retroceder. Nuestro modelo no es que sea diferente, es que prácticamente es opuesto, y, aun así, en los puntos de encuentro que podamos tener en ambos modelos, pues, nos encontraremos.

En la redacción de planes de recuperación de especies en peligro de extinción o planes de conservación de especies vulnerables, por supuesto, ahí nos encontrarán. Como hemos dicho, creemos firmemente que las generaciones futuras tienen el mismo derecho que nosotros a tener un entorno como el que tenemos nosotros y, a ser posible, mejor.

También nos encontrarán en la necesaria financiación para la conservación de los parques naturales. Somos los primeros en denunciar que aquí a este Govern le gusta más hacer actos y papeles que poner recursos allí donde se necesitan. Y decía que la posición del grupo proponente no es tanto la de avanzar hacia una sociedad más sostenible y con más oportunidades futuras, como, sencillamente, la de retroceder. Es una opción como cualquier otra. Y al menos a ustedes se les puede reconocer que no se esconden. Porque aquí, en este hemicycle, tenemos otros grupos que dicen mucho que ellos no están en paralizar, pero luego la realidad es otra.

Ustedes no se esconden, pero tampoco acaben de decir la verdad del todo, porque si lo que quieren es paralizarlo todo, pues, también tendrían que explicar con qué paquete va todo eso. No pueden engañar a la gente diciendo que puede haber un futuro que no tenga eólica, que no tenga nuclear, que no tenga nada de nada, porque todo eso parece que les molesta, pero que tampoco tiene emisiones. O no pueden decir que van a tener, pues, tiendecitas de barrio llenas de gente, pero que no va a haber turismo, o tampoco va a haber empresas que den trabajo a esos vecinos que tienen que ir a las tiendas. O que va a haber pisos asequibles para todo el que quiera vivir en Barcelona, pero que no va a haber promociones, o que no va a haber construcción. O que no va a haber policía, pero sí que va a haber seguridad.

En resumen, no pueden vender un futuro sin riqueza, pero con servicios públicos, con vacunas, con servicios sociales... Si quieren paralizarlo todo, lo pueden defender, lo pueden decir, ya les he reconocido que sí que lo hacen, que sí que lo dicen,

pero hay que asumir todas las consecuencias. Y en eso, pues, ya, no siempre las reconocen.

Y en este hemicycle, pues, a nosotros mismos se nos ha acusado alguna vez de asociar o de decir que el ecologismo o el cuidado del medio ambiente genera pobreza. Y yo quiero decir que nada más lejos de la realidad. Señores, lo que yo creo es que los países que son precisamente líderes en energías renovables, que los países que tienen las tecnologías más avanzadas, que los países que tienen las tecnologías más eficientes o los que más recursos pueden dedicar a la conservación de su espacio natural son precisamente, hoy en día, los países que también son líderes en desarrollo en general.

Y por eso yo les digo que las propuestas sobre energía, biodiversidad o lucha contra el cambio climático no pueden ser desistir de cualquier actuación, no pueden ser paralizarlo todo y no pueden ser llevarnos al pasado, sino todo lo contrario. Tienen que ser desbloquear la implantación de energías renovables en Cataluña; tienen que ser invertir en innovación para tener fuentes de energías más limpias, como podría ser el hidrógeno verde; tienen que ser, en vez de plantarle la guerra al sector de la automoción, generar aquellos incentivos para que la industria del automóvil invierta en desarrollar tecnologías más limpias, y tienen que ser –y esto sí que es algo que debería enmarcarlo todo– dar la seguridad jurídica necesaria precisamente a quien quiere invertir en innovación, en tecnología o en energías renovables. Porque no habrá región del mundo que pueda avanzar en todo ello –en innovación, en inversiones en transformación o en energías renovables– sin esa seguridad jurídica que tantas veces pone en riesgo el grupo proponente o que el Govern permanentemente pone en jaque.

En resumen, para cumplir con nuestro compromiso como región en la transformación energética, en la conservación con la biodiversidad o en la lucha contra el cambio climático, el grupo proponente y también este Govern tendrán que trabajar precisamente en lo contrario por lo que muy a menudo trabajan.

Gracias.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Gràcies, diputada. Per part del diputat no adscrit, té la paraula el diputat Antonio Gallego Burgos.

Antonio Gallego Burgos

Gracias, vicepresidenta. Efectivamente, uno lee el informe *sobre el medi ambient* 2016-2019 y no deja títere con cabeza: pérdida de especies de animales, bosques en mal estado, empeoramiento de la calidad de los acuíferos y de las cuencas internas, demasiados embalses con un potencial ecológico mediocre, dos de cada tres zonas húmedas y estanques están en mal estado.

Señores, en fin, no coincido con muchos de los puntos que plantea la moción, pero sí coincido en señalar la hipócrita política ambiental del Govern. En definitiva, aprovechando que está la *consellera*, pues, pedir, hombre, menos propaganda, menos verborrea naïf y más invertir de verdad en la naturaleza, porque hay un montón de cosas en las que no es que mejoremos, sino que vamos para atrás.

Gracias.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Per pronunciar-se sobre les esmenes, té la paraula el diputat Dani Cornellà Detrell.

Dani Cornellà Detrell

Gràcies. Bé, com ja hem dit abans, hem arribat a la majoria d'acords amb les esmenes presentades dels diferents grups, tant d'Esquerra Republicana, com del PSC, com dels comuns, i les hem incorporat o transaccionat, excepte la de la biodiversitat, perquè Esquerra, doncs, ens diu que la faran després de l'Agència de la Natura. I ja ho entenem; però, és clar, com he dit abans, l'Agència de la Natura ja va tard, és a

dir, s'havia d'aprovar..., no dic pas que sigui culpa de l'actual consellera, perquè no depenia d'ella en el seu moment, però sí que ja va tard, va un any tard, tal com preveia la llei.

Per tant, no podem posposar les coses perquè d'altres, com l'Agència de la Natura..., justifiquem que com que aquesta va tard, doncs, també es justifica que l'altra triguem tres o quatre anys més a tenir-la. Penso que en el moment que vivim no ens podem permetre, com a país, no tenir llei de biodiversitat. I més, quan ens parlaven, per exemple, de la COP15, que s'està celebrant a Montreal, on precisament del que es parla és del greu problema de pèrdua de biodiversitat de tots aquests anys –a nivell global, no només de Catalunya, això és evident–, i de la poca atenció que n'han pres els governs d'arreu del món, de tot el tema de la biodiversitat.

Sí que tothom està parlant de transició energètica i d'altres transicions, però oblidant la biodiversitat. De fet, la COP15 tampoc no té la propaganda que tenen les altres COP que no serveixen per a res i que fins i tot empitjoren el panorama mundial a nivell d'emergència climàtica.

I bé, tot el que ens han dit..., dir que sí, que nosaltres, doncs, apostem no per retrocedir ni per paralitzar, sinó per tenir futur, cosa que amb el sistema actual no tenim. Pel que no apostarem mai és per la recessió, que és pel que vostès estan apostant, fent veure que no passa res i continuant amb el mateix sistema; una recessió que provocarà més pobresa, més desestabilització i, evidentment, conflictivitat.

I nosaltres pel que apostem és per un postcreixement per a tothom, amb igualtat, amb un repartiment del treball, de la riquesa i l'increment dels serveis públics i de l'empresa sostenible.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Acabat el debat, els faig avinent que la votació d'aquesta moció es farà aquest matí, un cop substanciat el punt 21 de l'ordre del dia.

Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre l'accessibilitat al sistema públic de salut

302-00219/13

Continuem pel vintè punt de l'ordre del dia, que és la moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre l'accessibilitat al sistema públic de salut; presentada pel Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. Per exposar-la, té la paraula la diputada Assumpta Escarp Gibert.

Assumpta Escarp Gibert

Gràcies, vicepresidenta. Diputats, diputades, en primer lloc, voldria agrair que haguem pogut treballar, també, amb alguns grups parlamentaris que han presentat esmenes, esmenes i transaccions, que ens permetin portar una bona moció.

Dèiem l'altre dia també, en els debats, la preocupació que existeix en la ciutadania sobre la salut, sobre el nostre sistema de salut. I és una preocupació que expresen els i les professionals, també la ciutadania, i que hem expressat aquests darrers dies també aquí en el Parlament de Catalunya.

Deia el conseller, ahir, en la sessió de control..., demanava sentit comú i responsabilitat. I jo puc compartir una part d'això, però és evident que si l'atenció primària no respon, doncs, la gent utilitza altres serveis assistencials, i, per tant, tenim una aposta important per fer-ho.

Potser, pensava, si dotéssim de més capacitat diagnòstica l'atenció primària, no tindríem 470.000 pacients en aquest moment en llista d'espera per anar a un especialista. Perquè d'això va la moció, de llistes d'espera. I, per tant, afegir a aquesta quantitat de gent, que espera molts més dies dels que haurien d'esperar, tot el tema

de les inequitats territorials; és a dir, depenent d'on visquis, pots trigar el triple de temps per a qualsevol procediment assistencial que en un altre punt del territori.

Ja vam dir que les llistes no només trenquen el criteri d'accessibilitat, també el criteri d'universalitat, perquè s'aprofundeix en les inequitats socials, ja que qui pot pagar es cansa d'esperar i marxa cap a les assegurances privades. Crec que el propi departament ha titllat les llistes d'espera d'inacceptables, i, per tant, esperem que hi puguem posar entre tots, també, en aquestes propostes, solució.

Hem de treballar en una doble via: disminuir el nombre de persones que esperen i el nombre de dies que s'espera. I treballar de futur. I de futur és el plantejament d'un decret d'accessibilitat, però també amb un pla d'actuació immediata. Havíem posat en la moció, nosaltres, «un pla de xoc». Els hi haig de dir que en una transacció amb Esquerra Republicana havíem tret «xoc», perquè al Govern no li agrada lo del «pla de xoc» –no sé si creu que crea alarmisme–, però, en tot cas, havíem deixat que posés «un pla, amb uns objectius clars». És a dir, enteníem que amb la definició del pla no calia l'adjectiu que hi havíem posat.

Per tant, presidenta, ho sento, però estic introduint una esmena *in voce*; venint des de la Mesa queda fatal, però no els hi puc fer res més que assumir l'errada que ha tingut aquesta diputada i, per tant, també disculpar-me amb el grup parlamentari amb el qual havíem arribat a l'acord i amb la resta de grups, que els hem enviat un guió, que ara s'enviarà el nou amb aquesta correcció feta.

Per tant, «un pla immediat, amb objectius clars, pressupost», que no només són hores de professional, eh?, també hi ha molt d'organització: saber per què hi ha tant pacient que s'ha incorporat i ha fet una entrada nova al sistema, saber per què estan tan carregades també les llistes d'espera. I això també és la resta de la moció, en el sentit de que el decret ha d'anar a buscar canvis estructurals, però sobretot el decret ha d'anar a buscar garanties. És a dir, ara saben vostès que tenen uns temps garantits, segons quin tipus d'intervenció, i uns temps de referència; en el decret, demanem que siguin tots garantits. Per què? Entre altres coses, perquè si està garantit és exigible. I «exigible» vol dir que jo li puc dir al CatSalut: «Doncs enviï'm a un altre centre» –preferiblement públic– «perquè m'atengui i puguin donar resposta a la necessitat que jo tinc.» Ho reiterem: en aquest criteri d'accessibilitat i de no llistes d'espera, recuperar aquestes quaranta-vuit hores perquè t'atengui el metge d'atenció primària.

I com que creiem que s'han de salvar totes aquestes inequitats territorials, bàsicament el que demanem són criteris d'avaluació i seguiment per detectar aquelles demores que puguin ser excessives i, d'alguna manera, es pugui donar resposta amb més suport o el que sigui.

Per tant, el que estem plantejant són actuacions immediates, però sobretot estem plantejant canvis estructurals. Al conseller sé que li agrada parlar molt d'innovació. Bé, doncs innovem; innovem, creem un instrument jurídic que ens doni, a més, força per poder-ho fer i que, d'alguna manera, puguem fer-ho.

Hem aprofitat la moció, tot i que complementa una moció que van presentar els comuns en l'anterior Ple, i, d'alguna manera, també hi hem aprofundit, però sobretot en la recerca de la patologia oculta durant la pandèmia. Saben que aquest és un tema en què nosaltres hem insistit molt i, per tant, d'alguna manera, el que intentem és donar resposta, o que el sistema doni resposta a les necessitats creixents i, sobretot, també a la dignitat que demanen els nostres professionals.

Gràcies.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Gràcies, diputada. Té la paraula, per defensar les esmenes presentades per part del Grup Parlamentari de VOX, la diputada María Elisa García Fuster.

María Elisa García Fuster

Gracias, señora vicepresidente. Verá, señora Escarp, permanecer toda una vida en un sillón político hace que las luces y las sombras de un sistema sanitario como el catalán se desvanezcan y acaben siendo todo grises, que es lo que les pasa a ustedes. Y esto lleva indiscutiblemente a que solo aciertan cuando copian, como hacen sus socios de gobierno.

En el Pleno anterior asistimos a cómo los comunistas querían bajar el sueldo a los sanitarios del Hospital Clínic, del Hospital del Mar, del Hospital San Juan de Dios, entre otros, para igualárselos a los del ICS, a lo que toda la cámara –incluidos ustedes, los socialistas– votaron a favor, excepto VOX. Hoy asistimos a cómo ustedes solicitan que, si un centro no es capaz de cumplir con el tiempo de espera máximo garantizado, deriven al paciente a otro centro. Ya estoy viendo cómo, entre la presión asistencial existente y la burocracia que ustedes quieren imponer, los pacientes van a ir rodando de centro a centro para evitar quejas injustificadas e inútiles a las que ustedes han dado pie y cuya llave han entregado irresponsablemente a los sindicatos, que, como siempre, azuzan a la sociedad. «Pacientes boomerang» se llaman, señora Escarp, que es lo que va a provocar parte de su moción.

Otro de los puntos de su propuesta habla de establecer un término de cuarenta y ocho horas máximo en un servicio de urgencias para que un paciente haya completado la orientación o el proceso diagnóstico y se decida su destino. Han oído campanas y no saben por dónde. No, señora Escarp, no. De nuevo patina en sus distintas tonalidades de grises mal definidos. Un paciente no debería estar en una camilla o en una silla de urgencias más de veinticuatro horas. Para evitar esto, y sabiendo todos los profesionales sanitarios, que no usted, que, por hache o por be, la mayoría de las veces no se finaliza un proceso o una orientación diagnóstica, ya no en veinticuatro horas ni en cuarenta y ocho horas, si no, a veces, ni siquiera en cuatro o cinco días, los hospitales disponen de unos servicios llamados «de corta estancia», donde se deben ingresar a los pacientes que sabes que en veinticuatro horas no se van a poder dar de alta, pero tampoco requieren una hospitalización en críticos, una hospitalización convencional o una cirugía emergente. Corta estancia, señora Escarp. Abogue por veinticuatro horas, que no cuarenta y ocho, en urgencias y por ampliar las plantas de corta estancia.

Les he sugerido una enmienda para ayudarles con su confusión, pero por todos es sabido que el Partido Socialista solamente escucha a los comunistas, a los separatistas o a los terroristas, es decir, a los enemigos de España y de la libertad; obviamente, a un médico, no.

Aumentar las plazas MIR –qué risa nos da esto a los médicos. Verán, doscientas dieciocho plazas MIR se quedaron sin cubrir en el 2022, de las cuales, setenta y una estaban ofertadas en Cataluña y eran de medicina de familia. En la segunda vuelta, que, como usted bien sabrá, se rellena con médicos extracomunitarios, con un nivel sanitario mucho más bajo que el español..., aunque a ustedes esto, obviamente, les da igual. Aun así, quedaron noventa y tres plazas vacantes en toda España; catorce en Cataluña, que también eran de familia. Y es que el talento sanitario huye de Cataluña, y con ello la calidad asistencial. Y, como todos saben, todo esto se reduce a que Cataluña es una de las comunidades autónomas que peor paga y a la que el Partido Socialista –y me reitero– ha votado a favor de bajar los sueldos a determinados profesionales para igualarlos con los del ICS.

Y es que también han apoyado ustedes al Govern en la prueba piloto para instaurar comisarios lingüísticos en los hospitales; es decir, la Gestapo lingüística capitaneada por un Mengele separatista para vigilar que los médicos y los enfermeros no hablen español. Miren, son ustedes una fiel rama del sanchismo, de lo que seguro que están orgullosos. Para nosotros, entre su completa ignorancia que demuestran en determinados temas, y la total y absoluta falta de escrúpulos, resulta que queda claro que su único camino de avance es la destrucción, y aquí esta plasmada en par-

te de su moción. Solo aciertan cuando copian a VOX alguna de sus propuestas, que, por supuesto, previamente habían rechazado.

En fin, que ya reconstruiremos la sanidad, como todo lo demás, todo lo que ustedes llevan dos legislaturas destruyendo, señores socialistas.

Muchas gracias. Bienvenido, señor Balcells.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Per part del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, té la paraula el diputat Jordi Fàbrega i Sabaté.

Jordi Fàbrega i Sabaté

Gràcies, vicepresidenta. Honorable conseller, crec que ha fet bé, eh?, d'arribar just ara. Diputats, diputades..., excepte per la intervenció de la diputada Escarp. Aquesta moció del PSC, i sobretot la negociació amb la diputada Escarp i amb el diputat Albert, ha mostrat el tarannà de la Comissió de Salut, eh?, un tarannà de consens i de diàleg per defensar i enfortir el nostre..., un dels principals pilars del nostre estat de benestar. Òbviament, no de tota la Comissió de Salut, com heu pogut veure. Això ha estat des de l'aprovació de la LOSC, de l'any 1990, que és la base del nostre sistema sanitari. Estic segur que aquesta moció que ens interpel·la sobre l'accessibilitat al sistema, doncs, s'aprovarà també amb una àmplia majoria, gràcies a aquest consens i a aquest diàleg i a aquesta recerca de solucions conjuntes des dels diferents grups.

Des de Junts per Catalunya hem presentat, dels vuit punts, sis esmenes, dos de les quals han estat acceptades i quatre han estat transaccionades amb canvis mínims. Convido l'actual conselleria a treballar en aquesta mateixa línia de consens i de diàleg. Una moció que ens parla d'accessibilitat al sistema i també de mesures per a fer front a aquest dèficit de professionals que són les mans i els cervells que han de fer front a aquesta manca d'accessibilitat. Sense professionals, tot això és impossible.

Una accessibilitat al sistema que, en paraules del mateix conseller en la Comissió de Salut de fa un mes, té unes dades inacceptables –ho ha comentat la diputada Escarp, eh? De fet, ens va donar algunes dades: accessibilitat de quaranta-vuit hores de visita a l'atenció primària d'un trenta-cinc per cent; cinc dies, un cinquanta-dos per cent, i deu dies, un setanta-dos per cent. Això vol dir que només un trenta-cinc per cent dels usuaris aconsegueix visita al CAP abans de les quaranta-vuit hores, més de la meitat triga més de cinc dies i tres de cada deu triguen més de deu dies. Certament, inacceptables. I, de fet, aquesta demora comporta que masses vegades la porta d'entrada del sistema no sigui l'atenció primària, sinó que sigui urgències; no és la seva missió, i col·lapsa els serveis d'urgències.

Què hem afegit amb les esmenes? Doncs hem afegit que si no es compleixen els temps de garantia –que no de referència, de garantia–, doncs, es puguin derivar a altres hospitals del Siscat, que és tot el sistema públic de salut, amb criteris de proximitat del domicili. Incloure les informacions de les llistes d'espera, també d'atenció primària, a la web del departament és fàcil, eh?, diputat Albert: està dintre del SISAP, només cal posar-ho a la web del departament. Intensificar la telemedicina i les millors tecnològiques a primària, millorant l'accés de tothom que en fa ús i, de retruc, com que quedaran més consultes lliures per a aquells que no en poden fer ús, doncs també millorarà l'accessibilitat en aquells col·lectius que no estan tan familiaritzats amb les vies telemàtiques.

I sobre els dèficits de professionals, doncs, en allò que és competència del Govern espanyol, incrementar places de metges de família i d'infermeres de família, sobretot MIRs de pediatria i MIRs de medicina de família i LLIRs, i en allò que és competència del Govern català, incrementar les places universitàries. Aquest curs universitari, amb el conseller Argimon i amb la consellera Geis, es van incrementar

sis-centes places d'infermeria. Estava previst fer un pla similar en medicina; si us plau, fem-ho, perquè és imprescindible, eh?

I, finalment, sobre aquest pla de xoc –o immediat o com es digui, senyora Escarp; ja veu el tarannà, que fins i tot l'esmena *in voce* l'hi acceptem–, doncs els hi posaré alguns exemples de la web del Departament de Salut, eh? Pròtesis de genoll –saben que té un temps de garantia de cent vuitanta dies–: Camp de Tarragona, 232 dies de mitjana; metropolitana sud, 183 dies. Pròtesis de maluc: Camp de Tarragona, 227 dies. Proves diagnòstiques –he agafat les tres primeres que surten a la web del departament; les ordinàries s'han de fer abans de noranta dies–: colonoscòpies, cent catorze; «ecocàrdio», noranta-dos; «eco» abdominal, noranta-vuit –ja no he seguit, però més o menys... Consultes d'especialitats hospitalàries. Al·lèrgia: Barcelona ciutat, cent vuit; cardiologia: «metro» nord, cent nou; dermatologia: «metro» sud, noranta-vuit.

Sobre això, fa un mes, el conseller Balcells va dir textualment: «Com que creiem que és inacceptable, farem tot el que estigui a la nostra mà perquè això no passi.» Doncs ha passat un mes d'aquesta compareixença, i ens consta –potser vaig equivocat, m'agradaria estar equivocat– que no hi ha cap instrucció ni cap recurs econòmic extra per fer cas, per fer solució, per fer front a aquesta solució.

I deixin-me acabar, amb el minut que em queda, parlant de la causa de tot plegat: l'infrafinançament crònic del sistema. És cert que milloraríem amb algunes mesures organitzatives que no requereixen gaire inversió, com disminuir la burocràcia o com aquest desplegament de l'autonomia de gestió dels CAPs, eh? Quan l'Aquas mesurava els resultats, aquells CAPs amb autonomia de gestió tenien millors resultats. Però la majoria de mesures sí que necessiten recursos, i quan a Catalunya paguem 52.500 milions en impostos i només podem tenir un pressupost de 35.000 milions d'euros, doncs això es fa difícil. Ara estem negociant un pressupost en Salut que parla del voltant de 12.000 milions d'euros, quan aquest any ja ens en gastarem 14.000. Gestionant tots els nostres recursos, tots els que estem aquí sabem que el pressupost en Salut com a mínim seria de 16 o 17.000 milions d'euros.

El nostre sistema està al límit perquè no tenim els recursos que val i perquè qui ha de formar els especialistes, qui en té les competències, que és l'Estat, no n'ha format suficients. Però segueix sent molt millor sistema que el que tenen a les comunitats d'Espanya. Per això venen aquí a Catalunya a fer els tractaments i les cirurgies més complexes i, per això, la recerca puntera en salut a Europa es fa a Catalunya. *(Sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció.)* Acabo, presidenta.

Perquè gestionant les molles es fa molt difícil fer funcionar el sistema, tenir uns professionals ben pagats i tenir uns usuaris ben tractats. Si realment volen que el que s'aprovi aquí es pugui aplicar i beneficiï el cent per cent dels ciutadans de Catalunya, ajudin-nos, acompanyin-nos cap a la independència del nostre país; és molt més fàcil fer aquestes transformacions si gestionem tot el pa sencer.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Gràcies, diputat. Per part del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, té la paraula el diputat Jordi Albert i Caballero.

Jordi Albert i Caballero

Gràcies, vicepresidenta. Conseller, diputats, diputades, treballadors i treballadores de la cambra... Bé, jo tenia prevista una intervenció, però potser la modifico una miqueta per algunes de les intervencions prèvies que hi ha hagut. Però, en qualsevol cas, primer de tot agrair a la diputada Escarp la seva predisposició. També, lògicament, hem fet transaccions conjuntes; per tant, també agrair al diputat Fàbrega aquesta voluntat transaccional per tal d'arribar a un acord d'una moció que crec que és factible. I com sempre dic i sempre defenso, les decisions que prenem en aquest

Parlament han de ser realitzables, i, per tant, és important que allò que aprovem s'executi. I perquè s'aprovi i s'executi és important que també ho aprovem sabent quina és la realitat del sistema i també sabent quins són els passos que podem donar actualment en el sistema.

La moció és escaient en el sentit de que una de les principals preocupacions que tenim tots i totes és precisament l'accessibilitat a la salut pública del nostre país. I en tenim les dades. Alguns de vosaltres..., alguns de vostès han donat dades. Però, en qualsevol cas, també hi ha la percepció, la percepció de la ciutadania respecte a l'accés a la salut pública. I crec que és important que aquesta percepció vagi canviant. I per això crec que és important que també avancem en un pla per a l'accessibilitat, que avancem en aquesta línia per dotar també d'aquestes eines tota la ciutadania, perquè si delimitem els terminis, si, a més, expliquem transparentment quin és el nombre de visites, quina és la quantitat d'accions assistencials que es duen a terme en el sistema, també crec que millorarem, i molt, aquesta percepció ciutadana. I, a més, això també requereix..., tot aquest estudi ens facilita també l'avançar cap a volums de demanda i, per tant, de com podem satisfer aquesta demanda.

L'enfortiment del sistema públic, màxima prioritat. L'enfortiment del sistema públic per evitar aquest traspàs, aquest transvasament cap al sistema privat. Si fomentem sistema públic, evitarem desigualtats i podrem combatre molt millor les desigualtats també, no només de caràcter social, sinó també de caràcter territorial. I, per tant, en aquest sentit, és important que avancem en aquest pla d'accessibilitat.

Però aquest pla de d'accessibilitat també ha d'anar acompanyat d'altres mesures, mesures que són importants. S'ha parlat dels professionals, però també de les eines tecnològiques que tenim al nostre abast i, alhora, que aquestes eines tecnològiques que tenim al nostre abast no vagin en detriment de la presencialitat. No és el mateix una persona de vint, vint-i-cinc anys, adaptada a unes dinàmiques tecnològiques determinades, que una persona de seixanta o setanta anys, que no té aquesta adaptació i que hi ha una bretxa evidentíssima. I, per tant, és adaptar a cada tipologia la seva assistència, les necessitats que necessita cobrir. I, per tant, en aquest sentit, és molt important també que no obviem cap de les eines que tenim al nostre abast. Però alhora també és molt important que tinguem els materials i els equipaments necessaris per poder dur a terme totes les proves diagnòstiques que es requereixen i que ens permeten també determinar, molt més avançades, totes les diagnòsis i, per tant, la resolució de problemàtiques de salut que podem tenir en el sistema.

Però tot això no ho podem fer si no tenim també els professionals, les persones. El més important de tot: les persones. Si no tenim els professionals, serà difícil que tots aquests equipaments els fem funcionar. Per tant, aquí és important –i aquí és el vuitè punt de la moció– que destinem aquestes, segons les necessitats del sistema públic –i, per tant, sabem que hi ha especialitats que requereixen un reforç important–..., doncs, segons les necessitats del sistema públic, poder incidir-hi. I aquí l'Estat, com saben, també ens ha de permetre incrementar aquestes places.

Places formatives, sí, però també amb quines formacions i per a quines especialitats. Molt important.

I, per acabar, simplement com a darrer apunt: quan es parla d'equiparació, no es parla d'equiparació a la baixa, que és el que sempre pensa l'extrema dreta i el que defensa l'extrema dreta; quan es parla d'equiparació, es parla d'equiparació a l'alta i de revaloració, precisament, dels treballadors i treballadores que tenim en el nostre sistema i de que tinguin aquest reconeixement també a les seves nòmines a finals de mes. Això és equiparació. Equiparació no és reduir el sou a tothom, que és el que VOX faria; equiparació és incrementar el sou d'aquells que el tenen més baix per la mateixa feina que fan uns altres.

Gràcies.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Gràcies, diputat. A continuació, per fixar la seva posició, té la paraula, per part del Grup Parlamentari de la CUP - Un Nou Cicle per Guanyar, la diputada Laia Estrada Cañón.

Laia Estrada Cañón

Gràcies, vicepresidenta. Conseller... Diputada Escarp, certament, tenim un greu problema, existeix un greu problema d'accessibilitat a la nostra sanitat pública i, de fet, és, diríem, el principal problema amb el que es troben el conjunt d'usuàries. Hi ha dificultats per accedir a una atenció amb el nostre professional de referència a l'atenció primària, hi ha dificultats per accedir als especialistes, a les proves diagnòstiques o a les intervencions quirúrgiques quan les necessitem. Això fa que tinguem dificultats també per accedir a un servei d'urgències, perquè aquest està sistemàticament i habitualment col·lapsat. I fins i tot hi afegiríem que hi ha dificultats per accedir a un transport sanitari no urgent –que això no està a dins de la moció, però nosaltres ho afegim. I, en gran mesura, això és conseqüència directa, tal com ara s'esmentava, de la manca de personal, o així ho veiem nosaltres. Per mala planificació, perquè no s'han fet els deures des de fa molts anys, però també per les males condicions laborals, com aquí hem discutit en diferents ocasions i que fa que la gent ens marxi cap a casa o ens marxi a treballar a d'altres llocs.

Per resoldre-ho, evidentment, calen més recursos –hi estem d'acord– per a personal –per a personal– i també per millorar equipaments i infraestructures. I estem d'acord que això en part és conseqüència de l'espoli fiscal que patim. Però no només. Hi insistim: tenim un problema de mala gestió, mala administració de tots els recursos públics que destinem a l'àmbit sanitari, com a conseqüència d'aquesta concertació publicoprivada que nosaltres denunciem sistemàticament. Per què? Perquè ens comporta un malbaratament de recursos públics –quan no una malversació; parlarem només de malbaratament–, comporta uns greuges entre treballadores que han de realitzar les mateixes funcions, però que perceben condicions diferents, i un clasisme entre el conjunt d'usuàries.

I, per tant, aquesta moció conté molts punts que nosaltres compartim –i votarem a favor de la majoria–, però, malgrat que s'aprovaran amb àmplia majoria tots els punts, nosaltres, encara que s'implementi, pensem que no aconseguirà resoldre els problemes d'accés, de manca de qualitat i de manca d'equitat a la sanitat pública, que és el que teòricament persegueix aquesta moció. Per què? Doncs perquè, mentre existeixi la cohabitació publicoprivada, continuarà existint l'ànim de lucre, l'ànim de fer negoci dins del nostre sistema sanitari, per part d'unes mútues que se n'aprofiten i per part d'una patronal al capdavant del Siscat que també se n'aprofita.

I, per tant, hi insisteixo, nosaltres votarem a favor pràcticament de tots els punts, amb l'excepció del punt 6, perquè ens preocupa l'ús de la telemedicina. Hauria de ser sempre una opció i mai una imposició sota criteris economicistes, que pensem que és el que està succeint ara mateix. I votarem en contra del punt 1.d, que ens preocupa moltíssim. Perquè aquí –i vostè ho ha dit, diputada Escarp– tenim el perill d'augmentar el drenatge de recursos públics a mans privades, perquè, si resulta que «preferiblement públic, però no obligatòriament d'aprovisionament públic», ja és el que ens faltava. I, a part, no resol el problema principal que entenem que tenim, que és que la gent hauria de poder ser atesa en els seus centres de referència i que no l'hauríem d'estar desplaçant.

Per tant, i per acabar, compartim i hem denunciat reiteradament aquí i fora que tenim un problema gravíssim dins de l'àmbit sanitari; que té a veure amb el model, amb un model que no aposta per la prevenció, que no aposta per les polítiques de salut pública, que és un model que és hospitalocèntric, perquè el que busca és facilitar la facturació. I, per tant, el que necessitem, pensem nosaltres, és un canvi real i estructural respecte a aquest model, començant significativament les condicions laborals de

tot el personal –que efectivament és a l'alça, quan parlem d'homogeneïtzar, només faltaria.

Però no només parlem de l'equiparació o d'homogeneïtzació. Parlem també de millores retributives, de millores en l'àmbit de la formació –ho hem parlat a bastament i no m'hi estendré. Parlem d'un canvi real i estructural de model per avançar cap a un model primarista. Perquè l'evidència científica demostra que aquells sistemes de salut basats en l'atenció primària milloren la qualitat de vida del conjunt de la població. No ho diem nosaltres; ho diuen tots els estudis que comparen els diferents models sanitaris. I això significa valorar i dotar d'eines realment l'atenció primària perquè sigui el pal de paller del nostre sistema.

Un canvi real significa també apostar per la salut pública, per les polítiques preventives i, per descomptat, avançar cap a un sistema cent per cent públic. I aquí no hi ha confusió possible. No parlem només de l'aprovisionament públic; parlem de la titularitat i de la gestió, també pública, per part de qui en té les competències, que és la Generalitat; amb un únic prestador: l'Institut Català de la Salut. Deixem ja de trinxar i d'esquarterar el nostre sistema sanitari per afavorir mútues, per afavorir el mercantilisme i per afavorir, en definitiva, el negoci dels voltors, que es lucren a costa de la salut de la població.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Per part del Grup Parlamentari d'En Comú Podem, té la paraula el diputat David Cid Colomer.

David Cid Colomer

Gràcies, vicepresidenta. Òbviament, no hi ha pràcticament cap Ple del Parlament de Catalunya, en aquests darrers mesos, en què no parlem de la situació de la sanitat pública al nostre país. I crec que té tot el sentit, per la situació que vivim, que el propi conseller ha reconegut que és complicada, fins i tot diria que és crítica; també per les condicions laborals dels professionals sanitaris, i perquè jo penso –i a més ho crec així– que és probablement una de les principals estructures de país. El sistema nacional de salut és, sens dubte, una de les nostres principals estructures de país.

I crec... I agrair, òbviament, també la presentació d'aquesta moció –de fet, en feia referència també la diputada Escarp–, que complementa la moció que nosaltres vam presentar en el darrer Ple, que tenia segurament una visió molt extensa, però que focalitzava en dos elements que avui també en parlem i que jo crec que són claus i que també n'estem parlant aquests dies, que és bàsicament l'accessibilitat al sistema i especialment pel que fa a l'atenció primària. I no es fa referència a la moció, però jo sí que en vull parlar, d'aquest objectiu que crec que necessitem, no?, de capgirar les prioritats del Departament de Salut i arribar a aquest vint-i-cinc per cent del percentatge dels recursos del Departament de Salut.

Jo aquí, òbviament, vull posar en valor l'acord que ahir presentàvem al Govern de la Generalitat, amb tres elements que crec que són fonamentals. La primera, aquesta voluntat de que l'any 2023 arribem a una execució del pressupost de Salut del vint per cent. Per tant, crec que fem un salt molt rellevant –estàvem al disset per cent– i que jo crec que mostra aquesta voluntat real d'arribar al vint per cent. En segon lloc, també, per garantir aquesta accessibilitat, aquest pla de 100 milions d'euros, perquè puguem acabar l'any 2023, com a mínim, amb aquesta garantia de que tothom que demana hora al metge o metgessa de capçalera la pugui tenir en cinc dies. Òbviament, nosaltres també seguim creient que hauríem d'intentar arribar a aquestes quaranta-vuit hores, però no estem garantint –ho hem denunciat també de manera reiterada, nosaltres– aquests cinc dies.

I després, també, la voluntat de crear una comissió d'estudi parlamentari que pugui comptar no només amb els grups parlamentaris, sinó també amb el conjunt d'experts i expertes, de professionals, i també, evidentment, d'usuàries, per fer aquest seguiment de com arribem, no?, a aquest vint-i-cinc per cent, i, a més a més, tam-

bé perquè definim quins són aquests criteris que incorpora o que hauria d'incloure aquest vint-i-cinc per cent d'atenció primària.

I crec que és fonamental, perquè –també se'n feia referència ara– no és només un element –que crec que és el principal, no?– de millora de les condicions de vida de la ciutadania, no és només que, a més a més, estigui demostrat que un sistema de salut públic orientat cap a la primària millora l'esperança de vida d'un país, sinó que, a més a més, des d'un punt de vista econòmic és molt més eficient.

I és que, a més a més, segurament és l'única solució que tenim per dotar d'eficiència el nostre sistema sanitari, perquè cada euro invertit a la primària són cinc euros que ens podem estalviar amb l'hospital. I, per tant, jo crec que aquest és un element fonamental, i estic segur que també la proponent, no?, en aquest cas, de la moció ens ajudarà a millorar aquest acord de pressupostos, i ens ajudarà també a que tiri endavant.

I parlava també de les llistes d'espera. Jo crec que aquí també serà un element fonamental. Es feia referència als recursos. Jo, evidentment, sempre defensaré que calen més recursos per al sistema de salut públic. Però, evidentment –i ho hem dit diverses vegades–, crec que també és un problema de model i és un problema de gestió. Perquè és evident que ja existeix inequitat des d'un punt de vista territorial a l'accessibilitat, però també existeix inequitat en el que vostès diuen dels proveïdors.

I la gent, quan arriba al seu CAP o al seu centre hospitalari, l'únic que veu és una placa del CatSalut, però les seves condicions no són les mateixes moltes vegades. I és veritat que tu, moltes vegades, no tens les mateixes condicions, per exemple, a llistes d'espera, o, fins i tot, de ràtios de professionals, si tu estàs en un centre que és de l'Institut Català de la Salut o estàs en un centre que ets d'un consorci sanitari. I això, malauradament, passa, i també hi hem de donar resposta. No és només una qüestió de recursos; és una qüestió també de model, i és si realment avancem cap a aquesta construcció del sistema nacional de salut.

I l'altra és els professionals. I n'hem parlat també a bastament, i, evidentment, nosaltres votarem favorablement el punt 8. Però no és només que haguem de fer una millor planificació i que, per tant, també tinguem més professionals, sinó també que els hem de retenir. Perquè el que ens passa és que nosaltres podem formar i estem formant excel·lents professionals, metges, metgesses, infermers, infermeres, però que després no es queden al sistema nacional de salut. Se'n van.

Llavors, aquí, evidentment, crec que també una part fonamental dels deures que té la conselleria, en aquest cas, òbviament, són els dos convenis que tenim en dansa, tant el del Siscat com, evidentment, el de l'ICS, per millorar les condicions laborals.

I, a més a més, com es deia –perquè si algú sap de dret laboral..., que segurament vostès no en saben–, no es pot..., és a dir, un conveni no pot rebaixar les condicions laborals d'un altre conveni. Potser també, a banda de saber d'altres coses, els hi aniria bé també saber de dret laboral, que vostès no en saben gaire, els senyors de VOX.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Gràcies, diputat. Per part del Grup Parlamentari de Ciutadans, té la paraula la diputada Anna Grau Arias.

Anna Grau Arias

Gràcies, presidenta. Bueno, hoy venimos a debatir y a votar aquí una moción del Partido Socialista sobre accesibilidad al sistema público de salud, que la verdad es que es una moción muy bien hecha, una moción técnicamente, yo diría, casi impecable, de esas, pues, que las votas y te quedas tan a gusto y dices: «Qué bien lo he hecho.»

Claro, nosotros nos planteamos presentar alguna enmienda y la llegamos a tener escrita, y, finalmente, dijimos: «Pa qué?» Que, bueno, aquí se han elogiado mucho las virtudes del consenso. Yo también creo en el consenso, especialmente en temas

de salud, creo que lo hemos acreditado, pero..., qui no té res a fer, com consensuar, el gatet pentina, no?

A ver, esta moción sería fantástica si la hubiera presentado cualquier otro partido, porque, a ver, yo digo: «La moción es tan buena...» El Partido Socialista es el gran constructor de la salud pública española, es el que moderniza la red de hospitales, es el que hace la salud pública española y es el que, de algún modo, la deshace.

Aquí, que se han hecho muchas alusiones al permanente expolio fiscal, bueno, yo diría que, en este caso, hay un café para todos. O sea, la salud pública está infrafinanciada en todo el territorio, porque, de algún modo, el Estado lo que hizo fue pasar el marrón a las autonomías y, presupuesto tras presupuesto, tanto los del Estado como los de las autonomías, los presupuestos de salud son ridículos, sin tener en cuenta la demanda y las necesidades reales.

Entonces, claro, nosotros, no con ganas de molestar, pero solo podemos calificar de cínico que se hagan estas mociones, que se digan estas cosas, y luego pase lo que pasa. O sea, hablar de facilitar la accesibilidad al sistema de salud por parte de un gobierno que mantiene bloqueada la ley de los enfermos ELA, que hay que sacarle con sacacorchos que meta fármacos oncológicos en la cartera de servicios de la seguridad social, que colabora activamente en el apagón de la investigación de las residencias de mayores en Madrid y aquí, ocultando responsabilidades..., y esto va por Isabel Díaz Ayuso, por Pablo Iglesias, por Salvador Illa, *i sí, també per la senyora Alba Vergés*. En fin, que, de verdad, que mientras sigamos así, los problemas de fondo estructurales de la salud no los vamos a resolver.

Han aceptado ustedes algunas enmiendas de los grupos del Gobierno que más bien nos parece una forma de edulcorarse y blanquearse mutuamente; o sea que, incluso en aquellos aspectos que la moción podría traer cosas bien traídas, bueno, pues, la voluntad de no cumplirlas o de que queden en nada es evidente.

Hemos asistido a un debate donde, una vez más, tenemos la sensación, pues, que determinados partidos van a favor, digamos, de los sobresueldos de los directivos, de los altos directivos del sistema. Otros partidos van a favor, pues, de los legítimos intereses sindicales de los que están más abajo en la cadena. Probablemente..., a lo mejor, esta moción misma no busca otra cosa más que capitalizar políticamente la inminente huelga de sanitarios. A nosotros nos parecen muy legítimas las protestas de sindicatos y de proveedores, pero, sinceramente, nos preocupan más las de los usuarios.

Y, bueno, supongo que han visto venir, pues, que nos vamos a abstener. O sea, no vamos a votar en contra, pero tampoco a votar a favor de lo que nos parece un brindis al sol y un teatrillo que va quedar en nada.

Sí que nos gustaría llamar la atención sobre un punto de la moción que nos interesa especialmente y que lamentamos aquí que se haya aceptado una enmienda del Grup d'Esquerra que creemos que rebaja un punto fundamental. La moción, en su redactado original, insistía, bueno, en intensificar..., «intensificar la cerca de la patología oculta i sense diagnosticar». Se hablaba de evitar la mortalidad prematura de pacientes. La cosa ha quedado..., «amb l'objectiu de millorar la qualitat i esperança de vida dels usuaris».

Bueno, todos sabemos que una de las consecuencias más nefastas de la covid es un elevado infradiagnóstico de enfermedades muy graves como los temas oncológicos. Y creo que este tema debería ser una preocupación fundamental. Por tanto, desde aquí y con todo el desinterés que me caracteriza, hago un ruego para que tengamos presupuestos, tengamos presupuestos con la mayor aportación posible al gasto sanitario, pero, por favor, gástenselo bien – gástenselo bien– y dejen de engañar a la gente sobre las prioridades presupuestarias en temas de salud pública.

Nos abstendremos para manifestar, pues, nuestra impotencia, nuestro dolor, por este trato político a estas cuestiones.

Gracias.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Per part del Grup Mixt, té la paraula el diputat Daniel Serrano Coronado.

Daniel Serrano Coronado

Gracias, vicepresidenta. Desde el escaño, para fijar nuestro posicionamiento. Un pleno más para hablar de sanidad en Cataluña. Una moción muy similar a la presentada en el último Pleno por parte de los comunes y que, como bien se acaba de decir ahora, pues, nos parece un brindis al sol, una carta a los Reyes Magos. Y, claro, ¿cómo nos vamos a posicionar en contra, nosotros, de una carta así? Y mucho menos en las vísperas de las Navidades, como estamos.

Por tanto, a favor de establecer tiempos máximos de espera garantizados en todos los servicios sanitarios existentes; a favor de reducir listas de espera; a favor de establecer mecanismos de evaluación y seguimiento para detectar excesivas demoras. Todo ello son medidas para mejorar el sistema de salud. No son exactamente nuestras medidas, pero pueden servir para mejorar en algo el sistema. Y, por tanto, lo apoyaremos.

Sí es cierto que, bueno, una vez más nos toparemos con la incertidumbre, porque aquí la pregunta clave es: ¿cómo vamos a pagar todo esto si no hay presupuestos? Bien, parece que cada vez estamos más cerca de ello, y hay un invitado a los presupuestos, que son los comunes. Les están esperando a ustedes, señora Escarp. Yo lo que le pido es que si, finalmente, pactan con el Govern, pongan encima de la mesa mociones como esta y se olviden de otras cuestiones que no son realmente ni prioritarias ni preocupan realmente a los catalanes.

Por tanto, apoyaremos la moción, también el tema de los MIR. De hecho, nosotros hemos presentado, como grupo parlamentario, una propuesta de resolución, también, precisamente encaminada a solicitar al Gobierno de España un plan de acción para garantizar que no queden plazas MIR desiertas, para garantizar que se amplíen por vía de urgencia el número de plazas de formación médica especializada en medicina familiar y comunitaria para poder hacer frente al relevo generacional, así como la convocatoria de plazas MIR extraordinaria con dicha especialidad.

Por tanto, este punto también lo apoyaremos, porque parece coincidente con nuestra propuesta de resolución. Y, en definitiva, apoyaremos toda la moción. Pero, insisto, sin presupuestos esto se queda en una carta a los Reyes Magos. Y me temo lo peor: que, incluso con ellos, en carta se quedará.

Muchas gracias.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Per part del diputat no adscrit, té la paraula el diputat Antonio Gallego Burgos.

Antonio Gallego Burgos

Muchas gracias, vicepresidenta. Efectivamente, la sanidad catalana está hecha trizas. Necesitamos con urgencia varias cosas.

En primer lugar, que el Gobierno se tome en serio este asunto; llegar a un presupuesto anual de 15.000 millones de euros; contratar a mil nuevos profesionales médicos de atención primaria; veinticinco mil nuevos enfermeros; que su retribución sea estimulante; una auditoria para optimizar recursos y procesos; un plan de choque para reducir las tercermundistas listas de espera. En definitiva, necesitamos aparcir el blablablá, dejar de gastar el dinero en politiquero barato y dedicarlo a lo importante.

Votaré a favor de toda la moción.

Gracias.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Doncs per pronunciar-se sobre les esmenes, té la paraula la diputada Assumpta Escarp Gibert.

Assumpta Escarp Gibert

Gràcies, vicepresidenta. Dos referències molt curtes. Miri, senyora García Fuster, sap què passa? Que, si tothom porta una direcció i vostè va a la contra, vol dir que és vostè que va contra direcció, no que tots els altres estiguem equivocats. I a mi ni el negre ni el gris; el roig. El roig és el color del meu partit, el del meu grup parlamentari i el que defensarem sempre. (*Alguns aplaudiments.*)

Dos coses. El tema... És veritat, el sistema està infrafinançat. Això, però, aquí i –em sembla que ho ha dit també algun altre grup parlamentari– arreu. I d'això tots en som conscients. El nostre grup ha donat suport sempre a la demanda d'aquests 5.000 milions. Però hi ha una part –hi ha una part– que depèn del Govern de la Generalitat, que és el percentatge que del pressupost de la Generalitat es dedica a Salut, i no aconseguim millorar aquest percentatge; ni en l'acord que ahir vaig poder llegir vaig veure que es millorés aquest percentatge. Per tant, continuem tenint un problema de voluntat política a Catalunya, més enllà de l'infrafinançament que té el sistema sanitari.

La moció vol garantir l'accés –i això ho hem dit– des de la primària als serveis especialitzats, passant per les intervencions quirúrgiques. I ho volem fer amb garantia, amb transparència i que realment es vulgui complir. Quan nosaltres portem una moció a aquest Ple..., les acostumem a fer bé, senyora Grau, però, a més, exigim que es compleixin, demanem el control de compliment i, si és el cas, també sabem treure els colors al Govern.

Per tant, coincidim amb la necessitat de professionals. Jo crec que aquí hi estem tots d'acord i que cal determinar quins són els professionals que es necessiten. Però sobretot ens cal prestigiar i garantir millors condicions laborals i salarials. Jo crec que aquest és el gran repte que tenim per davant.

I, per acabar, senyora Grau, és la segona vegada que li sento dir en aquest faristol que la llei de malalts de l'ELA està parada. Perquè tots els diputats i diputades ho sàpiguen, la llei no està parada, segueix el seu tràmit i s'està treballant en el Congrés dels Diputats. I no només això, sinó que hi ha un grup de treball específic sobre malalts de l'ELA. Mentir, a un altre lloc; mai en aquest faristol.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Acabat el debat, els faig avinent que la votació d'aquesta moció es farà aquest matí, un cop substanciat el punt 21 de l'ordre del dia.

Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre el balanç de les polítiques de lluita contra la corrupció

302-00220/13

Passem, doncs, al vint-i-unè punt de l'ordre del dia, que és la moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre el balanç de les polítiques de lluita contra la corrupció; presentada pel Grup Parlamentari de Ciutadans. Per exposar-la, té la paraula el diputat Nacho Martín Blanco.

Ignacio Martín Blanco

Gracias, presidenta. Señoras y señores diputados, vengo a este *faristol* a hablar una vez más..., a este atril –perdón–, no «a este *faristol*», esta fórmula que utilizamos los castellanohablantes de Cataluña con tanta asiduidad. Vengo a este atril a hablar, una vez más, del tema de las últimas semanas en España.

Y traigo para ustedes una frase del señor Rufián. El señor Rufián dice que comparar al señor Bárcenas con el señor Junqueras todo el mundo entiende que es un disparate. Bien, yo no tengo tan claro que esa comparación no sea atendible. A este respecto les traigo un artículo que me parece una auténtica joya, de uno de los mejores articulistas españoles del momento. Su nombre es Daniel Gascón y escribe en *El*

País. Y Daniel Gascón titula un artículo llamado «Una ley para la casta». En él dice que gastar dinero público para realizar actos contra el Estado o para perpetuarse en el poder es corrupción, y dice, además, que se trata de un tipo de corrupción todavía más lesiva que la que se utiliza para el lucro personal, porque pervierte las reglas de la democracia.

Y ciertamente estoy muy de acuerdo con lo que dice Daniel Gascón en su artículo. Me parece absolutamente bien hallada esa definición. Y estoy convencido de que el sentido común avala esa tesis. Porque, efectivamente, ¿por qué tengo yo, como ciudadano de este país, que aceptar que es más asumible lucrarse o llevarse dinero público para romper mi país o para quebrantar las reglas democráticas –porque eso es lo que se hizo en este Parlamento en el año 2017 por el movimiento separatista– que hacerlo para construirse un chalé? Yo me niego a aceptar que hay corrupciones buenas y corrupciones malas. Me niego a aceptar que es aceptable que políticos, por tener una determinada ideología, tengan derecho a malversar y otros no. Eso es lo que dice Daniel Gascón exactamente: «Una ley para la casta.»

Efectivamente, una ley para la casta. La cuestión es qué casta se lo puede llevar crudo y qué casta no puede hacerlo. Pero eso me parece que es, como dice también Daniel Gascón en su artículo, una auténtica perversión del lenguaje, además de corrupción moral e intelectual. Eso es lo que hoy, por desgracia, el Gobierno de España está haciendo con sus socios parlamentarios, quienes le dan apoyo, con el señor Junqueras, que le exige llevar a cabo este tipo de reformas.

Junts per Catalunya pedía, además, que no se pueda considerar malversación el destino de dinero público a objetivos que estén previstos en un programa electoral. Yo les recuerdo que muy legítimamente hay partidos, incluso en esta cámara, que son partidarios de abolir el estado de las autonomías. Si ese partido algún día llegase al Gobierno de España, podría llevar a cabo iniciativas políticas, iniciativas que tuvieran un coste económico, para desarrollar su programa político. ¿Hacer eso tampoco sería malversación? Podría haber un partido, en países democráticos, que fuera partidario de instaurar una teocracia, por ejemplo. ¿Tampoco sería malversación llevar a cabo acciones políticas o convocar un referéndum sobre la posibilidad de convertir nuestro país en una teocracia? Pues no, eso es malversación, es corrupción, es corrupción moral, es corrupción intelectual y, en definitiva, yo creo que ningún ciudadano español tiene por qué aceptar esa pretensión impuesta por los partidos separatistas al señor Sánchez de que es más legítimo robar dinero público, robar a manos llenas a los ciudadanos, en este caso de Cataluña y del conjunto de España, dinero para llevar a cabo un proyecto político que, por supuesto, no cuenta con amparo legal y, por supuesto, no cuenta con el apoyo de la mayoría de los ciudadanos de Cataluña.

Su artículo, del que les he hablado a lo largo de toda esta intervención, Daniel Gascón lo acaba de la siguiente manera: «La rebaja que pretende el señor Sánchez, impuesta por el señor Junqueras, protegería a un grupo privilegiado que constituyen los únicos que pueden malversar. Solo ellos pueden malversar. Los demás, obviamente, y está bien que así sea, no podemos malversar. La cuestión es que esa malversación que constituyen ellos los únicos que pueden llevarla a cabo es, por decirlo con palabras de hace mucho tiempo en una galaxia no muy lejana, una ley para la casta, y lo que entretiene a sus impulsores es cómo evitar que beneficie a la variante equivocada de la casta.» Ni más ni menos. Tiene más razón que un santo, el señor Gascón. Me gustaría que todos ustedes leyesen este artículo y se asuma de una vez por todas que no hay corrupciones buenas y corrupciones malas, en función de la coyuntura política; que no puede ser que digamos que malversar para un determinado fin es mejor que hacerlo para otro.

Yo insisto en lo que les decía al principio: yo, como ciudadano español –y me parece que muchos ciudadanos de nuestro país compartirán esta opinión–, no tengo por qué aceptar de ninguna de las maneras que es más legítimo, que es más noble,

que es més acceptable, que es més asumible, robar diners públics, llevar-se diners públics, destinar diners públics a finalitats il·legítimes e il·legals –com, per exemple, entre altres coses, rompre el meu país–..., que eso sea més acceptable –senyora presidenta, acabo ja– que llevar-se diners públics, destinar diners públics a, per exemple, construir-se un chalé.

De veritat que me pareix que hi ha que abandonar esta asimetria de la tolerancia, esta absoluta inanidad y banalización del mal, banalización del delito, y poner las cosas negro sobre blanco y decir lo que es: malversar es robar; malversar es corrupción en todos los casos.

Gràcies, senyores i senyors diputats.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Atès que no s'hi han presentat esmenes, a continuació, per fixar la seva posició, té la paraula, per part del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, el diputat Ferran Pedret i Santos.

Ferran Pedret i Santos

Gràcies, senyora vicepresidenta. Diputats i diputades, l'estat de dret és més robust del que pensen; prou com per sobreposar-se a l'intent de derogar la Constitució i l'Estatut que va tenir lloc aquí mateix per part d'una majoria parlamentària, la tardor del 2017; també prou com per sobreposar-se a l'abraçada pretesament, suposadament protectora d'alguns. Perquè el gest no és el d'abraçar, és el de retenir; el gest amb prou feines oculta la intenció de segrestar i de bloquejar les institucions; una actitud quasi insurreccional de la dreta política, mediàtica, econòmica i financera, que ha trobat en els darrers dies portaveus disposats a dir del president del Govern sorgit de les urnes i de la confiança del Congrés dels Diputats que és un dictador o que pretén establir un règim totalitari, o que és un colpista, o fins i tot que el titllen de gentussa, més darrerament.

La repetició de tals hipèrboles i de desqualificacions és tan funcional a la creació d'un clima insurreccional ara, com ho va ser durant el *crescendo* d'exaltació que ens va portar a la tardor del 2017.

L'estat de dret és una conquesta revolucionària. Lleis debatudes democràticament i pública; lleis publicades aplicades amb independència; lleis que vinculen tota persona, entitat o institució. La conquesta de la submissió dels poders públics, inclosos els tribunals i els alts tribunals, a l'imperi de la llei, ni més ni menys.

Per tant, és una conquesta que no ens la deixarem pas arrabassar fàcilment. Vam plantar cara, el 2017, davant dels qui la volien demolir en nom de la voluntat del poble, i ho farem ara davant de qui anima una retòrica trumpista sobre la il·legitimitat d'un Govern sorgit de les urnes, no sabem si provant d'aplanar el camí a accions tan fora de la llei com les del 2017.

Es pot estar més o menys d'acord amb la reforma del Codi penal debatuda al Congrés. La reforma inclou, com saben, la transposició de directives europees i també altres reformes que no ens converteixen en absolut en cap Estat excepcionalment lax, des del punt de vista de la legislació penal.

La derogació del tipus penal de sedició ens homologa amb legislacions penals europees del nostre entorn i pot ser útil per facilitar la cooperació judicial a escala europea i internacional. La reforma de la tipificació de la malversació, al contrari del que hem sentit en la intervenció del grup que promou la moció, que és un cas claríssim de premissa falsa, no suposa la despenalització de cap forma de malversació. Ho repeteixo: no suposa la despenalització de cap forma de malversació.

Tot ús irregular o arbitrari del patrimoni públic estarà sancionat al Codi penal. La reforma distingeix entre la malversació apropiativa i la malversació consistent en la desviació pressupostària irregular; sí, sí, efectivament. Però això que ha qualificat d'«inanitat» el diputat que m'antecedia en l'ús de la paraula és el que passa exactament en les legislacions penals de França, d'Itàlia o de Portugal, amb rangs de penes

molt similars a les proposades en la reforma del Codi penal a debat. Alemanya, és veritat, no en fa la distinció, però preveu una pena més baixa que la prevista a Espanya per la malversació apropiativa.

És més, la reforma inclou tres novetats més: l'enduriment de les condicions d'accés als atenuants de la malversació, relatives tant al moment en què s'ha de produir la devolució del patrimoni malversat com al fet de que la col·laboració amb la justícia o amb la policia no només s'exigirà com a activa, com és en l'actualitat, sinó també com a eficaç, és a dir, que produeixi resultats; es recupera la figura de la malversació d'ús, que havia desaparegut el 2015; i s'inclou un nou tipus penal per l'enriquiment il·lícit dels càrrecs públics.

Res d'això, absolutament res d'això, deixa indefens l'estat de dret, en absolut. La santa indignació que la triple dreta exhibeix en les darreres hores i en les darreres setmanes no és sinó expressió d'una frustració. Concretament, la frustració del full de ruta amb el que havien, aquestes triples dretes, fantasiejat durant els darrers mesos, des de l'inici de la pandèmia i especialment des de l'esclat de la crisi de preus provocada per la guerra a Ucraïna.

No s'ha produït el caos i l'apocalipsi que poc dissimuladament desitjaven, que obertament pregonaven i que semblen disposats a intentar provocar, perquè creuen que això els apropa a la recuperació d'un poder que estan convençuts que els correspon per naturalesa exercir.

Així que confiem nosaltres, els socialistes i les socialistes, en el seny i el criteri de la ciutadania de Catalunya i del conjunt d'Espanya, que fugi tan lluny com pot dels salvapàtries i del fervor patriòtic que alguns intenten encendre.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Per part del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, té la paraula la diputada Glòria Freixa i Vilardell.

Glòria Freixa i Vilardell

Gràcies, vicepresidenta. Avui resulta que el títol de la moció es diu «Balanç de les polítiques de lluita contra la corrupció» i a dins ens parlen de la modificació del Codi penal, de la malversació, de la sedició, de la taula de diàleg..., bé.

Ja és estrany que ens vulguin parlar de corrupció, perquè en aquesta cambra la majoria de grups ens reunim una vegada cada mes en la cimera de la corrupció, on parlem de lleis, de protocols, de transparència, de les eines que poden millorar aquesta lluita contra la corrupció, i Ciutadans no ve mai.

Però, bé, al final resulta que era per parlar de l'habitual: barrejar la corrupció amb el moviment independentista. I els hi tornarem a dir: aquell 1 d'octubre no vam cometre cap delictes. I si no haguessin vingut policies amb aquella actitud de «matons», doncs, probablement hauria estat una jornada festiva com la que va ser el 9-N.

I –m'agradaria que s'ho imaginessin– s'imaginin els britànics pegant els escoceços? S'imaginin els canadencs pegant els quebequesos? Sortirien aquí, ens vindrien a dir «la defensa dels drets humans, de la llibertat d'expressió» i tot allò que vostès exalcen tant quan no es tracta de parlar dels drets dels catalans, perquè probablement això, doncs, no deu tenir tant glamur per a vostès.

Tampoc mai cap condemna a la policia espanyola, que va pegar ciutadans asseguts a terra amb les mans aixecades. Haurien de morir-se de vergonya que la mare d'Europa hagués de venir aquí a dir-los prou.

I avortada l'operació repressiva amb violència, ara continuem amb la violència judicial i amb la repressió. I avui venen i ens parlen de sedició i ens parlen de malversació. I ens diuen que el Govern espanyol modifica lleis a conveniència dels independentistes. I també els nostres companys de lluita ens diuen que han aconseguit un gran què.

Doncs no, ni els uns ni els altres. L'1 d'octubre la Unió Europea els hi va dir que pareessin i ara els hi han dit que actualitzin el seu dret. I així ho han hagut de fer. El

delicte de sedició és del 1822 i fins i tot el mateix president Sánchez ha dit: «Estem canviant un delicte del 1822; és bo que Espanya faci un pas definitiu per homologar-se a les democràcies europees.» Per tant, ni negociacions ni concessions, són obligacions.

Derogar la sedició és un delicte des del Consell d'Europa, des de l'ONU o també des dels tribunals alemanys; ja ho havien sentenciat. Espanya no renuncia a res, simplement refina les armes repressives. Però si Esquerra ho fa, és veritat que sí que entendrem, doncs, que hi estan renunciant i en perjudici de tots.

El Govern espanyol, senyors, només té un objectiu: estalviar-se la condemna del tribunal d'Estrasburg en cas que les sentències dels presos polítics, després d'aquesta reforma del codi, siguin anul·lades.

Però no pateixin, senyors de Ciutadans, està tot molt ben lligat. La pena de desordres públics agreujats, sumada a la malversació de la qual ens parlaven ara, pot sumar fins a disset anys, dos més que ja contemplava el delicte de sedició. En canvi, l'ampliació del delicte de tipus penal per desordres és un risc per a qualsevol ciutadà que es vulgui mobilitzar per qualsevol causa.

I els miro a vostès també, senyors dels comuns, perquè estan al costat d'aquesta reforma i m'agradaria dir-los que no hi hauria hagut un 15-M i que vostès tampoc existirien. I també miro amb tristesa els companys d'Esquerra Republicana, perquè no només ho faciliten, sinó que també hi posen la signatura. I això pot ser una sentència per als nostres fills i per als nostres drets.

Tenim centenars de persones acusades d'aquest delicte. Abans requeria pau pública, ara només la intenció de fer-ho. Abans s'exigia violència, ara només la mera intimidació. Cap estat europeu ho regula així, tots demanen que hi hagi violència. I a sobre, qui decidirà aquesta intimidació? Els alts tribunals espanyols.

I els hi recordo: Espanya està advertida, una vegada i una altra, pel Consell d'Europa. I parla de corrupció, de com combatre la corrupció. I els hi demana que els jutges no siguin triats pels polítics.

Però això sembla que no els interessi. Avui podrien haver vingut aquí, ja que parlen de corrupció, i sortir a dir el cop d'estat que està a punt de fer el Tribunal Constitucional contra el poder legislatiu. Si volen parlar de corrupció de veritat, parlin-nos també de la monarquia, vinguin un dia aquí i parlin de la monarquia espanyola. Però no cal, no pateixin. Al rei ja el jutjaran a Anglaterra, on sí que hi ha separació de poders i els tribunals no són escollits per la classe política. I els alts jutges dels tribunals espanyols seran jutjats per les seves sentències als tribunals europeus. És a dir, que no pateixin, que tot arribarà. I nosaltres estarem aquí esperant que ens demanin perdó a tots els catalans que van voler votar, al nostre Govern empresonat i a l'exili per haver-ho permès, i a tots els ciutadans espanyols a qui vostès també han enganyat. Tot arribarà, senyors de Ciutadans.

Gràcies.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Gràcies, diputada. Per part del Grup Parlamentari de VOX, té la paraula el diputat Sergio Macián de Greef.

Sergio Macián de Greef

Presidenta, señores diputados... En el año 2017, los enemigos de España y del orden constitucional que se sientan en este Parlamento dieron un golpe de estado ante un gobierno del PP débil, de brazos caídos, incapaz de defender los derechos y las libertades de los catalanes y la unidad nacional. Hoy España está mucho peor que en 2017. Mucho peor, porque el Gobierno de Pedro Sánchez es directamente cómplice y colaborador del separatismo golpista y ha emprendido el asalto a las instituciones, a la democracia, a la separación de poderes y al estado de derecho. Pedro Sánchez está haciendo en España, por etapas, lo mismo que Pedro Castillo en el Perú: derribar el régimen constitucional en vigor y cambiarlo por otro a su medida y a la medida de sus socios golpistas y separatistas de Esquerra Republicana y los «bilduetarras».

Los socialistas están demostrando que no hay límites que no estén dispuestos a traspasar. Sánchez está ejecutando su plan con Esquerra a través de un calendario muy bien estudiado que ahora están acelerando porque llega la Navidad y piensan que la gente puede estar distraída, y porque se les acaba la legislatura. Y por eso han precipitado, primero, los indultos que dijeron que no iban a hacer; segundo, la eliminación del delito de sedición, que en nuestro Código penal..., para que los golpistas puedan volver a hacerlo sin consecuencias penales, y ahora devaluar también la malversación en el Código penal, ese delito relacionado con la corrupción, para que puedan rehabilitarse los casi cuarenta cargos de la Generalitat y políticos condenados por este delito, y que si lo vuelven a cometer, si vuelven a desviar fondos para atentar contra el Estado, no les pase nada.

Y a esto hay que sumar una cuarta derivada, porque los escándalos se suceden uno a otro cada día ante la perplejidad de los españoles. El asalto al Tribunal Constitucional que están ejecutando a través de enmiendas a la proposición de ley de la sedición; es decir, que pretende modificar dos leyes orgánicas a través de enmiendas al Código penal, saltándose los informes preceptivos de los órganos consultivos del Estado e incluso amenazando con cárcel a los magistrados del Consejo General del Poder Judicial. Y todo con tal de meter en el Tribunal Constitucional a dos exmiembros del Gobierno de Sánchez, uno de ellos, incluso, un exministro. Todo para controlar el Tribunal Constitucional.

Y a todos estos desmanes y abusos Sánchez les llama políticas arriesgadas para garantizar la convivencia en Cataluña y para desjudicializar la política. Pero bajo ese lenguaje de mentiras al que ya nos tiene acostumbrados Pedro Sánchez, lo que han hecho en realidad es blanquear el golpe de estado del Uno de Octubre, eximir de responsabilidad penal a sus autores, amnistiar a todos los implicados en el *procés* y permitir que la próxima vez que lo vuelvan a hacer no tengan consecuencias penales porque ustedes, los socialistas, habrán desarmado al Estado.

Hoy el PSOE se ha convertido en un partido peligroso, en un partido que perjudica gravemente el interés general de los españoles, y por eso es urgente echar a Sánchez de la Moncloa y denunciar y recurrir todas sus ilegalidades.

Desde VOX vamos a continuar denunciando el golpe de estado institucional, que se está consumando también gracias a la tradición del partido socialista catalán, que siempre está dispuesto a hacer de muleta del separatismo en Cataluña si eso asegura el Gobierno en Moncloa.

Los españoles saben hoy que sin Esquerra Republicana no habría gobierno traidor de Sánchez, y saben también que sin el señor Illa no habría gobierno golpista de Pere Aragonès. Y también saben que si ahora dicen que no pactaran un referéndum inconstitucional con Esquerra significa que ya lo están negociando, a espaldas de los españoles, y, de hecho, ayer mismo el señor Illa defendía una consulta a los catalanes.

Miren, ustedes son los reyes de la mentira, señores socialistas, ya no les cree nadie. Dijeron que no pactarían con Podemos ni con Bildu, que traerían a Puigdemont, prometieron que no habría indultos, que no derogarían la sedición, que no se atreverían a tocar la malversación, y han hecho todo –han hecho todo– lo que prometieron no hacer. Ustedes, los socialistas, se han convertido en el partido de la mentira y de la traición a España. Hoy la elección es clara: o Sánchez o democracia (*remor de veus*), y nosotros siempre vamos a estar con la nación española y con nuestra democracia, frente a quienes quieren destruirla traicionando nuestra historia y con constantes cesiones a los que dieron el golpe de estado en el 17.

Muchas gracias.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Per part del Grup Parlamentari de la CUP - Un Nou Cicle per Guanyar, té la paraula la diputada Montserrat Vinyets Pagès... (*Veus de fons.*) No? (*Pausa.*) Maria Dolors Sabater.

Maria Dolors Sabater i Puig

Gràcies, vicepresidenta. Diputades, diputats... Bé, vostès, els *liberales*, no ens deceben mai. Són realment una broma de mal gust, una broma pesada que ens surt molt cara. Llibertat individual, sí, menys quan aquesta llibertat sigui d'una persona independentista catalana. Lluita contra la corrupció, sí, menys quan aquesta corrupció la cometi algú de l'estructura de poder que sustenta la nació espanyola o quan els pugui afectar a vostès, que, per cert, estarem molt atentes a la derivada..., a la possible derivada de l'escàndol del Parlament Europeu per via d'aquest grup d'amistat amb Qatar que dirigeix el seu eurodiputat Bauzá.

Però és que, naturalment, vostès aquí no tenen cap intenció d'aprofundir en la lluita contra la corrupció, perquè ja ho he dit –ho he dit aquí des d'aquest faristol i ho repetirem tantes vegades com calgui–, vostès no són creïbles en aquesta lluita perquè es neguen a recolzar la investigació d'un dels màxims corruptes de l'Estat, el delinqüent Juan Carlos de Borbón. Què?, què passa?, que la seva corrupció la consideren legítima? Aquesta no és el mal? Doncs vostès l'única cosa que fan aquí amb aquesta moció és aprofitar l'avinentsa del debat al Congreso sobre la reforma del Codi penal per tornar-nos a omplir la feina parlamentària de punts demagògics que vostès ens porten a votació només per seguir insistint en la seva apologia d'anticatalanisme que els defineix.

Perquè, aquesta reforma del Codi penal que els escandalitza pel que fa a la malversació, l'única cosa que fa és obrir la porta a que, a més de l'U d'Octubre, ara, encara més accions polítiques, més decisions polítiques puguin ser judicialitzades. Des d'un compromís inequívoc contra la corrupció, perquè des del nostre espai polític aquest és un compromís absolut que el demostrem de paraula i de fet, nosaltres estem totalment en contra que es converteixi en delictes tota acció política que desbordi els murs de l'autonomisme i de la Constitució espanyola. Perquè aquesta reforma sobre el delictes de malversació promou la judicialització de la política i assumeix –ho dona per fet– que l'U d'Octubre és un delictes de malversació. I, a més, en la reforma s'inclou un tipus penal que tipifica com a delictes de malversació la destinació de patrimoni públic a una aplicació diferent d'aquella a la que estigués destinat.

I això no només converteix l'U d'Octubre en un delictes –que, per cert, amb el vistiplau d'Esquerra Republicana–, sinó que obre la porta a noves formes de control de l'activitat política per part dels tribunals, com, per exemple, es podria considerar delictes si ara decidíssim aquí, en aquesta cambra catalana, desplegar les lleis d'habitatge que hem aprovat amb un ampli consens en aquest Parlament català..., si volguéssim desplegar-les, o, per exemple, si volguéssim desplegar infraestructures essencials com l'energia pública, això seria perseguit com a delictes de malversació.

Que el PSOE contribueixi al control de l'activitat política per part dels tribunals no ens sorprèn. Ja ho van fer, de fet, el 2015, permetent al Tribunal Constitucional suspendre una llei prèviament al debat parlamentari, fet que va obligar a fer els plens del 6 i 7 de setembre de 2017 de la forma que es van haver de fer i que després alguns consideren aquest *golpe a la democràcia*. Tot això va venir de que des del PSOE ja es va permetre aquesta ingerència dels tribunals. De fet, és sobre això sobre el que sustenten la repressió sobre el poble català.

I bé, parlant de derivades, ja veurem què passarà amb aquesta proposta del PSOE i de Podemos respecte a la renovació del Consell General del Poder Judicial, perquè, legislar *ad casum* per aturar l'independentisme ara se'ls hi gira en contra, al propi PSOE, amb aquest nou cop d'estat judicial contra la sobirania parlamentària per decidir la renovació dels membres del Consell General del Poder Judicial. Veurem també què passa amb la derogació de la sedició a canvi d'ampliar aquest cable repressiu mitjançant l'ampliació dels desordres públics que afecten el moviment sindical i el conjunt dels moviments socials.

Ja ho hem dit: no ens sorprèn per part del PSOE, no ens sorprèn per part de Ciutadans, sí que ens sorprèn que Esquerra col·labori amb aquestes noves formes de

control de l'activitat política, perquè tot plegat –i acabo, vicepresidenta– desemmascara de nou aquest esperit antidemocràtic de l'Estat espanyol, la pantomima que va representar la Transició, la vigència del règim del 78 i la necessitat urgent d'un procés de ruptura, construcció nacional i transformació social.

Evidentment que votarem en contra de tota aquesta moció.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Gràcies, diputada. Per part del Grup Parlamentari d'En Comú Podem, té la paraula el diputat Marc Parés Franzí.

Marc Parés Franzí

Bé; gràcies, vicepresidenta. Mirin, nosaltres ens vam presentar a les eleccions del 17 amb un lema que deia «Llibertat, diàleg i solucions», que és exactament tot el contrari del que es planteja en aquesta moció. I ara m'hi referiré, als tres termes, però el punt de base, diguéssim, és que vostès el que neguen d'entrada és que existeixi un conflicte polític i ho situen tot en l'àmbit de la judicialització de la política, i a sobre ens parlen de qüestions com atemptats contra l'interès general. I, clar, jo els pregunto: qui determina l'interès general? No ha de ser el poble de Catalunya el que pugui determinar l'interès general a través de processos democràtics? O l'únic interès general és aquell que ve recollit a la Constitució del 78? Una constitució, per cert, que el senyor Carrizosa fa uns dies ens deia que era aquesta Constitució que tenia tanta legitimitat perquè havia estat tan votada a Catalunya, l'any 78. Estem al 2022. I jo li dic, senyor Martín Blanco, vostè la va votar la Constitució del 78? Crec que ni vostè ni jo la vam votar perquè no havíem nascut. Per tant, preguntem-nos quina és avui la legitimitat de la Constitució del 78 i si podem plantejar-nos revisar-la o no revisar-la. Perquè aquesta és l'essència, també, de la democràcia. Perquè la democràcia no és només l'estat de dret, també és la separació de poders i, sobre tot, és la sobirania en mans del poble, en mans de la ciutadania.

Deia: «Llibertat, diàleg i solucions.» Llibertat. En primer lloc entenem que és essencial i crec que el nostre grup polític ho ha defensat a bastament: cap dels presos polítics hauria hagut d'entrar a la presó, cap de les persones represaliades que avui –encara avui– estan amenaçades de repressió haurien de ser amenaçades, com el senyor Jové, que no hauria de ser jutjat. I, en aquest sentit, crec que nosaltres hem estat clars i claríssims i fem tot el que està a les nostres mans. I, senyora Freixa, vostè que ens situa com a còmplices de no sé exactament què, miri, crec que el nostre grup parlamentari, aquí i a Madrid, hem fet tot el que estigui a les nostres mans, i si avui els presos polítics no són a la presó, que és on no haurien hagut d'entrar mai, entre altres coses, és per la feina que ha fet el nostre grup parlamentari. I aquesta és la realitat que tenim avui.

I si treballem en l'àmbit de la reforma del delictes de sedició, de la derogació del delictes de sedició, també és perquè volem que no hi hagi ningú represaliat, i perquè volem solucions col·lectives per a tothom i perquè no hi hagi mai més la repressió que hem viscut en aquest país.

Llibertat, diàleg i solucions. Diàleg. A les antítesis del que plantegen vostès en aquesta moció. Però no només vostès, i aquí és on ens referim nosaltres també a la situació que tenim avui en dia de blocs a Catalunya, que en realitat és una situació entre aquells que defensen el diàleg i aquells que viuen de la confrontació, que no només són els proponents d'aquesta moció, que és Ciutadans, sinó que també hem vist com altres grups parlamentaris també, doncs, feien èmfasi d'aquesta confrontació. Per tant, en realitat, la disputa que tenim avui és si anem, si avancem per la via del diàleg, per la via de buscar solucions, o si ens mantenim en la lògica de la confrontació, que és el que planteja Ciutadans i també Junts per Catalunya i la CUP en aquest sentit, no? Nosaltres entenem que el diàleg és el que ens pot portar a les solucions. I això és el que vostès tampoc volen, perquè, en la mesura en què no reco-

neixen que existeix un conflicte polític entre Catalunya i l'Estat espanyol, doncs no volen solucions, perquè viuen justament d'aquesta confrontació.

I és en aquest sentit que nosaltres, en lloc d'eliminar la taula de diàleg, com plantegen vostès, el que proposem són solucions, com la llei de claredat, que celebrem també, doncs, que el Grup d'Esquerra Republicana i que el president hagin abraçat ara aquesta proposta nostra. Una llei de claredat que entenem que ha de sortir des de Catalunya, i, per tant, que siguem els catalans i les catalanes els que puguem plantejar les solucions, i que ens sembla raonable que se situï en termes com els que s'han plantejat darrerament d'un cinquanta per cent de participació i un cinquanta-cinc per cent de vot favorable sobre qualsevol de les qüestions que es sotmetin a votació. Per cert –i això també els hauria de fer reflexionar–, ni el 9-N ni l'1 d'octubre van tenir un cinquanta per cent de participació. Per tant, ens sembla raonable i molt exigent demanar aquests nivells de participació i de vot favorable.

I, en aquest sentit –i amb això acabo–, també creiem nosaltres que hauríem de poder debatre sobre què és allò que volem preguntar i sobre quines són les possibles solucions al conflicte polític que hauríem de sotmetre a votació i a referèndum. Entenem que s'ha de poder preguntar, òbviament, sobre la independència de Catalunya, però també potser existeixen altres vies de solució que fins i tot potser poden ser majoritàries i poden superar els percentatges de participació i de vot favorable que s'estan plantejant darrerament. Per tant, explorem també altres vies de solució que puguin ser consultades a través d'un referèndum que vingui acordat per una llei de claredat.

Aquests són els termes que nosaltres entenem..., sobre els quals s'ha de situar el debat polític a Catalunya avui, per donar resposta a un conflicte que és evident que és polític i que en cap cas ha de ser judicialitzat, com plantegen vostès en aquesta moció.

Gràcies.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Gràcies, diputat. Per part del Grup Mixt, té la paraula el diputat Alejandro Fernández Álvarez.

Alejandro Fernández Álvarez

Gracias, presidenta. Bien, nosotros vamos a votar favorablemente a la integridad de la moción, evidentemente. Y sí que me gustaría compartir alguna reflexión, sobre todo después de escuchar al señor Pedret, que ha hecho un ingente esfuerzo para intentar, en fin, hacer aquí también de trilerero con las cifras y la política comparada internacional y estas cosas. Pero a mí me gustaría reflexionar con él y con su grupo sobre una cuestión.

Mire, hace diez años que se inició el proceso separatista –diez años ya–, y el proceso separatista trae consigo una práctica política que es el llamado «procesismo». El procesismo, desarrollado durante una década, no solo no ha traído, como era lógico, la independencia de Cataluña –no tenía ninguna posibilidad–, sino que lo que acabó trayendo y comportando fueron graves consecuencias penales y responsabilidades para los que lo iniciaron, sin ningún tipo de rendimiento evidente, pero, eso sí, durante diez años ha sido tremendamente eficaz en la destrucción de la credibilidad de las instituciones catalanas, que es el resultado de estos diez años: la independencia, evidentemente, no ha llegado, pero el proceso lo ha destruido absolutamente todo.

Ustedes, desde el Partido Socialista..., es curioso, porque esto mismo que acabo de decir yo se lo he oído a algunos de ustedes en multitud de ocasiones, decir que el proceso ha destruido las propias instituciones catalanas, empezando por este Parlamento, su credibilidad, etcétera. Y reconociendo eso, que el proceso ha destruido las instituciones catalanas, han tomado una curiosa decisión, que es hacer exactamente lo mismo, pero en el conjunto de España; han decidido que la solución al problema es repetir lo que se hizo aquí durante diez años y hacer procesismo en el Congreso de los Diputados. Y eso va a tener exactamente el mismo resultado que ha tenido en

Cataluña: deterioro institucional, degradación del debate público y luego, además, aprobación de leyes conscientemente inconstitucionales, que luego intentan colar a través, como se hizo aquí, de astucias, de argucias, de requiebros legislativos. El resultado va a ser exactamente el mismo. ¿Por qué han tomado ustedes esa decisión? Pues no lo sé.

Miren, al final, el Partido Socialista se ha especializado en los últimos tiempos en tomar decisiones que deterioran la calidad democrática de España y que deterioran las instituciones, y me remito al punto número 5. Los cuatro de esta moción, los cuatro primeros, son más evidentes, pero en el que habla de la disolución de la mesa de diálogo alguien bienintencionado podría tener alguna discrepancia. Pues bien, esa mesa de diálogo lo que hace es diluir el debate parlamentario y llevarlo a terrenos opacos, sin luz ni taquígrafos, donde no se sabe exactamente lo que está haciendo –eso también destruye la calidad de una democracia. No contentos con ello, el Partido Socialista, como si ya no tuviera bastante con la degradación de este Parlamento, quiere repetir el mismo sistema –una mesa fuera del Parlamento– aquí en Cataluña. El otro día, en el noventa aniversario de este Parlamento, recordábamos la necesidad de recuperar el parlamentarismo, que aquí se había visto tan afectado; pues la solución del Partido Socialista es procesismo, procesismo, procesismo. Se van a cargar ustedes las instituciones del conjunto de la democracia española igual que los separatistas se han cargado las de aquí, eso es lo que van camino de hacer ustedes.

Gracias.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Gràcies, diputat. Pel diputat no adscrit, té la paraula el diputat Antonio Gallego Burgos.

Antonio Gallego Burgos

Gracias, presidenta. Votaré a favor de la moción que presenta Ciudadanos porque es absolutamente repugnante que el Gobierno de España indulte a golpistas y asalte el poder judicial; es repugnante que aligere la sedición, la malversación y el expolio de dinero público; es repugnante que el Gobierno de España facilite la corrupción; es repugnante, muy repugnante, que legisle *ad hominem* para beneficiar a socios y a amiguetes; es repugnante que el Gobierno de España esté facilitando otro golpe a la democracia, y es absolutamente repugnante que el presidente del Gobierno se venda a los separatistas por un plato de lentejas.

Gracias.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Per part del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, té la paraula el diputat Jordi Orobitg i Solé.

Jordi Orobitg i Solé

Bé; moltes gràcies, vicepresidenta. Voldria començar amb una consideració prèvia: el diputat proponent ens ha comentat que això que en diem «faristol» en català i que ell s'hi refereix habitualment com a «*atrib*»..., existeix una accepció en castellà que és «*facistol*», que crec que a alguna de les intervencions que hem tingut hi escau bastant, vull dir que, per tant... (*Alguns aplaudiments.*)

Dit això, sincerament, un intenta preparar-se les intervencions i és una mica kàfkià tot plegat. Ahir vam tenir, a la tarda, el portaveu adjunt d'un dels grups; va fer una intervenció plena de *boutades*, insultant –perquè ho he de dir en aquests termes– el Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, moltes persones de les que en formen part, dient que aquesta feina de modulació del Codi penal s'ha fet a mida d'alguns interessos personals, quan mai ha presidit la voluntat de protegir interessos personals, aquesta iniciativa. I també hem escoltat, per exemple, que, arran d'aquesta modificació del Codi penal –ahir ho va dir el president d'un grup parlamentari–,

el 9-N seria delictes. Jo crec que tenim una certa responsabilitat com a diputats, ens devem a la ciutadania. I a la ciutadania el que no podem fer és enganyar-los, no els podem dir mentides de forma explícita, o demostrar la nostra ignorància, com, hi insisteixo, es va fer ahir a la sessió de control o a la tarda, perquè crec que no s'ho mereix el poble.

Tothom ha de saber que la redacció del Codi penal que s'està modificant, precisament es va fer a mida a resultes del procés del 9-N, perquè no es tornés a fer una consulta com la del 9-N. Per tant, el que s'està fent amb aquesta modificació del Codi penal és revertir una situació que es va crear, aquesta sí, a mida per atacar l'independentisme.

Tampoc podem dir que, arran d'aquesta modificació del Codi penal, es procedeixi a una penalització de les conductes de protesta al nostre carrer, perquè és enganyar la ciutadania i és no dir-los que la interpretació que el Tribunal Suprem va fer dels actes de setembre del 2017, més específicament del 20 de setembre, comportava que tot acte de protesta esdevenia sedició. Per tant, lo important què és? Precisar, precisament, què és sedició i què no ho és. I, per tant, hi hem de posar consideracions jurídiques.

I si vivim en un estat corrupte, que els tentacles d'aquest Estat corrupte presideixen sobretot el poder judicial, escoltin, doncs, farem el que podem. I cada vegada volem ser més per revertir aquesta situació. I això ho farem amb un estat propi. Però el que és cert és que hem d'esmerçar tots els esforços, tant en aquest cas, doncs, en el marc institucional que ens és propi, com per poder accedir, si és el cas, al Tribunal Europeu de Drets Humans, per poder fer valer, en aquest cas, les nostres pretensions i els nostres drets.

Aquí ja es parla de corrupció. I he escoltat, en aquest cas, el portaveu proposant que ens deia que no era admissible la corrupció de cap manera, que es negava a acceptar que existien corrupcions bones i corrupcions dolentes. Jo crec que vostè ha d'admetre no la nostra opinió, que pot ser parcial, però l'opinió de l'Assemblea del Consell d'Europa, d'Amnistia Internacional, del Grup de Detencions Arbitràries de l'Organització de les Nacions Unides els hauria de fer veure que alguna cosa no funciona bé a la justícia d'aquest país; els hauria de fer veure que és així, i que quan aquests pronunciaments s'adrecen en una línia determinada i amb uns determinats interessos ideològics, no és un criteri judicial, és un criteri polític i, per tant, és corrupte, perquè utilitza el sistema institucional, en aquest cas, el que hauria de ser el garant dels drets de tots els ciutadans del país, per a finalitats polítiques, com pugui ser la repressió de l'independentisme.

I m'agrada perquè vostè és una persona preparada –jo l'hi he reconegut sempre– i ha vingut en aquesta intervenció amb un article d'opinió per fonamentar la seva intervenció, i jo vinc amb una notícia; amb una notícia que es va publicar el 27 de novembre de 2022. Vostès que eren tant de cartellots, l'hi ensenyo: és una portada de *La Vanguardia*. I diu: «Un ejecutivo madrileño pagó una campaña digital contra el voto independentista antes del 21 de diciembre.» Estem parlant de 1,5 o 2 milions d'euros que un executiu va pagar a una consultora, Messina Group, per afavorir els interessos dels partits constitucionalistes. Estem parlant del Partit Popular, del Partit dels Socialistes de Catalunya, de Ciutadans. I, en aquest cas, jo voldria que vostès ens donessin alguna explicació respecte d'això. Perquè vostè ha dit que entenia que cap corrupció és admissible. Intervenir en el procés electoral afavorint els interessos d'uns partits o una determinada concepció de l'estat, jo crec que és corrupció, perquè si tots ens omplim la boca insultant-nos com a trumpistes, això és un trumpisme pur i dur: influir en les xarxes socials amb finalitats polítiques.

I vostè, que, com li he dit, és una persona preparada..., i l'hi he reconegut moltes vegades, i vostè mateix m'ha dit «soc un lletraferit», la darrera vegada, se'n deu recordar, no? Jo no arribo al seu nivell intel·lectual, però alguna cosa he llegit. I, en aquest cas, voldria esmentar Gustavo Adolfo Bécquer –i ho deu recordar allò que

deia-: «¿Y tú me preguntas que es poesía? Poesía eres tú.» Doncs jo li diria: «I vostè em pregunta què és corrupció? Corrupció són vostès.»

Moltes gràcies.

(Ignacio Martín Blanco demana per parlar.)

La vicepresidenta segona

Sí, diputat Nacho Martín Blanco...?

Ignacio Martín Blanco

Sí; presidenta, per contradiccions diverses, totes elles molt respectuoses, però...

La vicepresidenta segona

Jo crec que hem pogut tenir el debat de la moció. Aquí no hi ha el seu torn final, perquè no hi han esmenes presentades.

Ignacio Martín Blanco

Però s'han dit coses molt imprecises en algunes de les intervencions –en dues d'elles, si més no–, i crec que són contradiccions evidents.

La vicepresidenta segona

Li dono un minut.

Ignacio Martín Blanco

D'acord, un minut. Al senyor Orobitg. Hem de dir les coses pel seu nom i hem de dir les coses amb un cert rigor: l'informe Greco de l'any 15 va obligar Espanya o va demanar a Espanya que fes canvis precisament en el delictes sobre la malversació i sobre la corrupció, que va ser la reforma que va ser del Partit Popular, que és la que ara deroga el senyor Sánchez. Per tant, és precisament tot el contrari...

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Això és tornar a fer un debat sobre lo que ja s'ha debatut a la moció. No és una contradicció, diputat.

Ignacio Martín Blanco

Bé, ho intento en la següent... L'altra, presidenta, és al senyor...

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Podríem tornar a fer un debat, i les al·lusions, en aquest cas, no són pertinents tampoc.

Ignacio Martín Blanco

No, no; eren contradiccions, eh?, sobre el que ha dit el senyor Parés quant a la Constitució espanyola, sobre si hem dit que ha de ser, diguem-ne...

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Estic seguríssima que poden allargar aquest debat en els passos perduts que tenen aquí a fora i que, a més a més, ho gaudiran com a diputats i diputades que són. (Veus de fons.) No hi ha hagut el torn d'esmenes.

Acabat el debat, i amb les tres crides a votació, els faig avinent que procedim tot seguit a la votació de totes les mocions substanciades aquest dematí, que són els punts del 16 al 21 de l'ordre del dia.

Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre la situació del mercat laboral (continuació)

302-00216/13

Iniciem ara aquestes votacions amb la moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre la situació del mercat laboral, que són el punt..., començant pels punts 1 i 2. Comença la votació.

Aquests punts s'han aprovat amb 113 vots a favor, cap en contra i 19 abstencions.
Continuem votant el punt número 3.
Comença la votació.
Aquest punt queda aprovat amb 63 vots a favor, 60 en contra i 9 abstencions.
Continuem amb el punt número 4.
Comença la votació.
Aquest punt també queda aprovat, amb 104 vots a favor, 17 en contra, 10 abstencions i una persona que no ha votat.
Continuem amb el punt número 5.
Comença la votació.
Aquest punt també queda aprovat, amb 105 vots a favor, 9 en contra i 18 abstencions.
Continuem amb el punt número 6.
Comença la votació.
Aquest punt també queda aprovat, amb 72 vots a favor, 49 en contra i 11 abstencions.
Votem ara els punts 7 i 10.
Comença la votació.
Aquests punts queden aprovats amb 81 vots a favor, 10 en contra i 41 abstencions.
Votem ara els punts 8 i 9.
Comença la votació.
Aquests punts queden aprovats amb 122 vots a favor i 10 abstencions.
Votem ara el punt 11.
Comença la votació.
Aquest punt queda aprovat amb 113 vots a favor, 19 en contra i cap abstenció.
Votem ara els punts 12 i 13.
Comença la votació.
Aquests punts queden aprovats amb 113 vots a favor, 9 en contra i 10 abstencions.

Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre el Servei d'Educació de Catalunya (continuació)

302-00217/13

Passem ara a votar el punt número 17 de l'ordre del dia, que és la moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre el Servei d'Educació de Catalunya.
Comencem votant el punt número 1.
Comença la votació.
Aquest punt queda aprovat amb 83 vots a favor, 9 en contra i 40 abstencions.
Votem ara el punt número 2.
Comença la votació.
Aquest punt també queda aprovat, amb 83 vots a favor, 17 en contra i 32 abstencions.
Votem ara el punt número 3.
Comença la votació.
Aquest punt queda aprovat amb 107 vots a favor, 9 en contra i 16 abstencions.
Votem ara els punts 4 i 6.
Comença la votació.
Aquests punts queden aprovats amb 123 vots a favor, cap en contra i 9 abstencions.
Votem ara el punt 5.
Comença la votació.
Aquest punt queda aprovat amb 52 vots a favor, 49 en contra i 31 abstencions.

Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre el grau de compliment de la Llei 16/2017, del canvi climàtic (continuació)

302-00218/13

Passem ara a la votació del punt número 18 de l'ordre del dia: moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre el grau de compliment de la Llei 16/2017, del canvi climàtic.

Comencem votant els punts 1.a i 1.b.

Comença la votació.

Aquests punts queden aprovats amb 109 vots a favor, 11 en contra i 12 abstencions.

Votem ara els punts 1.c, 1.d i 1.e.

Comença la votació.

Aquests punts queden aprovats amb 117 vots a favor, 12 en contra i 3 abstencions.

Votem ara el punt número 2.

Comença la votació.

Aquest punt queda aprovat amb 112 vots a favor, 20 en contra i cap abstenció.

Votem ara el punt 5.

Comença la votació.

Aquest punt queda aprovat amb 115 vots a favor, 11 en contra i 6 abstencions.

Votem ara la resta de punts d'aquesta moció.

Comença la votació.

La resta de punts queden aprovats amb 121 vots a favor i 11 en contra.

Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre energia, biodiversitat i canvi climàtic (continuació)

302-00224/13

Passem ara a votar el punt número 19 de l'ordre del dia, que és la moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre energia, biodiversitat i canvi climàtic.

Comencem votant el punt número 1.

Comença la votació.

Aquest punt no queda aprovat, amb 10 vots a favor, 72 en contra i 50 abstencions.

Votem ara els punts 2 i 3.

Comença la votació.

Aquests punts queden aprovats amb 119 vots a favor, 10 en contra i 3 abstencions.

Votem ara el punt 4.

Comença la votació.

Aquest punt queda aprovat amb 80 vots a favor, 11 en contra i 41 abstencions.

Votem ara el punt número 5.

Comença la votació.

Aquest punt queda aprovat amb 113 vots a favor, 10 en contra i 9 abstencions.

Votem ara el punt 6.

Comença la votació.

Aquest punt queda aprovat amb 80 vots a favor, 11 en contra i 41 abstencions.

Votem ara el punt 7.

Comença la votació.

Aquest punt queda aprovat amb 122 vots a favor i 10 en contra.

Votem ara el punt 8.

Comença la votació.

Aquest punt queda rebutjat amb 49 vots a favor, 73 en contra i 10 abstencions.

Votem ara el punt 8 bis.

Comença la votació.

Aquest punt també queda rebutjat per 49 vots a favor, 80 en contra i 3 abstencions.

Votem ara el punt 9.

Comença la votació.

Aquest punt queda rebutjat amb 9 vots a favor, 115 en contra i 8 abstencions.

Votem ara el punt 10.

Comença la votació.

Aquest punt queda aprovat amb 112 vots a favor, 19 en contra i una abstenció.

Votem ara el punt 11.

Comença la votació.

Aquest punt queda aprovat amb 80 vots a favor, 52 en contra.

Votem ara el punt 12.

Comença la votació.

Aquest punt queda aprovat amb 87 vots a favor, 14 en contra i 31 abstencions.

Votem ara el punt número 13.

Comença la votació.

Aquest punt queda aprovat per 87 vots a favor i 45 en contra.

Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre l'accessibilitat al sistema públic de salut (continuació)

302-00219/13

Passem ara a votar el punt número 20 de l'ordre del dia, que és la moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre l'accessibilitat al sistema públic de salut.

Comencem votant el punt 1.a.

Comença la votació.

Aquest punt queda aprovat amb 94 vots a favor, cap en contra i 38 abstencions.

Votem ara el punt 1.b.

Comença la votació.

Aquest punt queda aprovat amb 126 vots a favor i 6 abstencions.

Votem ara el punt 1.c.

Comença la votació.

Aquest punt queda aprovat amb 115 vots a favor, 1 en contra i 16 abstencions.

Votem ara el punt 1.d.

Comença la votació.

Aquest punt queda aprovat amb 106 vots a favor, 19 en contra i 6 abstencions.

Votem ara el punt 3, esmena *in voce* incorporada.

Comença la votació.

Aquest punt queda aprovat amb 124 vots a favor, cap en contra i 7 abstencions.

Votem ara el punt 4.

Comença la votació.

Aquest punt queda aprovat amb 83 vots a favor, cap en contra, 48 abstencions i una persona que no ha votat.

Votem ara el punt 5.

Comença la votació.

Aquest punt queda aprovat amb 126 vots a favor, cap en contra i 6 abstencions.

Votem ara el punt 6.

Comença la votació.

Aquest punt queda aprovat amb 107 vots a favor, 9 en contra i 16 abstencions.

Votem ara el punt 7.

Comença la votació.

Aquest punt queda aprovat amb 126 vots a favor, cap en contra i 6 abstencions.

Votem ara el punt 8.a.

Comença la votació.

Aquest punt queda aprovat amb 116 vots a favor, 10 en contra i 6 abstencions.

I votem ara la resta de punts.

Comença la votació.

La resta de punts queden aprovats amb 116 vots a favor, cap en contra i 16 abstencions.

Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre el balanç de les polítiques de lluita contra la corrupció (continuació)

302-00220/13

Passem ara a votar el punt número 21, la moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre el balanç de les polítiques de lluita contra la corrupció.

Atès que no hi ha cap petició de votació separada, es votaran tots els punts de la moció conjuntament.

Comença la votació.

Aquesta moció queda rebutjada per 20 vots a favor, 112 en contra i cap abstenció.

Suspenem la sessió fins a dos quarts de quatre de la tarda.

La sessió se suspèn a dos quarts de dues del migdia i catorze minuts i es reprèn a dos quarts de quatre de la tarda i tres minuts. Presideix la vicepresidenta primera en funcions de presidenta, acompanyada de la vicepresidenta segona, el secretari primer, la secretària segona i el secretari tercer. Assisteixen la Mesa el lletrat major en funcions de secretari general, la lletrada Anna Casas i Gregorio i el lletrat Mario Núñez Martínez.

Al banc del Govern seu el president de la Generalitat, acompanyat de la consellera d'Igualtat i Feminismes, el conseller de Territori i la consellera de Cultura.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Bona tarda, diputats i diputades.

Proposta de resolució sobre la discriminació lingüística que pateixen les persones cegues catalanoparlants amb els dispositius digitals

250-00844/13

En primer lloc, deixeu-me donar la benvinguda al Parlament de Catalunya al senyor Josep Maria Llop, la senyora Olga Còdol, Mariona Puig, Joan Vicente, Xavier Pla, Enric Botí i Rut Carandell per ser presents aquí a la llotja del Parlament, així com la resta d'assistents de públic per seguir aquest punt de l'ordre del dia, que, en primer lloc, tal com va acordar la Junta de Portaveus del proppassat 13 de desembre, de conformitat amb l'article 201.2 del Reglament, intervindrà un representant de Plataforma per la Llengua i del col·lectiu de persones cegues.

Té la paraula, doncs, per fer aquesta intervenció, el senyor Josep Maria Llop i Rigol, que també fou diputat d'aquesta cambra i al qual donem la benvinguda perquè pugui intervenir en el Ple.

(Aplaudiments.)

Josep Maria Llop i Rigol (representant de Plataforma per la Llengua i del col·lectiu de persones cegues)

Molt bona tarda, il·lustres diputades; il·lustres diputats; honorables membres del Govern; en cas de ser-hi, senyor president de l'ONCE Catalunya, senyor Enric Botí. És per a mi avui un honor poder estar aquí sabent que del que vinc a parlar és d'una discriminació que vostès possiblement no coneixen; no coneixen perquè no es veu massa. Però, en canvi, vinc a parlar d'una discriminació que avui és injustificable i també intolerable.

Em refereixo a dues coses molt concretes. La nostra llengua, la llengua catalana, que és una llengua, doncs, que coneixem tots i que és la nostra llengua a Catalunya, al costat d'altres llengües, no forma part, en moltes ocasions, de la síntesi de veu dels dispositius mòbils, de les tauletes, dels ordinadors. I, per tant, nosaltres, com a persones catalanoparlants, o no catalanoparlants, que treballem a Catalunya, que hem de poder llegir i gaudir de la nostra literatura, que hem de poder fer la feina, com tothom, en català, en castellà i en altres llengües, en català no ho podem fer, no ho podem fer bé i, a més a més, patim els riscos de fer-ho molt malament, perquè les fonètiques amb com aquestes síntesis de veu actuen fan que no puguem distingir coses essencials que porten accent, o no, o males pronúncies, que fan que ni puguem avaluar si algú ha fet la feina ben feta ni nosaltres puguem fer la feina ben feta. I, per tant, sempre ens veiem obligats a patir aquest tipus de discriminació. «No, jo en català quasi no puc...» «No, si jo ho faig en català, perdoneu, però sabeu que hauré de fer molts errors.» Avui, amb les tecnologies que tenim; avui, amb el cost que tenen aquestes tecnologies, que és pràcticament irrisori i igual a zero, aquesta discriminació és senzillament intolerable –intolerable– i injustificable.

Vull donar-los les gràcies, molt sincerament, per voler escoltar-nos, perquè a través de Plataforma per la Llengua hagin tingut a bé escoltar la reivindicació d'un grup de persones que formem part de la societat, que volem ser part de la societat, que ens sentim part d'aquesta societat i que volem no només la igualtat d'oportunitats, que ens mereixem com tothom, sinó també els nostres deures i complir-los en les mateixes condicions que tothom, sempre que això sigui possible. I això que avui jo els explico és plenament possible; només és una qüestió de voluntat política perquè es faci; només és una qüestió de que s'hi pensi per fer-ho.

I per això l'objectiu d'aquesta proposta de resolució. Aquesta proposta de resolució persegueix precisament això, que el Govern demani a totes les empreses i facin les accions necessàries perquè les empreses incorporin la llengua catalana en tots els programes de veu que tenen els productes que incorporen la síntesi de veu. Tanquin els ulls per un moment, si us plau. Tanquin els ulls per un moment, i facin-me el favor: agafin el mòbil. Toquin la pantalla. I vostès s'adonaran que segurament no saben què han de fer. Toquin el seu ordinador. I segurament no sabran com ho han de fer. Doncs, gràcies a la recerca de moltes empreses, bàsicament d'Estats Units, Canadà, Israel, Alemanya, Anglaterra, principalment, avui nosaltres podem llegir. Però, mentre llengües com el finès, el suec, el noruec, el danès són perfectes, el català, que el parlem 10 milions de persones, pràcticament no hi està representada.

No endebades, però, haig d'agrair –i ho vull fer– l'esforç d'algunes empreses que, sense que ningú els hi hagi demanat, ho han fet. Part del projecte Aina, el mateix Microsoft ho han fet, d'acord? També Apple, no cal dir-ho –també ho ha fet. Però sempre el català està molt per darrere i lluny i en condicions molt pitjors que la resta de llengües. És qüestió només de voluntat política i que totes les institucions que tenen, diguem-ne, responsabilitats en aquests temes ho facin.

Obro un altre tema que va vinculat a aquest, i acabo. Si vostès continuen amb els ulls tancats, que estic segur que ho fan, s'adonaran, per exemple, que... O pensen com han d'agafar vostès el seu autobús quan estan a la parada. O com, per exemple, vostès han d'agafar un taxi. Per cert, a les persones que anem amb gos pigall sovint se'ns escapen, perquè no ens volen aturar. O com –i això és important– vostès van a pagar el seu cafè amb llet, posen la targeta en el datàfon i..., (*sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció*) ah, noi –acabo–, no té teclat per poder..., i vostès hauran de donar el seu número a la persona, i quedarem les persones amb discapacitat vulnerables com ningú més.

Tot això són coses que avui es poden solucionar. I, per tant, des d'aquí demanem que el Govern, en l'àmbit de les seves competències, que comencen per la llengua catalana, però que s'estenen també a les empreses, exigeixi i convingui amb les empreses que les aspiradores, les rentadores, els rentavaixelles, les cuines vitroceràmiques

ques, les d'inducció, totes..., els caixers automàtics, totes les pantalles tinguin una opció de veu perquè nosaltres puguem treballar com tothom.

Res, si us plau, per a la discapacitat sense la discapacitat. No se n'adonen, vostès, que aquí hi ha tota una colla de gent amb discapacitats amb molts talents? No saben que si tothom fa polítiques per a la discapacitat amb lleis fantàstiques que queden exposades a les vitrines de vidre i amb reglaments que fa més de nou anys que no s'aproven, aquí a Catalunya, doncs, resulta que tenim gent preparadíssima per treballar i per fer totes aquestes feines? Què els hi semblaria que les polítiques de gènere les fessin un grapat de molt bons homes amb grans sensibilitats? Doncs a les persones amb discapacitats ens passa el mateix. Res per a la discapacitat sense la discapacitat.

Senyors del Govern, si us plau, aprofitin els talents de molta gent amb discapacitats, que estan preparades per treballar, per servir la societat com els que més, i no només per servir a les persones amb discapacitat, sinó a tothom. Perquè, al final, si tenim productes que incorporin la veu, la gent gran, la gent amb dificultats cognitives i moltes altres persones que a vegades tenen alguna disfunció visual o alguna altra dificultat es poden beneficiar d'aquesta doble funcionalitat.

Per tant, jo ara els demano, si us plau, el vot a favor. Els vull agrair l'oportunitat, però els demano a tots el vot a favor per a aquesta proposta de resolució. I ara els hi pregunto, si és que algú pogués no tenir prou interès en votar-hi a favor: què votarien vostès si fos el seu fill, la seva filla, el seu pare, la seva mare o el seu germà o germana que tingués aquest tipus de discapacitat i que per culpa d'això no pogués tenir igualtat d'oportunitats a la feina, al lleure, a la cultura, a l'oci i a totes les coses normals que les persones ens mereixem i podem fer? Deixarien que els talents quedessin desaprofitats?

A l'article 2 –i acabo, ara sí– de la Declaració dels drets universals de l'home diu que ningú pot ser discriminat per raó de llengua. I la Convenció de les Nacions Unides en matèria de discapacitat de l'any 2006, ratificada per Espanya l'any 2008, obliga a que els estats prenguin..., i, per tant, tots els parlaments amb legitimitat per fer-ho, obliga a que les funcionalitats dels productes i dels serveis permetin que tothom en pugui gaudir i pugui tenir, per tant, igualtat de drets, d'oportunitats i de deures.

Moltes gràcies, senyores diputades; moltes gràcies, senyors diputats.
(Aplaudiments forts i perllongats.)

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Moltíssimes gràcies, senyor Llop, per aquesta intervenció. I ara prosseguim amb aquest cinquè punt de l'ordre del dia, que és el debat i votació de la proposta de resolució sobre la discriminació lingüística que pateixen les persones cegues catalanoparlants amb els dispositius digitals.

Acabada aquesta intervenció, els recordo que la proposta de resolució que passem a debatre ha estat presentada pel Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, el Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, el Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, el Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Un Nou Cicle per Guanyar i el Grup Parlamentari d'En Comú Podem.

En primer lloc, intervindran els cinc grups parlamentaris proposants per a la presentació d'aquesta iniciativa i la defensa de l'esmena presentada. Posteriorment, intervindrà la resta de grups parlamentaris per posicionar-se, i el temps d'intervenció serà de cinc minuts per a cada grup. En primer lloc, té la paraula, pel Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, la diputada Sílvia Romero Galera.

Sílvia Romero Galera

Gràcies, vicepresidenta. Consellera, diputades, diputats, representants de diferents col·lectius de persones cegues, representants de Plataforma per la Llengua, que heu impulsat aquesta proposta... Avui, com s'ha dit, cinc grups parlamentaris presentem conjuntament aquesta proposta de resolució que té com a objectiu augmentar

la presència del català i de l'aranès en els dispositius digitals que utilitzen les persones cegues.

La presència insuficient i, en la majoria de casos, l'absència del català i de l'aranès en assistents de veu com Google Assistant, Siri, Alexa, en lectors de pantalla parlants o en els sistemes de conversió a la grafia braille fan necessàries mesures legislatives i executives que ajudin a revertir aquesta situació.

Els drets de les persones amb discapacitat s'han configurat i s'han recollit en la convenció de les Nacions Unides, convenció que, com ha dit el senyor Llop, va ser signada per l'Estat espanyol el 2007. Les convencions i declaracions en favor de drets col·lectius culturals, lingüístics, acostumen a tenir rang de recomanacions, però en aquest cas aquesta convenció internacional de l'ONU ha sigut recollida per una llei estatal, la 26/2011. Per tant, té major pes jurídic, en tant que modifica i adapta la convenció al corpus legislatiu força ampli.

En el mateix sentit, la recent Llei estatal 11/2022, general de telecomunicacions, en l'article 73 estableix les condicions bàsiques d'accés de les persones amb discapacitat a les tecnologies, als productes i als serveis relacionats amb les comunicacions electròniques. La llei fixa que ha de ser un reial decret qui estableixi els requisits que hauran de complir els operadors de serveis de comunicacions electròniques per garantir-hi l'accés als usuaris amb discapacitat, i estableix clarament que han de ser universalment accessibles i amb l'ús de les llengües cooficials. També recentment la companyia Apple ha incorporat el català, conjuntament amb altres llengües, en el lector de pantalla VoiceOver, el més utilitzat pel col·lectiu de persones cegues.

Tenim el marc legal i aquestes primeres accions per part d'empreses, però són necessàries moltes més accions, entre les quals hi ha aquelles que el Govern pugui exercir per garantir els drets lingüístics de les persones cegues catalanoparlants. Cal –i aquest és el sentit de la proposta de resolució– que el Govern traslladi a les empreses desenvolupadores d'aquest tipus de dispositius la necessitat d'incorporar el català i l'aranès. Cal que el Govern preservi els drets lingüístics de les persones cegues a través de la contractació pública, incorporant en plecs de clàusules administratives el requisit del català i l'aranès en aquest tipus de dispositius. Cal que el Govern garanteixi els recursos als projectes de bancs de dades lingüístiques necessaris per assegurar la presència del català i de l'aranès en els sistemes de reconeixement de veu i lectura de pantalla. Són els projectes, prou coneguts, Aina, que proporcionarà dades de totes les varietats geogràfiques del català, i Araina, que aportarà un gruix important de dades de diferents dialectes occitans.

En definitiva, fa falta que els dispositius digitals *disposin* del català i de l'aranès. El concepte de disponibilitat lingüística implica la possibilitat d'utilitzar les llengües oficials sempre que la ciutadania vulgui. Els drets lingüístics deriven de l'oficialitat del català i de l'aranès, i no es poden veure afectats perquè predominin els interessos empresarials. Malgrat que sigui difícil trobar vies per avançar, no podem quedar-nos aturats. Les llengües plenes estan presents en tots els seus àmbits d'ús. Per tal que el català i l'aranès els assoleixin, és imprescindible que les institucions assumim el lideratge i les accions que ens corresponen. Aquesta proposta de resolució empeny en aquesta direcció, en la direcció que la tecnologia parli en aranès i en català, en la direcció de *sentir* les paraules en aranès i en català.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Moltes gràcies, diputada. Per part del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, té la paraula la diputada Mònica Sales de la Cruz.

Mònica Sales de la Cruz

Moltes gràcies. Membres de la Mesa, consellera, diputats, una salutació molt especial a les persones que ens acompanyeu avui com a entitats o de manera indivi-

dual, representades per la veu de l'exdiputat Llop, amb l'acompanyament del seu gos Enrico, també representant de la resta de gossos pigall.

El català i l'occità de l'Aran poden desaparèixer si no fem res per evitar-ho, i des de Junts per Catalunya estem convençuts que aquesta situació es pot revertir. Posant el focus en el català, som conscients que està passant per una de les èpoques més complicades en les darreres dècades. Mai com ara hi ha hagut un nivell tan baix d'ús social al carrer, i, per tant, potenciar-ne els espais és indispensable. Reflexionàvem l'altre dia amb el company diputat Ten que els efectes de la globalització i l'arrelament de les tecnologies en el nostre dia a dia no ajuden a normalitzar l'ús del català o de l'aranès. I aquesta proposta de resolució que debatem avui amb el suport de cinc grups parlamentaris n'és una mostra.

Per aquest motiu, com saben, des de Junts per Catalunya hem impulsat una llarga llista de mesures concretes, amb la transversalitat com a context, perquè el pal de pal·ler de la nostra nació, del nostre país, siga fort i ben viu. I també en el procés de modificació de la llei de comunicació audiovisual de Catalunya hi hem incorporat mesures per a garantir l'accés als continguts audiovisuals de les persones amb discapacitat.

Per destacar una de les accions que comentava, relacionada directament amb les polítiques digitals, saben que amb el vicepresident Puigneró vam impulsar i crear el projecte Aina, una gran eina, amb aquest nom genuí que pensa en Aina Moll i que a l'Ebre, quan du dièresi –«aina»–, vol dir precisament eina, una eina perquè els nostres dispositius entenguin i parlen el català.

Donar la veu com a concepte per a preservar i garantir els drets lingüístics de les persones cegues és també un dels objectius d'Aina, que compta amb moltes mostres que recullen el català des de la seua totalitat, amb tots els accents i fonètiques que el fan ser. Cal que les empreses aprofiten Aina, que fa del català una llengua de prestigi i també d'ús habitual. Cal que els principals assistents de veu, com les conegudes Siri o Alexa, o els lectors de pantalla o sistemes de conversió a braille aprofiten Aina per a nodrir-se i perquè parlen català. Perquè, sobretot, cal que la ciutadania tinga els mateixos drets lingüístics per respecte a la dignitat o a l'autonomia individual, tant en català com en aranès.

Aina és el projecte per a garantir el català en l'era digital, perquè les llengües que ara per ara tenen garantida la seua supervivència digital són aquelles que s'han pogut dotar de recursos suficients per a poder-se beneficiar dels constants avenços en les tècniques d'aprenentatge. El projecte hi és, el projecte potent hi és, i ara cal consolidar-lo, continuar-lo i facilitar-lo perquè les empreses disposen de tot el que nosaltres estem ensenyant a Aina amb la nostra veu per a poder-ho implantar en els seus dispositius. I si ho fem també per a l'aranès?

Malgrat que alguns, des de la ceguesa ideològica i amb un estat que no assumix la defensa del plurilingüisme, no ho vulguen veure, la llengua és rica, i la llengua catalana i l'occitana a l'Aran, també. És una manera d'entendre el món, de sentir-lo o d'escoltar-lo. I per això, a través d'aquesta proposta de resolució impulsada per Plataforma per la Llengua, sempre al peu del canó, amb la complicitat d'invidents que pateixen cada dia discriminació lingüística, instem el Govern a fer polítiques contundents per incorporar el català i l'aranès als dispositius intel·ligents de reconeixement de veu i lectura de pantalla en el menor temps possible.

Ser exemple des de les administracions és clau. I per això també avui votem que el requisit de la llengua siga indispensable en contractació pública de productes i serveis que integren la tecnologia, així com a llengua de configuració per defecte dels dispositius digitals de l'Administració pública.

Avui, que parlem de llengua i de persones cegues, recordem aquella frase inspiradora que la rabosa digué al petit príncep: «L'essencial és invisible als ulls.» I certament, sí, la llengua és essencial i invisible, però cal que ressoni arreu amb totes les veus i tots els matisos i des de tots els dispositius, perquè l'ús de la llengua catalana i aranesa és essencial per a la seua supervivència. I per això el nostre ferm compromís

perquè siguin, en aquest cas, visibles en tots aquells aparells que acompanyen i que faciliten la vida a les persones que, malgrat la seua ceguesa, saben bé què és essencial: la seua llengua i els seus drets lingüístics.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Gràcies, diputada. Per part del Grup Parlamentari de la CUP - Un Nou Cicle per Guanyar, té la paraula la diputada Maria Dolors Sabater i Puig.

Maria Dolors Sabater i Puig

Gràcies, vicepresidenta. Diputades, diputats, consellera, totes les persones que ens acompanyeu, lluitadores en contra de les discriminacions... En matèria de drets, una de les empremtes més significatives d'aquest primer quart del segle XXI –i és un exponent que identifica aquesta època nostra a nivell mundial i és, diríem, un autèntic signe del temps– és la creixent distància que prenen els drets enunciatius respecte dels drets efectius, l'abisme cada cop més gran entre els drets proclamats, aprovats, legíslats, i els drets que realment s'executen, es fan efectius i es poden exercir.

La consciència sobre els drets creix, les legislacions s'hi adapten, però el sistema social i econòmic imperant, majoritari, segueix expulsant de l'exercici dels drets una gran majoria de diversitat de persones, una gran majoria de minories dissidents i no hegemòniques. El liberalisme depredador ho converteix tot en béns de mercat, i les lleis de mercat són ferotgement maltractadores amb tot allò i amb qui no forma part dels cànons de poder, sigui pel fet de parlar una llengua sense estat que la defensi, sigui pel fet de tenir una disfunció en la percepció visual.

I la nostra obligació com a servidores públiques és contribuir eficaçment a que les coses passin, fer, contribuir a que aquests drets, que són enunciatius i proclamats, siguin realment efectius.

Avui estem davant una proposta de resolució que té un caire d'excepcionalitat, que alhora ens enorgulleix i ens avergonyeix, perquè és una proposta positiva, que respon a una lluita ciutadana i que significa un pas endavant per combatre dues discriminacions, però que és una proposta que deixa al descobert, precisament, que aquestes dues discriminacions són vigents ara i aquí, a la Catalunya de l'any 22, i això és intolerable, com deia molt bé el senyor Llop. Discriminació i, per tant, inexistència de drets efectius per motiu de llengua, i de forma específica pel fet de ser parlants de llengües subordinades i minoritzades com el català i l'occità a l'Aran, i discriminació i, per tant, inexistència de drets efectius per motiu de diversitat funcional i, de forma específica, per motiu de ceguesa o disminució de la capacitat visual.

Repasar tota la legislació que fa tants anys que tenim vigent em faria estendre molt més del temps de què dispo. Només recordar, com ja s'ha dit aquí, que fa vint-i-cinc anys que l'ONU va impulsar la Convenció internacional sobre els drets de les persones amb discapacitat. I en aquell moment la mateixa ONU ja lamentava que calgués fer-ho, perquè la Declaració universal dels drets humans, que justament aquest any ha complert setanta-cinc anys, ja hauria de ser suficient per protegir tots aquests drets. Però insistia que aquest nou instrument estava garantint que, a més a més, el compliment dels drets es realitzés en condicions de normalitat.

També fa vint-i-cinc anys de la Declaració universal dels drets lingüístics, però ja molt abans s'havia aprovat la Carta europea de les llengües regionals o minoritàries –el 92. I també disposem, des del 94, de la Convenció marc per a la protecció de les minories nacionals, d'Estrasburg, que inclou els drets lingüístics catalans, i ja no cal dir la llei de normalització lingüística del 83.

Una de les aportacions més importants del dret lingüístic de la declaració universal és que considera inseparables i interdependents les dimensions col·lectiva i individual dels drets lingüístics, perquè la llengua es constitueix col·lectivament en el si d'una comunitat, i és també en el si d'aquesta comunitat que les persones en fan ús

individual. D'aquesta manera, l'exercici dels drets lingüístics individuals només es pot fer efectiu si hom respecta els col·lectius.

Fa honor a aquest principi l'avenç que estem acordant avui aquí en aquest Parlament, vinculant aquests drets sobre una llengua perseguida i minoritzada, que s'ha salvat al llarg dels segles justament per aquest compromís de lluita col·lectiva, als drets de les persones que, per condició de ceguesa, han estat privades de la seva llengua, en no trobar-se en els dispositius tecnològics que en el dia d'avui faciliten la vida i la capacitat d'autodeterminar-se a les persones que han de prescindir del sentit de la vista.

I acabo, vicepresidenta, per recordar que les lluites col·lectives de les persones cegues i de les persones parlants de llengües minoritzades conflueixen avui aquí en un avenç que ens farà una societat i un país millors, i que aquesta lluita no pot cessar mai. I, per tant, la conclusió del que aprovarem avui és un agraïment immens pel fet de seguir en la lluita i pel fet de posar-nos avui davant del mirall.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Moltes gràcies, diputada. Per part del Grup Parlamentari d'En Comú Podem, té la paraula la diputada Jessica González Herrera.

Jessica González Herrera

Gràcies, vicepresidenta. Diputats, diputades, consellera... Benvingudes, persones activistes, entitats que ens acompanyen avui, protagonistes d'aquesta lluita, molt invisibilitzada i que, de fet, fa vergonya també, com deia la diputada que em precedeix, fer-ho tan tard. Gràcies també per la flexibilitat de que vingués, precisament, el senyor Llop en representació de les persones cegues a parlar en nom propi.

Gràcies, senyor Llop, per aquesta bufetada de realitat en aquest exercici que ens plantejava durant la seva intervenció, aquesta invitació, precisament, a obrir els sentits. En aquesta cambra, moltes vegades, parlem només des de la racionalitat i poc amb els sentits, així que gràcies per obrir l'emoció i la pràctica per tal de materialitzar aquesta discriminació de les persones cegues.

I aquesta legislatura –tot s'ha de dir– hem parlat molt del català; una mica menys de l'occità, de l'aranès, però hem parlat molt de llengua en general. Moltes vegades per les raons equivocades, no?, per la judicialització del model d'immersió lingüística, l'atac contra el model d'escola catalana, i moltes vegades també per parlar de com ens preocupen els usos socials del català.

En totes aquestes discussions, des d'En Comú Podem hem insistit des del primer moment en aquesta perspectiva interseccional en la defensa dels drets lingüístics, que no ha de discriminar a ningú. Però no havíem parlat, precisament, de les persones cegues i la vulneració dels seus drets lingüístics. Així que avui, tot i que tard, ho entomem.

Les persones cegues, com s'ha dit, no gaudeixen dels mateixos drets lingüístics que la resta de la ciutadania, malgrat totes les convencions de Nacions Unides de drets lingüístics aprovats; ens ho hem saltat tot. I ens hem saltat una qüestió que és bastant cabdal, que és –obro cometes– «promoure, protegir i assegurar el gaudi ple i en condicions d'igualtat de tots els drets humans i llibertats fonamentals, i promoure el respecte de la seva dignitat inherent». I aquesta paraula, «dignitat», és clau per a aquesta qüestió que ens ocupa avui. Avui estem per reivindicar els drets lingüístics de les persones cegues en l'accessibilitat en la seva llengua, sigui quina sigui, però, en particular, avui parlem del català i l'aranès.

També estem aquí per reivindicar que és feina de la Generalitat arribar a acords amb les empreses per tal de garantir la presència del català en àmbits tals com els que diu el text, ja que és la Generalitat, precisament, qui desenvolupa les polítiques lingüístiques, és qui té la competència per fer-ho. Això en l'àmbit de lo privat, però també tenim molt de marge –també ho han dit avui, i no només avui, sinó a la com-

pareixença– amb tot allò que té a veure amb lo públic, no? I és la Generalitat qui ha de garantir aquesta accessibilitat.

Hem de tocar totes les portes i totes les competències en tots els nivells administratius per tal de fer extensius tots els acords. Avui, per exemple, si anem a la llei de comunicació audiovisual, en l'article 109, parla de que el Centro Español del Subtitulado y la Audiodescripción i el Centro de Normalización Lingüística de la Lengua de Signos Española constitueixen els centres estatals tècnics de referència en matèria d'accessibilitat audiovisual per a persones amb discapacitat. De la mateixa manera, les comunitats autònomes podran determinar quins són els centres autonòmics tècnics de referència en matèria d'accessibilitat audiovisual per a les persones amb discapacitat. Llavors, toquem la porta de l'Estat, entomem les competències a nivell de la Generalitat i defensem aquests drets que han estat sistemàticament vulnerats durant molts anys.

Gràcies, un cop més, a les entitats per la lluita, gràcies a Plataforma per la Llengua per acompanyar i visibilitzar aquesta realitat i aquesta discriminació que en aquesta lluita pels drets lingüístics no havíem entomat des d'aquest Parlament. I lluitarem, i des d'En Comú Podem estarem al costat d'aquesta lluita, perquè la lluita pels drets lingüístics no deixi definitivament a ningú enrere.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Moltes gràcies, diputada. Per part del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, té la paraula la diputada Irene Aragonès Gràcia.

Irene Aragonès Gràcia

Gràcies, vicepresidenta. Consellera, diputats i diputades, bona tarda; especialment a les persones que avui ens acompanyeu del collectiu de les persones cegues i també de Plataforma per la Llengua. Sigueu benvinguts i gràcies per ser-hi.

I gràcies també per haver posat de manifest una problemàtica i ajudar-nos a treballar per trobar-hi una solució, deixant de banda que, en una situació de plenes competències, no hauríem de seguir reivindicant, encara a dia d'avui, que l'Estat actués en matèries tan coherents i de sentit comú com és aquesta. Perquè, en plena era digital, encara les persones cegues catalanoparlants, i occitanoparlants a l'Aran, a l'hora de fer servir els dispositius digitals vitals en el nostre dia a dia pateixen discriminació. De fet, doble discriminació. No només no troben a vegades dispositius adaptats a les seves necessitats, sinó que, quan ho fan, es troben que no incorporen la seva llengua i es veuen abocats a fer-ho o bé en castellà o en anglès.

Donada aquesta situació, les persones cegues catalanoparlants han d'utilitzar sistemes de conversió a la grafia braille que no incorporen la llengua catalana ni l'aranès. I, per tant, hi ha una dificultat afegida en entendre els textos escrits en català, ja que aquests sistemes no tenen en compte, no reconeixen les característiques fonètiques de la llengua. Per tant, ho podem dir i ho hem de dir alt i clar: això s'ha d'acabar. I per què? Perquè una persona ciutadana de Catalunya ha de disposar de *tots* els seus drets lingüístics com a catalanoparlant. Per tant, de totes les eines necessàries perquè així sigui.

I no només ho defensem avui aquí, sinó que ens basem en la Convenció de les Nacions Unides sobre els drets de les persones amb discapacitat, on l'article 3 estableix els principis de no-discriminació, la participació i la inclusió plenes i efectives a la societat, el respecte per la diferència i l'acceptació de les persones amb discapacitat com a part d'aquesta diversitat i com a part també de la condició humana, la igualtat d'oportunitats i l'accessibilitat.

Nosaltres, com a diputats i com a diputades, tenim la responsabilitat, en tenim l'obligació, d'adoptar totes les mesures pertinents perquè les persones amb discapacitats puguin exercir, puguin exercir el dret a la llibertat d'expressió i opinió, per garantir els drets lingüístics i per acabar amb aquesta doble discriminació que patiu les

persones cegues, malgrat alguns petits avenços que s'han comentat aquí, com el de l'empresa Apple, que aquest estiu incorpora el català al VoiceOver, el seu lector de pantalles, convertint-se en la primera empresa, però és insuficient. No podem esperar que aquestes empreses actuïn per voluntat pròpia. Per tant, hem de ser nosaltres qui les hem de fer actuar. Per tant, cal seguir reclamant a la resta de fabricants que encara no han incorporat el català en els seus programes que ho facin, per tal que dur a terme operacions tan bàsiques com poder llegir, escriure, orientar-se en català i occità sigui possible.

Promoure i protegir el gaudi ple i en condicions, sobretot en condicions d'igualtat, de les persones amb discapacitats és una qüestió de dignitat. Per tant, a través d'aquesta resolució instem el Govern a crear aquest pla interdepartamental que vetlli per garantir els drets lingüístics de les persones cegues catalanoparlants, i occitanoparlants a l'Aran, amb accions que s'han anomenat aquí ja, traslladant, exigint a les empreses desenvolupadores d'aquests dispositius la presència suficient del català en els sistemes de reconeixement de veu i lectura de pantalla, fomentant els drets lingüístics i altres accions que hi ha en el redactat del text.

I, amb aquests grans consensos, com avui, demostrem, aquests cinc grups parlamentaris, que fem possible que una iniciativa per part de Plataforma per la Llengua sobre la discriminació lingüística que patiu les persones cegues reivindiqui aquesta necessitat imperiosa, aquest dret que té el col·lectiu de comunicar-se en la seva llengua materna, sigui el català o l'aranès. Per tant, un primer pas que ha de culminar el Govern per començar a canviar la vida i acabar amb aquestes discriminacions, que també són discriminacions culturals. Perquè aquest Govern sí que vetlla pels interessos dels seus ciutadans. I nosaltres aquí volem sacsejar, volem despertar aquesta maquinària que sembla adormida i ho volem fer possible, i així ho farem.

Moltíssimes gràcies.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Moltes gràcies, diputada. A continuació, per posicionar-se té la paraula, per part del Grup Parlamentari de VOX, la diputada María Elisa García Fuster.

María Elisa García Fuster

Gracias, señora vicepresidenta. Dar la bienvenida a las personas ciegas que hoy nos acompañan.

Miren, desde VOX, estamos muy a favor del bilingüismo. Catalán y español deben estar presentes en Cataluña en cada una de sus formas –verbal, signos, braille. Pero no una lengua por encima de otra, como propone esta moción. No obstante, quiero dejarles claras dos cosas. La primera: una vez más, VOX no ha sido invitado a participar de esta propuesta. Y la segunda: no nos creemos esta moción. Porque ni separatistas, ni socialistas, ni comunistas abogan por los derechos lingüísticos.

Y, fíjense ustedes, ¿cuál es el derecho lingüístico que les ofrecen a los niños catalanes que quieren tener como lengua vehicular el español en su colegio? Sí, señores, no he hablado del veinticinco por ciento; he dicho «lengua vehicular». No les ofrecen ningún derecho lingüístico. Lo cierto es que no existen los derechos para los niños que quieren hablar español.

Y ¿cuál es el derecho lingüístico que ofrecen ustedes a las empresas que quieren rotular en español? Miren, hasta el 2019 se impusieron 2.262 multas a empresas por rotular en español; 2.262 multas impuestas por Consumo de Cataluña, cuya recaudación ascendió a más de 1.200.000 euros. ¿Qué derecho lingüístico les ofrecen a los pequeños comerciantes o a las empresas extranjeras, a las que poco les importa su obsesivo odio a España? Ningún derecho lingüístico, y muchas muchas multas de cuantía considerable que engrosan las arcas de la Generalitat.

Y es que a ustedes los derechos lingüísticos les importan más bien poco. Los derechos en general no les importan, ni mucho menos los de las personas ciegas o dependientes. De lo contrario no hubiesen permitido que durante el 2021 cada día

—cada día— muriesen treinta y cuatro personas a la espera de una prestación a la que tenían derecho, hasta sumar un total de 12.410 personas muertas, mientras ustedes se gastaban el dinero de nuestros impuestos en altos cargos, en oficinas de expresidentes, en sobresueldos y pufos varios perpetrados por los proponentes de esta moción.

No participaremos en una propuesta que instrumentaliza a las personas ciegas. Porque esta moción tiene un doble objetivo: uno es enfrentar a los catalanoparlantes y a los castellanoparlantes para diseminar el odio, y con ello la confusión, utilizando la lengua como arma arrojada, y el dos es justificar la desviación de fondos a la que nos tienen acostumbrados.

Miren, es de Perogrullo que hay que apoyar y fomentar el bilingüismo tanto en lenguaje de signos como en braille, pero a ustedes *no* les importa, porque si de verdad les interesase que los invidentes catalanoparlantes dispusiesen de más dispositivos favorecerían el trabajo de la empresa privada, disminuirían la burocracia, eliminarían la excesiva regulación que propicia que las empresas huyan de Cataluña a otras partes de España, reducirían a la mínima expresión los impuestos propios y harían desaparecer lo que ustedes llaman «internalización» y que el resto del mundo conoce como «expropiación». Pero no les interesa nada de esto, ni de los invidentes ni de los sordomudos ni del resto de las personas dependientes.

Por eso, separatistas, comunistas y socialistas presentan una propuesta vacía, difícil de llevar a cabo, pero que sí les servirá para justificar las importantes cantidades de dinero que próximamente se embolsarán utilizando a las personas ciegas. Todo nuestro apoyo a las personas invidentes y nuestra más rotunda condena a la manipulación de este colectivo por parte de Plataforma por la Llengua.

Muchas gracias.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Per part del Grup Parlamentari de Ciutadans, té la paraula el diputat Joan García González.

Joan García González

Diputats, diputades... Diputat Llop, gràcies per la seva especial i sensible introducció d'aquest assumpte que nosaltres o almenys jo vull dirigir i d'alguna forma defensar des del concepte bàsic del dret de tots els ciutadans, doncs, a l'accessibilitat en igualtat, que al final és un dels temes importants i essencials d'aquesta proposta de resolució.

Per nosaltres, l'accessibilitat —i per tothom, de fet— és la forma o el concepte que ens permet, doncs, fer comprensibles i usables objectes de tot tipus, des de l'entorn, però també objectes del dia a dia i accedir a la cultura, accedir al transport, accedir a la salut, accedir a tots els serveis que els ciutadans de Catalunya, d'Espanya, de fet, tenen i han de tenir en igualtat com a membres d'aquesta comunitat.

I per nosaltres, a més..., no només per nosaltres com a grup liberal d'aquesta cambra, sinó també perquè aquests drets, aquesta necessitat individual està, doncs, suportada per tota una sèrie de legislacions, entre elles convencions com la Convenció de Nacions Unides sobre els drets de les persones amb discapacitat, per exemple, però altres legislacions que s'han adaptat a Espanya i que permeten, precisament, accedir a tota una sèrie de drets. Per nosaltres, el que hem de parlar o hem de dir és que sempre donarem en igualtat aquest accés o aquesta realitat, o voldrem sempre donar suport a reivindicacions com les que crec que en bona part es fan en aquesta proposta de resolució.

Nosaltres, més enllà de les diferències que podríem tenir ara mateix si ens poséssim a parlar, i escoltant alguns dels, diguéssim, textos o discursos que he escoltat ara mateix, on s'ha intentat, doncs, fer aquesta disjuntiva entre drets personals, individuals i cohesió social de la llengua..., per nosaltres la llengua i l'accés a la llengua i els drets lingüístics són drets individuals. Sempre hem reivindicat aquests drets individuals; ho hem fet..., i jo crec que no hi entraré, perquè crec que és prou evident

que des de Ciutadans ho hem fet a tots els àmbits. Ho hem fet especialment durant aquesta legislatura a l'escola, on no s'estan respectant aquests drets lingüístics dels nens i nenes de Catalunya, aquesta realitat del bilingüisme a Catalunya.

Però, igualment que nosaltres defensem això a l'escola, avui votarem a favor d'aquesta proposta de resolució, excepte un punt, que és el punt *d* –i ja n'he demanat votació separada–, aquest punt on es ve a sumar o veure, diguéssim, el treball fet per Plataforma per la Llengua. Però, de fet, en aquest cas nosaltres creiem que estan per sobre els drets individuals de les persones i, en aquest cas, dels invidents.

També m'ha sobtat bastant –en aquest minut que em queda– que vostès parlen dels drets individuals lingüístics dels ciutadans, però s'han adonat en l'últim moment que hi han més llengües a Catalunya, no només el català. L'espanyol normalment no l'utilitzen, però de l'aranès no se n'han recordat i han fet ràpidament unes esmenes per veure si podien introduir, doncs, els drets lingüístics dels, diguéssim, occitanoparlants o aranesoparlants de Catalunya en aquesta proposta de resolució. Ho han fet de forma una mica estranya, perquè el que reconeixen són aquests drets dels parlants en llengua occitana a l'Aran només, quan recordo que l'aranès és llengua oficial a tota Catalunya. Suposo que han fet aquesta esmena ràpidament i no s'han recordat d'això.

Tot i això, crec que la voluntat que era la nostra..., i m'estranyava que no estigués en el text original. També, igual que defensem els drets lingüístics dels invidents que parlen com a llengua materna el castellà –l'espanyol–, també el català, també l'aranès. Doncs votarem a favor d'aquesta esmena. Per tant, al final, com a liberals, possiblement ara mateix podem dir que som l'únic grup coherent, que defensa els drets lingüístics de tots els ciutadans de Catalunya, parlin la llengua que parlin, allà on l'hagin de parlar, siguin les escoles o sigui el carrer o altres objectes.

Per tant, gràcies per aquesta proposta; gràcies al senyor Llop novament, perquè crec que ha sigut el més coherent –molt més segurament inclús que jo– en aquesta exposició de motius.

Vicepresidenta, gràcies.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Per part del Grup Mixt, té la paraula la diputada Lorena Roldán Suárez.

Lorena Roldán Suárez

Sí; moltes gràcies, presidenta. Dar la bienvenida a las personas que hoy nos acompañan y que han sido también promotoras de esta propuesta de resolución. Por cierto, a nuestro grupo tampoco nos llegó para firmarla.

Y la verdad es que, a pesar de que nos parece una propuesta, pues, que recoge, evidentemente, una discriminación que se está produciendo y que nosotros, evidentemente, queremos evitar, sí que, si me paro a analizar los discursos uno a uno, la verdad es que uno se replantearía el voto final de esta propuesta de resolución.

Me ha resultado bastante curioso escuchar la defensa que han hecho, algunos, de los derechos lingüísticos y cómo resaltaban cómo se están pisoteando algunos de esos derechos lingüísticos aquí en Cataluña; los mismos que, día tras día, vulneran los derechos lingüísticos de los castellanohablantes, los derechos lingüísticos de aquellos que tenemos como lengua materna el español, que, por cierto, somos la mayoría, y no solamente de eso, sino también de todos los alumnos que tienen derecho a poder estudiar tanto en castellano como en catalán. Por tanto, no sé, aplíquense un poco el cuento de todos los argumentos que nos han dado hoy desde la tribuna, porque la verdad es que han quedado ustedes bastante bastante retratados.

Nosotros simplemente decir que hay algunos de los puntos en los que nos vamos a abstener o vamos a votar en contra. Van a ser puntos minoritarios, como, por ejemplo, la letra *d*. Nos parece que se está produciendo una imposición o que hay una supremacía de una lengua sobre la otra. Y, por tanto, pues, en este sentido, evidentemente, vamos a votar en contra. Pero, por supuesto, insisto, en la gran mayoría de los

puntos vamos a votar a favor. Queremos que se solucione esta discriminación que se está dando, y ojalá también se pudiera solucionar en todos los otros ámbitos. Desde luego, desde el Partido Popular vamos a trabajar de forma activa para que así sea. Gracias.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

A continuació, procedirem a la votació del text final de la proposta de resolució tal com ha quedat redactada, amb les esmenes presentades pels cinc grups proposants. Hi ha un grup parlamentari... (*Veus de fons.*) Sí, perdó? Votació. Hi ha un grup parlamentari que m'ha demanat una votació separada. Serà la votació separada del punt *d*. (*Lorena Roldán Suárez demana per parlar.*) Sí, diputada Lorena Roldán?

Lorena Roldán Suárez

Sí; perdoni, presidenta, també la lletra *e*.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Perfecte. Per tant, farem dues votacions separades: el punt *d* i el punt *e*.

(*Pausa llarga.*)

Diputats, diputades, doncs, a continuació, procedirem a votar, en primer lloc, el punt..., el punt... (*Remor de veus.*) Esperem un segon, que està entrant... Ara sí, ja, portes tancades.

Per tant, començarem votant el punt *d*.

Comença la votació.

Aquest punt queda aprovat amb 110 vots a favor i 18 en contra.

Continuem votant el punt *e*.

Comença la votació.

Aquest punt queda aprovat amb 119 vots a favor i 10 en contra.

I ara votem la resta de la proposta de resolució sobre la discriminació lingüística que pateixen les persones cegues catalanoparlants amb els dispositius digitals.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució ha estat aprovada amb 119 vots a favor, 10 en contra i cap abstenció.

(*Aplaudiments forts i perllongats.*)

Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre els privilegis dels polítics separatistes

302-00221/13

Continuem amb el vint-i-dosè punt de l'ordre del dia, que és la moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre els privilegis dels polítics separatistes, presentada pel Grup Parlamentari de VOX. Per exposar-la té la paraula el diputat Sergio Macián de Greef.

Sergio Macián de Greef

Presidenta, señores diputados... Vivimos días en los que, por desgracia, las constantes cesiones de Sánchez a los golpistas catalanes para derrumbar el régimen constitucional en vigor y sustituirlo por otro a medida de los separatistas han traído al debate político y han puesto sobre la mesa, entre otras cuestiones graves, el tema de la corrupción, a cuenta de la reforma del delito de malversación de caudales públicos, que justamente esta tarde se va a perpetrar en el Congreso.

La corrupción política e institucional es algo inherente al Gobierno de Cataluña. Ya sabemos que el Govern de Catalunya es el más corrupto de España, según el índice de calidad de gobiernos subnacionales de la Unión Europea, el prestigioso informe que elabora cada..., periódicamente la Universidad de Gotemburgo con el apoyo de la Comisión Europea.

Y esto pasa en Cataluña por varias razones. Primero, porque el Govern de la Generalitat destina los recursos de los catalanes a tener el mayor número de consejerías y los sueldos más altos de todo el Estado. En concreto, el señor Aragonès un 63,8 por ciento más que el presidente del Gobierno de España, en vez de paliar con esos recursos las graves consecuencias que la crisis económica, social y energética está produciendo para las familias y para las empresas catalanas.

Corrupción es también que el sueldo medio de los más de cuatrocientos altos cargos de la Generalitat sea de 86.700 euros, frente a los 25.500 que cobra de media un asalariado catalán, es decir, 3,4 veces más, como explica el profesor Ferran Brunet en su libro *Economía del separatismo catalán*.

Corrupción es derogar el delito de sedición, porque ¿saben dónde florece más la corrupción? Allí donde hay impunidad, donde los políticos se consideran impunes.

Corrupción también es devaluar la malversación, haciendo que la desviación de fondos para dar un golpe de estado sea ahora desvío presupuestario irregular de fondos públicos, es decir, que derogan parcialmente la malversación, reducen sus penas a la mitad solo para asegurar la impunidad de los golpistas del Uno de Octubre. Después de soltar a los condenados por sedición con los indultos, a los violadores y pederastas con la ley del «solo sí es sí», ahora solo nos queda por ver a los corruptos y a los malversadores en la calle. (*Alguns aplaudiments.*)

Corrupción es también hacer del nepotismo y el enchufismo su forma habitual de hacer política. Y en esto ya ni se esconden, y todas las semanas hay casos nuevos. El último, el del exdiputado de Esquerra Republicana señor Lluís Salvadó, procesado, al que han colocado como director del puerto de Barcelona en pago de los servicios prestados al *procés*.

Y corrupción es también crear una casta de políticos privilegiados, que es lo que hacen ustedes con los privilegios económicos y las pensiones vitalicias que por ley reconocen a los *expresidents* de la Generalitat y del Parlament, cuando otras comunidades autónomas o no los tienen o los han suprimido por decencia política.

Por ello hemos solicitado una serie de medidas urgentes destinadas a suprimir todos estos privilegios a los políticos separatistas que les acabo de enumerar y que constituyen una auténtica corrupción institucional, que, como decía, convierten al Gobierno de Cataluña en el más corrupto de España.

Y exigimos que se destinen esos cuantiosos recursos a las necesidades reales de los catalanes, que hoy pasan por tener una mejor sanidad, una mejor educación, una justicia moderna y ágil, más seguridad y mejores prestaciones para todos los catalanes. Medidas como impulsar un plan de reducción de consejerías para dejar de ser la comunidad autónoma con más consejerías de España; impulsar un plan urgente para reducir el gasto político superfluo, y así poder reducir impuestos y ayudar a familias y trabajadores; reducir los más de cuatrocientos altos cargos y personal eventual de confianza de la Generalitat y sus salarios, que, como digo, son 3,4 veces más altos que la media de los asalariados en Cataluña, y suprimir también las oficinas de los *expresidents* del Gobierno de la Generalitat por su total falta de competencias, como han hecho ya Andalucía, Madrid, Extremadura, Baleares o Castilla - la Mancha. No es justificable que los *expresidents* tengan oficina, secretaria, coche con chófer y escolta. Y racionalizar, finalmente, los salarios de los cargos públicos, porque en Cataluña todos los *exconsellers*, los secretarios generales, los directores generales cobran más que el presidente del Gobierno de España.

Por tanto, dejen de pensar en sus privilegios y en sus bolsillos, y ahora, que tienen que aprobar el presupuesto de 2023, aprovechen para reducir consejerías, reducir altos cargos y reducir instituciones sin competencias y superfluas. Y bajen los impuestos a los catalanes para que puedan afrontar mejor la grave crisis económica que atravesamos.

Muchas gracias.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Atès que no s'hi han presentat esmenes, a continuació, per fixar la seva posició, té la paraula, per part del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, el diputat Raúl Moreno Montaña.

Raúl Moreno Montaña

Gracias, vicepresidenta. Señoras y señores diputados, VOX trae a este Parlamento una moción de fácil lectura, de fácil adhesión si, en lugar de traerla a un *parlament*, la trajeran al bar de la esquina, carajillo en mano.

Miren, una moción para hablar de los privilegios de los políticos separatistas, aunque en realidad es una moción para desacreditar la política, la misma de la que ustedes viven, en la que ustedes trabajan y de la que no son, ni mucho menos, un ejemplo a seguir. Es una moción para aquellos que solo leen el titular y que asumen como propios discursos típicos de la extrema derecha, epidérmicos, que lo que buscan es erizar la piel con la demagogia pura de la extrema derecha, agitar las bajas pasiones para calentar el ambiente e intoxicar al conjunto de la población. En resumen, esta moción habla de que el Govern de Catalunya malgasta dinero, de forma innecesaria, que hay un exceso de organismos y que sus responsables cobran sueldos estratosféricos.

Vayamos por partes. Sí, el Govern de Catalunya y todas las administraciones deben hacer un esfuerzo por ser más eficaces. A veces ser más eficaces pasa por reducir la estructura; otras veces la eficacia pasa por ampliar las estructuras. Pero no se nos caen los anillos al coincidir con que, en el Govern de Catalunya, como en muchas otras administraciones, hay estructuras, organismos, que podrían ser suprimidos. Pero no ahora por la situación política que estamos pasando, por la situación social; siempre.

La eficacia y la eficiencia en la Administración pública es algo que deberíamos autoexigirnos como gestores de lo público. Eficacia en las estructuras, pero sobre todo también eficacia en los procedimientos, habitualmente largos, farragosos y lentos, muy lentos. Y eso es algo que no compete solo a los políticos separatistas; entiendo yo que compete a la política en general, también a ustedes, que gobiernan en alguna comunidad autónoma. Después me referiré...

Coincidimos, por tanto, con ese análisis. Ahora bien, ni concretan qué organismos sobran ni cuánto nos ahorraríamos en el caso de eliminar esas estructuras. Eso es más complicado; eso requiere trabajar, investigar, ser concreto en la propuesta, y eso no va con ustedes. Es mejor un discurso fácil, aunque sea falso o incompleto; es mejor una mentira que te haga feliz que una verdad.

Y lo digo porque tendrían que predicar con el ejemplo. En ese tema a VOX le acompaña un historial de contradicciones; no es nuevo. VOX entró pidiendo la supresión de los diecisiete parlamentos autonómicos para acabar sentados en alguno de ellos y presidiendo el de Castilla y León. Ese supongo que no lo quieren suprimir, al menos por ahora, ¿no? Allí ustedes no han recortado ni sueldos ni estructura. Al contrario, desde su entrada en el Gobierno de Castilla y León han pasado de noventa y tres a noventa y nueve personas en el Gobierno leonés. Han incrementado el gasto en asesores un treinta y tres por ciento, porque han cubierto los cuarenta y cuatro puestos de asesores con exsenadores o jefes de prensa, seis más que la legislatura anterior; todos ellos con un incremento salarial de un dos por ciento. El señor García-Gallardo, vicepresidente del Gobierno, ha nombrado a un jefe de gabinete primo de su padre. Ahora solo le falta el gabinete, ya que saben ustedes que es un vicepresidente que no tiene ningún tipo de competencia directa.

Ustedes aquí proponen recortar, mientras que en Castilla y León VOX y el Partido Popular disparan el gasto en altos cargos. ¿Y qué es lo que sí han recortado? Un cincuenta por ciento de los servicios que sindicatos y patronal ofrecen a la ciudadanía, un cincuenta por ciento menos en diálogo social, prevención de riesgos labora-

les o en los fondos destinados a la orientación profesional y al desempleo. Así es el cinismo de VOX: exigir a otros que recorten en privilegios mientras ustedes disparan el gasto en altos cargos y recortan servicios a la ciudadanía.

Piden en esta moción reducir el gasto político para bajar los impuestos y así ayudar a las familias. Y a ver si les queda algo claro: para proteger a las familias necesitamos políticas públicas; bajar impuestos y hacer políticas públicas es algo incompatible. Ya sé que a ustedes les suena a chino, pero en el mundo real eso no va así.

Por cierto, citando algunos casos de corrupción, se ha dejado usted el caso Baña, el caso Moyano Fabián, de Canarias, o el caso Nogueras, que incumben a su formación política.

Instan en su moción a reducir el personal y salarios tanto de la Generalitat como del Gobierno de España para que ninguno pueda cobrar más que el presidente del Gobierno de España. Y esto supongo que va más allá de los políticos separatistas; irá por todos, ¿no? ¿Saben cuánto cobra el presidente del Parlamento de Castilla y León, el señor Carlos Pollán, de VOX? Diez mil euros más que el presidente del Gobierno, algo que comparte con el delegado territorial en Palencia o el consejero de Medio Ambiente. Y probablemente encuentre también en su entorno alguien que esté también en esta situación. Supongo que a ellos ustedes no les piden este ejercicio de contención, ¿verdad? Aquí el cinismo de VOX al que estamos acostumbrados, por desgracia.

Gracias.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Per part del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, té la paraula el diputat Quim Jubert Montaperto.

Joaquim Jubert Montaperto

Bona tarda, vicepresidenta. Diputats, diputades... Senyor Macián, la seva moció podríem respondre-la en trenta segons, perquè és contrària a la seva Constitució i a l'Estatut, però no, aprofitarem per fer una mica de pedagogia i respondre al seu mantra, que ja cansa.

Com deien *a contrario sensu*, continuen amb els seus deliris, i no ho diu confús, sinó que ho pensa la majoria d'aquesta cambra, i com ens ho acaben de demostrar intentant argumentar el vot en contra sobre l'anterior PR.

Els volia dir algunes xifres del que paguen, del que paguem amb els diners de tots els catalans, com els agrada repetir, tant els sobiranistes com els que no ho són. El pressupost de la Generalitat és de 44.000 milions d'euros. El pressupost del Gobierno és de 527.000 milions; per tant, dotze vegades el de la Generalitat. La despesa de la Generalitat per habitant és de 571 euros en termes de PIB regionalitzat, un 12,4 per cent, la segona comunitat que menys gasta, tot i que el vuitanta per cent de la despesa és finalista per pagar sous i prestacions socials. La despesa de la Junta d'Andalusia és del 19,4 per cent; la d'Extremadura, el 25,2, i la mitjana de les comunitats autònomes, el 17,5. D'això se'n diu eficiència i bona gestió de recursos públics. Ho repeteixo: Catalunya, 12,4 per cent; la mitjana de les comunitats autònomes, 17,5.

El pressupost de la seva Casa Reial, tan exemplar que té un rei sense mèrit fugat als Emirats Àrabs, és de 8,5 milions, sense comptar la centrifugació de despesa en diferents ministeris. El d'aquest Parlament, seu de la sobirania popular, és de 65 milions.

La Roja que sonroja ens costa 357 milions, i això que els sous dels jugadors els paguen els clubs. El departament d'exterior, en canvi, té un pressupost de 94, i el de Cultura, de 300, és a dir, la *Roja* ens costa tants diners com l'Acció Exterior i Cultura catalana junts.

L'economia catalana representa el vint per cent de l'espanyola i el vint-i-cinc per cent de les exportacions. Si ens retornessin els 20.000 milions de dèficit fiscal anual,

podríem fer moltes més coses, obviant la no inversió sistèmica d'Espanya a Catalunya, on els pressupostos generals de l'Estat que s'aprovin no es compliran en termes de despesa executada a Catalunya, com passa any rere any.

I no cal parlar de rodalies, les inversions que no s'hi fan i el drama que representa cada dia desplaçar-se, tot esperant que no es produeixin accidents com aquests darrers dies, amb retards constants –fa feredat–, com s'hi van referir ahir els meus companys diputats Cristina Casol i David Saldoni. O el del Corredor Mediterrani, que s'ha convertit en una llegenda amb episodis hilarants com que part de la despesa es destini a accessos ferroviaris a Madrid, coneguda ciutat mediterrània.

Podríem coincidir amb el punt 7 de la seva moció en el sentit del desig de reduir la càrrega fiscal, especialment l'impost de patrimoni de successions, a banda de la deflactació de la tarifa a l'IRPF. Però això no podem fer-ho per ara pels motius esmentats del dèficit fiscal i per la migradesa dels recursos que rebem.

Debatriem hores entretinguts amb comparacions sempre odioses. Però és que, a més de reduir pressupostos, el que necessitem per atendre les necessitats del país és incrementar-los i, més aviat que tard, fer la nostra via i assolir la independència de Catalunya.

I ja vaig acabant, vicepresidenta. Per tot el que els acabo de dir, votarem «no» a la seva moció. I, com deia Raimon ja fa seixanta anys, «jo dic no, diguem no» al que vostès defensen: no al seu model de país, no a les idees retrògrades i totalitàries en què s'emmirallen. Perquè nosaltres no som d'eixe món.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Per part del Grup Parlamentari de la CUP - Un Nou Cicle per Guanyar, té la paraula la diputada Maria Dolors Sabater i Puig.

Maria Dolors Sabater i Puig

Gràcies, vicepresidenta. Diputades, diputats, consellera... Aquest mes de juny, pocs dies després de formar govern amb el PP a Castella i Lleó, VOX va fer disparar el nombre d'alts càrrecs i el pressupost de la comunitat per a ells. Tant és així que el vicepresident del Govern de Castella, Juan García-Gallardo, que no ha assumit cap competència de govern, ha nomenat a dit tres càrrecs que cobren més que el propi president Mañueco, del PP.

A l'agost del 2021, el portal Wikileaks ens va fer públic que va tenir accés a disset mil documents interns de les organitzacions d'ultradreta Hazte Oír i CitizenGO, que demostraven com, entre 2001 i 2017, VOX va rebre fins a 17 milions d'euros per finançar-se. De qui? D'Esther Koplowitz, que va ser propietària de Fomento de Construcciones y Contratas; d'Isidoro Álvarez, expresident d'El Corte Inglés; de Bernard Meunier, vicepresident executiu de Nestlé; de Juan Miguel Villar, exministre d'Hisenda, i Jorge Fernández Díaz, exministre d'Interior amb el PP i, per cert, investigat en el marc de l'operació Kitchen.

També és sobradament conegut el passat del seu màxim dirigent, tant pel que fa a la corrupció com pel que fa també a les vinculacions amb el passat antidemocràtic. Santiago Abascal, com a militant i com a part del comitè provincial del PP d'Àvila, va estar treballant per Esperanza Aguirre a l'Agència de Protecció de Dades de la Comunitat de Madrid. Cobrava deu mil euros al mes públics –deu mil euros al mes públics–, un total de 247.000 euros, per no fer absolutament res, zero, ni un sol informe en els dos anys en què va existir aquesta tapadora per extreure diners públics. I podria continuar, podria anar continuant.

També és sobradament coneguda i documentada la seva vinculació amb el passat no tan llunyà de l'extrema dreta, del nazisme, Falange, d'aquest franquisme amb vinculacions directes amb els grups d'extrema dreta, que després vostès la feina que tenen de tant en tant a anar esporgant alguns dels seus membres en llistes, sigui a Benidorm, sigui a València, perquè de tant en tant se'ls n'escapa algun que no pot amagar aquest fosc passat neonazi que alimenta les seves llistes.

Per tant, escolti'm, un grup polític que és, ni més ni menys, el grup polític dels cacics que viuen a costa de la classe treballadora, que està al servei de les grans fortunes de les elits, que s'aprofiten de la classe treballadora i s'aprofiten de les institucions democràtiques per venir aquí a fer propostes destructives en contra de les organitzacions democràtiques d'autogovern de Catalunya, un partit que està aquí al Parlament com a anomalia democràtica per fer propostes en contra d'aquest Parlament, en contra d'aquest Govern i en contra de les majories socials d'aquest país, en contra de les classes treballadores, perquè l'únic que volen és espoliar el diner públic per a les elits a qui representen, a nosaltres no ens poden donar lliçons absolutament de res. Ho disfressin de lluita anticorrupció, per a la que no tenen ni un mil·límetre de credibilitat; ho disfressin com ho vulguin disfressar. Cap ni una lliçó d'un partit com el seu. Per tant, evidentment, absolutament en contra de la seva moció.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Per part del Grup Parlamentari d'En Comú Podem, té la paraula el diputat Marc Parés Franzi.

Marc Parés Franzi

Bé; gràcies, vicepresidenta. Bé, de fet, volia fer la meua intervenció des de l'escó per dir que votarem que no i poca cosa més a afegir. La faig des d'aquí perquè així els veig a tots i totes, que m'agrada veure'ls. A vostès no; a la resta. (*Rialles i aplaudiments.*) Perquè, clar, vostès... Ja sé que per a vostès és un calvari haver de veure als carrers les persones represaliades, com ha dit vostè en la seva intervenció. Sàpiguen que als carrers som i serem no milers, sinó milions plantant-los cara aquí a Catalunya i defensant les llibertats d'aquest poble. I per nosaltres sàpiguen que el calvari és tenir-los a vostès en aquesta cambra, tenir els feixistes representats en aquesta cambra. (*Aplaudiments.*)

Deixi'm, res, dir tres coses sobre la seva moció. La primera: ja he parlat aquest matí –tots n'hem parlat, de fet– en una moció de Ciutadans sobre la derogació del delictes de sedició i de malversació. Per tant, res a afegir sobre això.

La segona. Vostès tenen una confusió enorme quan parlen dels privilegis dels polítics separatistes i després parlen únicament o bàsicament de les institucions catalanes, perquè això és el que els molesta realment, a vostès, que en aquest país tinguem institucions pròpies.

I la tercera és que la demagògia que fan vostès en aquesta moció és espectacular, no?, és increïble. Vostès ens diuen que faran no sé quantes polítiques públiques de millora per fer front a la situació actual de crisi, etcètera, i per fer-ho el que ens diuen és, u, que abaixaran els impostos, per tant, recaptaran menys per fer més coses, i, dos, que, a més, pensen fer-ho reduint els salaris dels alts càrrecs. Doncs facin una mica els números i a veure si reduint els salaris dels alts càrrecs i abaixant impostos realment tenen recursos per fer tot el que diuen que faran.

Per part nostra, res més. Hi votarem en contra.

Gràcies.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Gràcies, diputat. Per part del Grup Parlamentari de Ciutadans, té la paraula el diputat Nacho Martín Blanco.

Ignacio Martín Blanco

Gracias, presidenta. Señoras y señores diputados... Qué fácil, señores de VOX, sería salir aquí a llamarles fascistas, ultraderechistas, neonazis y otras hierbas. Ciertamente, resultaría muy cómodo en esta Cataluña nuestra. Obviamente, no esperen eso de mí, porque quiero tener un poco de respeto por la pluralidad de este Parlamento, quiero tener un poco de respeto por aquellos con los que comparto escaño, por aquellos a los que una parte de los ciudadanos de Cataluña han votado. Y les tengo a ustedes el mismo respeto que a cualquier otro grupo de esta cámara. Así que

discúlpeme que no les dispense el mismo trato que el resto de los miembros de este Parlamento.

Y también debo admitir que he sentido una cierta indignación cuando he oído a la señora..., a la diputada de la CUP decir que el líder de su partido, el fundador de su partido, tiene un pasado antidemocrático. Yo, discúlpeme, señora Sabater, pero no puedo olvidar, cuando yo tenía solo trece años, ver las imágenes de una familia del Partido Popular vasco con sus caballos pintados con emblemas de ETA y con la palabra «ETA» en sus caballos; un hombre amenazado por la ETA toda la vida y con un hijo, un joven, que se llamaba Santiago Abascal, y es el presidente de esa formación a la que usted acusa de fascista y antidemocrática. Déjenme que se lo diga, porque creo que es importante poner las cosas en sus justos términos. Me gustaría a mí ver quién tiene más pasado antidemocrático en este Parlamento y en otros del conjunto de España. (*Algunes aplaudiments.*)

Por lo demás, en cuanto a esta moción, nosotros ya hemos presentado varias mociones a lo largo de estos años precisamente en la línea de acabar con los privilegios de los expresidentes de la Generalitat de Catalunya. Y es verdad que son propuestas que nos parece que deben ser extensibles al resto de las comunidades autónomas, también a Castilla y León, donde ustedes, señores de VOX, gobiernan. Pero, en definitiva, nos parece que el gasto superfluo que supone tener presidentes, expresidentes de la Generalitat cobrando ingentes cantidades de dinero, en la situación en la que nos encontramos, pues, resulta difícil de justificar.

Y es cierto, yo creo que eso hace todavía más contradictorios los discursos que hemos oído aquí. El hecho de que yo, desde que soy diputado en el Parlamento de Cataluña y desde mucho antes, llevo muchos años oyendo como los catalanes vivimos supuestamente oprimidos, reprimidos... Ayer un diputado de Junts per Catalunya dijo que Cataluña era víctima, estaba traumatizada por el franquismo. Podríamos hablar de los traumas del franquismo, pero, en todo caso, en Cataluña ha habido ínclitos, conspicuos franquistas que han dado tanto apoyo a la causa franquista como a la republicana, y tanto apoyo a la causa franquista como gente del resto de España. Así que los traumas podríamos... La realidad es compleja, y podríamos ver quién ha padecido más los traumas de una u otra causa y, en todo caso, los traumas de una dictadura que duró cuarenta años enseñoreándose del poder de forma antidemocrática.

Así que, por supuesto, me parece absolutamente inadmisibles, el hecho de tener que aguantar un discurso victimista que presenta a los catalanes como objeto de una persecución planetaria, de una persecución secular supuestamente acometida por un estado perverso que quiere perjudicar a los catalanes. Es absolutamente ridículo que el presidente de la Generalitat cobre bastante más que el presidente del Gobierno de España y se siga presentando como el líder de poco menos que una banda de resistencia o de un grupo de liberación nacional.

Oigan, seamos un poco realistas. Es que cualquier ciudadano de a pie que oiga o que venga de otras partes de Europa, un ciudadano danés, un ciudadano sueco o de cualquier otro país de Europa que venga aquí y oiga el discurso que hacen ustedes, victimista, ese discurso de que España coloniza Cataluña, de que España reprime y oprime a los catalanes..., es que es de vergüenza, es sencillamente vergonzoso. Por eso yo creo que es razonable lo que se pide en esta moción.

Efectivamente, habría que acabar con esos privilegios de los expresidentes. Pero, sobre todo, es que el discurso lacrimógeno que acompaña a esa realidad tan pornográfica, tan obscena, de que los presidentes de la Generalitat cobren mucho más que los presidentes del Gobierno de España, pues, les hace a ustedes ciertamente inconsistentes desde el punto de vista argumental. Por eso deberíamos exigirnos todos un poco de coherencia, y creo que ustedes tienen poca coherencia al pretender alimentar este discurso victimista y a la par seguir cobrando y seguir ganando mucho de formar parte de España.

De hecho, les recuerdo una cosa: en ese discurso victimista propio de la Liga Norte, que yo comentaba ayer que comparten, además, partidos supuestamente de izquierdas con partidos nacionalistas... De hecho, en esta cámara, los comunes, la CUP, Junts per Catalunya y Esquerra Republicana, todos hacen el discurso del supuesto expolio fiscal. Ese discurso es exactamente el mismo discurso de la Liga Norte, un discurso considerado por toda Europa como reaccionario, insolidario, supremacista y xenófobo. Y, sin embargo, aquí quienes dan lecciones de moderación, de democracia, de razonabilidad y de lo que es el centro y la moderación son ustedes, los que hacen el discurso de la Liga Norte (*sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció*) –y perdone, presidenta, voy acabando. Son ustedes quienes hacen el discurso de la Liga Norte en Cataluña, quienes dan lecciones de lo que debe ser lo moral, lo aceptable y lo asumible y legítimo en política. Yo creo que hay que dar la batalla cultural y empezar a llamar las cosas por su nombre en Cataluña y en el conjunto de España.

Gracias, señoras y señores diputados.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Per part del Grup Mixt, té la paraula la diputada Lorena Roldán Suárez.

Lorena Roldán Suárez

Sí; muchas gracias, presidenta. Bien, en las últimas semanas, especialmente, hemos hablado mucho de presupuestos, sobre qué deben incluir estos presupuestos y qué no. Yo ayer mismo le pregunté a la *consellera* Mas, aunque debo decir que la respuesta fue entre pobre y populista, porque básicamente no me contestó nada, pero sí que volvió a salir a relucir esa propuesta estrella del Govern, el famoso escudo social.

Creo que sobra decir que nosotros, evidentemente, estamos a favor de reforzar las políticas sociales dotándolas de más recursos, pero la pregunta que nos hacemos es de dónde va a salir este dinero, es decir, a costa de quién o a costa de qué. Y aquí encontramos dos corrientes: la suya, que pretende que ese dinero salga del sobre-esfuerzo de los catalanes, a los que siguen asfixiando a impuestos, y la nuestra, que pretende que ese dinero salga de eliminar la macroestructura que tienen montada en su propio beneficio. Y precisamente de esto va la moción de hoy.

La industria político-ideológica es la única industria que está creciendo en este momento en Cataluña. Ustedes tienen 366 altos directivos y personal eventual en el Govern; 30 millones de euros en sueldos de consejeros y cargos de confianza; consejeros que cobran más que los ministros; delegados en el extranjero que ni siquiera sabemos qué hacen; agencias; oficinas; institutos que funcionan como agencias de colocación; múltiples canales de comunicación públicos, que, lejos de representar al conjunto de la población, lo que hacen es funcionar como correa de transmisión del Govern; subvenciones a entidades como, por ejemplo, Plataforma per la Llengua, que hostiga y boicotea establecimientos únicamente por utilizar el español. Y podría estar así, pues, los tres minutos y medio que me quedan, porque la lista de despilfarros es innumerable.

Si ustedes recortaran de ahí, pues probablemente el martes no tendríamos que haber venido aquí a aprobar un decreto, un suplemento de crédito para el Departamento de Salud. Esas deberían ser sus prioridades, y no otras. Los precios suben, la inflación se ha convertido en un monstruo que todo lo devora. Cada día son más las familias que no llegan a final de mes, cada día son más los negocios que tienen que bajar la persiana.

Y ante este panorama, ¿qué es lo que hace la Generalitat independentista? Bueno, pues se niegan a una bajada de impuestos que alivie a las familias, que aumente la competitividad de la economía catalana, mientras mantienen el gobierno autonómico más caro de la historia. Y lo peor es que no se conforman, lo peor es que aún

quieren más, porque ustedes son insaciables y pretenden que la fiesta del *procés* la paguemos entre todos.

Miren, la política fiscal de la Generalitat es una losa que desincentiva cualquier progreso. Sufrimos los tramos autonómicos del IRPF más elevados de toda España, el mayor impuesto de transmisiones patrimoniales, impuesto de patrimonio e impuesto de sucesiones y donaciones. Y se lo he dicho en otras ocasiones: la Generalitat es fiscalmente cruel con los trabajadores, con los pensionistas y con las clases medias. Son el gobierno autonómico que mantiene el impuesto sobre la renta más caro para contribuyentes con salarios brutos entre veinte mil y treinta mil euros.

La única receta económica que ustedes conocen es la de subir impuestos, pero nosotros le proponemos otra. Uno, reducir la industria político-ideológica. Dos, reducir el sector público institucional de la Generalitat. Tres, eliminar impuestos y bajar impuestos, que esto ayudaría, evidentemente, a reactivar la economía de Cataluña, a crear más y mejores puestos de trabajo, y, en definitiva, ayudaría también a aumentar la base imponible y, por tanto, a recaudar más.

Y esto no es una cosa que nosotros traigamos aquí como un experimento; esto es algo que el Partido Popular ha puesto en marcha ya en aquellas comunidades donde gobierna. Y, por cierto, lo ha hecho con éxito, así que harían bien ustedes en tomar nota –ya se lo dije ayer a la *consellera* Mas.

En fin, nosotros creemos que es hora de reorientar las instituciones catalanas para que recuperen el prestigio sirviendo al conjunto de la ciudadanía de Cataluña, y no solamente a los altos cargos del Govern. Es hora también, como les digo, de reducir la industria político-ideológica de la Generalitat para que puedan crecer la economía y la sociedad y para que, de una vez por todas, el dinero de todos los catalanes vaya a parar a lo realmente importante, y no a sus anhelos frustrados, que solamente nos han dejado ruina y división.

Gracias.

La vicepresidenta segona

Té la paraula, a continuació, per fixar la seva posició, el diputat no adscrit, Antonio Gallego Burgos.

Antonio Gallego Burgos

Gracias, presidenta. Veinte mil niños estudian en Cataluña en barracones escolares. Estamos en niveles récord de pobreza. Miles de catalanes no tienen ni para calentar su hogar. Y aquí hay algunos que defienden que gastemos 1.000 millones al año en chiringuitos políticos; por cierto, la región de España con más chiringuitos. Algunos defienden que tengamos el Gobierno más amplio y más caro de España. Algunos defienden quinientos amiguetes a dedo con un sueldo medio de 81.000 euros, que nos cuestan 42 millones de euros. Efectivamente, ninguna persona normal, ningún ciudadano normal puede entender tanto descaro ni tanto despropósito. Votaré a favor de la moción.

Gracias.

La vicepresidenta segona

Per últim, té la paraula, en nom del grup parlamentari republicà, la diputada Jordina Freixanet i Pardo.

Jordina Freixanet i Pardo

Bona tarda, diputats, diputades, consellera. Avui ens trobem davant d'una altra moció, com ja ens tenen acostumats, que torna a posar sobre la taula una qüestió que només pretén fer soroll i contribuir a la cantarella que en política..., tota la política és inútil, i tots els que ens hi dediquem per un temps som uns dropes, i, per tant, fer més i més gran la desafecció de la ciutadania amb la política.

A aquesta moció, en temps d'advent i en aquestes hores de la tarda –el Ple aquest que es preveu força llarg–, em permetran que hi posi una mica de música, i podríem

cantar-li aquella típica nadala catalana que ressonarà a totes les llars d'aquí a uns dies, que diria: «El 15 de desembre, fum, fum, fum.»

Una moció que és una cortina de fum, perquè l'únic objectiu que té és atacar el Govern de la Generalitat de Catalunya, mentre que, quan vostès governen o pretenen governar en d'altres institucions, l'únic que fan és consolidar i fer més grans els propis privilegis. Creen conselleries *ad hoc* i sense contingut. I no només no tanquen «xiringuitos» –els ho dic en el seu argot perquè m'entenguin–, sinó que els engreixen tant com poden.

Però no entrarem en el fang a què ens pretenen portar en aquesta moció. I és per això que, elevant un xic la mirada a la politiqueria de vol gallinaci a què ens tenen tan avesats, que en fan allegoria en aquesta moció, em permetran que, precisament, en la nostra esmena a la totalitat del que diuen i del que escriuen, ens centrem a defensar la feina feta de totes les conselleries amb què compta el Govern de la Generalitat de Catalunya. Catorze, sí; concretament, catorze conselleries que tenen per objectiu transformar Catalunya i fer que la màxima institució del país treballi perquè en cada ciutat, en cada poble, en cada plaça i en cada escola hi hagin uns serveis públics de qualitat i per a tothom. En diem «treballar per la Catalunya sencera, la Catalunya oberta, la Catalunya de totes». Mentre vostès es dediquen dia rere dia a fer grans proclames de dinamitar les institucions pròpies –i avui l'han agafat amb el nombre de conselleries–, el Govern fa la feina i treballa per a tothom.

I saben? Els ho diré clar: som uns privilegiats. És un veritable privilegi poder servir, poder atendre, poder escoltar, poder treballar, poder donar un bon servei i dedicar l'esforç i el treball col·lectiu a transformar Catalunya. Però entenc que no parlen d'aquest privilegi, d'aquest honor, d'aquesta passió pel servei públic, sinó per l'accepció negativa que té el mot. Un privilegi lligat a la corrupció en l'ús i abús de les institucions públiques per a interessos personals o privats, que queden lluny de la bona governança. I en aquest privilegi els diré que nosaltres estem disposats a combatre que a l'Estat espanyol el deu per cent més ric cobri una mitjana vuit vegades més que el cinquanta per cent més pobre.

Privilegi és que l'impacte de la inflació pugui comportar una pèrdua de poder adquisitiu de tres mil euros per llar aquest 2022 i que això, a més, encara s'encareixi un onze per cent als més pobres. Privilegi és que les energètiques hagin obtingut un trenta-tres per cent més de beneficis en plena crisi de preus, o que els beneficis de l'IBEX creixin vuit vegades més que els salaris des de l'inici de la covid. Nosaltres hem vingut a lluitar contra tots aquests privilegis, a combatre'ls i a revertir-los.

Però, malgrat que vostès en la seva moció fan referència a la situació de crisi que estem vivint, no parlen de cap d'aquests privilegis ni de les desigualtats estructurals del sistema. Clar que no en parlen, perquè la seva agenda, el seu únic objectiu és perpetuar-los. Contra els privilegis, contra les desigualtats: polítiques públiques. Contra els privilegis, contra les desigualtats: escut social.

I, per tant, i acabant amb nadales tradicionals, que sembla que faran més pas-sadora la tarda i el despropòsit de moció, em permetran que els digui que deixin el «fum, fum, fum», deixin de fer de dimoni escuat i, com faria rabadà, posin-se a esmorzar i a treballar. Perquè d'aquí, de *los sueldazos*, *las sillitas*, *los carguitos* y *los chiringuitos*, ja no en tenen, de credibilitat, ni poden fer passar bou per bèstia grossa, quan vostès estan essent, en temps rècord des de la creació del seu partit, els més ràpids, els més àgils i els més experts en la part més fosca del mal govern. Allà on tenen responsabilitats de govern, a Castella i Lleó, sis dimissions, sospites de corrupció, retrocés en drets i llibertats, la inflació disparada i les llistes d'espera sanitàries més grans que s'han conegut en la seva història. Per això no cessarem en la nostra voluntat de plantar cara a l'extrema dreta.

Acabarem afirmant i dirigint-nos a la resta de forces de la cambra. Per treballar pel bon govern, pel govern obert, per la transparència, per les dades obertes, per la lluita contra la corrupció, per la política útil i al servei del país, a Esquerra Republi-

cana ens hi trobaran sempre i arreu, des de les catorze conselleries i des de cadascun dels pobles i ciutats de Catalunya.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta segona

Acabat el debat, els faig avinent que la votació d'aquesta moció es farà aquesta tarda, un cop substanciat el punt vint-i-quatrè de l'ordre del dia.

Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre l'abordatge de les violències sexuals

302-00222/13

Passem ara al punt vint-i-tresè de l'ordre del dia, la moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre l'abordatge de les violències sexuals, presentada pel Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana. Per exposar-la, té la paraula la diputada Jenn Díaz Ruiz.

Jenn Díaz Ruiz

Gràcies, vicepresidenta. Bona tarda a tothom. Bé, fa dues setmanes parlàvem amb la consellera Verge sobre violències sexuals, sobre aquest model d'abordatge que posa, doncs, les víctimes en el centre. I parlàvem que fa set anys que la sentència de La Manada va ser un gran despertar col·lectiu també; que fa cinc anys del Me Too, que va ser un altre despertar col·lectiu; que feia només unes setmanes del *colegio mayor*, que no va ser cap despertar; que fa també només uns dies del debat recent de la llei del «solo sí es sí», i que, per tant, tot indica que anem avançant. Però en aquesta cambra també hi ha un clar assenyalament del programa Coeduca't, que ahir mateix a la tarda hi havia una interpellació al conseller Cambray sobre aquesta qüestió. I, per tant, com que parlem de violència sexual i part de la prevenció de la violència sexual comença per l'educació sexual i afectiva a l'escola, voldríem fer uns apunts sobre aquesta moció, derivada d'aquella conversa que vam tenir amb la consellera.

Parlaré, primer, de l'atenció a les violències, de què és el que estem intentant explicar en aquesta moció, de quin és aquest desplegament, de quin és aquest nou enfocament. Perquè parlem d'un model d'abordatge de les violències sexuals centrat en l'acompanyament a les víctimes. Perquè molt sovint hem tingut la tendència a fer assistencialisme, perquè evidentment la violència sexual té un gran component que necessita aquesta atenció, i ens oblidem de tot el component psicològic i tot aquell acompanyament més integral. I aquest abordatge, aquest nou model d'abordatge hi posa l'atenció.

També parlem de formació de les professionals, que potser sembla un punt una mica evident, però no ho és tant. Perquè, de fet, en els deu anys de l'Intergrup de Drets Sexuals i Reproductius, les professionals van venir aquí al Parlament en una jornada en què ens demanaven precisament que les professionals tinguessin formació. I, per tant, també aquesta prevenció no només passa per tenir un bon disseny de polítiques públiques, sinó perquè les persones que estan en primera línia tinguin també aquesta capacitat per fer-ho.

També hem volgut parlar..., i, de fet, algunes de les esmenes –que després m'hi referiré– parlen de fer algunes aportacions més específiques, com per a dones joves. Perquè som conscients que moltes d'aquestes violències passen a qualsevol edat, però en l'atenció de les dones joves –amb les companyes que tenim de referents en el CJAS ens ho diuen– és evident que s'hi ha de posar una especial atenció. I basar-ho tot en el conveni d'Istanbul i, per tant, en drets humans.

La moció parla de violències sexuals, parla d'aquest model d'abordatge, també parla del Coeduca't, parla de coeducació, parla de moltes d'aquestes qüestions. I jo

voldria dedicar els dos minuts que em queden a parlar d'educació sexual i afectiva, perquè crec que és fonamental. Estem parlant de prevenció. Aquest model d'abordatge no es pot quedar només en què fem quan ja tenim al davant una violència sexual exercida, què fem quan ja tenim una víctima, sinó què podem fer també abans, no?

Parlava de tres punts fonamentals: la sentència de La Manada, el Me Too i el *colegio mayor*. I jo en voldria fer com una combinació, no? Què passaria amb la sentència de La Manada fa set anys amb un desplegament adequat del Coeduca't? Doncs que estaríem parlant no de quina diferència hi ha entre agressió i abús, no estaríem parlant de què necessitem per considerar que això és violència i, per tant, estaríem posant el focus en el desig, en el consentiment, en tot el debat que tenim al voltant de què és el consentiment, i no aquesta cosa del menysteniment, la infantilització dels «*cuñaos*» de torn, de Twitter, parlant de que ara necessiten un contracte per mantenir relacions sexuals. Si creuen que aquest és tot el seu problema, potser que es revisin la seva vida sexual.

Sobre el Me Too i el Coeduca't, doncs, estaríem podent parlar en aquest Parlament..., suposo que no em tallaran la paraula per parlar de cultura de la violació, que és un concepte polític, i estaríem parlant del dret al propi cos i de ser-ne ben conscients, no?, de quins són els límits que les dones volem posar. I sobre el *colegio mayor* i el Coeduca't, estaríem parlant de terror sexual.

Totes aquestes qüestions són al Coeduca't, són l'educació sexual i afectiva a les escoles. És simplement empoderar totes les persones perquè sàpiguen quins són els seus drets i que, per tant, cada vegada que se'ls hi vulnerin, que en siguin conscients i que sàpiguen quines són les eines que tenen al seu abast. I, per tant, doncs, volia parlar d'això, perquè ahir, a la interpellació, el diputat de VOX deia que els nens necessiten certes. El Coeduca't el que els hi dona és justament això: certes.

Gràcies.

La vicepresidenta segona

Té la paraula, per defensar les esmenes presentades, en nom del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, la diputada Judith Toronjo Nofuentes.

Judith Toronjo Nofuentes

Gràcies, vicepresidenta. Molt bona tarda, consellera, diputats, diputades. Com ha comentat la companya d'Esquerra Republicana, aquesta moció que avui ens presenten sobre l'abordatge de les violències sexuals sorgeix d'aquesta interpellació que es va fer en el darrer Ple, coincidint precisament amb aquella setmana de commemoració dels seixanta-dos anys del cruel assassinat de les germanes Mirabal. Més de sis dècades, per tant, lluitant amb aquest compromís ferm d'acabar amb les violències masclistes i amb totes les seves formes, entre elles també la sexual, que tot sovint, al llarg de la història, ha restat invisibilitzada.

I, abans d'entrar en el detall de la moció i explicar algunes de les esmenes que des del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya hem presentat, m'agradaria apuntar algunes dades importants que hem conegut darrerament i que precisament posen en valor aquesta urgència de les accions que avui es plasmen.

En primer lloc, i a través, doncs, de la llei de «només sí és sí», hem conegut com les violències sexuals estan rebent cada vegada més impacte entre les joves del país. De fet, en la franja d'edat on creixen més és ni més ni menys que els dinou anys, i aquestes declaren, d'entre sis de cada deu dones, com han tingut relacions sexuals quan no els venia de gust. Però si mirem més enllà i consultem algunes de les dades dels referents en l'àmbit, en aquest cas en l'abordatge de la problemàtica, d'entitats o inclús de l'Hospital Clínic de Barcelona, veiem com les agressions sexuals s'han incrementat a la ciutat fins a un cinquanta-u per cent en el que portem d'any, així com s'han atès ni més ni menys que setanta-dues dones per possibles punxades, és a dir, per submissió química en discoteques, en l'oci nocturn, en aquest centre sanitari.

És, per tant, imprescindible que avui abordem la qüestió, que ho fem a través de polítiques actives, donant resposta, executant aquests plans que es defineixen i, a més a més, puntualitzant, com hem presentat des de Junts amb les esmenes, amb aquestes esmenes presentades de forma propositiva i acceptades i transaccionades, la voluntat de donar compliment a aquest model d'abordatge de les violències sexuals, que va néixer el 2021 per part de l'Institut Català de les Dones, també en col·laboració amb el Consell Nacional de les Dones, és a dir, aquesta col·laboració entre totes les entitats, entre tots els actors i amb aquests objectius bàsics de la prevenció, de la detecció, de l'atenció i també de la recuperació.

Per altra banda, la importància dels serveis d'intervenció especialitzada, de reforçar també el seu desplegament territorial, que ens sembla imprescindible per arribar a tot arreu del país, amb més recursos, amb més formacions per a les professionals, per a tots els professionals de l'àmbit, millorant, evidentment, també el servei d'intervenció en crisi, reforçant la xarxa d'aquest telèfon que ha d'estar disponible les vint-i-quatre hores del dia, així com donant continuïtat a plans que s'havien portat a terme en legislatures anteriors, en col·laboració amb d'altres departaments, com és el Departament d'Interior, a través dels Mossos d'Esquadra, i que també és plenament important i que s'ha de readaptar i, evidentment, s'ha de seguir ampliant, no només en l'àmbit de l'oci nocturn, sinó també en d'altres àmbits d'actuació, on veiem algunes dades realment preocupants.

I darrerament, tal com s'ha comentat, la importància del programa Coeduca't, pel que apostem, una vegada més, des del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, pendent la seva implementació i el seu desplegament des del 2019-2020, des d'aquest curs i, per tant, amb aquesta voluntat d'educació sexoafectiva, que vagi molt més enllà, que s'aproximi als infants, als joves, als adolescents en l'acompanyament, que ho faci amb la capacitat de que puguin decidir críticament, d'empoderament, de comprensió i de llibertats, i lluny d'aquest rol paternalista que alguns volen adoptar i d'aquesta prohibició constant i evolucionisme que apunten alguns partits polítics, i més concretament l'extrema dreta.

Dit això, val la pena destacar, com avui votarem favorablement, com dèiem, aquesta declaració d'intencions, que no voldríem que es quedés en una declaració d'intencions i que s'acabés executant. Tot i així, també val la pena destacar com hi han molts deures pendents. Creiem que podria haver estat més ambiciosa, concretar més sobre el pacte nacional per a l'erradicació de les violències masclistes, sobre el desplegament d'alguns dels articles que encara hem d'acabar d'implementar de la llei de violències, però també d'altres elements com són els drets reproductius o, evidentment, també l'especialització dels jutjats d'infància i família.

Dit això, per tant, des de Junts per Catalunya reivindicuem la voluntat de treballar-hi conjuntament, de fer-ho amb tots els actors, amb aquesta aposta de transformació feminista, però que sigui una realitat, donant sortida a les accions i a tots els espais, en totes les franges d'edat. Perquè, no ho oblidem, és que precisament aquesta lluita per erradicar, per acabar d'una vegada per totes amb la violència masclista i concretament amb aquest tipus de violència sexual que defensa la lluita feminista, que defensem totes i tots, ha d'equivaldre a que hi hagi un compromís d'aquesta cambra, que hi hagi un compromís de tots els diputats i diputades, i que no només es quedi merament en aquelles persones que ens hi impliquem a diari a través de les entitats i a través dels espais de reflexió.

Per tot l'exposat, per tant, hi votarem favorablement.

Gràcies.

La vicepresidenta segona

Per defensar les esmenes presentades té la paraula, en nom del Grup Parlamentari de Ciutadans, la diputada Anna Grau Arias.

Anna Grau Arias

Gràcies. Bona tarda. Bé, els de Ciutadans som lliberals, no som marcians. Lla-vors, en alguna ocasió ja he expressat aquí que no ens cauen els anells pel fet de coin-cidir amb partits que estiguin molt distanciat de nosaltres amb coses que creiem que tenen raó. Nosaltres hem donat suport a iniciatives d'Esquerra Republicana per combatre les violències masclistes i hem rebut garanties de que s'hi està treballant. No ho fan tot com ho fariem nosaltres, però ho fan de manera que ens ha inspirat confiança. Donarem suport a una immensa majoria de punts d'aquesta moció.

A més a més, agraïm que se'ns hagi acceptat una transaccional que, bé, s'ha trans-accionat amb nosaltres i amb el Grup de Junts i que es refereix, precisament, a la co-educació sexoafectiva, un tema que per a nosaltres també és sensible. S'han citat aquí les germanes Mirabal. Una militant del nostre partit és molt activa en la defensa d'un programa, el programa «El latido de las mariposas», precisament inspirat en això. I nosaltres sí... M'ha agradat molt el que ha dit la senyora Jenn Díaz sobre el tema, doncs, de que potser si s'hagués començat a coeducar fa molt i molt i molt de temps, no ens hauríem..., bé, no hauríem de solucionar per la via tremenda i per la via penal coses que, potser, d'una altra manera...

Sí me gustaría anunciar que nos vamos a abstener en un punto, el punto 5, no porque lo veamos mal, sino porque tiene reminiscencias que nos inquietan un poco. A lo mejor es más culpa nuestra que de ustedes, pero procedo a explicarme. El pun-to 5 dice textualmente: «Reforzar los poderes públicos como agentes obligados en materia de prevención sobre el convenio de Estambul 2011 y las políticas públicas encaminadas a generar un cambio de paradigma social y cultural hacia el consenti-miento sexual en plena libertad.»

Bueno, últimamente parece que nos cuesta mucho, a todos, tener un debate sere-no, tranquilo y templado sobre el consentimiento y sobre todas estas cosas. La ver-dad es que esto tampoco se ha inventado ahora. Yo me acuerdo de cuando yo empe-zaba como periodista, me acuerdo de que me chocó mucho una confesión de Miquel Roca, que contaba que había encabezado una delegación de diputados que fueron a ver a un señor jurista muy importante para convencerle de encarecer penalmente los abusos sexuales, entendiendo por abusos sexuales lo que no incluía penetración. Y que, claro, estaban muy pobremente castigados; ellos querían elevar el castigo de este tipo de agresiones. Y se quedaron atónitos con la respuesta que les dio el señor juez de la época, que fue: «¿A usted le parece que por un pedazo de carne en la boca le tienen que caer cinco años de cárcel a alguien?» Y, claro, el pobre Miquel Roca nos lo contaba *esfereït*, ¿no?

Pero, bueno, realmente hemos pasado de eso, de una visión cavernícola de esos temas, a una visión, a veces, a lo mejor, un poco ultrapolitizada o sectarizada de es-tas cuestiones. Y se ha mencionado aquí la sentencia de La Manada, se ha mencio-nado aquí la ley del «sí es sí». Supongo que no les digo nada nuevo si les digo que en el seno de mi partido se oye ahora mismo un intenso debate sobre estas cosas. Y, como no estamos todos de acuerdo, no estamos todos de acuerdo en mi partido sobre la ley del «sí es sí» y sobre algunas cosas que creemos que, a lo mejor, han entrado en el debate político de una manera un tanto precipitada y poco meditada, vamos a abstenernos en este punto para no dar pie a más equívocos. Por lo demás, agradezco la transacción y daremos apoyo a la moción.

Gràcies.

La vicepresidenta segona

A continuació, per fixar la seva posició, té la paraula, pel Grup Parlamentari PSC i Units, la senyora Gemma Lienas Massot. (*Pausa.*) Perdó, m'he saltat el Grup Par-lamentari de VOX, que sí que tenia esmenes presentades. Perdó, eh? Per tant, té la paraula la senyora María Elisa García Fuster. Senyora Lienas, m'he equivocat i l'he

cridada abans d'hora. Li toca, primer, a la senyora María Elisa García Fuster. Disculpi. Endavant, senyora Fuster.

María Elisa García Fuster

Gracias, señora vicepresidenta primera..., segunda. Señores del Govern proponentes de esta moción, señora Díaz y consejera de Igualdad y Feminismos, les voy a revelar un tristísimo dato que todos hemos podido observar: la inversión en la consejería de Igualdad y Feminismos es directamente proporcional al aumento de delitos sexuales; a más inversión, más delitos. Cada una de sus acciones arrastra un aumento exponencial del número de agresiones sexuales.

Este fenómeno no solamente ocurre en Cataluña, sino en el resto de España también. Miren, en el 2014 la inversión de la Generalidad en el concepto de feminismo e igualdad de los distintos departamentos fue de unos 7 millones de euros, y los Mossos d'Esquadra contabilizaron 665 delitos sexuales en total. En el 2018 se invirtieron en este concepto más de 8 millones de euros, y se contabilizaron 833 agresiones sexuales y 1.400 abusos sexuales, un total de 2.237 delitos sexuales tras el incremento de 1 millón de euros. En el 2021, la inversión fue casi de 46 millones de euros, y se contabilizaron 1.036 agresiones sexuales y 1.895 abusos sexuales, con un aumento total de 2.931 delitos sexuales. Aumentan ustedes el presupuesto 38 millones y aumentan los delitos casi en 10.000 víctimas. En el 2022, que han doblado el presupuesto, invirtiendo casi 92 millones de euros, se han incrementado las agresiones sexuales en un veinticinco por ciento en toda Cataluña y un cincuenta y uno por ciento solo en Barcelona con respecto a los números prepandemia. Seguro que habrá algún lumbrera que diga que, claro, ahora hay más denuncias. Ojito, señora Díaz, que si habla de aumento de denuncias y no de aumento de delitos estaría usted hablando de denuncias falsas.

Esto, que a cualquier gobernante le debería hacer pensar que la dirección que lleva no es correcta, a ustedes les hace insistir en su camino, perpetuando una política de adoctrinamiento sexual que ataca a unos y victimiza a otros, sin más argumento que su codificación genética.

Son ustedes los que fomentan los delitos sexuales, promocionando conductas que nunca deberían ser el objeto de tramas de la televisión pública en horario protegido, como, por ejemplo, el programa *El punt D*, que pagamos todos los catalanes en TV3, o de programas escolares, como su vomitivo programa Coeduca't; desde los proyectos públicos que llevan años perpetrando y cuyo fin es la hipersexualización de los niños y la promoción en menores de conductas propias de adultos, hasta la reforma legal de sus socios de gobierno, y avalada con sus votos, para liberar a los delincuentes sexuales, y su negativa de abogar por la cadena perpetua para este tipo de delitos.

Separatistas y sociocomunistas son los culpables claros de que hayan aumentado estos delitos, en su afán de destrucción de los valores de familia. Y es que todo su Gobierno está orientado a lo mismo, a la desestabilización del individuo para su fácil control. La deslegitimación de la familia como núcleo de la sociedad es uno de sus objetivos; eliminar la potestad de los padres para educar a sus hijos según sus valores y en libertad, enfrentar a los hombres y a las mujeres, señalar a las mujeres como seres débiles, carentes de criterio y con necesidad de protección frente al fantasma del malvado y perverso hombre. Quieren instaurar una sociedad basada en la desconfianza y a la defensiva con el sexo opuesto, con el único fin de que seamos incapaces de crear familias y dar estabilidad a la sociedad, porque saben que con las familias somos más fuertes.

No obstante, hay un punto de esta moción con el que estamos de acuerdo, la monitorización de los delitos sexuales producidos en el ocio nocturno. Votaremos a favor, porque queremos saberlo todo, empezando por la nacionalidad de los agresores. (*Remor de veus.*) Queremos que sean públicos, que todos los catalanes podamos conocer su origen, su edad y su reincidencia. ¿Les interesa a ustedes eso? ¿Apostamos

a que no? Porque llevan mucho tiempo esforzándose en encubrir y desmentir los datos del Ministerio del Interior y de las fuerzas y cuerpos de seguridad del Estado, que señalan directamente a la inmigración ilegal, masiva y descontrolada como causa principal del aumento de estos delitos. (*Alguns aplaudiments.*)

En resumen –y termino, señora presidente, vicepresidente–, dijo Arthur Blair, que ustedes conocerán como Orwell, que hemos caído tan bajo que la repetición de lo obvio se ha convertido en el deber primordial de los hombres inteligentes. Pues bien, atendiendo a esta cita y ante una moción orientada única y exclusivamente al adoctrinamiento sexual y a la criminalización del hombre y victimización de la mujer, ante tal bajeza, le vamos a volver a repetir lo obvio: violencia sexual existe hacia la mujer, hacia el hombre, hacia los niños y hacia los ancianos. Y es nuestro trabajo...

La vicepresidenta segona

Diputada, hauria d'anar acabant.

María Elisa García Fuster

...no discriminar entre víctimas, priorizando a unas e invisibilizando a otras, como ustedes pretenden con esta moción.

Muchas gracias.

La vicepresidenta segona

Gràcies. A continuació –i ara sí–, senyora Lienas, per fixar la seva posició, té la paraula, en nom del Grup Parlamentari del PSC i Units.

Gemma Lienas Massot

Gràcies, presidenta. Bona tarda, diputades, diputats, consellera. Miri, diputada, i també consellera –perquè entenc que aquest document s'ha fet en connivència, com és natural, entre el grup parlamentari i el Govern–, aquesta moció l'he comentada a fons amb especialistes en salut sobre violència sexual, i a totes, sense excepció, els ha posat els pèls de punta.

Per explicar-los què en pensen, primer, em referiré al protocol marc per a una intervenció amb diligència deguda en situacions de violència masclista. Un protocol que de protocol només en té el nom, ja que, de fet, és un marc de referència, bàsicament. Un marc de referència en el qual no surt l'autoria; només diu que està fet pel departament. Un marc de referència on la paraula «salut» hi surt molt poques vegades. Un marc de referència que no ha estat consensuat amb les expertes en salut.

Em diran que potser ha estat consensuat, el document, amb la Comissió Nacional contra les Violències Masclistes, una comissió en la qual els partits no hi som. Els recordo que, malgrat que des del meu grup vam demanar i vam aconseguir aprovar en un ple un pacte nacional contra la violència masclista, vostès van fer passar davant aquesta comissió, i el pacte s'ha quedat sense efecte. Això ja és la primera presa de pèl. O, si no volen dir-ho així, el primer error.

El segon error, i molt greu, és el que està fent el departament des de que va posar-se en marxa. I és començar-ho tot de cap i de nou, com si tot el que s'ha fet abans de que vostès arribessin fos menyspreable o fos erroni. Perquè els vull recordar que les violències sexuals no comencen amb el Me Too o amb La Manada; comencen molt abans.

I, d'altra banda, el tercer error: aquest protocol marc no contempla la salut de les dones que han patit violència masclista. O, més ben dit, pràcticament només la contempla des d'un punt de vista, que és la violència ginecològica i obstètrica, com si una dona violada o apallissada, posem per cas, no patís cap mena de conseqüències en la seva salut física o mental.

L'única cosa bona, francament, d'aquest protocol marc és que té en compte la diligència deguda. Però em centraré en la moció. No podem aprovar-la..., no podem aprovar-ne gairebé cap punt perquè seria tant com donar-los un xec en blanc per a l'abordatge d'una qüestió tan greu i en augment com és la violència sexual. Perquè

és un model que proposen que no és ni integrador ni integral, i és un model simplista i denota un desconeixement alarmant d'una realitat molt complexa. Ho torno a dir: són vostès adamistes i parteixen de zero. Ja tenim un model. El Departament de Salut ja fa anys que ha desenvolupat un model d'abordatge de les violències sexuals, un model que posa la víctima o la supervivent al centre de l'atenció, un model multidisciplinari, un model amb perspectiva de gènere.

De fet, a l'Hospital Clínic i a Vall d'Hebron atenen amb aquest model nou-centes víctimes cada any. El model que tenen ambdós hospitals ha estat reconegut com a model de bones pràctiques a Catalunya, i ha estat reconegut per diverses entitats, entre elles el Col·legi de Metges fa poc, i ha estat replicat a d'altres llocs de l'Estat i també a Sud-amèrica. El volen millor? Fantàstic, però no comencin des de zero.

A la moció ens hi falta l'abordatge d'atenció i tractament des dels dispositius de salut, que es considera primordial. Ens hi falten persones expertes, expertes en salut, per exemple, en diferents trastorns de salut mental, i especialment aquells de major complexitat clínica. Ens hi manquen referències a la coordinació interdepartamental. Ens hi manca l'atenció a la infància. Només votarem a favor del punt 1, perquè el punt que parla de la necessitat de coeducació i educació afectivosexual el compartim plenament, però no acabem de compartir el seu model. Hi ha punts que no compartim.

Per últim, diputada Díaz, aprofito el temps que em queda per explicar-li que el feminisme del meu grup no és vell ni passat de moda. El feminisme del meu grup comença amb la Il·lustració i comença amb els racionalistes, quan es qüestiona la inferioritat de la dona perquè no hi ha evidències científiques que la demostrin. És un feminisme basat en la raó. I passa també per la Declaració de Seneca Falls, una declaració que està lligada a l'abolicionisme de l'esclavitud. Per aquesta raó, el nostre feminisme és abolicionista de la mercantilització del cos de les dones. I passa per Simone de Beauvoir, que ens alerta sobre la construcció cultural del gènere i de com ha servit per mantenir les dones en una posició subordinada. Per això també volem desconstruir el gènere. I no, diputada, no pretenem tutelar les dones; pretenem continuar defensant els seus drets. M'agradarà molt que un dia m'expliqui d'on ve el seu feminisme.

Gràcies.

La vicepresidenta segona

A continuació, per fixar la seva posició, té la paraula, en nom del Grup Parlamentari de la CUP - Un Nou Cicle per Guanyar, la diputada Basha Changue Canalejo.

Basha Changue Canalejo

Gràcies, vicepresidenta. Bé, primer, volem fer com un agraïment, no?, al Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana per haver centrat específicament la moció en violències sexuals, acotar-la una mica més, perquè sí que és veritat que, quan arriba el 25 de novembre, doncs, sempre com toca fer intervencions, igual que la resta de dies oficials, etcètera, eh? Per tant, agraïm que aquesta acotació ens permeti aprofundir una mica més en un tipus de violència específica.

Nosaltres no hem presentat esmenes en aquesta moció perquè d'alguna manera entenem, també, que la nostra perspectiva, des d'un feminisme de classe, des d'una materialitat concreta, requeriria un reredactat de tots els punts. Per tant, ho deixarem així i hi votarem a favor, perquè ens semblen propostes que no és que estiguin malament, que potser per nosaltres són insuficients i hauríem anat a concretar mesures i recursos i terminis d'una forma més acotada, però entenem que, venint del grup que dona suport al Govern i que té la conselleria d'Igualtat i Feminismes, és únicament un repàs per trobar validació a una sèrie de mesures que o bé ja estan desplegant o volen desplegar. I no anirem per aquí, perquè sempre critiquem i parlem d'això.

Sí que volem fer èmfasi en que, quan parlem de recursos tècnics i econòmics en serveis concrets com és el servei d'intervenció especialitzada, sí que voldrem fisca-

litzar d'una forma propera que aquest desplegament tingui una dotació de recursos, tant tècnics com econòmics, perquè realment durant l'exercici, els propers mesos, i més comptant que properament parlarem de pressupostos, doncs, realment vigilem que aquestes mesures es puguin desplegar, però sense més concreció tampoc no podem anar més enllà.

Ara bé, sí que ens han faltat –i aquí coincidim, i que no serveixi de precedent, amb la diputada Lienas– algunes coses en aquesta moció. Però des de la nostra perspectiva interseccional i en el sentit que deia abans, quan parlem, per exemple, al punt 3 sobre els serveis d'intervenció especialitzada, al punt 6 sobre l'atenció des del Cos de Mossos, al punt 7 sobre l'atenció psicològica o al punt 10 sobre l'atenció específica per a joves, per cobrir les seves necessitats, des d'una perspectiva interseccional volem posar l'enfocament aquí i que aquests recursos en abstracte incloguin competències culturals, competències d'entendre quina és la realitat específica de les dones migrades i no blanques a l'hora de travessar les violències sexuals. Perquè no oblidem que les experiències a les que s'enfronten les dones no blanques i les dones amb bagatge migratori davant de les violències sexuals són absolutament des d'un altre lloc, i, per tant, aquesta prioritització de necessitats és ben diferent.

És a dir, quan les persones que tenen un bagatge migratori que estan travessades per la violència sexual es troben en dependència de les seves parelles, no només a nivell econòmic, o en situacions precàries, o en situacions d'atur o de no tenir feina, això les fa més vulnerables no només a l'hora de ser ateses o de generar una xarxa a partir de la qual puguin sortir d'aquesta situació, sinó que també les fa més vulnerables davant de la pròpia Administració, que no té en compte que moltes vegades, quan a les dones amb bagatge migratori se'ls posa en aquesta dicotomia, prefereixen mantenir la seva situació administrativa, no fer saltar la llebre davant de la situació que pateixen, i això les fa mantenir en la situació de violència que viuen, no? És important que les persones que atenguin aquests casos, doncs, tinguin aquesta perspectiva i que no es prioritzi en cap cas la perspectiva de gènere davant de la perspectiva antiracista, perquè, primer, és indestruïble, i, segon, afecta directament la visió i, diguem-ne, selecció de prioritats de les dones migrades que pateixen violències sexuals.

Bàsicament, volíem fer aquest repàs i aquest èmfasi, indicant sobretot això: que farem molt de seguiment de que aquestes mesures especialitzades realment es puguin desplegar amb recursos suficients i des d'una perspectiva que realment entengui la realitat de les dones més vulnerabilitzades quan parlem de violències sexuals.

Gràcies.

La vicepresidenta segona

Per fixar la seva posició, té la paraula, en nom del Grup Parlamentari d'En Comú Podem, la diputada Susanna Segovia Sánchez.

Susanna Segovia Sánchez

Gràcies, vicepresidenta. Una mica ja s'ha dit, eh?, però no deixa de ser una moció estranya, on el partit que dona suport al Govern –l'únic partit que ara mateix dona suport al Govern– li diu al Govern el que ha de fer per desplegar una norma que el Govern acaba d'anunciar fa uns mesos, que ja entenem que és aquest intent o aquesta voluntat de que el Parlament expressi la seva voluntat sobre si aquestes mesures li semblen bé o no li semblen bé, cosa que en part s'agraeix.

Però, clar, és que són coses que ja fa molt de temps que es van dient en el Parlament i que ja s'estan votant des de fa molt de temps, i sona rar tornar a llegir –i ara en una moció del mateix Govern– que s'han de reforçar els serveis d'intervenció especialitzada. Vull dir, és que això és una cosa que és tan evident des de fa tant de temps que ens alegrem que s'hagin posat, per fi, a la labor. Però fer-nos votar que s'ha de reforçar el servei d'intervenció especialitzada és una mica jo diria que retorçadet. Perquè, clar, és evident que votarem a favor de tots els punts de la moció.

El que ens preocupa és que seguim encara –i ho comentàvem a la interpellació que vam tenir fa quinze dies també parlant de violències digitals en aquest cas– amb el que s’ha de fer i com s’ha de fer, però que no estiguem fent el que s’ha de fer, i que seguim dient com hauríem de fer les coses, però sense posar-nos a fer les coses.

Per tant, sí, és evident que els serveis d’intervenció especialitzada s’han de reforçar, i, de fet, en l’acord a què hem arribat de pressupostos, que es va anunciar ahir, hi ha una important partida per a això. Però s’ha de reforçar per garantir l’equitat territorial, s’ha de reforçar perquè totes les professionals que hi presten atenció tinguin condicions dignes per fer-ho, s’ha de reforçar perquè les entitats que acompanyen l’atenció a les dones víctimes de violència sexual i d’altres violències masclistes no pateixin per justificar subvencions, per justificar projectes, per veure si l’any següent podran seguir obertes. I això és una cosa que fa molt de temps que s’està dient i que és una de les grans expectatives que tenien les entitats amb l’arribada de la consellera Tània Verge, del seu equip, i la creació de la conselleria d’Igualtat i Feminismes, i que, a hores d’ara, segueix sense haver-hi resultats. Que van tancar Tamaia, que ara ha hagut de deixar de prestar serveis, i era una de les entitats de referència en l’atenció a les víctimes de violències sexuals, i que segueixen arribant la inquietud i el neguit de les entitats que hi treballen; que és que no es nota encara la conselleria de Feminismes.

Per tant, crec que sí que és important que votem a favor de tot el que diu aquest document, perquè estem d’acord amb la majoria de les coses, però que fem la reflexió... La consellera deia en la seva resposta a la interpellació anterior: «Bé, és que, clar, vam arribar al maig i fins al desembre no vam poder fer re perquè no hi havia pressupostos. Després vam haver d’esperar que arribessin els diners dels nous pressupostos, i ara estem esperant els nous pressupostos.» O sigui, ja és un any i mig. Per tant, jo crec que ja és un any i mig on ja s’haurien de veure coses i s’haurien de notar coses, més enllà de la presentació de documents, protocols, campanyes i nous espais de coordinació i de treball.

I això va relacionat amb el que també comentàvem a l’altra interpellació, i és que s’han de millorar i s’han d’augmentar els recursos, sobretot per al desplegament de la llei contra les violències masclistes. Però també els recursos que s’augmenten s’han de poder executar i gestionar. I per això cal que la conselleria tingui la capacitat de fer-ho. I per això cal que la resta del Govern la doti d’aquesta capacitat i li reconegui aquesta capacitat. Perquè, per poder transversalitzar tot el que s’ha de fer per combatre les violències sexuals per part de tot el Govern de la Generalitat de Catalunya, cal que la resta de departaments del Govern de la Generalitat de Catalunya li reconeguin, a la conselleria, aquesta capacitat i se la doti dels recursos de gestió, jurídics, administratius, de suport tècnic..., tot allò que es necessita per poder desplegar i executar aquest pressupost. Perquè el pitjor, una de les pitjors coses que ens podrien passar és que acabem el pressupost del 2022 amb un percentatge baix d’execució, o que s’hagin de retornar diners del pacte d’estat; això no ens aniria bé.

Per tant, donem suport a les mesures, però és que torna a aparèixer la coeducació. Sí, clar que donarem suport a una cosa que nosaltres, com a mínim, com a grup hem dit ja no sé quantes vegades, però és que de moment no sabem què ha canviat en el plantejament del Coeduca’t. No, no, no... O sigui, una cosa fonamental és alliberar persones a les escoles i instituts perquè s’encarreguin de gestionar l’educació sexoafectiva i garantir la coeducació a les escoles i als instituts. I això passa en algunes escoles, però no passa als instituts, i seguim depenent de la bona voluntat de professores –perquè són professores en la seva immensa majoria, excepte algunes excepcions– que hi dediquin hores de més a més a la seva feina, perquè tenen una voluntat especial i perquè han volgut dedicar hores a formar-se i volen transformar des d’aquí.

Per tant, crec que és important el que dèiem: deixem de passar de..., o fem la reflexió, fem els acords, fem els replantejaments, que nosaltres creiem que calien,

perquè per això tenim els informes d'avaluació després de deu anys de la llei. Calien aquests nous models d'abordatge, però aquests nous models d'abordatge haurien d'haver anat acompanyats d'accions que, mentre refem les coses, se'n facin d'altres que canviïn la situació.

Gràcies.

La vicepresidenta segona

Per fixar la seva posició, té la paraula, en nom del Grup Mixt, la diputada Lorena Roldán Suárez.

Lorena Roldán Suárez

Muchas gracias, vicepresidenta. Yo voy a estructurar la intervención en dos partes; la primera, respecto a la literalidad de la moción. Nosotros vamos a votar a favor prácticamente de todos los puntos, a excepción del punto 9, que habla precisamente de la coeducación y del programa Coeduca't, en el que hacía insistencia y referencia la diputada que me ha precedido. Nosotros somos partidarios de la coeducación –y, de hecho, tenemos programas en varias comunidades autónomas donde gobierna el Partido Popular–, pero no somos partidarios de la concepción con la que el Govern está desarrollando esa coeducación en Cataluña. Y, por tanto, en este punto nosotros nos vamos a abstener.

La segunda de las partes de mi intervención... Quería hablar, primero, de la literalidad, y luego quiero hablar del trasfondo de esta moción y de la interpelación que ustedes hicieron en el Pleno anterior. Miren, toda esa supuesta lucha para erradicar la discriminación que sufrimos las mujeres, las violencias sexuales, el machismo, todo eso de lo que presumen el Govern y Esquerra Republicana, que es el autor de esta moción, al final queda en un mero papel mojado. Porque ustedes son feministas, pero lo son de boquilla, y el colmo es que quieran venir aquí a darnos lecciones a los demás.

Ayer mismo, el presidente de mi grupo les sacaba los colores por el nombramiento de Lluís Salvadó como nuevo presidente del puerto de Barcelona, ¿eh? Salvadó, ese gran defensor del feminismo con comentarios absolutamente repugnantes sobre los pechos de las mujeres como único mérito para optar a un cargo. Por si no fuera bastante con todo esto, ayer el presidente Aragonès nos contestó que eso era una cuestión menor –una cuestión menor.

Yo, señora Díaz, le pregunto: ¿a usted también le parece una cuestión menor? O sea, que el único valor que tengamos las mujeres tenga que medirse en función de la talla de sujetador o del tamaño del pecho, ¿a usted esto le parece una cuestión menor? No sé. También a la *consellera* Verge, que la tenemos aquí: ¿a usted esto le parece una cuestión menor? Y de verdad que yo estoy deseando que la *consellera* Verge justifique su sueldo –el suyo y el del departamento–, porque hasta ahora, como garante de los derechos de las mujeres, deja mucho que desear. Se lo digo así.

Miren, por ejemplo, cuando desde la televisión pública se hacen gags totalmente asquerosos sobre prácticas sexuales con menores, usted únicamente se limitó a hacer un tímido tuit. Usted se ha gastado un dineral en una campaña para que las mujeres hagan toples, que yo no sé si es que se creen ustedes muy rompedores o qué, pero yo tengo cuarenta y un años y yo toda mi vida he visto a mujeres en toples. No sé ahora... No hacía falta que la Generalitat viniera a darles permiso absolutamente para nada.

Y ahora yo me pregunto si usted también está de acuerdo con el nombramiento de Lluís Salvadó como presidente del puerto de Barcelona. Y, además, también le pregunto si considera que la cuestión que nosotros sacamos aquí a relucir..., si era la persona idónea después de sus comentarios repugnantes y machistas, si a usted también esto le parece un tema menor, como nos dijo ayer el *president* Aragonès. Porque es que no ha dicho usted ni mu, *consellera*; no ha dicho absolutamente nada. O sea, ustedes no solamente no condenan esos comentarios y actitudes machistas,

sino que encima los premian y nos dicen a los demás que se trata de un tema menor, que lo que consiguen al final es banalizar, pues, ese tipo de comentarios machistas, repugnantes y todo lo que ello implica.

Así que yo les digo: mucho feminismo y mucho rollo, pero a la hora de la verdad premian a quienes denigran y cosifican a las mujeres. Así que menos postureo y más predicar con el ejemplo.

La vicepresidenta segona

Té la paraula, a continuació, el diputat no adscrit, Antonio Gallego Burgos.

Antonio Gallego Burgos

Sí; gracias, presidenta. Votaré a favor de aquellos puntos que hacen referencia a reforzar la atención de las víctimas de agresión sexual y el refuerzo de los dispositivos policiales para evitar esta lacra.

Votaré en contra de aquello que hace referencia al Coeduca't. Es un programa con una falsa apariencia de educación sexual neutra, pero todos sabemos que al final no se hace así; lo único que pretenden es aplicar su doctrina hipersexualizada para parecer muy modernitos, pero realmente esto no es normal. Esto de educar en cuestiones sexuales a niños de tres, cuatro, cinco o seis años es una auténtica vergüenza, es absolutamente deleznable; no se puede votar. Y cualquier padre de familia sabe perfectamente que un niño de tres, cuatro, cinco o seis años no está preparado para recoger los conocimientos que ustedes les quieren...

La vicepresidenta segona

Diputat...

Antonio Gallego Burgos

...meter en la cabeza.

Gracias.

La vicepresidenta segona

Per pronunciar-se sobre les esmenes, té la paraula la diputada Jenn Díaz Ruiz.

Jenn Díaz Ruiz

Gràcies, vicepresidenta. Sobre això que ara deia el diputat no adscrit, justament hem acceptat una esmena del Grup Parlamentari de Ciutadans que parla de l'adequació del seu contingut i dels materials a l'edat i la capacitat de comprensió en el Coeduca't. Nosaltres en principi no havíem posat res sobre això, perquè ens sembla de sentit comú. L'hem acceptat precisament perquè no tinguin l'excusa de dir que si se'ls ofereixen materials no adequats a nens petits. Però és igual, si vostè no vol votar, no passa re.

A la companya de la CUP, em sap greu, perquè és cert que la perspectiva migrada i de dones no blanques que estan més vulnerabilitzades potser hagués pogut ser amb una esmena, i ens hagués agradat que aquesta moció tingués també aquesta mirada. I per tant... No l'hi dic per retreure-li que no ha fet esmenes, que ja ho he fet en més d'una ocasió, sinó per dir-li que realment em sap greu que no puguem votar això també aquesta tarda.

A la diputada del PSC, m'ha semblat entendre que no podien votar la majoria de punts d'aquesta moció perquè no era prou integral. I aquí parlem de Mossos d'Esquadra, d'atenció psicològica, de desplegar la coeducació de joves i adolescents. Tampoc ha fet esmenes; potser hagués pogut fer algunes propostes alternatives, com el seu Govern. *(Alguns aplaudiments.)*

I a VOX li voldria dir que jo també li donaré unes dades: com més intervencions de la ultradreta..., no com més pressupost, no com més conselleries; com més intervencions normalitzant la violència contra les dones de la ultradreta..., són proporcionals, les violències. Però no estem parlant de que hi hagi més violència; estem parlant de que hi ha més denúncies, i això vol dir que les dones hem deixat d'estar

calladetes. Quan vostè parla de família, parla d'això, de senyores tancades a casa calladetes (*aplaudiments*) patint totes aquestes violències que vostès normalitzen des d'aquest faristol –des d'aquest faristol. I, quan parlem de denúncies no presentades, no estem parlant de denúncies falses; parlem precisament de denúncies no presentades de senyores que han acceptat que surten de casa, que tenen veu pròpia i que posen una denúncia.

(*Aplaudiments.*)

La vicepresidenta segona

Acabat el debat, els faig avinent que la votació d'aquesta moció es farà aquesta tarda, un cop substanciat el punt 24 de l'ordre del dia.

Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre el desplegament de la Llei 17/2020, de modificació de la Llei 5/2008, del dret de les dones a erradicar la violència masclista

302-00223/13

El punt 24 de l'ordre del dia és la moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre el desplegament de la Llei 17/2020, de modificació de la Llei 5/2008, del dret de les dones a erradicar la violència masclista, presentada pel Grup Parlamentari d'En Comú Podem. I té la paraula, per a la seva defensa, la diputada Susanna Segovia Sánchez.

Susanna Segovia Sánchez

Gràcies, vicepresidenta. Doncs sí, normalment al voltant del 25 de novembre parlem de violències masclistes, però jo crec que en parlem al llarg de tot l'any i que va bé que també en parlem al voltant d'aquesta data, perquè precisament és aquesta data en la qual moltes dones, milers de dones, surten al carrer justament a reclamar una vida lliure de violències masclistes.

Nosaltres vam voler aterrar-ho en les violències digitals, justament perquè és un tema que, que jo recordi, no se n'ha parlat gaire al Parlament, com a mínim últimament, i dubto que abans; que és un tema que va quedar fora de la Llei 5/2008 –en el seu moment les violències digitals no tenien la magnitud que tenen ara–, però que hem sigut capaços, com a Parlament, d'incorporar-ho a través de la seva reforma.

Vam parlar ja durant la interpellació de què entenem per aquestes violències digitals, no?, que s'incorporen com a forma i com a àmbit. I a vegades això costa d'entendre des de fora, i amb exemples concrets sí que es veu què vol dir com a forma. Com a forma és utilitzar les xarxes socials i la tecnologia per exercir la violència. Doncs, per exemple, quan difonen un vídeo sexual teu a través de les xarxes. Com a forma és també quan et controlen l'accés al mòbil, les contrasenyes de les xarxes socials o quan et fan un assetjament a través de les tecnologies. I això és també com a àmbit. Com a àmbit és, per exemple, quan s'utilitzen les xarxes digitals per exercir la violència política. És a dir, totes les violències masclistes es donen també dins de l'àmbit digital. I, per exemple, moltes de les diputades..., jo vaig posar l'exemple, i després moltes m'han vingut a dir com pateixen aquestes violències digitals i aquesta violència política a través de la violència digital.

Per això ha estat interessant..., i vull agrair també al Grup de Ciutadans que aterrés la nostra proposta de que el Parlament es comprometés a fer front a aquestes violències digitals, atarrant-la en qüestions concretes que el Parlament ha de fer al respecte. Tenim un codi de conducta i tenim un protocol contra l'assetjament per motius de sexe, gènere i... –és més llarg, el títol. Però el que necessitem és que els diputats i les diputades el coneguin –que el coneguin– i que no respectar-lo sigui un motiu d'incompliment del Codi de conducta dels diputats i de les diputades. Perquè moltes vegades és fàcil que ens reconeguem com a víctimes, però a vegades –gai-

rebé sempre— és molt difícil que ens reconeguem quan estem en el paper dels que cometem la violència masclista, dels que la cometem a través de les xarxes. Que quan fem un tuit o un retuit potser estem incorrent en una violència política, en una violència masclista, utilitzant les xarxes cap a altres companyes diputades d'aquest mateix Parlament. Per tant, creiem que era un tema interessant de poder incorporar.

Com veuen, la moció està molt pensada en veure com realment podem treballar per combatre les violències digitals a partir de l'aplicació de la llei, per desplegar aquesta llei. I evidentment passa per recursos, però passa per recursos que en aquest cas han de ser molt especialitzats. I per això la moció fa molt d'èmfasi en la necessitat de que el servei d'intervenció especialitzada, la xarxa que ja tenim..., no estem d'acord amb que s'hagi de crear una subxarxa; creiem que ha de ser la mateixa xarxa la que ha de dotar-se d'aquests recursos. No només d'experts professionals i de formar les persones que hi són, sinó que hem d'avançar cap a la capacitat que hem de tenir d'oferir peritatges públics i de que hi hagin perits informàtics d'accés públic, que no s'hagin de pagar, acreditats als diferents serveis d'intervenció especialitzada.

Perquè ara mateix els únics mecanismes que hi ha per acreditar són o bé Mossos, que ja se'ns ha dit que no tenen prous recursos per donar resposta a tot el procés i tot l'equipament que requereix aquesta acreditació de les violències digitals, o els jutjats, o bé contractar perits professionals. Que, a més a més, entrem en el tema de la bretxa digital de gènere —la majoria dels perits també són homes. I un altre dels problemes que tenim és la manca de perspectiva de gènere a la formació de les enginyeries, per exemple, i en aquest cas de l'enginyeria informàtica, que és la que necessitem per fer aquests peritatges. Per tant, són coses concretes que impliquen accions molt específiques en diferents àmbits per dotar-nos de la capacitat com a administració pública, com a política pública, de donar a les dones eines per detectar, per prevenir i per intervenir en els casos de violència digital.

I, des d'aquest punt de vista, vull donar les gràcies a les companyes de l'associació Donestech, i el seu projecte FemBloc, que a hores d'ara és pràcticament l'única experiència a l'abast de la majoria de les dones per poder denunciar i tenir un acompanyament per fer aquesta acreditació de la violència digital, que és on tenim un dels principals taps. Per tant, important, enfortir els SIEs; important, fer una aposta per tenir perits públics que puguin acreditar la violència digital quan les dones la denuncien; tenir indicadors de quines són aquestes violències, qui les està rebent, com les està rebent, com es detecten per poder-hi intervenir; l'educació, i tornarem a votar dotar de més eines, capacitació a tota la comunitat educativa —i això vol dir professorat, alumnes i famílies també—, i sobretot també treballar amb l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades.

(Sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció.) Després —ja acabo, vicepresidenta— de la nostra interpellació, va haver-hi unes jornades, justament, sobre violències digitals, on va anar la persona responsable de l'autoritat i va dir que tenien molt a fer i que el que cal és ja signar aquests convenis que preveu la llei, no pensar que potser el 2023 pensarem com signarem aquests convenis, sinó implicar des de ja les plataformes intermediàries per, sobretot, acabar amb la impunitat que regna a les xarxes i a la tecnologia.

Gràcies.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Gràcies, diputada. Té la paraula, per defensar les esmenes presentades per part del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, la diputada Gemma Lienas Massot.

Gemma Lienas Massot

Gràcies, presidenta. Bona tarda, diputades, diputats, consellera. El ciberassetjament i l'assetjament sexual digital és una forma de violència encara molt invisibilitzada, i especialment en l'àmbit laboral. Segons l'informe de l'Institut Català de les

Dones de les ciberviolències masclistes, el 98,9 per cent de dones, és a dir, gairebé el cent per cent, han patit alguna..., de les entrevistades, perdó, han patit alguna violència digital. La violència més prevalent està relacionada amb els insults o amb expressions discriminatòries o denigrants només pel fet de ser dones. Que diguin això representen un 54,6 per cent, mentre que un trenta per cent de les manifestacions tenen un caràcter sexual.

De fet, la violència digital que pateixen les dones no és altra cosa que la violència que imposa el patriarcat per mantenir les dones en silenci. El que passa, que ara usa unes eines que abans no existien, però és la mateixa violència i persegueix el mateix fi. I quines estratègies de resposta fan servir les dones i les noies davant d'aquesta violència? Doncs estratègies similars a les que fan servir en el món real. Les dones intenten defensar-se; si no poden, a la llarga acaben per autocensurar-se i callar, o per replegar-se evitant l'exposició, o acaben per abandonar el món digital. És a dir, que el patriarcat ha aconseguit el que volia, que és tenir-les silenciades.

Compartim, doncs, la idea de la moció de posar fil a l'agulla per combatre aquestes violències que pateixen les nenes, joves i dones. I per això votarem a favor del primer punt.

Hi ha punts de la moció que ens han semblat molt pertinents i els votarem a favor. Per exemple, el punt 2, perquè estem d'acord a desenvolupar la Llei 17/2020, de modificació de la Llei 5/2008, per fer un protocol per a les violències digitals.

El punt 9, que ens sembla important però no suficient, perquè, de fet, no només calen programes de capacitació i formació, sinó que sobretot cal fer-ne divulgació entre les dones i les entitats perquè n'estiguin assabentades. Com que se'ns ha acceptat l'esmena que hem fet, també el votarem a favor.

El punt 11, amb el que estem totalment d'acord, perquè no pot ser que la conselleria d'Igualtat i Feminismes no acabi d'executar tots els recursos i es perdin. Però hem trobat que calia afegir-hi també que s'ha d'exposar amb transparència, perquè nosaltres en aquests moments estem tenint moltes dificultats per saber quin origen tenen els recursos, és a dir, d'on provenen, de la Generalitat o dels fons nacionals del pacte contra la violència masclista? O a quines entitats s'han lliurat o per a quins programes. I, per tot això, demanem que hi hagi total transparència en la informació. Hem transaccionat el punt i també hi votarem a favor.

En altres punts hi hem fet esmenes, que no sempre se'ns han acceptat. Per exemple, en el tercer punt n'hem proposat una perquè ens ha semblat que calia especificar-ho més. Nosaltres hem proposat que, en paral·lel als recursos que hi ha de violència a la xarxa existent, hi hagués una subxarxa de violències o específica per a les violències masclistes digitals que pogués aprofitar no només els punts d'atenció a la dona, sinó també els punts d'atenció als joves i fer servir també punts digitals. Aquesta no se'ns ha acceptat i hi votarem en contra.

El punt 7 també ens ha sorprès perquè, en la nostra opinió, no té perspectiva de gènere. Sembla més una proposta d'un pla d'emancipació per a la ciutadania, però nosaltres ens preguntem: i les dones? Perquè cal formar-les amb capacitació i crítica a internet, però aquesta moció parla de violència masclista digital, és a dir, que és com si parlant de violència sexual al carrer diguéssim que ens cal fer un pla de capacitació viària i que ensenyéssim la gent a anar pel carrer. Estaria bé —estaria bé—, però no compliria l'objectiu que tenia el nostre pla, que és el de la violència sexual. Bé, doncs hem proposat una esmena per impulsar un pla de capacitació de les dones en l'ús de les pantalles que inclogui els punts d'informació i atenció a les dones, la xarxa d'atenció a les víctimes de violència i les entitats de dones, i les dones en general, i un pla específic per a nenes i joves als centres d'educació.

També, en el punt 8, ens ha semblat que no es tracta només de certificar les violències digitals que pateixen les dones a la xarxa, sinó sobretot de determinar quines són aquestes violències, què els hi passa, a les dones, i quines són les proves que s'han de recollir. Perquè, si no, estem parlant d'un delictes cibernètic sense més, i ha

de ser una cosa específica. Per això proposàvem aquest protocol amb perspectiva de gènere.

No se'ns han acceptat les esmenes dels punts 7 i 8, però tal com han quedat redactats hi votarem a favor.

Gràcies.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Per part del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, té la paraula la diputada Ester Vallès Pelay.

Ester Vallès Pelay

Bona tarda, membres de la Mesa, consellera, diputades, diputats. En el darrer Ple vam tractar una moció que feia referència a les violències masclistes entre els joves. I, des de Junts per Catalunya, vam esmenar i afegir-hi un punt que era el que consideràvem important, que era la violència digital, una de les tantes formes de violència masclista, que sovint passa desapercebuda, però que té un gran impacte psicològic per a les víctimes.

Avui el Grup Parlamentari d'En Comú Podem ens presenta aquesta moció específica per a la violència digital, i agraïm que ens hagi acceptat la nostra esmena, que era per evitar la revictimització, és a dir, evitar que la víctima hagi de reviuire una vegada i una altra el relat sobre la seva agressió, per tal de que no pateixi un maltractament afegit.

I és que s'ha d'entendre, la violència masclista, com el que és, una violència que s'exerceix a la dona pel sol fet de ser dona. Perquè sí, la societat evoluciona, però dissortadament el masclisme no es queda enrere, sinó que també s'adapta a aquests nous escenaris, un d'ells, l'àmbit digital.

El masclisme ha trobat un nou canal on fer-se fort, que és internet, on hi han les xarxes socials, els xats, etcètera. Un món digital on majoritàriament els joves s'expressen i comparteixen continguts. I és aquí on l'educació juga un paper important.

Sí a ajudar les víctimes a identificar les agressions, però és cabdal reorientar l'educació per evitar que els potencials agressors realitzin conductes de ciberassetjament o *ciberbullying*.

Des del departament ens diuen que vuit de cada deu dones a Catalunya han patit violència masclista a la seva vida, sent la violència sexual la més patida, amb un 65,2 per cent, i la violència digital, que és la que ens ocupa, amb un vint-i-vuit per cent, especialment a través d'Instagram.

En aquestes agressions per les xarxes socials, al contrari de les sexuals, l'agressor és desconegut en un seixanta-set per cent dels casos. I en aquest àmbit digital és on es crea el cultiu idoni per a la *manosfera*, un terme que prové de l'anglès que ve a significar «en l'esfera d'homes», la suma de comunitats d'internet que creen discursos misògins i d'odi a tot allò relacionat amb el feminisme, perseguint i atacant les dones que ocupen càrrecs de poder i on es banalitza el masclisme. Dit d'una altra manera, on l'home s'autoconsidera la víctima del feminisme.

Sabeu què vol dir TDS PTS? Ho heu vist escrit en algun lloc? «Totes putes» vol dir; és un concepte que utilitzen els homes en aquesta *manosfera* i que consideren les dones com l'origen de tots els seus mals. I és que un vint-i-vuit per cent de les dones deixen de tenir presència a les xarxes i a internet després de patir una violència digital, fent més gran aquesta bretxa, que he comentat abans, de gènere en la utilització de les TIC.

Pensem-hi una mica més: o sigui, les dones que aconsegueixen trencar el sostre de vidre i arribar a tenir càrrecs importants i que podrien ser un exemple per a moltes dones són la diana perfecta perquè siguin víctimes d'una violència digital. I això provoca que la seva presència vagi minvant, per por, per cansament o perquè s'ataca el seu honor.

I és que, diputades, a quantes de vosaltres, nosaltres, ens ha vingut al cap i ens ho hem pensat dos cops abans de publicar o fer un tuit? Per allò que ens puguin dir, ja no per la nostra feina, que seria el més lògic, sinó pel nostre cos, per la nostra cara, per la nostra vestimenta. O, pel simple fet de ser més actives a les xarxes, rebre peticions d'homes que es pensen que voldràs quedar amb ells.

Per tant, votarem a favor d'aquesta moció, menys els punts 5 i 6. I ens agrada-ria que l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades pogués treballar i desenvolupar aquestes funcions, i entenem que no tindrien cap inconvenient en col·laborar-hi, però ens haurem d'abstenir, per coherència, perquè no tenen aquestes competències.

Des de Junts per Catalunya apostem per les noves tecnologies, i ho hem demos-trat creant la conselleria de Polítiques Digitals. Lamentem que el Govern no opini de la mateixa manera i hagi optat per esmicolar la conselleria i escampar les molles pels diferents departaments. Els de Junts per Catalunya som els que creiem en les polítiques digitals. Ho hem demostrat donant a les polítiques digitals el rang de la conselleria. I és que és el present i el futur del nostre país. Creiem en la importàn-cia de l'educació en aquest àmbit perquè és la clau per erradicar la violència digital.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Per part del Grup Parlamentari de Ciutadans, té la paraula la diputada Anna Grau Arias.

Anna Grau Arias

Bona tarda, gràcies. Bé, a veure, a mesura que va passant la tarda i anem parlant d'aquestes coses, jo penso que es va fent més evident que podríem tenir entre tots i totes un debat feminista molt més fructífer, potser abstenint-nos en alguns casos de certes prepotències o de complexos de germanes grans respecte a germanes petites. I de dones en som totes, de feministes en som totes. I, bé, em sembla que no hi sobra ningú, i a vegades, de lliçons, les justes.

Tenint en compte això, i perquè jo a vegades tinc la sensació de que es menys-prea Ciutadans en determinats àmbits polítics del feminisme, agraeixo –agraeixo de debò– a la Susanna Segovia i als comuns que hagin acceptat la nostra esmena per al punt 1, que, a més, és una esmena que el debat d'aquesta ens ha fet rumiar molt, no? Perquè nosaltres –ens l'han acceptat literalment– demanàvem citar un pacte per part de tots els partits polítics amb representació al Parlament de Catalunya pel qual es comprometin a no servir-se de comptes falsos de Twitter ni de cap altra xarxa social per llançar atacs masclistes digitals contra adversàries polítiques –ja es poden ima-ginar per què ens preocupa–, i que aquesta iniciativa i una altra que ara els comenta-ré s'estenguin als diputats i diputades d'altres parlaments autonòmics i de les Corts Generals i als partits polítics que hi tenen representació. Voldria aclarir..., perquè nosaltres normalment som molt curosos amb el tema competencial i que aquest Par-lament no doni lliçons a l'ONU, per exemple, però com que el món *online* és bastant transversal... I, en tot cas, seria una bona pràctica que estaria bé que s'estengués.

Quan deia que això ens va fer rumiar, clar, la diputada Segovia ens va fer veure això, que existia un protocol del Parlament de Catalunya per a la prevenció, la de-tecció, l'abordatge i la resolució de situacions d'assetjament sexual per raó de sexe, d'orientació sexual, d'identitat de gènere, d'expressió de gènere, etcètera. Jo no tenia ni idea que existia aquest protocol, aprovat per la Mesa del Parlament. Bé, ja sabem que en aquest Parlament passen moltes coses fosques, hi han moltes meses que es parlen, moltes coses de les que no s'assabenta ningú. Nosaltres, ai las!, no formem part de la Mesa. En tot cas, inspirada per la diputada Segovia, m'he llegit el proto-col. Bé, és una lectura potent, eh?, és llarg i feixuc. He llegit fragments de l'Antic Testament més fàcils, però, vaja, malgrat tot això, la intenció és bona, i sí, sí, l'assu-mim totalment.

Votarem a favor de gairebé tots els punts de la moció, que ens sembla molt ben feta. Els comuns en saben molt, d'aquest tema, més que nosaltres, segurament. Tot i així, amb la nostra humilitat i modèstia, i sabent que, bé, som una mica de poble, sí que anunciem que ens abstindrem en el punt 6, perquè amb això que diu de «desenvolupar les funcions de l'Agència de Protecció de Dades i explorar al màxim les seves competències» ens sembla que ja hi tornem a ser, que estem entrant en terra ignota, una mica com els nanosatèl·lits del senyor Puigneró, no?, colonitzant l'espai exterior.

Hi votarem a favor, tot i que ens ha fet una mica de riure el punt 7, que ens ha fet gràcia, com, bé... Concretament, un assessor del nostre grup diu: «Escolta, moltes paraules en anglès: *ciberbullying*, *grooming*, sextorsió, *sexpredding*, *stalking* i *doxing*, *body shaming*, cibercontrol...» Bé, jo, que tinc una filla o fill en edat adolescent, sé que aquesta cosa és un llenguatge molt instaurat. Un llenguatge a vegades una mica sectari, que obliga a marcar el pas. I per això anuncio, per exemple, que votarem «no» a un únic punt de la moció, al punt 10, perquè, tot i que segurament la intenció també és boníssima, per a gent que en sap molt més que nosaltres, això de donar subvencions a xarxes d'autodefensa feminista, ui, miri, quina por. Tinc la impressió que ja hi som..., que ya estamos, que ya hemos llegado al punto peligroso para nosotros de esta moción, que, insisto, vamos a votar mayoritariamente a favor, pero es una buena moción hecha por gente de la que nos fiamos poco. Porque, a ver, aquí se denuncia mucho la cultura de la violación, y la denuncia gente que predica la cultura de la cancelación.

En el tema de violencia *online* y digital, yo creo sinceramente que no tiene nadie que darme lecciones; yo les puedo dar alguna. No creo que yo sufra violencia política en clave machista. Yo he sufrido mucha violencia machista –si quiere un día lo comento– en otros ámbitos, pero en este no creo que sea por ser mujer; creo que es por oponerme a ciertas personas y, por ejemplo, por pedir que se condenen igual las violencias políticas de ultraizquierda que las de ultraderecha. Yo creo, señora Segovia, que sin Irene Montero tanto usted como yo viviríamos mejor.

Gracias.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Per part del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, té la paraula la diputada Jenn Díaz Ruiz.

Jenn Díaz Ruiz

Gràcies, vicepresidenta. Bona tarda a tothom de nou. Bé, parlem... Crec que és conseqüència de la llei del 2008, i també de la reforma que en vam fer, que quan parlem de violència masclista no ens hem quedat encallades ni en la violència..., més la psicològica, no?, en l'àmbit de la parella ni en els feminicidis, sinó que aquesta tarda estem parlant de dues mocions més específiques: una sobre violència sexual i una altra sobre violència digital. I això és mèrit de la feina que es va fer el 2008 per introduir en la llei de violències masclistes catalana aquesta concepció, més enllà de..., en aquesta elaboració de la llei de formes i àmbits més enllà de l'àmbit de la parella o l'exparella.

Parlem de violència digital. Ja ho han dit les companyes abans: quan avancem socialment en molts espais..., i podem parlar, podríem dir que la nostra vida digital ens ha fet avançar en alguns aspectes; en d'altres no tant, no? Quan tenim noves eines, trobem noves formes i nous àmbits de generar i de patir violència masclista. I, per tant, un dels comptes pendants que tenia la llei de violències el 2008 va ser que en va quedar fora la violència digital i, per tant, en la darrera reforma la vam recuperar.

Parlem d'aquesta moció, podríem dir, que per parlar de com despleguem la llei que vam aprovar la passada legislatura. És una violència amb la que convivim totes les dones que fem servir les xarxes socials; i diria més enllà: totes les dones que ens comuniquem amb d'altres persones per qualsevol via i, per tant, una immensa majo-

ria, cadascuna amb les nostres condicions. Fins i tot la bretxa salarial seria una altra forma de violència que poden patir moltes dones, no? La incapacitat per poder-se desenvolupar soles en les xarxes o en altres espais segurament també acaba generant un abús per part de moltes persones del seu entorn.

I parlem, com deia, d'atenció i de desplegament de la llei. Malgrat que és una violència, com deia, molt normalitzada, que totes les que som aquí sabem de què estem parlant quan parlem de violència digital, la sensació és que en sabem molt poc, que fa més temps que la patim que en parlem, de la violència digital i, més concretament, de la violència masclista digital.

I, per tant, recordo la formació que vam fer aquí en el Parlament amb la Laia Serra, que ens explicava justament que, igual que amb la violència sexual ja tenim com una mena de protocol molt assumit, ja sabem que quan patim una violació no ens hem de dutxar i hem d'anar al metge i necessitem un informe mèdic, en els casos de violència digital no tenim encara establert com a cultura popular què n'hem de fer, no? I, per tant, doncs serveixi la llei com una primera passa per poder començar a parlar de totes aquestes qüestions que Donestech fa molt més temps que nosaltres que en parlen. Ens cal més coneixement de les violències digitals, cal posar-hi perspectiva de gènere. Deia la companya de Junts..., tenen aquesta espineta amb Polítics Digitals, però jo no vaig sentir mai el conseller parlar de violència digital amb perspectiva de gènere. No passa re; en parlem ara.

També a aquesta moció s'ha parlat ja de violències específiques. Probablement perquè la vida digital de les dones joves és més activa que en altres generacions també hi ha aquesta mirada per poder tenir recursos específics, i ja se n'ha parlat molt. Jo voldria recordar que la incorporació de la violència política a la nostra llei és precisament una esmena treballada amb la consellera quan encara no era consellera. I, per tant, jo crec que és una primera passa per poder començar a parlar d'aquestes violències digitals, d'aquest desplegament. Votarem a favor de tots els punts excepte del punt 4, que ens hi abstindrem i hi votarem en contra per una qüestió de terminis –ja ho sap.

I abans m'ha faltat temps i ara me'n sobra una mica. I, per tant, voldria aprofitar perquè quan la ultradreta ens deia que volia monitoratge i volia dades i ens parlava de nacionalitat..., jo la convido a fer un monitoratge i unes dades de La Manada i del *colegio mayor* a veure quina nacionalitat li surt, a veure quina classe social li surt. I també una altra qüestió de dades; deia: «La violència sexual també s'exerceix contra nens, homes i gent gran.» Sí, i tenen una cosa en comú: que és exercida per homes.

Gràcies.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

A continuació, per fixar la seva posició, té la paraula, per part del Grup Parlamentari de VOX, la diputada Isabel Lázaro Pina.

Isabel Lázaro Pina

Muchas gracias, vicepresidenta. Buenas tardes a todos. «No os imagináis lo que es perderla después de luchar cinco años por conseguir la custodia. No os imagináis el dolor inmenso que es esto. Solo tenía seis años. Esto no va ni de hombres ni de mujeres; esto va de que no se puede hacer esto a un niño. ¡Es un niño, por Dios!» Son las palabras que, roto de dolor y sin poder parar de llorar, pronunció el padre de Olivia. Sí, la niña, la niña que fue asesinada por su madre. ¿De verdad creen que esta víctima, una niña, merece menos protección que cualquier mujer? ¿De verdad lo creen?

Nos presentan hoy los comunistas una propuesta que sirve para avanzar en su agenda ideológica con sus falsarias leyes de género y donde nos quieren hacer creer que las mujeres estamos sometidas a una terrible violencia, en este caso en el ámbito digital. Una iniciativa para desarrollar aspectos que recoge la Ley 17/2020, de

la modificació de la Ley 5/2008, del decreto de las mujeres a erradicar la violencia machista –el derecho. VOX registró al principio de esta legislatura una proposición de ley para su derogación, que, por cierto, como todas las demás que hemos presentado, la Junta de Portavoces no permite, no ha permitido debatirla. Ustedes dan por cerrados debates que nosotros hemos venido a abrir. Y lo haremos.

Las propuestas de esta moción de los comunistas son unidireccionales y no igualitarias. En VOX defendemos la dignidad de la vida como nadie lo hace. Para nosotros tiene el mismo valor la vida de un niño, la vida de una mujer, la vida de un anciano, la vida de un no nacido y la vida de un hombre. La dignidad de la vida es inherente a la persona y no al sexo, señores. ¿Para qué sirven sus leyes de desigualdad? ¿Para qué sirve su consejería de Igual-da? ¿Cuántas vidas han salvado? ¿Cuántas violaciones se han evitado? Yo se lo diré. No han salvado ninguna vida.

En cuanto a las violaciones, han aumentado y aumentan considerablemente. Las agresiones sexuales crecieron en Cataluña un cuarenta por ciento durante el primer trimestre de este año. Los datos son escalofriantes. ¡Un cuarenta por ciento! Encima, ustedes, todos ustedes, aprueban en el Congreso reformas del Código penal que liberan a violadores. Hay que trabajar para erradicar la violencia que sufren las mujeres. Sí, claro que sí. Y desde VOX la condenamos con rotundidad. Y por eso proponemos endurecer las penas, pero no discriminamos al resto de las personas.

La violencia digital no solo tiene nombre de mujer, señores. Hagan un análisis de conciencia y cambien de táctica. En lugar de presentar una moción para el desarrollo de la Ley 17/2020, dirijan los recursos públicos a combatir, por ejemplo, el acoso a través del *sexting* entre adolescentes, niños y niñas. Los datos son preocupantes. El veintitrés por ciento de menores entre doce y quince años asegura haber recibido alguna petición de carácter sexual en algún momento por internet. El catorce por ciento de este veintitrés reconoce haber interactuado con esa persona desconocida. Y, por si esto fuera poco, uno de cada tres niños entre doce y catorce años reconoce que ha intercambiado fotos de contenido sexual entre sus móviles.

¿Y ustedes qué hacen? Siguen con sus políticas de hipersexualización, como el Coeduca't. Hay miles de estudios, señores, que concluyen que estos delincuentes, violadores y asesinos, no se reinsertan; que la mayoría vuelven a las andadas, vuelven a matar y vuelven a violar. Les recuerdo que VOX es la única formación política que defiende la cadena perpetua para estos violadores y asesinos. Las víctimas estarán más seguras y más protegidas con sus agresores encerrados. Pregúntenles a ellas; háganlo, pregúntenles a ellas.

En conclusión, está claro que necesitamos prevención ante este tipo de atrocidades que suponen un peligro. Pero sus propuestas son ideológicas y discriminatorias. No cuenten con VOX para discriminar a nadie.

Muchas gracias.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Per part del Grup Parlamentari de la CUP - Un Nou Cicle per Guanyar, té la paraula la diputada Basha Changue Canalejo.

Basha Changue Canalejo

Gràcies, vicepresidenta. Bé, tornem a agrair, en aquest cas a En Comú Podem, l'aterratge de la moció en una qüestió concreta.

Quan des d'una perspectiva afrofeminista pensem en violències digitals, includiblement hem de parlar de *misogynoir*. *Misogynoir*, ja que estem..., i ara que deia la companya de Ciutadans que hi havia un punt que tenia com molts termes anglosaxons, etcètera... Doncs n'encunyarem un altre, encara més. La *misogynoir* és un terme que va encunyar l'any 2008 la Moya Bailey expressant la misogínia antinegra i racista específica que viuen les dones negres i «afro», que experimenten sobretot en els mitjans audiovisuals i en l'àmbit digital. És un terme específic que es va popularitzar ràpid en l'àmbit dels feminismes negres perquè dona resposta a una realitat

que totes les dones negres vivim i que moltes –no totes, però moltes– percebem, que és la deshumanització a través dels estereotips de dona negra. Quan parlo de dona negra m'estic referint a les dones cis i trans, a les dones no binàries, lesbianes, bi, intersex i totes les dissidències incloses a la negritud. Abasta tota aquesta qüestió.

La percepció de les dones negres i «afro» com a salvatges, fortes, insaciabls o cuidadores i servicials té conseqüències materials a les nostres vides. Els perfils de la hipersexual Jezzabel, la forta o incansable Shappire, la cuidadora i sempre servicial Mommy fan que les dones negres i «afro» siguem, per una banda, hipervisibles a mitjans i xarxes i, per l'altra, invisibles a l'hora de ser ateses, quan la realitat material s'imposa. No som percebudes en cap cas com a víctimes de violència i, per tant, som més susceptibles de no rebre atenció quan patim violència. Per això és necessari específicament el terme de «misogynoir».

Però jo no em vull centrar avui en les violències ni en els percentatges de víctimes ni d'agressions, sinó en les estratègies de resistència. Abans, en la intervenció anterior, la diputada Lienas feia un repàs de les herències del seu feminisme. Ella comentava que la seva herència era del feminisme abolicionista de l'esclavatge. I, evidentment, no puc deixar de fer referència a això, perquè, si una cosa és característica del feminisme o de la lluita de les dones abolicionistes de l'esclavatge, és la caritat amb la que enfocaven precisament la seva lluita.

De fet, amb paraules textuais de la pròpia Concepción Arenal, que era *miembro* de la societat de dones abolicionistes, ella deia: «¿Qué han de hacer las señoras en favor de los pobres negros? Querer aliviar su suerte. La que tenga un buen pensamiento busque a otra y póngase en comunicación con ella. Entre las dos busquen una compañera e imploren la suprema sabiduría, la inagotable misericordia y la eterna justicia. Y Dios estará con ellas.» Aquesta era la premissa de la societat de dones abolicionistes de l'esclavatge de la que vostè s'ha reclamat hereva.

El meu feminisme és hereu –i precisament d'això vull parlar– de les resistències i del cimarronatge, de les estratègies i iniciatives individuals i col·lectives, però sempre amb perspectiva comunitària, que les dones negres han traçat al voltant de, precisament, aquestes violències en l'audiovisual i en el digital, que avui tenim precisament present a molts tipus de xarxes, webs i tot tipus de xarxa social, i que se centra en la creació de noves narratives sobre nosaltres mateixes.

Em sembla molt important referenciar aquesta qüestió per sortir de que totes les mesures que es despleguen, i que estan molt ben redactades en aquesta moció, són l'estratègia per solucionar o fer front a aquestes violències. L'autoorganització i la resistència comunitària des dels propis col·lectius són cabdals per fer front a les violències que ens trobem.

Per això, perquè les estratègies antiracistes estan marcades per les experiències dels homes negres i les estratègies feministes estan marcades per les experiències de les dones blanques, és important tenir en compte que, tot i que totes les dones són blanques i tots els negres són homes, algunes de nosaltres som valentes. Gràcies.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Per part del Grup Mixt, té la paraula la diputada Lorena Roldán Suárez.

Lorena Roldán Suárez

Muchas gracias, presidenta. Tenemos una moción de los señores de los comunes (*veus de fons*) –y señoras; señoras y señores de los comunes; no se pongan exquisitos– que habla de cómo proteger a las mujeres.

Yo quiero hablar también de cómo proteger a las mujeres. «El Tribunal Supremo rebaja a la mitad la condena de abuso sexual por tocamientos a cuatro menores, al ser más beneficiosa la nueva ley.» Tribunal Superior de Justicia de Galicia: «La Audiencia de Pontevedra rebaja a cinco años la pena a un condenado por una agresión sexual en aplicación de la nueva ley.» Tribunal Superior de Justicia de Cantabria: «La Audiencia de Cantabria modifica las penas a dos condenados por dos agresiones

sexuales tras la reforma del Código penal.» La Audiencia Provincial de Segovia rebaja la pena impuesta a un condenado por agresión sexual tras la reforma del Código penal. Andalucía: «El Tribunal Superior de Justicia de Andalucía modifica la pena a un condenado por agresión sexual tras la reforma del Código penal.» «La Audiencia Provincial de Orense, en el marco de una ejecución de sentencia, rebaja en un año una condena por un intento de agresión sexual en aplicación de la nueva ley.» Murcia: «La Sala Civil y Penal modifica la pena a un condenado por tentativa de agresión sexual tras la reforma del Código penal. La reduce para adecuarla a la ley de garantía integral de libertad sexual en la medida en que resulta más beneficiosa.» Primera sentencia en Cataluña que impone una pena menor por la ley del «solo sí es sí». «La Audiencia de Girona dicta dos años y medio de cárcel por violar a su pareja al aplicar la nueva normativa.» La fiscalía estaba pidiendo doce años.

Podría estar así el tiempo que me queda de intervención, señora Segovia, porque ya van sesenta condenados que han visto rebajada su condena, que se han visto beneficiados por esa ley nefasta que han aprobado desde su grupo con la ley del «solo sí es sí». (*Alguns aplaudiments.*) Así que yo les digo una cosa, señores de Podemos: primero, arreglen sus chapuzas legislativas, que están dejando a depredadores sexuales en la calle, y luego, si eso, vienen aquí a darnos instrucciones a los demás de cómo proteger a las mujeres.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Per part del diputat no adscrit, té la paraula el diputat Antonio Gallego Burgos.

Antonio Gallego Burgos

Sí; gracias, presidenta. ¿Condeno todo tipo de extorsión digital a mujeres y niñas? Sí. También condeno todo tipo de extorsión digital a hombres y a niños, cosa que ustedes no. A ustedes solamente les preocupa venir aquí con esta moción y presentarnos una nueva dosis de demonización del varón. Han perdido una magnífica ocasión de presentar una moción, pues, hombre, que denuncie el negligente uso de las nuevas tecnologías. Pero no iba de esto, la cosa. Iba de estigmatizar al varón. Señores, señoras y «señoris» de Podemos, la violencia no tiene género, la maldad no tiene género. Los hombres y los niños también tenemos derechos, entre ellos el derecho a que no se nos estigmatice y a que no nos sitúen siempre en el lado malo de las cosas.

Gracias.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Per pronunciar-se sobre les esmenes, té la paraula la diputada Susanna Segovia Sánchez.

Susanna Segovia Sánchez

Gràcies, vicepresidenta. Vull agrair als grups les esmenes presentades, sobretot perquè crec que són bàsicament els que es van llegir la moció, perquè és evident que n'hi han uns quants que no van arribar a fer-ho. I sí que voldria entrar una mica en el detall d'algunes coses.

Sobre els comentaris de la diputada Lienas, sobretot sobre el punt 7, que diu que no té perspectiva de gènere. Jo el llegiré, eh? Només... No el llegiré perquè m'he equivocat de paper. Però a banda... (*La diputada riu.*) A banda d'aquest petit detall... És a dir, nosaltres el que proposem és que la formació sigui per a tothom, no només per a dones, perquè creiem que fer front a les violències digitals no és només de formar les dones, és de formar, en aquest cas, tota la comunitat educativa. (*Algú dona un full a la diputada i la diputada riu.*) Gràcies. Però... Per això no vam acceptar l'esmena, perquè ens sembla que quedar-nos en formar les dones és una mica com fer allò de «és cosa teva que sàpigues de què va per prevenir la violència», cosa amb què nosaltres no estem massa d'acord. Per això no ho vam acceptar.

El tema de la certificació és important. S'ha d'ensenyar a detectar-les, però també han de saber i han de poder, després, certificar la prova, perquè si no certifiquen la prova no prospera la denúncia.

El tema de l'Autoritat Catalana de la Competència: pot fer molt més. I ho va dir la responsable de l'Autoritat Catalana de la Competència. Per tant, s'ha de treballar amb ells.

I signar els convenis amb les plataformes és una cosa que es pot fer, i demanar-los que compleixin mínims de persecució i d'evitar la impunitat de la violència digital masclista; també ho poden fer.

A la diputada de Ciutadans, jo li agraeixo l'esmena, ja l'hi dic. Li agraeixo que em reconegui que no coneixien el protocol, cosa que fa que tingui més sentit encara el que posem. Però li volia llegir tot de titulars de quan es va aprovar; està publicat al BOE, està publicat a la pàgina web del Parlament... Però, bé, dona més sentit al fet de que no es coneix i, per tant, no s'està utilitzant. Per tant, endavant.

I a la diputada del Partit Popular: quan no es té res a dir i es tira d'argument del partit, es queda com el que és, algú que no sap de què parlar quan parlem de violències masclistes.

Gràcies.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Acabat el debat, els faig avinent que procedirem, tot seguit, a la votació de les mocions substanciades aquesta tarda, que són dels punts 22 al 24.

Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre els privilegis dels polítics separatistes (continuació)

302-00221/13

Iniciem, doncs, aquestes votacions, començant pel punt 22 de l'ordre del dia, que és la moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre els privilegis dels polítics separatistes.

Comencem votant el punt número 7.

Comença la votació.

Aquest punt queda rebutjat per 14 vots a favor, 112 en contra i 6 abstencions.

Votem ara la resta de punts d'aquesta moció.

Comença la votació.

Aquests punts queden rebutjats per 20 vots a favor, 112 en contra i cap abstenció.

Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre l'abordatge de les violències sexuals (continuació)

302-00222/13

Votem ara el punt 23 de l'ordre del dia, que és la moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre l'abordatge de les violències sexuals.

Comencem votant el punt número 1.

Comença la votació.

Aquest punt queda aprovat amb 122 vots a favor i 10 en contra.

Votem ara el punt número 5.

Comença la votació.

Aquest punt queda aprovat amb 80 vots a favor, 43 en contra i 7 abstencions.

Votem ara els punts 6, 7 i 8.

Comença la votació.

Aquests punts queden aprovats amb 87 vots a favor, 35 en contra i 10 abstencions.

Votem ara el punt 9.

Comença la votació.

Aquest punt queda aprovat amb 85 vots a favor i 47 en contra.

Votem ara la resta de punts.

Comença la votació.

Aquests punts queden aprovats per 87 vots a favor i 44 en contra.

Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre el desplegament de la Llei 17/2020, de modificació de la Llei 5/2008, del dret de les dones a erradicar la violència masclista (continuació)

302-00223/13

Passem ara a la votació del punt 24 de l'ordre del dia, que és la moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre el desplegament de la Llei 17/2020, de modificació de la Llei 5/2008, del dret de les dones a erradicar la violència masclista.

Comencem votant el punt 1 bis *a*.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat amb 118 vots a favor i 14 en contra.

Passem a votar el punt 1 bis *b*.

Comença la votació.

Aquest punt també ha estat aprovat amb 88 vots a favor, 11 en contra i 33 abstencions.

Votem ara el punt 1 bis *c*.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 85 vots a favor, 43 en contra i 4 abstencions.

Votem ara el punt 3.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat amb 88 vots a favor i 44 en contra.

Votem ara el punt 4.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat amb 88 vots a favor, 11 en contra, 32 abstencions i una persona que no ha votat.

Votem ara el punt 5.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat amb 91 vots a favor, 11 en contra i 30 abstencions.

Votem ara el punt número 6.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 51 vots a favor, 11 en contra i 70 abstencions.

Votem ara el punt 7.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat amb 121 vots a favor, 1 en contra i 10 abstencions.

Votem ara el punt 10.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat amb 104 vots a favor, 20 en contra i 8 abstencions.

Votem ara la resta de punts de la moció.

Comença la votació.

Aquests punts han estat aprovats per 121 vots a favor i 11 en contra.

Proposició de llei de modificació de l'article 8 de la Llei 5/2020, del 29 d'abril, de mesures fiscals, financeres, administratives i del sector públic i de creació de l'impost sobre les instal·lacions que incideixen en el medi ambient, amb relació al fons de transició nuclear i la creació de l'òrgan de govern (continuació)

202-00051/13

Passem al següent punt de l'ordre del dia, que és el debat i votació de les esmenes presentades a la proposició de llei de modificació de l'article 8 de la Llei 5/2020, del 29 d'abril, de mesures fiscals, financeres, administratives i del sector públic i de creació de l'impost sobre les instal·lacions que incideixen en el medi ambient amb relació al fons de transició nuclear i la creació de l'òrgan de govern. (*Remor de veus.*) Diputats, prego que surtin en silenci.

D'acord amb l'article 138 del Reglament i un cop el Consell de Garanties Estatutàries va emetre el dictamen sol·licitat, procedirem avui al debat final de les esmenes presentades pels grups parlamentaris en la tramitació en lectura única. En acabar el debat, procedirem a fer les votacions de les esmenes presentades. I, en aquest sentit, tal com disposa l'article 138.3 del Reglament, els recordo que el conjunt de la iniciativa se sotmetrà a una única votació final.

A continuació, intervindran, en primer lloc, els grups parlamentaris esmenants i, posteriorment, intervindran els grups parlamentaris que no han presentat esmenes. El temps d'intervenció serà de set minuts per a cada grup parlamentari. A continuació, per defensar les esmenes a la totalitat presentades, té la paraula, en primer lloc, per part del Grup Mixt, el diputat Daniel Serrano Coronado.

Daniel Serrano Coronado

Gracias, vicepresidenta. Diputados, diputadas, buenas tardes. Como bien saben, hemos presentado una enmienda a la totalidad de devolución de la iniciativa legislativa de modificación de la ley del impuesto a las nucleares, presentada por el Partido Socialista de Cataluña. Y hemos presentado esta enmienda a la totalidad por coherencia y por convencimiento. Por coherencia porque, en las dos ocasiones anteriores en que se intentó aprobar este impuesto, nos opusimos, y nos opusimos hasta tal punto que por dos ocasiones el Gobierno de España, con el PP en él, lo recurrió por inconstitucional y por dos ocasiones el Tribunal Constitucional nos dio la razón. La tercera vez que se aprobó, mediante la Ley 5/2020, y que entró en vigor también nos opusimos. La diferencia es que esta vez no se recurrió; obviamente, estaba ya Pedro Sánchez en Moncloa.

Pero decía al comienzo que nuestra enmienda a la totalidad lo era por coherencia, pero también por convencimiento, porque este impuesto ni era ni es positivo, ya que tendrá un impacto negativo para la economía, y al final siempre lo pagan los mismos: los consumidores. Y es que en Cataluña nos hemos acostumbrado demasiado tiempo a que a cada problema nos inventamos un impuesto, y esto no puede ser; hay que ser más originales y buscar los recursos económicos en otros sitios, que los hay y sobradamente.

Porque, más allá de las modificaciones que propone la iniciativa, como la ampliación del fondo reserva al cincuenta por ciento, que, además, se entra en una especie de subasta, si tendría que ser al cincuenta, al sesenta, al setenta... Pero, más allá de esto, más allá de si se amplía el ámbito territorial, más allá de la creación del órgano de gobierno del fondo de transición nuclear, más allá de todo esto, el debate tendría que ser más en profundidad, tendría que ser más de largo recorrido y, sobre todo, también tendría que ser más honesto. Porque transición nuclear, pero esa transición, ¿hasta cuándo va a ser? ¿Se va a cumplir con el calendario previsto para el cierre de las centrales nucleares de Ascó y Vandellós, previsto su inicio el 2030 y conclusión 2035? ¿Se tendrá que prorrogar? ¿Es positivo su cierre en estos momen-

tos, en la actual coyuntura de crisis europea energètica? ¿Los territorios afectados realmente quieren este cierre? Ese es el debate que de verdad deberíamos tener.

Porque, además, se está gravando con un impuesto a un determinado sector energético en base a una supuesta etapa de transición por el cierre de unas centrales nucleares que no sabemos si se va a producir en el calendario previsto. Porque si se trata de compensar a los territorios afectados, bien porque tienen instalaciones nucleares en sus territorios o bien porque se va a producir un cierre y hay que compensar a estos territorios para dotarles de otra industria con la que tengan oportunidades y sus ciudadanos no marchen, pues, se buscan otras vías de financiación, se buscan otros recursos en otros sitios, que los hay. Pero esta cultura de a cada problema un impuesto nosotros no la compartimos.

Y, si a todo ello le añadimos las dudas del Consell de Garanties Estatutàries sobre si la proposición de ley se adecuía al marco estatutario y constitucional, pues, ello también nos ha llevado a presentar esta enmienda a la totalidad. Y si, además, le sumamos la evidente falta de sintonía y de consenso con parte de los territorios afectados, todo ello ha justificado que presentemos esta enmienda a la totalidad, y que confiemos que ustedes apoyen.

Muchas gracias.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

A continuació, per a la defensa de les esmenes a l'articulat presentades, té la paraula, per part del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, el diputat Joaquim Paladella Curto.

Joaquim Paladella Curto

Moltes gràcies, vicepresidenta. Diputats, diputades... Primer que res, voldria saludar els alcaldes i regidors que, de l'Ebre i del Camp de Tarragona, avui han vingut aquí a sentir com debatем sobre el tema.

Es presenta el debat de la proposició de llei per a la modificació de l'article 8 de la Llei 5/2020, com una continuació del debat que vam tenir el passat dia 13, en el que vam decidir fer la tramitació en lectura única. Voldria, en primer lloc, agrair el bon tarannà dels diputats i diputades amb els que hem parlat, discutit i negociat durant aquests dies i setmanes. Evidentment que ho faig extensiu a tots amb els qui hem parlat, haguem pogut acordar o no, i molt especialment a la diputada de Junts Irene Negre, amb la que l'entesa ha estat tan important que hem pogut acordar i presentar conjuntament unes esmenes que milloren i clarifiquen molt el text original.

Vull començar ficant en especial relleu també la importància d'aquest debat i del que puguem aprovar avui per a un territori que de veritat necessita que avui prenguem la millor de les decisions. I estic convençut que la proposta que presentem és excel·lent per a aquestes terres. I, per tant, vull donar les gràcies, i molt, als grups que hi donaran suport, perquè avui hem d'aprovar una nova norma. De no fer-ho, seguirà sent un raquític vint per cent del recaptat per l'impost el que nodrirà el fons de transició nuclear.

El dia 29 d'abril de 2020 es va aprovar per aquesta cambra el que avui coneixem com l'impost nuclear. Fins el dia d'avui no ha arribat un sol cèntim d'euro al territori. Això és un fet que no pot continuar. I, per tant, la norma que surti d'aquí avui ha d'assegurar que aquests recursos estiguen a disposició dels ajuntaments, de les empreses, amb immediatesa, i disposats a revertir una tendència negativa que fa massa temps que dura en aquestes comarques.

Els objectius els vaig explicar dimarts passat. Són els mateixos... Ara intentaré explicar com quedarà la norma després de veure i tenir molt en compte el dictamen del Consell de Garanties Estatutàries, escoltar i discutir i negociar unes esmenes que garanteixen els objectius sobradament explicats.

Més recursos: el cinquanta per cent on fins ara era el vint per cent.

Més beneficiats: l'àmbit d'aplicació del fons seran els municipis en què legalment es reconeix possible risc d'afectació ambiental per la producció d'energia d'origen nuclear.

Definició i zona que es delimita pel butlletí oficial de l'Estat –cap decisió arbitrària, sinó definida legalment i tècnicament–: el que coneixem pel Penta 1 i 2, absolutament transparent, sense cap arbitrarietat. Zona del Penta 1: fins deu quilòmetres de radi, divuit municipis. Zona del Penta 2: des de deu quilòmetres als trenta quilòmetres de radi, amb l'especificitat que sols tindran dret a recursos els pobles que com a màxim tinguen dotze mil habitants –són seixanta-dos municipis.

El fons, a més de definir-se per condicionant mediambiental..., també com a important finalitat, és reequilibrar el territori. I el que és clar i evident és que les ciutats tenen un altre mitjà de finançament molt diferent de les poblacions més petites. És per això que els pobles mereixen i necessiten una discriminació positiva, amb un fons que està creat amb aquest objectiu.

Repartiment dels recursos del fons. Zona del Penta 1: el cinquanta per cent del fons, que, segons els càlculs de la pròpia Generalitat, serien uns 30 milions d'euros a l'any, és a dir, un mínim d'un vint-i-cinc per cent més de recursos dels que algú els havia promès amb la normativa vigent. Recursos que es repartiran en àmbit dels divuit municipis i que no vol dir que siguin lineals, vol dir que s'invertiran en projectes que estiguin dins del límit d'aquesta zona dels deu quilòmetres. Aquesta norma assegura que es poden portar a terme tots aquests projectes que empreses i ajuntaments poden tenir previstos i, com hem dit, tindrien encara un mínim de vint-i-cinc per cent més de recursos per fer-ho.

Zona del Penta 2: assignació del cinquanta per cent del fons, a repartir en l'àrea abans inscrita, que influirà en l'àmbit territorial dels seixanta-dos termes municipals de diferents poblacions. També, com l'anterior, no significa que ha de ser, en la vida del fons, un repartiment lineal, sinó que han de ser projectes que assegurin el desenvolupament econòmic i transició energètica de la zona.

Aquest àmbit del Penta 2 és molt important, perquè afecta molts municipis petits, on aquests recursos poden representar una oportunitat històrica i on la manca d'inversió i l'oblit d'anys i anys de l'Administració els ha portat a una situació de despolament i de pèrdua de perspectives de vida, que, si pensem en la Catalunya sencera i amb futur, hem de revertir.

Les esmenes que hem presentat, com he dit, volen assegurar que també els municipis del Penta 2 puguin optar a obtenir recursos aquest any 2023. I la situació és que no tenen projectes ni han pogut preparar inversions, ni públiques ni privades, perquè ningú ni tan sols els havia explicat que hi havia aquests fons.

És per lo que proposem una disposició transitòria, en la que per a l'any 2023 es faci un repartiment lineal de forma excepcional i que s'haurà de justificar amb actuacions directament relacionades amb la promoció econòmica, la generació de llocs de treball o la transició energètica. Serà aproximadament una xifra no molt lluny dels 500.000 euros per població. Cal dir també que les esmenes assegurin que, si un àmbit no té prou projectes o no pot invertir tots aquests recursos, aquests es fiquin a disposició de l'altre àmbit o zona de limitació del Penta. Així assegurem que cada any s'invertixen tots els recursos i no es perdi ni un sol euro en benefici del territori.

Més decisió al territori. Ja vaig dir que volíem que la decisió i la governança es prenguessin a la vora de la gent. És molt important que les decisions de com, on i de quina manera s'invertixen els diners es prenguin tenint molt en compte el territori. És per això que modifiquem el text de la proposició donant-ne la presidència al departament i, a més, afegint els alcaldes dels pobles més grans i més petits dels dos àmbits d'afectació. A més, reforçaríem la participació amb l'assemblea anual de tots els alcaldes, tant del Penta 1 com del Penta 2.

Creiem que aquesta és una proposta d'esmenes que millora i, sobretot, clarifica aspectes de la proposta original, amb la qual tots ens podríem sentir còmodes perquè tots hi sortim guanyant. És per lo que demanem el suport de tots els grups. No estem discutint l'import, senyors del PP, sols el seu repartiment.

Diputats de la CUP, si avui parlem de fons de transició nuclear és per la tossuderia d'aquest grup parlamentari. Fins a sis vegades hem intentat revertir aquesta norma, que és molt injusta per a la gent d'aquests pobles i comarques. Lo més fàcil ara és ficar la cirereta damunt del pastís, però tenien una excusa per votar el no. Miri, al meu modest entendre, les propostes polítiques s'han d'intentar fer amb l'objectiu de poder aprovar-les, i és evident que la seva esmena no compta amb el recolzament necessari –tampoc no l'han buscat. Li hem dit molts cops que a Caseres, Bot o Vilalba, com un exemple, no s'entendrà que els recursos es destinen en la seva totalitat a refer el medi ambient. La gent els necessita també, i especialment en aquests pobles, per obrir-se oportunitats de futur.

Senyora Viña, del Grup d'Esquerra, el cinquanta per cent és més que el vint per cent. I amb mentides, joc brut i desqualificacions no es governa un país, i molt menys no és així com es busca el millor per a les nostres comarques.

Diputats, diputades, aquests pobles, aquestes comarques han estat solidàries amb tota Catalunya; ara no els podem fallar.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Per part del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, té la paraula la diputada Irene Negre i Estorach.

Irene Negre i Estorach

Moltes gràcies. Diputats, diputades, bona tarda. Una salutació als alcaldes i regidors que mos acompanyen avui. Moltes gràcies per ser aquí i per fer este munt de quilòmetres que heu fet per acompanyar-mos en un dia tan especial.

Avui és un dia important per a les Terres de l'Ebre i per al Camp de Tarragona. Avui la gent que hi viu i que hi treballa podrà tenir un present i un futur pròsper si tots i cadascun dels diputats i diputades d'aquesta cambra s'aturen un moment a llegir les esmenes que hem presentat amb el Grup Socialistes, les llegeixen sense visió partidista i valoren la repercussió que pot tenir a un territori com el nostre l'aprovació d'aquestes.

Agrair al diputat Paladella que ens hagués obert la porta a poder parlar avui aquí i la predisposició de parlar en tot moment de les esmenes i buscar el consens, així com a la resta de diputats amb qui hem tingut ocasió de parlar-ne per arribar al final, segurament –esperem–, a bon port.

Avui espero que s'escriga un punt més en la història que us vaig presentar el dimarts a la tarda, una història llarga, d'anys de feina, de treball i de reivindicació, que tindrà un final com el territori es mereix. Serà el final d'un primer llibre que ens portarà a escriure les edicions següents amb majúscules, tinta gravada sobre un territori que ressorgirà, que finalment veurà el seu progrés i l'oportunitat de retenir els seus fills, talent que ara marxa i no torna per manca d'un futur pròsper i encoratjador. Perquè som un territori en lluita, no ens cansem, sempre reivindicant que som el cor dels Països Catalans, que no pot deixar de bategar; som la gent que estima la terra, que la cultiva i que la viu; som la gent que la defensa; som la gent de les Terres de l'Ebre, sempre defensant el nostre riu, lluitant contra la regressió, controlant les plagues –caragol poma, cranc blau, mosca negra–, acceptant la implantació de centrals nuclears i ara lluitant per revertir les conseqüències del tancament d'aquestes; en fi, sempre defensant les nostres terres.

I ara només us demanem una cosa: escolteu-nos. Les Terres de l'Ebre necessitem, mereixem i ens pertoca el retorn d'aquest fons; també el Camp de Tarragona, on també trobem municipis molt petits amb moltes necessitats. Els municipis més

petits del Baix Camp i del Baix Ebre, els del Priorat, la Ribera d'Ebre i la Terra Alta us necessitem. Sento vergonya quan veig aquells que per interessos partidistes són capaços de tot. I no, tot no s'hi val; la nostra gent ens necessita.

Demano disculpes també per si la classe política no ha estat a l'altura aquests dies, amb manipulacions i mentides. Malgrat que no les hagi fet jo ni les hagi dit jo ni la gent del meu grup, això ens embruta a tots. Però us ben asseguro que Junts per Catalunya lluitarem sempre pels catalans i les catalanes, pel seu progrés i pel seu futur.

Explicaré una a una les esmenes que hem presentat amb el consens del PSC i per a les quals us demano el vostre suport.

Retorn al territori d'un cinquanta per cent dels ingressos relacionats amb les activitats de producció, emmagatzematge i transformació d'energia elèctrica d'origen nuclear, que correspon aproximadament a 60 milions d'euros. Proposem que l'àmbit territorial per repartir aquests fons siguin tots els municipis del radi Penta 1 –30 milions d'euros de zero a deu quilòmetres– i els municipis de menys de dotze mil habitants del radi Penta 2 –30 milions d'euros de deu a trenta quilòmetres. Amb aquest canvi passarem de 24 milions d'euros d'un radi de zero a vint quilòmetres a 60 milions d'euros en un radi de zero a trenta quilòmetres, i repartits de manera justa i equitativa.

També demanem més governança territorial, sense deixar de banda i donant un lloc preeminent al Departament d'Empresa i tenint en compte la importància d'Acció; les dues vicepresidències per als dos municipis nuclears, Ascó i l'Hospitalet de l'Infant i Vandellòs, i una representació important del teixit econòmic, empresarial, sindical, local i també dels cinc consells comarcals afectats en les dues àrees.

A més, gràcies a la proposta, els ajuntaments de menys de dotze mil habitants de la zona Penta 2 que no han tingut ocasió de treballar per presentar projectes amb anterioritat, perquè no en formaven part fins ara, el 2023 rebran el repartiment a parts iguals dels 30 milions d'euros que pertocquen a la zona 2 per tal de justificar-ho amb inversions directament relacionades amb la promoció econòmica, la generació de llocs de treball o la transició energètica.

Exposades les nostres esmenes, només em queda tornar-vos a demanar el vostre vot. No mireu el color polític de qui ho presenta; mireu la repercussió positiva que tindrà al territori, la repercussió positiva que tindrà a les nostres terres. La gent del Camp de Tarragona i les Terres de l'Ebre us necessitem. Quan premeu el botó, penseu que darrere d'aquesta decisió alguns ens hi juguem el futur dels nostres fills, la nostra gent i de les nostres terres.

Per últim, permeteu-me la llicència de sentir-me orgullosa i donar les gràcies a la gent que m'ha acompanyat aquests dies, que m'ha guiat, que m'ha explicat, que m'ha donat suport i, sobretot, que m'ha donat la seva confiança. Moltes gràcies a tothom; amb vosaltres, fins a la fi del món. Gràcies, Albert; gràcies, Mònica; gràcies, Joan; gràcies, Xavi, Jordi, Antonio, Rubén, Àngels, Miquel i tots els qui m'heu acompanyat. Gràcies, Junts per la Ribera; gràcies, Junts per les Terres de l'Ebre, i gràcies, Junts pel Camp de Tarragona.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Per part del Grup Parlamentari de la CUP - Un Nou Cicle per Guanyar, té la paraula la diputada Laia Estrada Cañón.

Laia Estrada Cañón

Gràcies, vicepresidenta. Benvinguts i benvingudes a tots els que ens acompanyeu avui aquí. També saludar totes les persones de les Terres de l'Ebre i del Camp de Tarragona que estan seguint també aquest debat, segurament.

La CUP –ja ho vam dir l'altre dia– compartim totalment que és necessari un fons per a la transició nuclear i que cal destinar al territori afectat aquests recursos

recaptats amb l'impost sobre les nuclears. Però –ho hem explicat– no compartim ni la proposta que fa el Govern ni la proposta que fa el PSC juntament amb Junts per Catalunya.

Tenim una proposta pròpia; l'hem començat a socialitzar. Vam fer una primera trobada aquest dilluns a la Ribera d'Ebre. No ens quedarem aquí, continuarem exposant-la, perquè entenem que és la proposta que veritablement pot millorar de forma real les condicions de vida de la majoria de la població, tant de les Terres de l'Ebre com del Camp de Tarragona, que es pot veure afectada per aquest repartiment de recursos del que estem parlant.

I, en base a la nostra proposta, hem fet una sèrie d'esmenes que tenen a veure amb quants diners hi destinem, a on els destinem, com els distribuïm, què financem i a qui donem aquests diners concretament, i qui ho gestiona.

Quants diners? Nosaltres considerem que, certament, és insuficient, parlar d'un vint per cent de lo recaptat amb aquest impost, però també considerem que el cinquanta per cent també és insuficient. Nosaltres entenem que si aquest impost ha de revertir en aquells territoris afectats directament per aquestes centrals nuclears, doncs, lo just és que la totalitat d'allò recaptat vagi a parar allà. I per què diem el noranta per cent i no el cent per cent? Doncs bé, perquè pensem que aquest deu per cent restant el pot gestionar la Generalitat a mode de gestió de la mateixa recaptació de l'impost i després de la distribució del fons.

I aquesta proposta permetria passar d'aquests 24 milions d'euros, que nosaltres pensem que són insuficients, i dels 60 milions que planteja el PSC a 108 milions d'euros. I quan naltros hem explicat això –a qui ho hem explicat– ens diu: «Ah, sí, sí, això està molt bé. Què més voldria jo? Però és que no teniu suport.» Ostres, però és que cada vegada que parlem amb valtros ens diu que sí, però ens diu que els altres no volen. No ho sé.

No és això el que veritablement podria aconseguir finançar tota mena de projectes al territori? No és això el que veritablement podria garantir que arriben els recursos que necessita el territori? Aquest noranta per cent? No és lo just? Perquè a vegades es fa servir l'argument de la solidaritat: «A les Terres de l'Ebre, al Camp de Tarragona són molt solidaris.» No, és que no es tracta de solidaritat; es tracta de justícia.

I, si tenim un impost que grava l'impacte ambiental d'aquestes instal·lacions, on ha de repercutir aquest impost és en aquests territoris que estan al costat d'aquestes instal·lacions. En aquest sentit, nosaltres compartim el radi de trenta quilòmetres, és el radi Penta, que entenem que és de consens, i, per tant, nosaltres hi estem d'acord. Però cal fer-ne una distribució de manera ponderada, en funció de la superfície municipal afectada i en funció també de la superfície dels nuclis de població afectada.

I com els distribuïm? Els hi proporcionarem una còpia de la proposta perquè la puguin examinar, perquè no tinc temps d'entrar al detall, però naltros el que plantejem és distribuir-ho en funció de les zones que estan..., els municipis que tenen els reactors nuclears, els municipis que estan en un radi de tres quilòmetres, els que estan entre tres i cinc, els que estan entre cinc i deu i, després, la resta, que estan entre deu i trenta quilòmetres; de forma ponderada, com estem dient.

I el que diem també és que, més enllà de tots aquests milions d'euros que podem repartir, la qüestió és a què els destinem. Mirin, si vostès volen finançar projectes industrials o projectes d'un altre caire que no tingui a veure amb el medi ambient, creïn un impost que tingui a veure amb això, creïn un impost que sigui per revertir l'impacte que genera en el teixit industrial el fet de tenir uns reactors nuclears en aquests municipis o a prop d'aquests municipis. Però aquest impost el que grava és l'impacte sobre el medi ambient. I, per tant, els projectes que s'han de finançar, lògicament, han de tenir relació amb revertir aquest impacte en el medi ambient.

I això, senyor Paladella, són moltes coses, no són poquetes coses. Parlem de gestió dels espais naturals protegits; de restauració ambiental; d'activitats relaciona-

des amb el sector agrícola i ramader; de l'ordenació i gestió forestals; de la prevenció d'incendis forestals, que només en parlem a l'estiu; de la implantació d'energies renovables a través d'autoconsum i de comunitats energètiques, que no ens hi val qualsevol cosa; de l'educació i sensibilització ambientals; mesures de mitigació i adaptació al canvi climàtic, i, per descomptat, totes aquelles mesures que estan dins de l'agenda rural de Catalunya, que són mesures molt interessants, moltes d'elles, i que no compten amb recursos suficients.

I, a més a més, també preveiem que es pugui finançar l'elaboració d'aquests projectes i la contractació de personal vinculat a l'elaboració d'aquests projectes o actuacions específiques. Per què? Perquè hi ha molts municipis petits que no tenen personal per poder desenvolupar o per poder elaborar aquests projectes. I el mateix ens passa amb les entitats sense ànim de lucre.

I aquí vaig a l'última part que volíem compartir amb vostès. Qui se'n beneficia i quina ha de ser la governança d'aquest fons? Per nosaltres, és importantíssim que aquests fons vagin destinats a agents del territori, a agents públics i privats i a entitats sense ànim de lucre, cooperatives, petites i mitjanes empreses, però que tinguin seu fiscal o social als municipis inclosos en l'àmbit d'afectació. Per nosaltres, en cap cas aquests fons han d'anar destinats a grans empreses, que són les que normalment acostumen a beneficiar-se de les subvencions públiques, perquè són les qui aporten projectes que teòricament generen molts llocs de treball –després es queda en fum, però bé–, que tenen més inversió al darrere. I, per tant, nosaltres entenem que això precisament és el que hem d'evitar amb aquest fons. Han d'anar destinats a la gent del territori: als autònoms, a les petites i mitjanes empreses, a les entitats públiques, a les entitats sense ànim de lucre.

I aquesta és la proposta que els hi hem traslladat, com deia, en forma d'esmenes, que no han acceptat. No digui que no n'hem parlat. De fet, vam parlar de les mateixes esmenes sense tanta concreció... Perquè els hi hem presentat una proposta tècnica, no només els nostres criteris polítics, sinó tècnicament viable. Els hi vam traslladar quan van portar la moció, i ens van acceptar les nostres propostes a la moció. Com que la moció no té caràcter vinculant, (*sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció*) no passa res –acabo, vicepresidenta–; ara, en canvi, no ens les accepten. Doncs bé, nosaltres pensem que la nostra proposta és la que veritablement pot assegurar millorar el teixit social i productiu a les Terres de l'Ebre i al Camp de Tarragona, i és la que defensarem, avui i més endavant, quan la portarem aquí també, en forma de proposició de llei.

Gràcies.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Gràcies, diputada. Per part del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, té la paraula la diputada Maria Jesús Viña i Ariño.

Maria Jesús Viña i Ariño

Bona tarda, diputades, diputats. Una salutació a la gent que mos acompanya de l'Ebre i del Camp, i també als que mos estan seguint.

Esta tarda aquí votem un acord entre el Partit Socialista i Junts, un altre acord entre el Partit Socialista i Junts, i ara pel fons de transició nuclear, una eina imprescindible al territori per a garantir la transició energètica justa i equitativa, feta fins avui, fins el dia d'avui, pel i en lo territori.

Durant molts anys, Esquerra Republicana ha fet de la fiscalitat verda un dels eixos principals de la nostra acció política. Ho fèiem ja des de l'oposició, abans que fos un lloc comú en el discurs polític, encara que, malauradament, en un àmbit on ens trobem massa paraules i massa poca concreció. Ho fèiem quan no estàvem a govern, quan havíem de forçar els governs de Mas a aturar les retallades de la despesa i trobar noves vies d'ingressos. Ho hem fet governant en coalició, teixint consensos

amplis en les reformes fiscals del 2017 i 2020. I ho continuarem fent governant en solitari.

En tots aquells anys, un dels principals cavalls de batalla ha estat la redistribució justa dels beneficis nuclears, i ha estat una batalla llarga. Fa més d'una dècada, quan ningú parlava de la necessitat de crear un pla de reindustrialització i de diversificació econòmica, abans dels tancaments de les nuclears, el republicà, i alcalde de Flix, Pere Muñoz ja ho reclamava al Govern espanyol des del Senat –ho recordàvem fa dos dies–, posant el debat sobre la taula el 2015, taxant i creant l'emissió d'energia nuclear per a crear un fons que l'Estat espanyol va tombar, tornant-hi el 2017 amb el mateix resultat i, finalment, aconseguint l'objectiu el 2020 i musculant el fons amb la llei de mesures del 2021.

I val la pena recordar l'objectiu del fons: el desenvolupament estratègic del territori, que també ha suportat el cost de l'energia nuclear i el cost del tancament en última instància. No es tracta de taxar amb una mà i amb l'altra repartir, sinó d'assegurar que el repartiment serveix per a la transició cap a un nou model econòmic que competeixi en alt valor afegit i en costos ambientals, que siga font no només de guany privat, sinó de prosperitat compartida.

Natros hem estat sols durant la batalla per fer entendre a l'Estat que era imprescindible redistribuir este benefici nuclear, i ara els que no hi estaven volen repartir-se este benefici, en lloc de beneficiar a qui n'ha patit los costos de veritat.

La tramitació exprés ens il·lustra dels vicis de la pitjor política: veiem renéixer la «sociovergència» del territori, que, aprofitant esta proposta de llei, fa seua la seua presentació al territori i la seua presentació oficial, ara en forma de repartidora territorial; la substitució de l'interès general pel particular, quan es corre el perill d'aturar una feina feta d'anys, només per assegurar que les coses es fan segons els beneficis d'uns pocs; l'electoralisme descarnat quan les coses es fan de pressa i malament per arribar a una cita electoral; la manca de diàleg, quan s'intenta imposar i es neguen a discutir les esmenes aprovades.

No deixa de ser irònic com el Partit Socialista es queixa de l'ús i l'abús dels decrets, però, com vam veure este mateix dimecres, la majoria dels decrets del Govern són per garantir la governança diària allí on no hi ha temps per esperar una llei i potser és contraproductiu fer-la. En canvi, avui, de la mà de la dreta, la «sociovergència» ve a impulsar un procediment exprés perquè alcaldes amics puguin capturar recursos de tots, sense cap tipus de sentit estratègic ni visió a llarg termini ni de justícia. *(Alguns aplaudiments.)*

En este Ple, avui s'hauran aprovat dos lleis, i en podem tindre un contrast més gran en la forma de fer. Dimecres vam aprovar la llei de la ciència, on hem tingut un debat pausat, on s'ha mirat d'arribar a acords amb tothom per a garantir un ampli consens de país, en un àmbit que és essencial per al nostre futur, de la mà i amb lo suport del sector. Avui aprovem –aprovaréu– esta llei de repartiment del fons nuclear, en un tema tan poc menor per al país, una proposta feta tard i malament, i impulsada amb totes les presses del món per assegurar-se que els recursos del fons perpetuen el model clientelar de fer política que encara perviu en determinades zones del país i en contra del territori. *(Alguns aplaudiments.)*

Dos formes de fer política: el republicanisme, que vol forjar consensos i participar, o la «sociovergència», que es mou pel més descarnat interès material per repartir recursos entre els afins. I és que fins i tot contrasta, la tramitació exprés de la proposta, amb el desenvolupament del reglament que estava fent lo Departament d'Empresa. Un reglament que ha estat en exposició pública dos mesos i que, després de rebre incorporacions d'institucions locals i agents socials, ara ja anava agafant forma. Perquè n'hi ha que la transició nuclear ens la prenem «en sèrio», que la volem fer i la volem fer bé. I, sobretot, volem que servisca per a garantir el futur dels pobles i viles nuclears.

Els «sensesentits» del projecte que ens presenten són tants que fins i tot vostès l'han esmenat tant que no té res a veure amb el text inicial. Ni vostès creien en lo que mos estaven presentant. El fet que la governança de 60 milions recaigués en dos municipis petits sense la infraestructura ni els recursos per liderar-ho; el fet que no hi participessin agents socials i econòmics claus, i un no menor, que el text fos prou ambigu com per a donar a entendre que la Generalitat havia d'aportar recursos a l'Aragó. Avui, amb la voluntat de repartir-se el botí, no fan res més que obstaculitzar la bona feina que s'estava fent.

Els vam enviar un document per a negociar el 25 de novembre. Han presentat esmenes, i quan n'hem parlat no s'han mogut ni un mil·límetre. Avui els hem fet arribar un document per transaccionar, i tampoc no l'han volgut ni valorar. No és que no mos haguéssem entès, és que vostès han decidit girar l'esquena al parlamentarisme i no han volgut ni intentar-ho.

Miren, hem estat set anys picant pedra. Hem fet lo més difícil: aconseguir que la Generalitat assumís una responsabilitat que no li pertocava, assumint una responsabilitat d'un estat que ha dimitit d'oferir un futur a unes comarques i uns municipis condemnats pel tancament nuclear. Per primera vegada hi ha una part d'un impost destinada a una zona territorial concreta. Així es va pensar des del primer dia, i així es va aconseguir. Ningú abans, ni tampoc cap altra administració, ha fet una cosa semblant respecte a les seues zones nuclears, i estem molt orgullosos d'haver-ho fet. Sempre hem tingut molt clar quin model de desenvolupament territorial treballem, i som coherents amb allò que hem fet i defensat durant estos set anys. Estem molt orgullosos d'haver bastit l'element clau del model territorial, l'element que ha de permetre dotar i oferir un futur digne als nostres territoris, dotant-los d'un instrument que els faci més competitiu i atractiu a nivell econòmic i laboral.

Estem d'acord amb lo cinquanta per cent, l'hi vam dir i l'hi repeteixo. Consideràvem que calia mantenir un doble objectiu: preservar l'essència del fons i preservar la governança. I avui vostès posen aquesta eina, imprescindible per al territori, al seu servei, no al servei de qui més la necessitava. (*Alguns aplaudiments.*) Sap greu que no hagi estat possible acordar. Sap greu que no hagi estat possible seure, parlar i consensuar. I davant d'esta proposta, davant d'este despropòsit, davant d'este nyap que arribarà injustament a l'Ebre i al Camp de Tarragona, Esquerra Republicana votarà en contra d'este text, i no en serem còmplices.

Gràcies.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Gràcies, diputada. Per part del Grup Parlamentari d'En Comú Podem, té la paraula el diputat Jordi Jordan Farnós.

Jordi Jordan Farnós

Gràcies, vicepresidenta. Diputats, diputades... També una salutació a tota la gent de l'Ebre i del Camp de Tarragona, que en aquests moments segurament ens està seguint i que també estan aquí presents.

Fa dos dies que vam aprovar iniciar la modificació de l'impost nuclear, una proposta que el Partit Socialista havia presentat via modificació, en aquest cas, parlamentària, i que ja, com vam advertir des del nostre grup parlamentari, havia estat impossible fer cap canvi durant tot el que portem de legislatura, perquè no hi havia hagut per part dels partits que donaven i donen suport al Govern..., ho havien volgut fer durant aquest inici de legislatura.

Una modificació que, bàsicament, i sobretot, el que busca és que el cinquanta per cent d'aquest impost acabe sent per al territori on tenim, on hi ha les nuclears, per tant, per a les Terres de l'Ebre, per al Priorat i el Baix Camp, ja que fins a data d'avui només està previst que hi arribe aquest vint per cent, una xifra –entenem també, des del nostre grup parlamentari, i crec que per a la majoria, per lo que hem sentit aquí– clarament insuficient.

És lògic que aquells territoris que han patit l'impacte nuclear durant dècades també puguem tindre com a mínim aquest cinquanta per cent dels recursos d'aquest impost per poder desenvolupar projectes econòmics, projectes de recuperació ambiental, perquè hi haja una correcta transició abans, no?, que les centrals nuclears acaben tancant en els propers anys. Una correcta transició que s'ha de fer bé, que ha de crear bons projectes, que tinguin, entenem, un bon impacte al territori, per crear aquestes oportunitats de futur i poder-se generar un model econòmic molt més sostenible.

És per tot això que des del nostre grup vam donar suport el dimarts passat a la seua tramitació, esperant arribar a un acord ampli, a un acord de consens, com vam dir des del primer moment, també aquí en este faristol. Però, malauradament, i vist lo que acabem de sentir amb els diputats que m'han precedit, no ha estat possible, tot i que les diferències, més enllà del cinquanta per cent, que crec que ja pràcticament tothom ho defensa, eren mínimes, eren de matisos.

Nosaltres havíem presentat, en aquest sentit, algunes esmenes, amb l'intent d'aconseguir este consens, un intent per aproximar posicions entre els diferents grups, que malauradament no ha estat possible. Una de les nostres esmenes anava en la direcció del radi d'afectació, en què pensàvem que podia ser compatible el que deien uns grups i els altres, entre els vint-i-cinc i els trenta quilòmetres, perquè hi han fórmules que ho haguessen fet possible.

També, amb relació al cinquanta per cent del fons, que hauria d'anar dedicat a la zona Penta 1, perquè és la més propera a la zona nuclear. I una altra de les esmenes estava relacionada amb la governança –també s'ha dit–, on volíem donar més protagonisme als ajuntaments i especialment, en aquest cas, als de la zona Penta 1, i també buscar aquelles modificacions necessàries.

Eren, per tant, esmenes, com dic, que anaven a buscar aquest consens, aquest diàleg, que no ha sigut possible. I, per tant, anunciem ara que el nostre grup les retira, perquè no tenen, en aquests moments, ja sentit.

I també, amb relació a les esmenes que queden vigents presentades pels altres grups, el que també diem, no?, és que les votarem en funció de cada cas i, per tant, analitzant a quines donarem suport. De fet, n'hi haurà d'Esquerra que els donarem suport, n'hi haurà del Partit Socialista i de Junts que també els donarem suport, i en la resta ens abstindrem, en considerar-les inviables, o perquè tampoc acaben de representar el model que nosaltres defensem.

En aquest sentit, demanem a la vicepresidència la retirada de les nostres esmenes i també la votació per separat de les esmenes 10 i 12, presentades pel Grup Socialista i Junts, i també per separat de la 4, del Grup d'Esquerra Republicana.

D'esta forma, per tant, entenem que la modificació de llei quedarà en aspectes que compartim, en altres que no compartim. Però el que menys ens agrada –i ho diem sincerament– és que aprovem una llei tan important per al nostre territori sense haver pogut arribar a un diàleg i a un consens que sembla ser que al final no podrà ser.

Precisament per això el nostre vot serà d'abstenció. I ho fem perquè pensem que han perdut una oportunitat d'arribar a un acord real, a un consens, a un diàleg entre totes les parts, i que s'ha primat moltes o massa vegades el partidisme.

En tot cas –i acabant ja la nostra intervenció–, d'entrar en vigència esta modificació que avui s'està votant, celebrem la part més important o una de les més importants de l'acord, i és que, si finalment s'acaba aconseguint passar d'aquest vint al cinquanta per cent d'este impost per al sud de Catalunya, pensem que això és una bona notícia, que millora esta transició que s'ha de produir en estos territoris una vegada tanquen les nuclears, que pot representar més inversió, i que, sobretot, també esperem que entre tots i totes en los propers anys –perquè això és una cosa que crec que no s'acaba avui– tinguem una visió de més futur i que puguem arribar a acords més amplis.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Gràcies, diputat. A continuació, per posicionar-se, té la paraula, per part del Grup Parlamentari de VOX, el diputat Antonio Ramón López Gómez.

Antonio Ramón López Gómez

Gracias, vicepresidenta. Diputados, como siempre les digo en mis intervenciones, es nuestra obligación impulsar la energía nuclear con medidas que favorezcan y promocionen la producción de esta energía, con el objetivo de proteger la soberanía energética de España. Una vez más, les recuerdo que tiene la condición de energía verde y, por lo tanto, debe recibir ayudas como el resto de las renovables, sin olvidar que es una energía sostenible, limpia y eficiente, pero, sobre todo, barata, asegurando unos precios asequibles para las familias, para los autónomos y para las empresas.

Nadie puede negar que nos encontramos en una grave crisis energética. Sin embargo, en el mes de abril la obsesión contra las nucleares de Esquerra y del resto de partidos de la izquierda motivó que el Govern adoptara un aumento en la tasa medioambiental que grava la generación y producción de energía, incrementándose el tipo en un treinta y tres por ciento, que supondrá una recaudación adicional de unos 20 millones de euros, aproximadamente. Esta cantidad es para ser destinada a un fondo denominado «de transición nuclear» para acelerar la transición energética e impulsar las energías renovables. Nada más lejos de la realidad: el objetivo es penalizar las nucleares doblemente. Se excluye a las nucleares de impulsar y promover energía verde. Y, por otro lado, se ataca a las nucleares cuando se impiden los procesos de diversificación energética de nuestra región y paraliza futuras oportunidades de desarrollo energético.

El Departamento de Acción Climática tiene que introducir la energía nuclear en los planes de transición energética de Cataluña para impulsar su desarrollo e incrementar su peso en un *mix* energético.

En este contexto, el PSC, en lugar de presentar una iniciativa para impulsar la energía nuclear, presentó una iniciativa para la modificación del artículo 8 de la Ley 5/2020, de 29 de abril, de medidas fiscales, tramitándose con el procedimiento de urgencia. Con la incertidumbre socioeconómica que estamos viviendo, ¿creen ustedes que esto es lo que necesita nuestra región? Saben perfectamente que no. Esto solo es parte de su postureo climático.

Si analizamos las propuestas de enmiendas presentadas, no me negarán, señores de Esquerra, que puede parecer extraño que sus exsocios del Govern, de Junts, se asocien al PSC para presentarlas. Pero no nos engañan. La realidad es que este PSC sanchista, traidor y mentiroso va cogido de la mano de ambos partidos, siendo desleal a España con sus concesiones a las exigencias de los separatistas y a costa de todos los españoles, incluidos sus votantes. Señores del PSC, España ni se negocia ni se vende; España se defiende.

Sobre el resto de las enmiendas, presentadas por los comunistas y los antisistema, es más de lo mismo: el reparto de la recaudación de una tasa que debe ser suprimida. Señores diputados, abandonen su fanatismo ideológico, porque, si no, las consecuencias son para los más vulnerables de la sociedad; atentan contra el desarrollo de la soberanía energética española, disminuyen la capacidad competitiva de nuestras empresas y es contradictorio con los objetivos de promoción de las energías verdes.

Muchas gracias.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Per part del Grup Parlamentari de Ciutadans, té la paraula el diputat Joan García González.

Joan García González

Vicepresidenta, diputats, diputades... Alcaldes que avui ens visiteu també, benvinguts a aquest Parlament de tots. Volia començar, primer, dient que aquesta iniciativa i, de fet, aquest debat l'hauria d'haver fet el meu company Matías Alonso –no ha pogut ser-hi avui. Per tant, ell, que coneix molt bé Tarragona i que ha estat en aquest debat, podria haver defensat tan bé –de fet, millor que jo– aquesta postura de Ciutadans davant d'aquest debat tan important per a les Terres de l'Ebre, per a tot Tarragona, de fet, que crec que és important també per a nosaltres.

Volia començar recordant que el primer debat o la primera, diguéssim, votació va ser sobre les formes. Nosaltres –i això ho vull recordar– vam votar en contra de que aquest debat es produís de forma, doncs, tan ràpida. Crèiem que era possible o que era bo que el territori pogués reflexionar una mica més sobre les propostes que es podien fer i, per tant, la lectura única no pensàvem que era la millor forma –no som molt partidaris, normalment, de que s'utilitzi la lectura única com a tràmit parlamentari. Però, un cop passat aquest tràmit, que per a nosaltres era important, i també donant les gràcies, en aquest cas, a la diputada de Junts per Catalunya i també al diputat del Partit Socialista, que ha proposat aquesta llei, per poder parlar i una mica comentar les diferents esmenes que es presentaven, tirar endavant sobre aquestes.

Nosaltres pensem –i ningú ho negarà–, primer, que l'energia nuclear..., tot i que aquest fons que es va crear al seu moment és un fons de transició, aquesta transició que s'ha parlat i es vol fer per nou o deu anys no serà per nou o deu anys. Evidentment, en nou o deu anys no es tancaran les nuclears. I, de fet, quan un pregunta al territori –i aquest hauria de ser possiblement el primer debat que s'hauria de fer al territori– sobre si s'han de tancar o no les nuclears, aquí hi han diferents opinions, i hi ha bona part del territori que no vol que es tanquin les nuclears. També deixo sobre la taula això; a vegades opinem sobre coses que nosaltres no vivim directament. I, per tant, aquest seria el primer debat.

Però, un cop creat –perquè aquest debat d'avui no era un debat sobre la fiscalitat aplicada a les nuclears, sinó un debat sobre com es gestionava aquest fons–, un cop realitzat i vist aquest fons, nosaltres volíem deixar un accent liberal en aquesta proposta i que realment coses o esmenes que s'havien presentat al text original, que no ens agradaven gens, no es poguessin negociar o, com a mínim, no es poguessin aprovar.

Crec que ho hem aconseguit. Crec que aquesta proposició de llei –que nosaltres ja avanço que donarem suport al text complet i també a les esmenes presentades per Junts per Catalunya i el PSC–, crec que aquest text millora essencialment el que hi havia. Farà, almenys, que es pugui implementar de forma ràpida a un espai molt més ampli, a un radi molt més ampli de municipis –es parlava del Penta 1, Penta 2–, un radi de trenta quilòmetres. Sobretot es podrà utilitzar per a les finalitats que crec que són les adequades –que això és molt important–, que era un dels debats que alguns dels grups volíem, doncs, treure o treure de la finalitat o de les conclusions d'aquesta llei. Es podrà utilitzar realment per a la reactivació del territori, per a la reactivació industrial del territori, per fer una transició no cap a un nou model energètic només, sinó també cap a una nova forma d'entendre el territori, que crec que és important i que és necessari per a les Terres de l'Ebre.

Per tant, aquesta proposta i aquestes esmenes milloren el text original, milloren la situació del territori. Creiem, a més, que la governança també s'ha millorat amb les esmenes que han presentat vostès. Crec que, evidentment, la governança original de la proposició de llei del PSC, doncs, era pobra. Ara hi ha més participació dels municipis i hi ha una participació, crec que evident..., i jo, en això, a més, crec que és lògic que un municipi com Ascó i uns altres com l'Hospitalet de l'Infant i Vandellòs siguin els que tinguin la vicepresidència d'aquesta governança –ho diem i així ho hem plantejat en altres moments–, pel que suposa per a aquests municipis precisament tenir les centrals al seu límit.

Per nosaltres, a més, les propostes que es presenten avui ens donaran l'oportunitat de veure que moltes vegades algunes de les accions o alguns dels recursos que podem obtenir es poden implementar de forma correcta i adequada. I crec que podrem tancar un debat que, pel que hem vist –i això sí que deixin-me almenys mirar-ho des de fora, un punt de vista extern–..., un debat territorial que ha produït una certa, diguéssim, guerra municipalista al territori que no s'hauria d'haver produït. I quan un mira, de fet, els mitjans locals de Tarragona i de Terres de l'Ebre, doncs, sent una mica de vergonya. I aquí sí que jo crec que des de fora ho puc dir, perquè nosaltres és cert que estem governant, per exemple, a l'Hospitalet de l'Infant i a alguns altres municipis de l'entorn, però no hem entrat ni entrarem mai en aquest tipus, no ho sé, d'estranyes inclús «vendettas», com es diu en italià, que segurament no haurien d'haver-se produït mai.

Creiem que el text definitiu és millor que el que hi havia; crec que serà bo per al territori. Nosaltres creiem que, a més, hem fet el nostre treball d'evitar que coses que hi havien a aquesta proposició de llei no hi siguin. Per tant, endavant.

I gràcies per tot, vicepresidenta, diputats, diputades.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Acabades les intervencions, procedim ara a les votacions. Faig les crides a votació.
(Pausa llarga.)

Acabades les intervencions, procedim a les votacions. En primer lloc, votem l'esmena a la totalitat de retorn de la proposició de llei presentada pel Grup Mixt, que és l'esmena número 1 del dossier del Ple.

Comença la votació.

Aquesta esmena a la totalitat és rebutjada per 13 vots a favor, 119 en contra i cap abstenció.

A continuació, votem les esmenes a l'articulat presentades pel Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar i el Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, amb la votació separada que s'ha demanat. Per tant, en primer lloc, votem les esmenes 2, 8 i 11. (*La vicepresidenta segona intervé sense fer ús del micròfon.*) No, 2, 8 i 11. Per altra banda, eren 10 i 12. Sí? (Pausa.) 2, 8 i 11.

Comença la votació.

Aquestes esmenes han estat aprovades per 71 vots a favor, 53 en contra i 8 abstencions.

A continuació, votem ara les esmenes 10 i 12.

Comença la votació.

Aquestes esmenes han estat aprovades per 79 vots a favor, 53 en contra i cap abstenció.

A continuació, votem ara les esmenes presentades pel Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Un Nou Cicle per Guanyar. Són les esmenes 3 i 9 del dossier del Ple.

Comencem la votació.

Aquestes esmenes han estat rebutjades per 8 vots a favor, 116 en contra i 8 abstencions.

A continuació, votem ara les esmenes presentades pel Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, que són les esmenes... No, perdó. Amb la petició de votació separada; per tant, comencem votant l'esmena número 4.

Comença la votació.

Aquesta esmena ha quedat rebutjada per 40 vots a favor, 92 en contra i cap abstenció.

A continuació, votem ara les esmenes 7 i 13.

Comença la votació.

Aquestes esmenes han quedat rebutjades per 32 vots a favor, 92 en contra i 8 abstencions.

A continuació, votem ara les esmenes presentades... Perdó. Informo que les esmenes presentades per En Comú Podem, que són les esmenes 5 i 6 del dossier del Ple, tal com ha informat el diputat a la seva intervenció, han estat retirades.

Votem ara la resta del text de la proposició de llei.

Comença la votació.

La resta del text ha estat aprovat per 71 vots a favor, 53 en contra i 8 abstencions.

A continuació... (*Aplaudiments perllongats.*) Diputats i diputades... Diputats i diputades... Diputats i diputades, falta la votació final. (*Rialles.*)

A continuació, i d'acord amb l'article 138.3 del Reglament, procedim a la votació final sobre el conjunt del text. S'inicia la votació i la proposició... Disculpin. S'inicia la votació.

(*Remor de veus.*)

Comença la votació, eh?

La proposició de llei de modificació de l'article 8 de la Llei 5/2020, de 29 d'abril, de mesures fiscals, financeres, administratives i del sector públic i de creació de l'impost sobre les instal·lacions que incideixen en el medi ambient amb relació al fons de transició nuclear i la creació de l'òrgan de govern, ha quedat aprovada per 70 vots a favor, 54 en contra i 8 abstencions.

(*Aplaudiments forts i perllongats.*)

Ara sí, s'aixeca la sessió.

La sessió s'aixeca a tres quarts de vuit del vespre i vuit minuts.